

Póstsamningar

við erlend ríki.

Samþyktir á pósthinginu í Madrid 30. nóvember 1920.

Aðalsamningur.

80 **Convention Póstale Universelle**

conclue entre

l'Allemagne; les États-Unis d'Amérique, les îles Philippines, les autres Possessions insulaires des États-Unis d'Amérique, la République Argentine, l'Autriche, la Belgique, et la Colonie du Congo Belge, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la Chine, la République de Colombie, la République de Costa-Rica, la République de Cuba, le Danemark, la République Dominicaine, l'Égypte, l'Équateur, l'Espagne et les Colonies Espagnoles, l'Éthiopie, la Finlande, la France, l'Algérie, les Colonies et Protectorats Français de l'Indochine, l'ensemble des autres Colonies Françaises, la Grande-Bretagne et divers Dominions, Colonies et Protectorats Britanniques, l'Inde Britannique, la Commonwealth de l'Australie, le Canada, la Nouvelle-Zélande, l'Union de l'Afrique du Sud, la Grèce, le Guatemala, la République d'Haïti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Islande, l'Italie et les Colonies Italiennes, le Japon, le Chosen, l'ensemble des autres Dépendances Japonaises, la République de Libéria, le Luxembourg, le Maroc (à l'exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), le Mexique, le Nicaragua, la Norvège, la République de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, les Indes Néerlandaises, les Colonies Néerlandaises en Amérique, le Pérou, la Perse, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique, les Colonies Portugaises de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la Russie, la République de St-Marin, le Salvador, le Territoire de la Sarre, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, le Royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Tchécoslovaquie, la Tunisie, la Turquie, l'Uruguay et les États-Unis de Venezuela.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, s'étant réunis en Congrès à Madrid, en vertu de l'article 25 de la Convention postale universelle conclue à Rome le 26 mai 1906 ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, révisé ladite Convention conformément aux dispositions suivantes :

Aðalsamningur alþjóðapóst- sambandsins

80

gerður milli

Þýskalands; Bandaríkja Ameríku; Filippseyja; Annara eyjæigna Bandaríkja-
anna; Lýðveldisins Argentínu; Austurríkis; Belgíu og belgisku Congo; Bolívíu;
Brasilíu; Búlgaríu; Chíli; Kína; Lýðveldisins Columbíu; Lýðveldisins Costa-
Rica; Lýðveldisins Cuba; Danmerkur; Hins dominíkanska lýðveldis; Egypta-
lands; Equators; Spánar og spánskra nýlenda; Etiópíu; Finnlands; Frakk-
lands; Algiers; Hinna frönsku nýlenda og vernduðu landa í Indókína, Allra
annara franskra nýlenda; Stórabretlands og lýðríkja þess; Hinna bresku ný-
lenda og vernduðu landa; Breska Indlands; Hins ástralska sambands (Common-
wealth of Australia); Canada; Nýja Sjálands; Suður-Afríku sambandsins;
Grikklands; Guatemala; Lýðveldisins Haíti; Lýðveldisins Honduras; Ung-
verjalands; Íslands; Ítalíu og ítalskra nýlenda; Japans; Chosen; Allra ann-
ara japanskra eigna; Lýðveldisins Líberíu; Luxemburg; Marokkó (að und-
anskildum spanska hlutanum); Marokkó (spanski hlutinn); Mexikó; Nicara-
agua; Noregs; Lýðveldisins Panama; Paraguay; Hollands; Hollenskra Indía;
Hollenskra nýlenda í Ameríku; Perú; Persíu; Póllands; Portúgals; Hinna
portúgölsku nýlenda í Afríku; Hinna portúgölsku nýlenda í Asíu og
Ástralíu; Rúmeníu; Rússlands; Lýðveldisins San Marino; Salvador Saar-
hjeraðsins; Konungsríkis Serba, Króata og Slovena; Konungsríkisins Síam;
Svíþjóðar; Sviss; Tjekkoslóvakíu; Tunis; Tyrklands;
Uruguay og Bandaríkja Venezuela.

Samkvæmt 25. grein aðalsamnings alþjóðapóstsbandsins er gerður var
í Róm 26. maí 1906 hafa undirritaðir fulltrúar stjórnanna í ofanefndum lönd-
um, eftir að hafa setið á þingi í Madrid, í sameiningu og með þeim fyrirvara
að fullgilding fáist, breytt aðalsamningi þessum sem hjer segir:

Article 1.

Définition de l'Union postale.

Les pays entre lesquels est conclue la présente Convention, ainsi que ceux qui y adhéreront ultérieurement forment, sous la dénomination d'Union postale universelle, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances entre leurs bureaux de poste.

Article 2.

Envois auxquels s'applique la Convention.

Les dispositions de cette Convention s'étendent aux lettres, aux cartes postales simples et avec réponse payée, aux imprimés de toute nature, aux papiers d'affaires et aux échantillons de marchandises originaires de l'un des pays de l'Union et à destination d'un autre de ces pays. Elles s'appliquent également à l'échange postal des objets ci-dessus entre les pays de l'Union et les pays étrangers à l'Union, toutes les fois que cet échange emprunte les services de deux des parties contractantes au moins.

Article 3.

Transport des dépêches entre pays limitrophes; services tiers.

1. — Les Administrations des postes des pays limitrophes ou aptes à correspondre directement entre eux sans emprunter l'intermédiaire des services d'une tierce Administration, déterminent, d'un commun accord, les conditions du transport de leurs dépêches réciproques à travers la frontière ou d'une frontière à l'autre.

2. — A moins d'arrangement contraire, on considère comme services tiers les transports maritimes effectués directement entre deux pays, au moyen de paquebots ou bâtiments dépendant de l'un d'eux, et ces transports, de même que ceux effectués entre deux bureaux d'un même pays, par l'intermédiaire de service maritimes ou territoriaux dépendant d'un autre pays, sont régis par les dispositions de l'article suivant.

3. — Les hautes parties contractantes s'engagent à ne pas imposer, au titre postal, d'obligations spéciales aux paquebots affectés à des services réguliers de transport des correspondances et dépendant d'un pays de l'Union, en échange des avantages et privilèges qui pourraient exister ou être institués en faveur d'une catégorie quelconque de navires marchands, notamment pour les formalités et opérations au départ des ports ou à l'arrivée.

1. grein.

Skilgreining á „l'Union postale“.

Lönd þau, er gert hafa þennan aðalsamning á milli sín, sem og þau lönd, er seinna kunna að ganga að honum, mynda eitt póstsvæði, er heitir Alþjóðapóst sambandið (Union postale universelle), til gagnkvæmra skifta á póstsendingum milli pósthúsa sinna.

2. grein.

Sendingar þær, sem aðalsamningurinn nær til.

Ákvæði aðalsamnings þessa ná til brjefa, spjaldbrejfa — bæði einfaldra og með borguðu svari — allskonar prents, verslunarskjala og sýnishorna af vörum, frá einu landi til annars lands í sambandinu. Þau ná einnig til póstflutnings á ofanefndum sendingum milli landa sambandsins og landa er standa fyrir utan það, svo framarlega sem póstskifti þessi fara fram þannig, að tvö lönd að minsta kosti, sem í sambandinu eru, taki þátt í flutningnum.

3. grein.

Póstflutningur milli nágrannalanda. — Póststarf þriðja lands.

1. — Póststjórnir nágrannalanda eða þeirra landa, er geta komið við beinum flutningum innbyrðis, án þess að nota einhverja þriðju póststjórn sem milli-lið, ákveða í sameiningu skilyrðin fyrir flutningi á pósti hvors um sig yfir landamærin eða frá og til landamæranna.

2. — Sje enginn annar samningur fyrir hendi, er sjóflutningur beint á milli landanna með póstskipum eða öðrum skipum, sem eru í þjónustu annars landsins, álitinn póststarf þriðju póststjórnar, og er sjóflutningur þessi, sem og aðrir flutningar milli tveggja pósthúsa sama lands, er framkvæmdir eru til lands eða sjávar með fargögnum, sem þriðja land á, háðir skilyrðum þeim, sem nefnd eru í næstu grein.

3. — Háttvirtir samningsaðilar skulbinda sig til þess, að leggja ekki með póstlögum neinar sjerstakar kvaðir á póstskip þau, sem halda uppi reglulegum póstflutningi og eru í þjónustu einhvers landanna í sambandinu gegn ívilnunum eða forrjettindum, sem kunna að vera eða verða sett til hagnaðar fyrir einhvern flokk kaupskipa, sjerstaklega hvað snertir reglur og athafnir við burtför úr og komu til hafnar.

Article 4.

Frais de transit et d'entrepôt.

1. — La liberté du transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

Les Administrations ont le droit de supprimer le service postal avec tout pays qui n'observerait pas les dispositions de l'alinéa précédent. Ces Administrations doivent donner préalablement, par télégramme, avis de cette mesure à l'Administration intéressée.

2. — Les diverses Administrations postales de l'Union peuvent s'expédier réciproquement par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs d'entre elles, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafic et les convenances du service postal.

3. — Les correspondances échangées en dépêches closes entre deux Administrations de l'Union, au moyen des services d'une ou de plusieurs autres Administrations de l'Union, sont soumises, au profit de chacun des pays traversés ou dont les services participent au transport, aux frais de transit suivants, savoir :

1° pour les parcours territoriaux :

- a) à 1 franc 50 centimes par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 20 centimes par kilogramme d'autres objets, si la distance parcourue n'excède pas 3000 kilomètres ;
- b) à 3 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 40 centimes par kilogramme d'autres objets, si la distance parcourue est supérieure à 3000 kilomètres, mais n'excède pas 6000 kilomètres ;
- c) à 4 francs 50 centimes par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 60 centimes par kilogramme d'autres objets, si la distance parcourue est supérieure à 6000 kilomètres, mais n'excède pas 9000 kilomètres ;
- d) à 6 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 80 centimes par kilogramme d'autres objets, si la distance parcourue excède 9000 kilomètres.

2° pour les parcours maritimes :

- a) à 1 franc 50 centimes par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 20 centimes par kilogramme d'autres objets, si le trajet n'excède pas 300 milles marins. Toutefois, le transport maritime sur un trajet n'excédant pas 300 milles marins est gratuit si l'Administration intéressée reçoit déjà du chef des dépêches transportées, la rémunération afférente au transit territorial ;
- b) à 4 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 50 centimes par kilogramme d'autres objets, pour les échanges effectuée sur un parcours excédant 300 milles marins, entre pays d'Europe, entre l'Europe et les ports d'Afrique et d'Asie sur la Méditerranée et la mer Noire ou

Transít- og geymslugjald.

1. — Transít er heimiluð yfir alt svæði sambandsins.

Póststjórnirnar hafa rjett til þess að hætta póstiðskiftum við hvert það land, sem ekki heldur ákvæðin í ofanefndri málsgrein. Þó skulu póststjórnirnar áður hafa tilkynnt símleiðis þessa ákvörðun þeirri póststjórn, sem í hlut á.

2. — Póststjórnir hinna ýmsu landa í sambandinu, geta sent hver annari fyrir milligöngu einnar eða fleiri póststjórna innan sambandsins póstsendingar, hvort heldur er í lokuðum póstpökum eða í stykkjatali eftir samgönguþörfum og tilhögun póststarfsins.

3. — Fyrir sendingar þær, sem sendar eru í lokuðum póstpökum milli tveggja póststjórna í sambandinu, með tilstyrk einnar eða fleiri annara póststjórna í sambandinu, skal greiða hverju landi, sem flutningurinn hefir farið yfir, eða hefir tekið þátt í flutningum, transítgjald það er hjer greinir :

1° Fyrir landflutning :

- a. 1 franka og 50 sentíma fyrir hvert kg. af brjefum og spjaldbrjefum og 20 sentíma fyrir hvert kg. af öðrum sendingum, ef fjarlægðin er ekki yfir 3000 kílómetra.
- b. 3 franka fyrir hvert kg. af brjefum og spjaldbrjefum og 40 sentíma fyrir hvert kg. af öðrum sendingum, ef fjarlægðin er yfir 3000 km. en undir 6000 km.
- c. 4 franka og 50 sentíma fyrir hvert kg. af brjefum og spjaldbrjefum og 60 sentíma fyrir hvert kg. af öðrum sendingum, ef fjarlægðin er yfir 6000 km., en undir 9000 km.
- d. 6 franka fyrir hvert kg. af brjefum og spjaldbrjefum og 80 sentíma fyrir hvert kg. af öðrum sendingum, ef fjarlægðin er yfir 9000 km.

2° Fyrir sjóflutning :

- a. 1 franka og 50 sentíma fyrir hvert kg. af brjefum og spjaldbrjefum og 20 sentíma fyrir hvert kg. af öðrum sendingum, ef leiðin er ekki yfir 300 sjómíllur. Þó skal sjóflutningur á leið, sem er undir 300 sjómíllum, vera ókeypis, svo framarlega sem póststjórn sú, er í hlut á, fær þóknun þá, sem ákveðin er fyrir landtransit fyrir hina fluttu póstpoka.
- b. 4 franka fyrir hvert kg. af brjefum og spjaldbrjefum og 50 sentíma fyrir hvert kg. af öðrum sendingum, þegar póstur er fluttur leið, sem er yfir 300 sjómíllur, milli landa í Evrópu, milli Evrópu og hafna í Afríku og Asíu við Miðjarðarhaf og Svartahaf, eða milli þessara hafna innbyrðis, og milli Evrópu og Norður-Ameríku.

de l'un à l'autre de ces ports, et entre l'Europe et l'Amérique du Nord. Les mêmes prix sont applicables aux transports assurés dans tout le ressort de l'Union entre deux ports d'un même Etat, ainsi qu'entre les ports de deux Etats desservis par la même ligne de paquebots lorsque le trajet maritime n'excède pas 1500 milles marins ;

- c) à 8 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 1 franc par kilogramme d'autres objets, pour tous les transports ne rentrant pas dans les catégories énoncées aux alinéas a et b ci-dessus.

En cas de transport maritime effectué par deux ou plusieurs Administrations, les frais du parcours total ne peuvent pas dépasser 8 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets ; ces frais sont, le cas échéant, répartis entre les Administrations participant au transport, au prorata des distances parcourues, sans préjudice des arrangements différents qui peuvent intervenir entre les parties intéressées.

4. — L'entrepôt, dans un port, de dépêches closes apportées par un paquebot et destinées à être reprises par un autre paquebot, donne lieu au paiement d'une rémunération fixée à 50 centimes par sac au profit de l'Office des postes du lieu d'entrepôt, pourvu que cet Office ne reçoive pas de paiement pour un service de transit territorial ou maritime. Toutefois, le simple transbordement de paquebot à paquebot ne donne lieu à aucun paiement.

5. — Les correspondances échangées à découvert entre deux Administrations de l'Union sont soumises, par article et sans égard au poids ou à la destination, aux frais de transit suivants, savoir :

lettres	6	centimes pièce ;
cartes postales	2½	centimes pièce ;
autres objets	2½	centimes pièce.

6. — Les prix de transit spécifiés au présent article ne s'appliquent pas aux transports dans l'Union au moyen de services extraordinaires spécialement créés ou entretenus par une Administration sur la demande d'une ou de plusieurs autres Administrations. Les conditions de cette catégorie de transports sont réglées de gré à gré entre les Administrations intéressées.

En outre, partout où le transit, tant territorial que maritime, est actuellement gratuit ou soumis à des conditions plus avantageuses ce régime est maintenu.

7. — Les frais de transit et d'entrepôt sont à la charge de l'Administration du pays d'origine.

8. — Le décompte général de ces frais a lieu sur la base de relevés établis une fois tous les trois ans, pendant une période de 28 jours à déterminer dans le Règlement d'exécution de la présente Convention.

9. — Sont exemptes de tous frais de transit territorial ou maritime, les correspondances mentionnées aux §§ 3 et 4 de l'article 13 ci-après ; les cartes postales-réponse renvoyées au pays d'origine ; les objets réexpédiés ou mal

Hið sama gjald greiðist fyrir flutninga á öllu svæði sambandsins, milli tveggja hafna í sama ríki, sem og milli hafna tveggja ríkja, þegar sama skipafjelag starfrækir pósthlutninginn og sjóleiðin er ekki yfir 1500 sjómílar.

- c. 8 franka fyrir hvert kg. af brjefum og spjaldbrjefum og 1 franka fyrir hvert kg. af öðrum sendingum fyrir alla flutninga, sem ekki falla undir þær tegundir, sem nefndar eru á undan í málsgreinunum a. og b.

Þegar tvær eða fleiri pósthjórnir framkvæma sjóflutninginn, má alt flutningsgjaldið ekki fara fram úr 8 frönkum fyrir hvert kg. af brjefum og spjaldbrjefum og 1 franka fyrir hvert kg. af öðrum sendingum; flutningsgjald þetta skiftist svo á milli pósthjórnanna hlutfallslega eftir vegalengdinni, þó án þess að koma í bága við samninga, er mæla á móti þessu og kynnu að verða gerðir milli hlutaðeigandi aðila.

4. — Fyrir geymslu í höfn á lokuðum pósthokum, sem fluttir hafa verið með pósthópi og ætlaðir þaðan til flutnings með öðru pósthópi, má greiða þóknun, sem ákveðin er 50 sentímar á poka, til pósthjórnar geymslustaðarins, þó með því skilyrði, að pósthjórn þessi fái ekki borgun fyrir land- eða sjótransít. Fyrir einfalda umskipun, úr pósthópi og í, greiðist engin borgun.

5. — Fyrir sendingar, sem tvær pósthjórnir í sambandinu skiftast á, í stykkjatali, skal fyrir hvert stykki, án tillits til þyngdar eða ákvörðunarstaðar greiða transitgjald það er hjer segir:

brjef	6	sentíma fyrir stykkið
spjaldbrjef	2½	— — —
aðrar sendingar	2½	— — —

6. — Transitgjöld þau, sem um ræðir í grein þessari, ná ekki til flutninga innan sambandsins, sem framkvæmdir eru með sjerstökum ferðum, sem eingöngu er stofnað til eða haldið við af einni pósthjórn eftir ósk annarar eða fleiri pósthjórnna. Skilyrðin fyrir þess konar flutningum eru ákveðin eftir sam-eiginlegum samningi milli hlutaðeigandi pósthjórnna.

Alstaðar þar sem transit, hvort heldur á sjó eða landi, fer fram ókeypis eða eftir hagfeldari skilmálum, þá skal sú tilhögun gilda áfram.

7. — Transit- og geymslugjöld greiðir pósthjórn þess lands, sem sendir.

8. — Aðalreikningur yfir gjöld þessi skal saminn þannig, að lagðir sju til grundvallar reikningar, sem búnir eru til þriðja hvert ár, um 28 daga tímabil, sem nánar er ákveðið í starfsreglugerð aðalsamnings þessa.

9. — Undanskildar öllu transitgjaldi, bæði á sjó og landi, eru sendingar þær, sem ræðir um í 3. og 4. lið í 13. grein hjer á eftir, spjaldbrjef með svári, er send eru til baka til landsins sem sendi, áframsendar eða skakt sendar send-

dirigés; les rebuts; les avis de réception; les mandats de poste et tous autres documents relatifs au service postal.

10. — Lorsque le solde annuel des décomptes des frais de transit et d'entrepôt entre deux Administrations ne dépasse pas 1000 francs, l'Administration débitrice est exonérée de tout payement de ce chef.

Article 5.

Services aériens.

Sont assimilés aux services extraordinaires dont il est fait mention à l'article 4, § 6, les services aériens établis pour le transport de correspondances entre deux ou plusieurs pays.

Les conditions du transport sont déterminées de gré à gré entre les Administrations intéressées. Toutefois, les frais de transit afférents à chaque parcours effectué par voie aérienne sont uniformes pour toutes les Administrations qui font emploi de ce service sans participer aux frais d'exploitation.

Article 6.

Taxes, surtaxes et conditions générales applicables aux envois.

1. — Les taxes pour le transport des envois postaux dans toute l'étendue de l'Union, y compris leur remise au domicile des destinataires dans les pays de l'Union où le service de distribution est ou sera organisé, sont fixées en cas d'affranchissement comme il suit :

- 1° pour les lettres, à 50 centimes pour le premier poids de 20 grammes et à 25 centimes par chaque poids de 20 grammes au-dessus du premier poids de 20 grammes.
- 2° pour les cartes postales, à 30 centimes pour la carte simple ou pour chacune des deux parties de la carte avec réponse payée.
- 3° pour les imprimés de toute nature, les papiers d'affaires et les échantillons de marchandises, à 10 centimes par chaque objet ou paquet portant une adresse particulière et par chaque poids de 50 grammes ou fraction de 50 grammes, pourvu que cet objet ou paquet ne contienne aucune lettre ou note manuscrite ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle, et soit conditionné de manière à pouvoir être facilement vérifié.

La taxe des papiers d'affaires ne peut être inférieure à 50 centimes par envoi; la taxe des échantillons ne peut être inférieure à 20 centimes par envoi.

Exceptionnellement, les impressions en relief, à l'usage spécial des aveugles, sont admises au tarif de 5 centimes par envoi et par chaque poids de 500 grammes ou fraction de 500 grammes.

ingar, sendingar sem ekki verður komið til skila, móttökukvittanir, pósta-
ávísanir og öll önnur skjöl póstmálum viðvíkjandi.

10. — Þegar reikningsmunur yfir árið á transit- og geymslureikningum
milli tveggja póststjórna fer ekki yfir 1000 franka, er sú póststjórn, sem borga
átti, laus við alla borgun af þessu tagi.

5. grein.

Flutningur með loftförum.

Flutningur á pósti með loftförum milli tveggja eða fleiri póststjórna
telst með hinum sjerstöku flutningum, sem getið er um í 6. lið 4. greinar.

Skilyrðin fyrir flutningnum eru ákveðin með sameiginlegum samningi
milli hlutaðeigandi póststjórna. Þó eru transitgjöld fyrir hverja ferð loftleiðis,
samskonar fyrir allar póststjórnir, sem nota þessar ferðir, án þess að taka þátt
í starfrækslukostnaðinum.

6. grein.

Burðargjöld, aukaburðargjöld og almenn skilyrði viðvíkjandi sendingunum.

1. — Þegar sendingarnar eru fullbargaðar fyrirfram skulu burðargjöld
fyrir flutning á póstsendingum í öllu umdæmi sambandsins, þar í innifalin
skil á heimili viðtakenda í þeim löndum sambandsins, þar sem útburður send-
inga er eða verður stofnaður, vera sem hjer segir:

- 1° Fyrir brjef, 50 sentímar fyrir hin fyrstu 20 grömm og 25 sentímar fyrir
hver 20 gr. eða brot úr 20 gr., sem fram yfir eru hin fyrstu 20 gr.
- 2° Fyrir spjaldbrejef, 30 sentímar fyrir einfalt spjaldbrejef eða fyrir hvort
fyrir sig þegar um spjaldbrejef með borguðu svari er að ræða.
- 3° Fyrir prent allskonar, verslunarskjöl og sýnishorn af vörum 10 sentímar
undir hver 50 gr. eða brot úr 50 gr. fyrir hvern hlut eða pakka með
sjerstakri utanáskrift, svo framarlega sem þessi hlutur eða pakki inni-
heldur ekki brjef eða skrifaðar athugasemdir, sem geta talist reglulegt
einkabrejef, enda sje hann þannig útbúinn, að hæglega megi rannsaka
hann.

Lægsta burðargjald undir verslunarskjöl er 50 sentímar og undir
sýnishorn af vörum 20 sentímar, talið fyrir hverja sendingu.

Undantekið hjer frá er prent með upphleyptu lettri, sem eingöngu
er handa blindum mönnum, og er burðargjaldið 5 sentímar undir hver
500 gr. eða brot úr 500 gr. fyrir hverja sendingu.

2. — Il peut être perçu, en sus des taxes fixées par le paragraphe précédent pour tout objet transporté par des services dépendant d'Administrations étrangères à l'Union, ou par des services extraordinaires dans l'Union donnant lieu à des frais spéciaux, une surtaxe en rapport avec ces frais.

Lorsque le tarif d'affranchissement de la carte postale simple comprend la surtaxe autorisée par l'alinéa précédent, ce même tarif est applicable à chacune des parties de la carte postale avec réponse payée.

Le pays de destination est autorisé à percevoir, pour les objets adressés poste restante, une surtaxe spéciale d'après sa législation interne. La surtaxe ne suit pas l'objet en cas de réexpédition ou de mise en rebut.

3. — En cas d'absence ou d'insuffisance d'affranchissement, les objets de correspondance de toute nature sont passibles, à la charge des destinataires, d'une taxe double du montant de l'affranchissement manquant ou de l'insuffisance, sans que cette taxe puisse être inférieure à 30 centimes.

4. — Les objets autres que les lettres et les cartes postales doivent être affranchis au moins partiellement.

La faculté de ne pas affranchir ou d'affranchir partiellement ne s'applique pas aux lettres et cartes postales ni aux autres objets expédiés avec l'intention évidente d'éviter l'affranchissement.

5. — Les lettres ne peuvent pas dépasser le poids de 2 kilogrammes, ni présenter sur aucun de leurs côtés une dimension supérieure à 45 centimètres, ou, si elles ont la forme de rouleau, 75 centimètres de longueur et 10 centimètres de diamètre.

6. — Les paquets d'échantillons de marchandises ne peuvent renfermer aucun objet ayant une valeur marchande; ils ne doivent pas dépasser le poids de 500 grammes, ni présenter des dimensions supérieures à 30 centimètres en longueur, 20 centimètres en largeur et 10 centimètres en épaisseur ou, s'ils ont la forme de rouleau, à 30 centimètres de longueur et 15 centimètres de diamètre.

7. — Les paquets de papiers d'affaires et d'imprimés ne peuvent pas dépasser le poids de 2 kilogrammes, ni présenter, sur aucun de leurs côtés, une dimension supérieure à 45 centimètres. On peut, toutefois, admettre au transport par la poste les paquets en forme de rouleau dont le diamètre ne dépasse pas 10 centimètres et dont la longueur n'excède pas 75 centimètres.

Les paquets d'imprimés destinés à l'usage spécial des aveugles ainsi que les volumes imprimés expédiés isolément peuvent atteindre le poids de 3 kilogrammes mais ne peuvent dépasser les dimensions prévues pour les autres catégories d'imprimés.

8. — Sont exclus de la modération de taxe les timbres ou formules d'affranchissement, oblitérés ou non, ainsi que tous imprimés constituant le signe représentatif d'une valeur, sauf les exceptions autorisées par le Règlement d'exécution de la présente Convention.

2. — Auk burðargjalds þess, sem ákveðið er í liðnum hjer á undan, má taka aukaburðargjald fyrir hverja sendingu, sem flutt er með tækjum í þjónustu póststjórna, sem ekki eru í sambandinu, eða með aukaflutningum innan sambandsins, er hafa aukinn kostnað í för með sjer, og skal aukaburðargjaldið hlutfallslega miðað við þennan kostnað.

Þegar í burðargjaldstaxta fyrir einfalt spjaldbrjef er innifalið aukaburðargjald það, sem leyft er í síðustu málsgrein, skal sami taxti gilda um hvern hluta fyrir sig af spjaldbrjefi með borguðu svari.

Fyrir sendingar, sem skrifað er utan á „poste restante“, má ákvörðunarlandið heimta sjerstakt aukagjald eftir innlendum lögum. Aukagjalds verður ekki krafist fyrir sendinguna, sje hún áframsend eða henni verði ekki komið til skila.

3. — Sjeu sendingar óborgaðar fyrir fram eða vanborgaðar, skal fyrir þær allar hveurrar tegundar sem er, greiða á kostnað móttakanda gjald er nemi tvöföldu burðargjaldi því, sem ávantar, eða hinu ónóga burðargjaldi, án þess þó að þetta gjald verði lægra en 30 sentímar.

4. — Að undanteknum brjefum og spjaldbrjefum skal vera borgað undir allar aðrar sendingar að minsta kosti að nokkru leyti.

Heimildin til þess að senda sendingar, sem eigi er borgað undir fyrirfram eða aðeins er borgað undir að nokkru leyti, nær ekki til brjefa, spjaldbrjefa eða annara sendinga, sem sendar eru í þeim bersýnilega tilgangi, að komast hjá borgun á burðargjaldi.

5. — Brjefin mega ekki vega yfir 2 kg., nje vera stærri en 45 sm. á neinn veg, eða ef þau hafa sívalningslag, 75 sm. á lengd og 10 sm. að þvermáli.

6. — Pakkar, sem í eru sýnishorn af vörum, mega ekki innihalda neinn hlut, sem hefir verslunargildi; þeir mega ekki vega yfir 500 gr. nje vera stærri á neinn veg en 30 sm. á lengd, 20 sm. á breidd og 10 sm. á þykkt, eða, ef þeir eru með sívalningslagi, 30 sm. á lengd og 15 sm. að þvermáli.

7. — Pakkar með verslunarskjölum og prenti mega ekki vega yfir 2 kg. eða á neina hlið vera stærri en 45 sm. Þó má leyfa póstflutning á pökkum með sívalningslagi, sem ekki eru yfir 10 sm. að þvermáli og 75 sm. á lengd.

Pakkar með prenti, sem ætlað er blindum mönnum, svo og prentuð bindi, sem send eru einstök, mega vega alt að 3 kg., en ummáls ekki fara fram úr ákvæðum þeim, er gilda um aðrar tegundir prentmáls.

8. — Undanskilin burðargjaldslækkun eru frímerki og önnur merki til lúkingar á póstgjöldum, stimpluð og óstimpluð, svo og alt prent, sem notað er til þess að tákna verð, að undanteknu því, sem leyft er í starfsreglugerð þessa samnings.

Article 7.

Objets recommandés; avis de réception; demandes de renseignements.

1. — Les objets désignés dans l'article 6 peuvent être expédiés sous recommandation.

Toutefois, les parties „Réponse“ adhérentes aux cartes postales ne peuvent être recommandées par les expéditeurs primitifs de ces envois.

2. — Tout envoi recommandé est passible, à la charge de l'expéditeur :

- 1° du prix d'affranchissement ordinaire de l'envoi, selon sa nature;
- 2° d'un droit fixe de recommandation de 50 centimes au maximum, y compris la délivrance d'un bulletin de dépôt à l'expéditeur.

3. — L'expéditeur d'un objet recommandé peut obtenir un avis de réception de cet objet en payant au moment du dépôt, un droit fixe de 50 centimes au maximum. Le double de ce droit peut être perçu pour les avis de réception demandés postérieurement au dépôt de l'objet et pour les demandes de renseignements relatives aux objets ordinaires ou recommandés. S'il s'agit de demandes de renseignements concernant des objets recommandés, aucune taxe n'est perçue si l'expéditeur a déjà acquitté le droit spécial pour obtenir un avis de réception.

Article 8.

Envois contre remboursement.

1. — Les correspondances recommandées peuvent être expédiées grevées de remboursement dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'assurer ce service.

Les objets contre remboursement sont soumis aux formalités et aux taxes des envois recommandés.

L'expéditeur paie, en outre, un droit fixe de remboursement de 10 centimes.

Le maximum du remboursement est égal à celui fixé pour les mandats de poste à destination du pays d'origine de l'envoi.

Sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, le montant du remboursement est exprimé dans la monnaie du pays de destination.

2. — Sous la même réserve, le montant encaissé du destinataire doit être transmis à l'expéditeur au moyen d'un mandat de poste après déduction d'un droit d'encaissement de 15 centimes et de la taxe ordinaire des mandats calculée sur le montant du reliquat.

Les mandats de remboursement, qui n'ont pas été payés aux bénéficiaires pour un motif quelconque ne sont pas remboursés à l'Office d'émission, et le

Ábyrgðarsendingar. — Móttökukvittanir. — Beiðni um upplýsingar.

1. — Sendingar þær, sem getur um í 6. grein, má senda sem ábyrgðarsendingar.

Þó verða ekki svarkort „Réponse“, sem áföst eru við spjaldbrjefin, send með ábyrgð af hinum upprunalegu sendendum slíkra sendinga.

2. — Fyrir hverja ábyrgðarsendingu skal sendandi greiða:

1° hið vanalega burðargjald sendingarinnar eftir eðli hennar;

2° ákveðið ábyrgðargjald alt að 50 sentímum og þar í innifalin borgun fyrir póstkvittun til sendanda.

3. — Sendandi ábyrgðarsendingar getur fengið móttökukvittun fyrir sendingunni gegn því að borga, þegar hann skilar henni á póst, gjald alt að 50 sentímum. Þessa upphæð tvöfalda má taka fyrir móttökukvittanir, sem beiðið er um eftir að sendingin hefir verið sett á póst, og fyrir beiðni um upplýsingar um almennar- og ábyrgðarsendingar. Ef um beiðni um upplýsingar um ábyrgðarsendingu er að ræða, skal ekkert gjald tekið, hafi sendandi þegar borgað fyrir móttökukvittun.

8. grein.

Póstkröfusendingar.

1. — Ábyrgðarsendingar má senda með póstkröfu í sambandi milli landa, þar sem hlutaðeigandi póststjórnir koma sjer saman um þessi skifti.

Póstkröfusendingar skal farið með og borgað undir eins og ábyrgðarsendingar.

Þar að auki greiðir sendandi póstkröfugjald, sem er ákveðið 10 sentímar.

Hámark póstkröfuupphæðar er jafnt og hámark póstávísunarupphæðar til þess lands, sem póstkröfuna sendir.

Ef ekki er öðruvísi um samið milli hlutaðeigandi póststjórna, skal upphæð póstkröfunnar stíluð í mynt ákvörðunarlandsins.

2. — Með sama fyrirvara skal hin innheimta upphæð send sendanda með póstávísun, þegar búið er að draga frá innheimtugjaldið, sem er 15 sentímar, og hið vanalega ávísanagjald, reiknað af upphæðinni, sem eftir er.

Póstkröfuávísanir, sem einhverra orsaka vegna hafa ekki orðið útborgaðar viðtakanda, verða ekki greiddar aftur þeirri póststjórn, sem gaf ávísan-

80 montant en revient définitivement à l'Administration du pays expéditeur des envois grevés de remboursement, après l'expiration du délai légal de prescription.

A tous les autres égards les mandats de remboursement sont soumis aux dispositions fixées par l'Arrangement concernant le service des mandats de poste.

3. — La perte d'un envoi recommandé grevé de remboursement engage la responsabilité du service postal envers l'expéditeur dans les conditions déterminées par l'article 10 ci-après pour les envois recommandés.

4. — Les sommes encaissées régulièrement du destinataire, déduction faite de la taxe du mandat et du droit d'encaissement, sont garanties à l'expéditeur dans les conditions déterminées par l'Arrangement concernant le service des mandats de poste pour les sommes converties en mandats de poste, sauf dans le cas prévu au 2e alinéa du § 1 de l'article 10 ci-après.

5. — Si l'envoi a été livré au destinataire sans encaissement du montant du remboursement, l'expéditeur a droit à une indemnité, à moins que le non-encaissement ne soit dû à une faute ou une négligence de sa part. L'indemnité ne pourra dépasser, dans aucun cas, le montant du remboursement. Il en est de même, si la somme encaissée du destinataire, est inférieure au montant du remboursement indiqué. Par le fait du paiement de l'indemnité, l'Administration est subrogée dans les droits de l'expéditeur pour tout recours éventuel contre le destinataire ou les tiers.

La responsabilité incombe à l'Office du pays de destination, à moins que celui-ci ne puisse prouver que le non-encaissement du remboursement ou l'encaissement d'une somme inférieure est dû à la non-observation d'une disposition réglementaire par l'Office du pays d'origine.

6. — Pour les envois grevés de remboursement dont le montant encaissé régulièrement du destinataire n'a pas été transmis à l'expéditeur, l'Office d'origine est autorisé à payer ce montant à l'ayant droit au plus tard dans le délai d'un an à partir du jour qui suit celui de la réclamation. Ce paiement a lieu pour le compte de l'Office destinataire. L'indemnité éventuelle pour les envois grevés de remboursement livrés au destinataire sans encaissement du montant indiqué ou contre encaissement d'une somme inférieure, ainsi que pour les envois dont le montant a été encaissé frauduleusement, doit être payée par l'Office d'origine à l'ayant droit dans le même délai. Le paiement se fait également pour le compte de l'Office destinataire, si la responsabilité incombe à cet Office en vertu des dispositions du § 5 précédent. Il en est de même, si l'Office destinataire régulièrement saisi a laissé s'écouler six mois sans donner de solution à l'affaire. Ce délai est porté à neuf mois dans les relations avec les pays d'outre-mer. Les délais comprennent le temps nécessaire pour l'expédition de la demande à l'Office destinataire et son renvoi à l'Office d'origine.

Toutefois, l'Office d'origine peut différer exceptionnellement le

irnar út, en falla algerlega til póststjórnar þess lands, sem póstkröfusinguna sendi, eftir að löglegur fyrirskipaður frestur er útrunninn.

Að öllu öðru leyti eru póstkröfuávísanir háðar þeim skilyrðum, sem sett eru í samningnum um póstávísanaviðskiftin.

3. — Glatist sending, sem póstkrafa hvílir á, ber póststjórnin ábyrgð gagnvart sendanda, eftir skilyrðum þeim, sem sett eru í 10. grein hjer á eftir, um ábyrgðarsendingar.

4. — Þegar búið er að draga frá póstávísanagjald og innheimtugjald, skal ábyrgjast sendanda upphæðir þær, sem hafa verið reglulega innheimtar hjá viðtakanda eftir skilyrðum þeim, sem sett eru í póstávísanasamningnum um upphæðir í póstávísunum, að undanteknu því, sem tekið er fram í 2. málsgrein 1. liðs 10. greinar hjer á eftir.

5. — Hafi sendingin verið afhent viðtakanda, án þess að póstkröfuupphæðin hafi verið innheimt, á sendandi heimtingu á skaðabótum, nema hans eigin óaðgætni eða hirðuleysi sje um að kenna, að innheimtan hefir ekki verið framkvæmd. Skaðabæturnar geta, hvernig sem á stendur, eigi farið fram úr póstkröfuupphæðinni.

Sama gildir og ef upphæð sú, sem innheimt hefir verið af móttakanda, er lægri en upphæð sú, sem tilgreind er á póstkröfunni. Með því að borga skaðabæturnar, öðlast póststjórnin rjettindi sendanda viðvíkjandi öllum endurgreiðslurjetti, ef til kemur, á hendur móttakanda eða þriðja manni.

Ábyrgðin hvílir á póststjórn ákvörðunarlandsins, nema hún geti sannað, að það, að upphæðin hafi ekki verið innheimt, eða lægri upphæð innheimt, sje því að kenna, að póststjórn landsins, sem sendi, hafi ekki fylgt einhverjum hinna fyrirskipuðu ákvæða.

6. — Viðvíkjandi póstkröfusingum, þar sem upphæðin hefur verið löglega innheimt af viðtakanda, en ekki send sendanda, þá má póststjórn landsins, sem sendi, borga upphæð þessa rjettum hlutaðeiganda í síðasta lagi með ársfresti að telja frá deginum næst á eftir þeim, sem krafan er sett fram. Borgun þessi fer fram fyrir reikning póststjórnar ákvörðunarlandsins. Skaðabætur, sem kunna að falla á fyrir sendingar með póstkröfu, sem afhentar eru viðtakanda, án þess að hin tilgreinda upphæð sje innheimt eða lægri upphæð innheimt, sem og fyrir sendingar, er póstkröfuupphæðin hefur verið innheimt á sviksamlegan hátt, skulu greiddar af póststjórn þess lands, sem sendi, rjettum hlutaðeiganda með sama fresti. Borgun þessi greiðist einnig fyrir reikning póststjórnar ákvörðunarlandsins, ef ábyrgðin fellur á þá póststjórn samkvæmt ákvæðunum í 5. lið hjer á undan. Sama gildir og, ef póststjórn ákvörðunarlandsins hefur verið gert aðvart löglega og hún látið sex mánuði líða hjá, án þess að hafa leitt málið til lykta. Þessi frestur er lengdur upp í 9 mánuði í viðskiftum við lönd utan Evrópu. Fresturinn nær yfir þann tíma, sem nauðsynlegur er til þess að senda fyrirspurn til póststjórnar ákvörðunarlandsins, og þaðan aftur til póststjórnar landsins sem sendi.

dédommagement de l'expéditeur au delà du délai précité, lorsque, à l'expiration de ce délai, il n'est pas encore fixé sur le sort de l'envoi grevé de remboursement ou sur les responsabilités encourues.

L'Office destinataire est tenu de restituer à l'Office expéditeur les sommes avancées dans les conditions prévues au § 5 précédent.

Article 9.

Cartes d'identité.

1. — Chaque Administration peut délivrer, aux personnes qui en font la demande, des cartes d'identité destinées à servir de pièces justificatives pour toutes les transactions effectuées par les bureaux de poste. Ces cartes sont valables dans tous les pays de l'Union sauf dans ceux qui notifieraient leur non-adhésion à ce service.

2. — L'Administration qui délivre une carte d'identité est autorisée à percevoir, de ce chef, une taxe qui doit être représentée en timbres-poste sur la carte; cette taxe ne peut être supérieure à un franc.

3. — Les Administrations sont dégagées de toute responsabilité lorsqu'il est établi que la livraison d'un envoi postal ou le paiement d'un mandat a eu lieu sur la présentation d'une carte d'identité régulière.

4. — Le titulaire d'une carte d'identité est responsable des conséquences que peut entraîner la perte, la soustraction ou l'emploi frauduleux de la carte.

5. — La carte d'identité est valable pendant deux ans à partir du jour de son émission. Si, pendant le délai de validité de la carte, la physionomie du titulaire s'est modifiée à tel point qu'elle ne concorde plus avec la photographie ou le signalement, la carte doit être renouvelée, même avant l'expiration de ce délai.

Article 10.

Responsabilité en matière d'envois recommandés.

1. — En cas de perte d'un envoi recommandé et sauf le cas de force majeure, l'expéditeur a droit à une indemnité de 50 francs.

Toutefois, les Administrations sont dégagées de toute responsabilité pour la perte d'envois recommandés dont le contenu tombe sous le coup des interdictions prévues à l'article 18, § 2, de la présente Convention.

2. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure sont autorisés à percevoir de ce chef sur l'expéditeur une surtaxe de 50 centimes au maximum pour chaque envoi recommandé.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration

Þó getur póststjórn landsins, sem sendi, einstaka sinnum frestað skaðabótageiðslunni til sendanda fram yfir hinn tilgreinda tíma, þegar fresturinn er útrunninn og einskis hefur orðið vísara um afdrif póströfusendingarinnar eða á hvern ábyrgðin fellur.

Póststjórn ákvörðunarlandsins er skyld að endurgreiða póststjórn landsins, sem sendi, hinar lánuðu upphæðir eftir skilyrðunum í 5. lið hjer að framan.

9. grein.

Skilríkis-spjöld.

1. — Sjerhver póststjórn getur gefið út handa þeim, er æskir, skilríkis-spjöld, sem ætluð eru til notkunar sem sönnunargögn við störf þau, sem framkvæmd eru af pósthúsunum. Spjöld þessi gilda í öllum löndum póstsambandsins nema þeim, sem tilkynna að þau taki ekki þátt í þessu póststarfi.

2. — Sú póststjórn, sem gefur út skilríkis-spjald, má fyrir það taka gjald, og skulu frímerki að tilsvareandi upphæð límd á spjalðið; gjald þetta má ekki fara fram úr 1 franka.

3. — Póststjórnirnar eru úr allri ábyrgð, ef sannað verður að afhending á póstsendingu eða útborgun á ávísun hafi átt sjer stað gegn sýningu á löglega útbúnu skilríkis-spjalði.

4. — Eigandi skilríkis-spjalds ber ábyrgð á afleiðingum þeim, sem kunna að verða, ef spjalðið glatast, týnist eða er notað á sviksamlegan hátt.

5. — Skilríkis-spjald gildir í 2 ár frá útgáfudegi að telja. Ef útlit eigandans hefur breyst svo mjög á meðan spjalðið er í gildi, að það svari ekki lengur til myndarinnar eða lýsingarinnar á honum, skal spjalðið endurnýjast, enda þótt fresturinn sje ekki útrunninn.

10. grein.

Ábyrgð viðvíkjandi sendingum, sem mælt er með.

1. — Glatist ábyrgðarsending og stafi ekki af ofurefli (vis major), á sendandi rjett til skaðabóta að upphæð 50 franka.

Þó eru póststjórnirnar lausar við alla ábyrgð á glataðri ábyrgðarsendingu, ef innihaldið fellur undir vörur þær, sem bannað er að flytja með pósti, og tekið er fram í 2. lið 18. greinar þessa samnings.

2. — Lönd þau, sem vilja taka á sig ábyrgð gegn ofurefli (vis major), mega fyrir það taka aukagjald af sendanda alt að 50 sentímum fyrir hverja ábyrgðarsendingu.

3. — Skyldan til að bæta skaðann hvílir á þeirri póststjórn, sem sendi-

80 dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte a eu lieu.

En cas de perte, dans des circonstances de force majeure, sur le territoire ou dans le service d'un pays se chargeant des risques mentionnés au paragraphe précédent, d'un objet recommandé provenant d'un autre pays, le pays où la perte a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur, si ce dernier se charge, de son côté, des risques en cas de force majeure à l'égard de ses expéditeurs.

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation, et étant mise en possession de tous les moyens réglementaires d'investigation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire, ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante. Pour les envois adressés poste restante, ou conservés en instance à la disposition des destinataires, la responsabilité cesse par la délivrance à une personne qui a justifié de son identité suivant les règles en vigueur dans le pays de destination, et dont les noms et qualité sont conformes aux indications de l'adresse.

5. — Le paiement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai de six mois à partir du jour de la réclamation. Ce délai est porté à neuf mois dans les relations avec les pays d'outre-mer.

L'Office expéditeur a la faculté de différer exceptionnellement le règlement de l'indemnité au delà du délai précité lorsque, à son expiration, il n'est pas encore fixé sur le sort de l'objet recherché ou lorsque la question de savoir si la perte de l'envoi est due à un cas de force majeure n'est pas encore tranchée.

Toutefois, l'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé s'écouler six mois (neuf mois dans les relations avec les pays d'outre-mer) sans donner de solution à l'affaire.

L'Office responsable ou pour le compte duquel le paiement est effectué en conformité de l'alinéa précédent est tenu de rembourser à l'Office expéditeur le montant de l'indemnité et, le cas échéant, des intérêts dans le délai de trois mois après avis du paiement. Ce remboursement s'effectue sans frais pour l'Office créditeur, soit au moyen d'un mandat de poste ou d'une traite, soit en espèces ayant cours dans le pays créditeur. Passé le délai de trois mois, la somme due à l'Office expéditeur est productive d'intérêts, à raison de 7 % l'an, à dater du jour de l'expiration dudit délai.

Dans le cas où un Office dont la responsabilité est dûment établie, a tout d'abord décliné le paiement de l'indemnité, il doit, en outre, prendre à

pósthúsið heyrir undir. Þessari pósthjórn er svo geymdur endurgreiðslurjettur móti pósthjórninni, sem ábyrgðin hvílir á, þ. e. a. s. þeirri pósthjórn, sem sendingin hefir glatast hjá, meðan hún var á hennar svæði eða í hennar vörslum.

Glatist ábyrgðarsending frá einu landi á póstsvæði eða í vörslum annars lands, sem tekið hefir á sig ábyrgð þá, sem getur um í næsta lið á undan, sakir óviðráðanlegra atvika (vis major), ber landið, þar sem sendingin hefur glatast, ábyrgð gagnvart pósthjórn landsins, sem sendi, ef hið síðarnefnda að sínu leyti hefur tekið á sig ábyrgð gegn ofurefli (vis major) gagnvart sendendum sínum.

4. — Þangað til hið gagnstæða verður sannað, hvílir ábyrgðin á þeirri pósthjórn, sem eftir að hafa tekið móti sendingunni athugasemdalaust og eftir að hafa fengið í sínar hendur öll fyrirskipuð gögn til eftirgrenslunar, getur hvorki sýnt fram á, að sendingin hafi verið afhent viðtakanda eða, ef svo ber undir, hafi verið send á lögformlegan hátt til næstu pósthjórnar. Sje um sendingar að ræða, sem skrifað er utan á „poste restante“, eða eru geymdar samkvæmt beiðni til umráða fyrir viðtakanda, hættir ábyrgðin við afhendingu sendingarinnar til manns, sem hefur sýnt greinileg skilríki fyrir því hver hann sje, samkvæmt gildandi reglum í ákvörðunarlandinu, enda komi nafn hans og staða heim við það, sem greint er í utanáskriftinni.

5. — Skaðabótageiðsla af hálfu pósthjórnar sendilandsins, skal fara fram eins fljótt og unt er, og í síðasta lagi innan 6 mánaða frá þeim degi að telja, er krafan var sett fram. Frestur þessi er lengdur upp í 9 mánuði í sambandi við lönd utan Evrópu.

Þegar sjerstaklega stendur á, getur pósthjórn sendilandsins frestað reikningsskilum á skaðabótum fram yfir hinn tiltekna tíma, þegar fresturinn er útrunninn og einskis hefur orðið vísara um afdrif sendingarinnar og eigi er útkljáð um, hvort skaðinn stafar af ofurefli (vis major). Þó má pósthjórn sendilandsins bæta sendanda skaðann á kostnað milliliggjandi pósthjórnar eða viðtökupósthjórnar, þegar þær eftir löglega aðvörun hafa eigi leitt málið til lykta innan 6 mánaða (9 mánaða í sambandi við lönd utan Evrópu).

Pósthjórn sú, sem ábyrgðin hvílir á, eða ber kostnað greiðslunnar samkvæmt næstu málsgrein hjer á undan, er skyld að greiða pósthjórn sendilandsins skaðabótaupphæðina með vöxtum, ef svo ber undir, innan þriggja mánaða eftir tilkynningu um greiðsluna. Borgun þessi fer fram pósthjórninni, sem á inni, að kostnaðarlausu, annaðhvort með pósthálfum eða víxli eða peningum, er hafa gangverð í landinu, sem á inni. Sje hinn tilgreindi þriggja mánaða frestur útrunninn, falla vextir á upphæð þá, sem pósthjórn sendilandsins er talin til skuldar, 7% á ári frá þeim degi að telja, er fresturinn er útrunninn.

Ef svo ber undir að pósthjórn, sem rjettilega hefur sannast á, að ábyrgðina beri, neitar strax að greiða skaðabæturnar, skal hún einnig á sinn kostnað

80 sa charge tous les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au payement.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an, à compter du jour qui suit le dépôt à la poste de l'envoi recommandé; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — Si la perte a eu lieu en cours de transport sans qu'il soit possible d'établir sur le territoire ou dans le service de quel pays le fait s'est accompli, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales.

8. — Les Administrations cessent d'être responsables des envois recommandés dont les ayants droit ont donné reçu et pris livraison, ainsi que des envois dont elles ne peuvent rendre compte par suite de la destruction des documents de service pour cause de force majeure.

Article 11.

Retrait de correspondances; modification de l'adresse ou des conditions d'envoi.

1. — L'expéditeur d'un objet de correspondance peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse, tant que cet objet n'a pas été livré au destinataire.

2. — La demande à formuler à cet effet est transmise par voie postale ou par voie télégraphique aux frais de l'expéditeur, qui doit payer, savoir :

- 1° pour toute demande par voie postale, la taxe applicable à une lettre simple recommandée;
- 2° pour toute demande par voie télégraphique, la taxe du télégramme d'après le tarif ordinaire.

3. — L'expéditeur d'un envoi recommandé grevé de remboursement peut, aux conditions fixées pour les demandes de modification de l'adresse, demander le dégrèvement total ou partiel du montant du remboursement.

Article 12.

Fixation des équivalents par rapport au franc pour les taxes à percevoir et les comptes à régler.

Le franc pris pour base des taxes postales s'entend du franc-or conforme au poids et au titre des monnaies d'or établis par la législation en vigueur dans les divers pays qui ont adopté cette unité monétaire.

Dans tous les pays de l'Union les taxes sont établis d'après une équivalence correspondant, aussi exactement que possible, dans la monnaie actuelle de chaque pays, à la valeur du franc-or.

bera allan aukakostnað, sem kann að leiða af hinum órjettmæta drætti á borguninni. 80

6. — Menn hafa komið sjer saman um, að skaðabótakröfu megi aðeins framsetja innan eins árs að telja frá deginum eftir að ábyrgðarsendingin hefur verið sett á póst; eftir þann tíma hefur krefjandi engan rjett til skaðabóta.

7. — Ef sendingin glatast í flutningum, án þess hægt sje að komast fyrir á hvaða póstsævði eða í vörslum hvaða póststjórnar atvikið hafi komið fyrir, skal skaðabótageiðslunni skift jafnt niður á hlutaðeigandi póststjórnir.

8. — Ábyrgð póststjórnanna á sendingum, sem mælt er með, fellur niður undir eins og rjettir hlutaðeigendur hafa kvittað fyrir þær og tekið við þeim, svo og ábyrgð á þeim sendingum, sem þær geta ekki gert grein fyrir vegna þess að þjónustuskjölin hafa eyðilagst af óviðráðanlegum atvikum (vis major).

11. grein.

Afturköllun sendinga. — Breyting á utanáskrift eða ásigkomulagi sendingar.

1. — Sendandi getur afturkallað sendinguna eða breytt á henni utanáskriftinni á meðan hún hefir ekki verið afhent viðtakanda.

2. — Beiðni um þetta sendist póstleiðis eða símleiðis á kostnað sendanda, og ber honum að greiða:

1° fyrir hverja beiðni, sem send er póstleiðis, borgun eins og undir einfalt ábyrgðarbrjef,

2° fyrir hverja beiðni, sem send er símleiðis, borgun skeytisins eftir vana-
legum taxa.

3. — Sendandi ábyrgðarsendingar, sem póstkrafa hvílir á, getur, með sömu skilmálum og settir eru um beiðni um breytingu á utanáskriftinni, beðið um algert afnám á póstkröfuupphæðinni eða að nokkru leyti.

12. grein.

Fastákveðið jafngildi peninga í hlutfalli við gullfranka fyrir burðargjald og reikningsskil.

Með frankanum sem grundvallareiningu fyrir póstgjöldunum er átt við gullfranka, er svari bæði að þyngd og efnisgæðum til gullpeninga þeirra, er slegnir eru samkvæmt gildandi lögum hinna ýmsu landa, er hafa tekið upp þessa mynteiningu.

Í öllum löndum sambandsins skulu gjöldin miðast við eins nákvæmt jafngildi og frekast er unt, á gildandi peningum hvers lands, við gildi gullfrankans.

Quant aux règlements qu'ont à se faire entre eux les Offices postaux des divers pays en exécution des dispositions de la présente Convention, pour solde de leurs comptes réciproques, ils se font sur la base du franc-or.

Article 13.

Affranchissement des envois; coupons-réponse; franchise de port.

1. — L'affranchissement de tout envoi quelconque peut être opéré soit au moyen de timbres-poste valables dans le pays d'origine pour la correspondance des particuliers, soit au moyen d'empreintes de machines à affranchir, officiellement adoptées et fonctionnant sous le contrôle immédiat de l'Administration.

Sont considérés comme dûment affranchis: les cartes-réponse portant des timbres-poste du pays d'émission de ces cartes, les envois régulièrement affranchis pour leur premier parcours et dont le complément de taxe a été acquitté avant leur réexpédition ainsi que les journaux ou paquets de journaux dont la suscription porte le mention „Abonnements-poste“ ou une mention équivalente et qui sont expédiés en vertu de l'Arrangement particulier sur les abonnements aux journaux, prévu à l'article 21 de la présente Convention.

2. — Des coupons-réponse peuvent être mis en vente dans les pays dont les Administrations ont accepté de se charger de ce débit. Le prix de vente minimum du coupon-réponse est de 50 centimes ou de l'équivalent de cette somme dans la monnaie du pays qui le débite.

Ce coupon est échangeable dans tout pays de l'Union contre un timbre ou des timbres représentant l'affranchissement d'une lettre simple originaire de ce pays à destination de l'étranger. Toutefois, l'échange doit se faire avant l'expiration du deuxième mois qui suit celui de l'émission; ce délai est majoré de quatre mois dans les relations avec les pays d'outre-mer. Le Règlement d'exécution de la Convention détermine les autres conditions de cet échange et notamment l'intervention du Bureau international dans la confection, l'approvisionnement et la comptabilité desdits coupons.

3. — Les correspondances officielles relatives au service postal, échangées entre les Administrations postales, entre ces Administrations et le Bureau international, entre les bureaux de poste de pays de l'Union, et entre ces bureaux et les Administrations sont admises à la franchise de port.

4. — Il en est de même des correspondances concernant les prisonniers de guerre, expédiées ou reçues, soit directement, soit à titre d'intermédiaire, par les bureaux de renseignements qui seraient établis éventuellement pour ces personnes, dans des pays belligérants ou dans les pays neutres ayant recueilli des belligérants sur leur territoire.

Hvað snertir reikningsskil þau, sem pósthjórnir hinna ýmsu landa þurfa að gera sín á milli, samkvæmt ákvæðunum í samningi þessum, til jafnaðar á gagnkvæmum reikningum sínum, þá skal og gullfrankinn lagður þar til grundvallar.

13. grein.

Frímerking sendinga. — Svarmerki. — Engin frímerking.

1. — Frímerking hverrar sendingar sem er, má framkvæma, annað hvort með því að líma á hana pósthfrímerki, sem gilda í sendilandinu fyrir einkabrjef, eða með stimplun með frímerkingarvjelum, sem eru opinberlega teknar til notkunar og undir beinu eftirliti pósthjórnarinnar.

Löglega frímerkt skoðast: svarsþjaldbrjef, sem bera frímerki útgáfulands þjaldbrjefanna, sendingar, sem eru reglulega frímerktar yfir hið fyrsta svæði, sem þær fara, og aukaburðargjald hefur verið borgað fyrir áður en þær eru sendar á ný, svo og blöð og blaðapakkar, sem utanáskriftarmegin bera athugasemdina „Abonnements-poste“ eða tilsvareandi athugasemd, og sendir eru samkvæmt hinum sjerstaka samningi um áskrift á blöðum og nefndur er í 21. grein samnings þessa.

2. — Svarmerki má selja í þeim löndum, þar sem pósthjórnirnar hafa gengið að því að taka þátt í þessari sölu. Lægsta söluverð svarmerkis er 50 sentímar eða jafngildi þessarar upphæðar í peningum landsins, sem selur merkin.

Þessu merki má skifta í öllum löndum sambandsins fyrir eitt eða fleiri frímerki, er fullnægja frímerkingu á einföldu brjefi frá þessu landi til útlanda. Þó verða skiftin að fara fram fyrir lok annars mánaðar á eftir þeim mánuði, sem merkin eru gefin út í; frestur þessi er lengdur til 4 mánaða í sambandi við lönd utan Evrópu. Starfsreglugerð samningsins ákveður önnur skilyrði fyrir skiftum þessum og sjerstaklega afskifti alþjóðaskrifstofunnar í Bern viðvíkjandi tilbúningi, úthlutun og reikningsskilum nefndra merkja.

3. — Þjónustusendingar um póstmál, milli pósthjórnanna, milli pósthjórnanna og alþjóðaskrifstofunnar í Bern, milli pósthúsa í löndum sambandsins, og milli pósthúsanna og pósthjórnanna, eru fluttar án frímerkingar.

4. — Sama gildir og um sendingar, er snerta herfanga, sem sendar eru eða móttæknar annaðhvort beint eða til að áframsendast af upplýsingaskrifstofum, sem kynnu að verða settar á stofn til hjálpar þessum mönnum, í ófriðarlöndunum eða hlutlausum löndum, sem hafa tekið við herskyldum mönnum á sitt svæði.

Les correspondances, à l'exception des envois grevés de remboursement, destinées aux prisonniers de guerre ou expédiées par eux sont également affranchies de toutes taxes postales, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires.

Les belligérants recueillis et internés dans un pays neutre sont assimilés aux prisonniers de guerre proprement dits, en ce qui concerne l'application des dispositions ci-dessus.

5. — Les correspondances déposées en pleine mer dans la boîte d'un paquebot ou entre les mains des agents des postes embarqués ou des commandants de navires peuvent être affranchies, sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, au moyen des timbres-poste et d'après le tarif du pays auquel appartient ou dont dépend ledit paquebot. Si le dépôt à bord a lieu pendant le stationnement aux deux points extrêmes du parcours ou dans l'une des escales intermédiaires, l'affranchissement n'est valable qu'autant qu'il est effectué au moyen des timbres-poste et d'après le tarif du pays dans les eaux duquel se trouve le paquebot.

Article 14.

Attribution des taxes.

1. — Chaque Administration garde en entier les sommes qu'elle a perçues en exécution des divers articles de la présente Convention, **sauf** la bonification due pour les mandats prévus au § 2 de l'article 8 et exception faite en ce qui concerne les coupons-réponse (art. 13).

2. — En conséquence, il n'y a pas lieu, de ce chef, à un décompte entre les diverses Administrations de l'Union, sous les réserves prévues au § 1 du présent article.

3. — Les lettres et autres envois postaux ne peuvent, dans le pays d'origine, comme dans celui de destination, être frappés à la charge des expéditeurs ou des destinataires, d'aucune taxe ni d'aucun droit postal autres que ceux prévus par la présente Convention.

Article 15.

Envois exprès.

1. — Les objets de correspondance de toute nature sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par un porteur spécial immédiatement après l'arrivée, dans les pays de l'Union qui consentent à se charger de ce service.

2. — Ces envois, qui sont qualifiés „exprès“, sont soumis à une **taxe** spéciale de remise à domicile; cette taxe est fixée à un franc en sus du **port**

Allar sendingar, að póströfusendingum undanteknum, sem eiga að fara til herfanga eða sendar eru frá þeim, eru einnig undanþegnar öllu póstgjaldi, jafnt í sendilandi sem ákvörðunar- og milliliðslöndum.

Herskyldir menn, sem teknir hafa verið og vistaðir í hlutlausu landi, skoðast sem eiginlegir herfangar, að því er snertir beitingu á framangreindum ákvæðum.

5. — Sendingar, sem láttnar eru á rúmsjó í brjefakassa póstskeips eða fengnar í hendur póstmönnum á skipinu eða skipstjóra skipsins, má frímerkja, nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna, með frímerkjum og eftir taxa þess lands, sem á skipið eða hefir það í sinni þjónustu. Sje sendingin látin í póst á skipsfjöl, meðan skipið liggur á annari hvorri endastöð leiðarinnar, eða á millihöfnum, gildir frímerkingin ekki nema hún sje gerð með frímerkjum og eftir taxa þess lands, sem skipið er í landhelgi við.

14. grein.

Um hver fær burðargjaldið.

1. — Sjerhver póststjórn heldur algerlega þeim upphæðum, sem hún hefur fengið, samkvæmt hinum ýmsu greinum samnings þessa, að undantekinni þóknuninni fyrir ávísanirnar, sem getið er um í 2. lið 8. greinar, og svarmerkjum (13. gr.).

2. — Þar af leiðandi eiga sjer engin reikningsskil stað í þessu efni milli hinna ýmsu póststjórna í sambandinu, með þeim fyrirvara, sem getur um í 1. lið þessarar greinar.

3. — Brjefum og öðrum póstsendingum má hvorki í sendi- nje ákvörðunarlandi íþyngja á kostnað sendanda eða viðtakanda með neinum peningaálögum eða póstgjöldum öðrum en þeim, sem nefnd eru í þessum samningi.

15. grein.

Hraðboðasendingar.

1. — Ef sendandi æskir þess, verða brjefasendingar allskonar, í þeim löndum sambandsins, sem taka þetta starf að sjer, bornar á heimili viðtakanda af sjerstöku brjefbera undir eins og pósturinn er kominn.

2. — Fyrir sendingar þessar, sem kallast hraðboðasendingar („express“), skal greiða sjerstakt heimburðargjald; gjald þetta er ákveðið einn franki auk

80 ordinaire et doit être acquittée complètement et à l'avance, par l'expéditeur. Elle est acquise à l'Administration du pays d'origine.

3. — Lorsque le domicile du destinataire se trouve en dehors du rayon de la distribution gratuite du bureau de destination, ce bureau peut percevoir une taxe complémentaire, jusqu'à concurrence du prix fixé pour la remise par exprès dans le service interne, déduction faite de la taxe fixe payée par l'expéditeur, ou de son équivalent dans la monnaie du pays qui perçoit ce complément.

La taxe complémentaire prévue ci-dessus, reste exigible en cas de réexpédition ou de mise en rebut de l'objet; elle est acquise à l'Administration qui l'a perçue.

4. — Les objets exprès non complètement affranchis pour le montant total des taxes payables à l'avance sont distribués par les moyens ordinaires, à moins qu'ils n'aient été traités comme exprès par le bureau d'origine.

Article 16.

Réexpédition; rebuts.

1. — Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition d'envois postaux dans l'intérieur de l'Union.

2. — Les correspondances tombées en rebut ne donnent pas lieu à restitution des droits de transit revenant aux Administrations intermédiaires, pour le transport antérieur desdites correspondances.

3. — Les lettres et les cartes postales non affranchies et les correspondances de toute nature insuffisamment affranchies, qui font retour au pays d'origine par suite de réexpédition et de mise en rebut, sont remises aux destinataires ou aux expéditeurs contre paiement des taxes dont elles étaient grevées au départ ou à l'arrivée ou en cours de route par suite de réexpédition au delà du premier parcours.

Article 17.

Echange de dépêches closes avec les bâtiments de guerre.

1. — Des dépêches closes peuvent être échangées entre les bureaux de poste de l'un des pays contractants et les commandants de divisions navales ou bâtiments de guerre de ce même pays en station à l'étranger ou entre le commandant d'une de ces divisions navales ou bâtiments de guerre et le commandant d'une autre division ou bâtiment du même pays, par l'intermédiaire des services territoriaux ou maritimes dépendant d'autres pays.

2. — Les correspondances de toute nature comprises dans ces dépêches doivent être exclusivement à l'adresse ou en provenance des états-majors et des

hins venjulega burðargjalds, og skal það vera fullborgað fyrirfram af sendanda. Gjald þetta fellur til pósthjónar sendilandsins.

3. — Þegar heimili móttakanda liggur utan svæðis þess, sem ókeypis útburður fer fram á frá ákvörðunarpósthúsinu, má það taka aukagjald, er nemi alt að þeirri upphæð, sem ákveðin er hraðboðagjald í innanlands þjónustu, eftir að dregið hefir verið frá hið ákveðna gjald, sem sendandi borgar eða jafngildi þess í peningum landsins, sem tekur þetta aukagjald.

Hið framangreinda aukagjald má eins taka, þótt sendingin verði send á ný eða henni ekki komið til skila; það fellur til pósthjónarinnar sem innheimtir það.

4. — Hraðboðasendingum, sem eru ekki nægilega frímerktar fyrir öllum gjöldum, sem borga ber, skal koma til skila á venjulegan hátt, nema sendipósthúsið hafi farið með þær sem hraðboðasendingar.

16. grein.

Áframsendar sendingar. — Sendingar, sem ekki verður komið til skila.

1. — Ekkert aukaburðargjald er tekið fyrir áframsendingu á pósthjóningum innan pósthjónsambandsins.

2. — Endurgreiðsla á transitgjöldum, sem fallið hafa til milliliggjandi pósthjóna fyrir undangenginn flutning. á óskilasendingum, kemur eigi til greina.

3. — Ófrímerkt brjef og spjaldbrjef, og allar vanfrímerktar sendingar sem sendar eru til baka til sendilandsins vegna áframsendingar eða af því, að þeim verði ekki komið til skila, skulu afhentar viðtakendum eða sendendum gegn greiðslu á gjaldi því, sem á þeim hvíldi við burtför eða komu eða á leiðinni vegna áframsendingar út fyrir fyrsta svæði.

17. grein.

Skifti á lokuðum pósthjónpokum við herskip.

1. — Með því að nota lands- eða sjávarflutningsgögn annara landa má skiftast á lokuðum pósthjónpokum milli pósthúsa einhvers lands í sambandinu og yfirforingja yfir flotadeildum eða herskipum sama lands, sem hafa varðstöðu í útlöndum, eða milli yfirforingja einnar flotadeildar eða herskips, og yfirforingja annarar flotadeildar eða herskips, er hvorttveggja tilheyrir sama landi.

2. — Sendingar þær, hverju nafni sem nefnast, sem eru í pósthjónpokum þessum, skulu eingöngu vera til eða frá yfirmönnum og skipshöfnum ákvörðun-

80 équipages des bâtiments destinataires ou expéditeurs des dépêches; les tarifs et conditions d'envoi qui leur sont applicables sont déterminés, d'après ses règlements intérieurs, par l'Administration des postes du pays auquel appartiennent les bâtiments.

3. — Sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés, l'Office postal expéditeur ou destinataire des dépêches dont il s'agit est redevable, envers les Offices intermédiaires, de frais de transit calculés conformément aux dispositions de l'article 4.

Article 18.

Interdictions.

1. — Sauf les exceptions prévues par la présente Convention et le Règlement d'exécution il n'est pas donné cours aux envois qui ne remplissent pas les conditions requises, pour chaque catégorie de correspondances.

2. — Il est interdit d'expédier :

- a) des échantillons et autres objets qui, par leur nature, peuvent présenter du danger pour les agents postaux, salir ou détériorer les correspondances;
- b) des matières explosibles, inflammables ou dangereuses; des animaux et insectes, vivants ou morts, sauf les exceptions mentionnées au Règlement d'exécution de la présente Convention;
- c) des échantillons dont le nombre expédié par un même expéditeur à l'adresse d'un même destinataire montre l'intention évidente d'éviter la perception des droits de douane dus au pays de destination;
- d) des objets passibles de droits de douane;
- e) de l'opium, de la morphine, de la cocaïne et autres stupéfiants;
- f) des objets obscènes ou immoraux;
- g) des objets quelconques dont l'entrée ou la circulation sont interdites dans les pays d'origine ou de destination.

3. — Les envois tombant sous les prohibitions du présent article et qui auraient été à tort admis à l'expédition doivent être renvoyés au timbre d'origine, sauf le cas où l'Administration du pays de destination serait autorisée, par sa législation ou par ses règlements intérieurs, à en disposer autrement.

Toutefois, les matières explosibles, inflammables ou dangereuses et les objets obscènes ou immoraux ne sont pas renvoyés au timbre d'origine; ils sont détruits sur place par les soins de l'Administration qui en constate la présence.

4. — Est d'ailleurs réservé le droit du Gouvernement de tout pays de l'Union de ne pas effectuer, sur son territoire, le transport ou la distribution, tant des objets jouissant de la modération de taxe à l'égard desquels

ar- eða sendiskipa póstsins; taxtar og sendingarskilyrði, sem póstflutningur þessi er háður, skulu ákveðin af póststjórn þess lands, sem skipin tilheyra, eftir innanríkisreglum hennar.

3. — Nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna, skal sendi- eða ákvörðunarpóststjórn umrædds póstflutnings greiða milliliggjandi póststjórnnum transitgjöld, sem reiknast samkvæmt ákvæðunum í 4. grein.

18. grein.

Forboð.

1. — Með þeim undantekningum, sem getur um í samningi þessum, og starfsreglugerð hans, eru þær sendingar útilokaðar frá flutningi, sem ekki uppfylla þau skilyrði, sem heimtuð eru fyrir hverja tegund sendinga.

2. — Bannað er að senda:

- a. sýnishorn af vörum og aðra hluti, sem samkvæmt eðli sínu geta verið hættulegir lífi póstmanna, eða óhreinkað eða skemt aðrar sendingar.;
- b. sprenghætta, eldfima og hættulega hluti; dýr og skordýr, lifandi eða dauð, með þeim undantekningum, sem greinir í starfsreglugerð samnings þessa;
- c. sýnishorn af vörum, þegar tala sendinganna frá sama sendanda til sama viðtakanda ber augljósan vott um, að verið sje að komast hjá löglegu tollgjaldi til ákvörðunarlandsins;
- d. tollskylda hluti;
- e. ópíum, morfín, cócaín og önnur deyfandi meðul;
- f. klámfenga og ósæmilega hluti;
- g. alla hluti, sem bannaður er innflutningur eða útbreiðsla á í sendi- eða ákvörðunar landinu.

3. — Sendingar þær, sem falla undir forboð þessarar greinar og sem af óaðgætni kunna að hafa verið teknar til flutnings, skulu sendar aftur til sendistaðar, nema póststjórn ákvörðunarlandsins megi, samkvæmt innanlandslögum sínum eða reglum, fara öðruvísi með þær.

Þó skulu sprenghættir, eldfimir eða hættulegir hlutir, svo og klámfengir og ósæmilegir hlutir ekki sendast aftur til sendistaðar; hlutir þessir skulu eyðilagðir á staðnum með ráðstöfunum af hálfu þeirrar póststjórnar, sem orðið hefir þeirra vör.

4. — Að öðru leyti er stjórn hvers lands í sambandinu áskilinn rjettur til þess að framkvæma ekki, á sínu póstsvæði, flutning eða útbýtingu á sendingum, sem fluttar eru gegn lægra burðargjaldi, þegar ekki hefir verið tekið

80 il n'a pas été satisfait aux lois, ordonnances ou décrets qui règlent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans ce pays, que des correspondances de toute nature qui portent ostensiblement des inscriptions, dessins, etc., interdits par les dispositions légales ou réglementaires en vigueur dans le même pays.

5. — Les hautes parties contractantes s'engagent à prendre ou à proposer à leurs pouvoirs législatifs les mesures nécessaires pour empêcher et, le cas échéant, punir l'insertion dans les envois énumérés à l'article 2 de la présente Convention, d'opium, de morphine, de cocaïne et autres stupéfiants.

Article 19.

Relations avec les pays étrangers à l'Union.

1. — Les Offices de l'Union qui ont des relations avec des pays situés en dehors de l'Union, doivent prêter leur concours à tous les autres Offices de l'Union :

- 1° pour la transmission, par leur intermédiaire, soit à découvert, soit en dépêches closes, si ce mode de transmission est admis d'un commun accord par les Offices d'origine et de destination des dépêches, des correspondances à destination ou provenant des pays en dehors de l'Union ;
- 2° pour l'échange des correspondances, soit à découvert, soit en dépêches closes, à travers les territoires ou par l'intermédiaire de services dépendant desdits pays en dehors de l'Union ;
- 3° pour que les correspondances soient soumises en dehors de l'Union, comme dans le ressort de l'Union, aux frais de transit déterminés par l'article 4.

2. — Les frais totaux de transit maritime dans l'Union et en dehors de l'Union ne peuvent pas excéder 15 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets. Le cas échéant, ces frais sont répartis au prorata des distances, entre les Offices intervenant dans le transport.

3. — Les frais de transit, territorial ou maritime, en dehors des limites de l'Union comme dans le ressort de l'Union, des correspondances auxquelles s'applique le présent article, sont constatés dans la même forme que les frais de transit afférents aux correspondances échangées entre pays de l'Union au moyen des services d'autres pays de l'Union.

4. — Les frais de transit des correspondances à destination des pays en dehors de l'Union postale sont à la charge de l'Office du pays d'origine, que fixe les taxes d'affranchissement dans son service desdites correspondances, sans que ces taxes puissent être inférieures au tarif normal de l'Union.

5. — Les frais de transit des correspondances originaires des pays en dehors de l'Union ne sont pas à la charge de l'Office du pays de destination,

tillit til laga þeirra, fyrirskipana og ákvæða, sem gilda um útgáfu eða útbreiðslu þessara hluta í landinu, sem og allskonar sendingum, er bera greinilegar áritanir, teikningar o. s. frv., sem bannaðar eru með gildandi laga- eða reglugerðaákvæðum í sama landi.

5. — Háttvirtir samningsaðilar skuldbinda sig til þess, að gera eða leggja fyrir löggjafarvöld sín að gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hindra og refsa fyrir, ef svo ber undir, að ópíum, morfín, cócaín og önnur deyfandi meðul sjeu látni í sendingar þær, sem taldar eru í 2. grein samnings þessa.

19. grein.

Sambönd við lönd, er standa utan póstsambandsins.

1. — Þær póststjórnir sambandsins, sem hafa viðskifti við lönd, er standa utan póstsambandsins, eru skyldar að veita öllum öðrum póststjórnnum sambandsins aðstoð:

- 1° til flutnings fyrir þeirra milligöngu, á sendingum til eða frá löndum utan sambandsins, hvort heldur í stykkjatali eða í lokuðum póstpokum ef slíkur flutningur er leyfður, eftir samkomulagi milli sendi- og móttöku-póststjórna póstflutningsins.
- 2° til skifta á sendingum, annaðhvort í stykkjatali eða í lokuðum póstpokum, yfir svæði er tilheyra löndum þeim, er utan sambandsins standa, eða með fargögnum er þau eiga.
- 3° til þess að sendingarnar, jafnt utan sem innan svæðis póstsambandsins sjeu háðar transítgjöldum þeim, sem ákveðin eru í 4. grein.

2. — Hin samanlögðu sjótransítgjöld innan póstsambandsins og utan þess, mega ekki fara fram úr 15 frönkum fyrir hvert kg. af brjefum og spjaldbrjefum og 1 franka fyrir hvert kg. af öðrum sendingum. Þegar því er að skifta, skal gjöldum þessum skift milli póststjórnanna er taka þátt í flutningnum, hlutfallslega eftir vegalengdinni.

3. — Land- eða sjótransítgjöld, jafnt innan sem utan sambandsins, fyrir sendingar þær, sem grein þessi fjallar um, skulu reiknuð út á sama hátt og transítgjöld fyrir sendingar, sem skiftst er á milli landa sambandsins fyrir milligöngu annara landa sambandsins.

4. — Transítgjöld fyrir póstsendingar til landa utan sambandsins greiðast af póststjórn sendilandsins, sem fastákveður sína eigin taxa fyrir þessar sendingar, án þess þó að þeir taxtar megi vera lægri en hinir venjulegu taxtar póstsambandsins.

5. — Transítgjöld fyrir póstsendingar frá löndum utan sambandsins skulu ekki greiðast af póststjórn ákvörðunarlandsins. Þessi póststjórn afhendir gjald-

80 Cet Office distribue sans taxe les correspondances que lui sont livrées comme complètement affranchies; il taxe les correspondances non ou insuffisamment affranchies selon la règle applicable dans son propre service aux envois similaires à destination du pays d'où proviennent lesdites correspondances.

6. — A l'égard de la responsabilité en matière d'objets recommandés, les correspondances sont traitées:

pour le transport dans le ressort de l'Union, d'après les stipulations de la présente Convention;

pour le transport en dehors des limites de l'Union, d'après les conditions notifiées par l'Office de l'Union qui sert d'intermédiaire.

Article 20.

Empreintes et timbres-poste contrefaits.

Les hautes parties contractantes s'engagent à prendre, ou à proposer à leurs pouvoirs législatifs respectifs, les mesures nécessaires pour punir l'emploi frauduleux, pour l'affranchissement de correspondances, de timbres-poste contrefaits ou ayant déjà servi ainsi que d'empreintes contrefaites ou ayant déjà servi de machines à affranchir. Elles s'engagent également à prendre, ou à proposer à leurs législatures respectives, les mesures nécessaires pour interdire et réprimer les opérations frauduleuses de fabrication, vente, colportage ou distribution de vignettes et timbres en usage dans le service des postes, contrefaits ou imités de telle manière qu'ils pourraient être confondus avec les vignettes et timbres émis par l'Administration d'un des pays adhérents.

Article 21.

Services faisant l'objet d'arrangements particuliers.

Le service des lettres et boîtes avec valeur déclarée, et ceux des mandats de poste, des colis postaux, des valeurs à recouvrer, des abonnements aux journaux, des virements postaux, font l'objet d'arrangements particuliers entre les divers pays ou groupes de pays de l'Union.

Article 22.

Règlement d'exécution; arrangements spéciaux entre Administrations.

1. — Les Administrations postales des divers pays qui composent l'Union sont compétentes pour arrêter d'un commun accord, dans un Règlement d'exécution, toutes les mesures d'ordre et de détail qui sont jugées nécessaires.

laust þær sendingar, sem henni eru fengnar sem full frímerktar; ófrímerktar eða ónóg frímerktar sendingar ákveður hún gjald fyrir eftir reglum þeim, sem hún beitir í sinni eigin þjónustu við slíkar sendingar til landsins, sem þessar sendingar komu frá.

6. — Hvað snertir ábyrgð á sendingum, sem mælt er með, þá skal farið með þær:

fyrir flutning innan sambandsins eftir ákvæðum samnings þessa;

fyrir flutning utan sambandsins eftir skilmálum þeim, sem sú pósthjónustustjórn sambandsins setur, sem er milliliður.

20. grein.

Stimpla og frímerkja fölsun.

Háttvirtir samningsaðilar skuldbinda sig til þess að gera, eða leggja fyrir löggjafarvöld sín að gera nauðsynlegar ráðstafanir til refsingar fyrir sviksamlega notkun til frímerkingar á póstsendingum, á fölsuðum eða áður brúkuðum frímerkjum, svo og fölsuðum stimplum eða stimplum, sem áður hafa verið notaðir til frímerkingar. Þeir skuldbinda sig sömuleiðis til þess að gera, eða leggja fyrir löggjafarvöld sín að gera nauðsynlegar ráðstafanir, til þess að banna og hefta sviksamlegan tilbúning, sölu, útbreiðslu eða útbýtingu á eyðublöðum og frímerkjum, sem notuð eru í pósthjónustunni, og sem eru fölsuð eða eftirgerð á þann hátt, að hægt er að villast á þeim og eyðublöðum og frímerkjum, sem útgefin eru af pósthjónustustjórn einhvers landanna í sambandinu.

21. grein.

Tegundir sendinga, sem sjerstakir samningar eru um.

Flutningur á brjefum og öskjum með tilgreindu verði, póstaávísunum, pósthöggjum, pósthinnheimtum, blöðum eftir áskrift og pósthjónustustjórn, fer eftir sjerstökum samningum milli hinna ýmsu landa eða landaflokka í sambandinu.

22. grein.

Stafsreglugerð. — Sjerstakir samningar milli pósthjónustustjórna.

1. — Pósthjónustustjórnir hinna ýmsu landa, sem mynda póstsambandið, hafa rjett til eftir samkomulagi að fastákveða í starfsreglugerð allar nánari reglur, sem álitast nauðsynlegar.

2. — Les différentes Administrations peuvent, en outre, prendre entre elles les arrangements nécessaires au sujet des questions qui ne concernent pas l'ensemble de l'Union, pourvu que ces arrangements ne dérogent pas à la présente Convention.

3. — Il est toutefois permis aux Administrations intéressées de s'entendre mutuellement pour l'adoption de taxes réduites dans un rayon de 30 kilomètres.

Article 23.

Législation interne; unions restreintes.

1. — La présente Convention ne porte point altération à la législation de chaque pays dans tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans cette Convention.

2. — Elle ne restreint pas le droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des traités ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de la réduction des taxes ou de toute autre amélioration des relations postales.

Article 24.

Bureau international.

1. — Est maintenue l'institution, sous le nom de Bureau international de l'Union postale universelle, d'un Office central qui fonctionne sous la haute surveillance de l'Administration des postes suisses, et dont les frais sont supportés par toutes les Administrations de l'Union.

2. — Ce Bureau demeure chargé de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service international des postes; d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; d'instruire les demandes en modification des Actes du Congrès; de notifier les changements adoptés, et, en général, de procéder aux études et aux travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union postale.

Article 25.

Litiges à régler par arbitrage.

1. — En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union, relativement à l'interprétation de la présente Convention ou à la responsabilité dérivant, pour une Administration, de l'application de ladite Convention, la

2. — Hinar ýmsu póststjórnir geta þar að auki gert með sjer nauðsynlega samninga viðvikjandi atriðum, er ekki snerta heild sambandsins, þó þannig, að þessir samningar fari ekki í bág við þenna samning.

3. — Þó er hlutaðeigandi póststjórnnum heimilt að koma sjer innbyrðis saman um samþykt á lægra burðargjaldi á 30 kílómetra svæði.

23. grein.

Innanlandslöggjöf. Minni póstsambönd.

1. — Samningur þessi hefur ekki í för með sjer neinar breytingar á innanlandslöggjöf hvers lands hvað snertir alt það, sem ákvæði hans geta ekki um.

2. — Hann skerðir heldur ekki rjett málsaðila til þess að halda við eða gera nýja samninga, nje heldur að halda við eða stofna minni póstsambönd, er miða að lækkun á burðargjöldunum eða sjerhverri annari breytingu til batnaðar á pósthjónustunni.

24. grein.

Alþjóðaskrifstofa.

1. — Undir nafninu „Skrifstofa alþjóðapóstsambandsins“ (Bureau internationale de l'union postale universelle) skal vera áfram aðalskrifstofa er starfi undir yfirumsjón hinnar svissnesku póststjórnar, og skal kostnaðurinn við þessa skrifstofu greiðast af öllum póststjórnnum sambandsins.

2. — Skrifstofa þessi skal eins og að undanfögnu hafa á hendi það starf að safna, raða, kunngera og senda út allskonar upplýsingar, sem varða hina alþjóðlegu pósthjónustu; láta í ljós álit sitt á ágreiningsefnum, þegar málsaðilar krefjast þess; undirbúa til meðferðar óskir um breytingar á ákvæðum pósthjingsins; tilkynna breytingar þær, sem hafa verið samþykktar, og, yfir höfuð, vinna að þeim rannsóknum og störfum, sem henni kunna að verða lagðar á herðar í þarfir alþjóðapóstsambandsins.

25. grein.

Deilumál er skulu útkljáð fyrir gerðardómi.

1. — Ef ágreiningur rís milli tveggja eða fleiri meðlima póstsambandsins út af skilningi á samningi þessum eða út af ábyrgð, sem fellur á einhverja póststjórn samkvæmt ákvæðum þessa samnings, þá skal úr því skorið með

question en litige est réglée par jugement arbitral. A cet effet, chacune des Administrations en cause choisit un autre membre de l'Union qui n'est pas directement intéressé dans l'affaire.

Au cas où l'un des Offices en cause ne donnerait, dans les 12 mois à partir du jour qui suit la date de la première réclamation, aucune suite à une proposition d'arbitrage, le Bureau international pourra, sur la demande qui lui en sera faite, provoquer à son tour la désignation d'un arbitre par l'Office défaillant ou en désigner un lui-même, d'office.

2. — La décision des arbitres est donnée à la majorité absolue des voix.

3. — En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre Administration également désintéressée dans le litige.

4. — Les dispositions du présent article s'appliquent également à tous les Arrangements conclus en vertu de l'article 21 précédent.

Article 26.

Adhésions à la Convention.

1. — Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande.

2. — Cette adhésion est notifiée, par la voie diplomatique, au Gouvernement de la Confédération suisse et, par ce Gouvernement, à tous les pays de l'Union.

3. — Elle emporte, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

4. — Il appartient au Gouvernement de la Confédération suisse de déterminer, d'un commun accord avec le Gouvernement du pays intéressé, la part contributive de l'Administration de ce dernier pays dans les frais du Bureau international, et, s'il y a lieu, les taxes à percevoir par cette Administration en conformité de l'article 12 précédent.

Article 27.

Congrès et Conférences.

1. — Des Congrès de plénipotentiaires des pays contractants ou de simples Conférences administratives, selon l'importance des questions à résoudre, sont réunis lorsque la demande en est faite ou approuvée par les deux tiers, au moins, des Gouvernements ou Administrations, suivant le cas.

2. — Toutefois, un Congrès doit avoir lieu au plus tard cinq ans après la date de la mise à exécution des Actes conclus au dernier Congrès.

3. — Chaque pays peut se faire représenter, soit par un ou plusieurs délégués, soit par la délégation d'un autre pays. Mais il est entendu que le

gerðardómi. Skal þá hvor pósthjórnin um sig, er í hlut á, kjósa annan fjelaga sambandsins, sem ekki sje beinlínis við málið riðinn.

Ef önnur pósthjórnin, sem í hlut á, skyldi ekki innan 12 mánaða, að telja frá deginum næstum eftir þeim, sem fyrsta klögun kemur fram, taka tillögu um gerðardóm til greina, getur alþjóðaskrifstofan, eftir beiðni, sem henni verður þar um send, kvatt pósthjórnina, sem skorast undan, til þess að útnefna gerðardómara, eða sjálf skipað einhvern.

2. — Úrskurður gerðardómara skal feldur samkvæmt meiri hluta atkvæða.

3. — Ef atkvæðin eru jöfn velja gerðardómararnir til þess að útkljá málið, eina pósthjórn til, sem einnig sje óvilhöll í deilunni.

4. — Ákvæðum þessarar greinar skal einnig beitt við alla samninga sem gerðir eru samkvæmt 21. grein hjer á undan.

26. grein.

Samþykt á samningnum.

1. — Lönd þau, sem ekki hafa aðhyllst samning þenna, geta gengið að honum þegar þau óska.

2. — Samþyktin skal tilkynt af sendiherra, stjórñ hins svissneska sambandsríkis, og af þeirri stjórñ aftur öllum löndum póstsambandsins.

3. — Samþykt þessi hefur í för með sjer skilyrðislaust viðurkenningu á öllum þeim skyldum, sem og aðgang að öllum þeim þægindum og rjettindum, sem getur um í þessum samningi.

4. — Stjórñ hins svissneska sambandsríkis ákveður í sameiningu við stjórñ landsins, sem í hlut á, upphæð þá, sem þetta land á að greiða til þátttöku í kostnaðinum við alþjóðaskrifstofuna, og, ef ástæða er til, burðargjaldið, sem þetta land má taka samkvæmt 12. grein hjer á undan.

27. grein.

Póstþing og pósthfundir.

1. — Pósthþing með fulltrúum með fullu umboði frá sambandslöndunum eða vanalegir stjórñafundir, eftir því hve mikilvæg mál liggja fyrir, koma saman þegar þess er óskað eða það stutt af tveim þriðju, að minsta kosti, af stjórñunum eða pósthjórnunum eftir atvikum.

2. — Þó skal pósthþing háð í síðasta lagi 5 árum eftir þann dag, sem samningar og gerðir síðasta þings hafa gengið í gildi

3. — Sjerhvert land getur þar látið mæta fyrir sína hönd einn eða fleiri sendimenn eða sendisveit annars lands. En það er ákveðið að sendimaður eða

80 délégué ou les délégués d'un pays ne peuvent être chargés que de la représentation de deux pays, y compris celui qu'ils représentent.

4. — Dans les délibérations, chaque pays dispose d'une seule voix.

5. — Chaque Congrès fixe le lieu de la réunion du prochain Congrès.

6. — Pour les Conférences, les Administrations fixent les lieux de réunion sur la proposition du Bureau international.

Article 28.

Propositions dans l'intervalle des réunions.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions, toute Administration des postes d'un pays de l'Union a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le régime de l'Union.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins 2 Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé suivant :

Un délai de six mois est laissé aux Administrations de l'Union pour examiner les propositions et pour faire parvenir au Bureau international, le cas échéant, leurs observations. Les amendements ne sont pas admis. Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux Administrations avec l'invitation de se prononcer pour ou contre. Celles qui n'ont point fait parvenir leur vote dans un délai de six mois, à compter de la date de la seconde circulaire du Bureau international leur notifiant les observations apportées, sont considérées comme s'abstenant.

3. — Pour devenir exécutoires les propositions doivent réunir, savoir :

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 20, 29, 30 et 31.

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la présente Convention autres que celles des articles précités.

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la présente Convention hors le cas de litige prévu à l'article 25 précédent.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique que le Gouvernement de la Confédération suisse est chargé d'établir et de transmettre à tous les Gouvernements des pays contractants, et, dans le troisième cas, par une simple notification du Bureau international à toutes les Administrations de l'Union,

sendimenn eins lands geti aðeins verið fyrir hönd tveggja landa, þar með talið það land, sem þeir mæta fyrir.

4. — Við umræður hefur hvert land eitt atkvæði.

5. — Sjerhvert pósthing ákveður hvar næsta þing skuli koma saman.

6. — Samkomustaði pósthfunda ákveða pósthjórnirnar eftir uppástungu frá alþjóðaskrifstofunni.

28. grein.

Frumvörp milli pósthinga.

1. — Á tímabilinu milli pósthinganna hefur sjerhver pósthjórn rjett til þess að senda öðrum pósthjórnnum sambandsins um alþjóðaskrifstofuna frumvörp, er snerta skipulag sambandsins.

Til þess að geta komið til athugunar, verður hvert frumvarp að hafa stuðning tveggja pósthjórnna að minsta kosti, auk þeirrar, sem það er frá. Fáí alþjóðaskrifstofan ekki, samtímis og hún fær frumvarpið, hina nauðsynlegu tölu stuðningsyfirlýsinga, skal frumvarpinu ekki frekar sint.

2. — Sjerhvert frumvarp skal fara með sem hjer segir:

Pósthjórnunum í sambandinu er veittur 6 mánaða frestur til þess að athuga frumvörpin, og, ef svo ber undir, senda alþjóðaskrifstofunni athugasemdir sínar. Breytingartillögur eru ekki leyfðar. Alþjóðaskrifstofan safnar svörunum og sendir pósthjórnunum með áskorun um að mæla með eða móti. Þær pósthjórnir, sem ekki hafa sent atkvæði sitt innan 6 mánaða frá dagsetningu seinna umburðarbrjefs alþjóðaskrifstofunnar, sem tilkynnir þeim athugasemdir þær, sem hafa verið gerðar, álitast að taka ekki þátt í atkvæðagreiðslunni.

3. — Til þess að öðlast gildi verða frumvörpin að fá:

1° öll greidd atkvæði ef um er að ræða viðbót nýrra ákvæða eða breytingar á ákvæðum í þessari grein eða 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 14., 15., 17., 20., 29., 30. og 31. grein.

2° tvo þriðju greiddra atkvæða ef um er að ræða breytingar á ákvæðum í samningi þessum öðrum en þeim, sem eru í ofantöldum greinum.

3° einfaldan meirihluta atkvæða, ef um er að ræða hvernig skilja beri ákvæði samnings þessa, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem talað er um í 25. grein hjer á undan.

4. — Hinar samþykta tillögur skulu staðfestar í tveimur fyrstu atriðunum, með stjórnarlegri yfirlýsingu, sem stjórn hins svissneska sambandsríkis semur og sendir öllum stjórnnum sambandslandanna, og í þriðja atriðinu, með vanalegri tilkynningu frá alþjóðaskrifstofunni til pósthjórnanna í sambandinu.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Article 29.

Protectorats et colonies dans l'Union.

Sont considérés comme formant, pour l'application des articles 24, 27 et 28 précédents, un seul pays ou seule Administration, suivant le cas :

- 1° La colonie du Congo belge ;
- 2° L'Empire de l'Inde britannique ;
- 3° Le Dominion du Canada ;
- 4° La Confédération australienne (Commonwealth of Australia) avec la Nouvelle-Guinée britannique ;
- 5° L'Union de l'Afrique du Sud ;
- 6° Les autres Dominions et l'ensemble des colonies et protectorats britanniques ;
- 7° Les îles Philippines ;
- 8° L'ensemble de toutes les autres possessions insulaires des États-Unis d'Amérique, comprenant les îles Havai, Porto-Rico, Guam, et îles Vierges des États-Unis d'Amérique ;
- 9° L'ensemble des colonies espagnoles ;
- 10° L'Algérie ;
- 11° Les colonies et protectorats français de l'Indochine ;
- 12° L'ensemble des autres colonies françaises ;
- 13° L'ensembles des colonies italiennes ;
- 14° Le Chosen ;
- 15° L'ensemble des autres dépendances japonaises ;
- 16° Les Indes néerlandaises ;
- 17° Les colonies néerlandaises en Amérique ;
- 18° Les colonies portugaises de l'Afrique ;
- 19° Les colonies portugaises en Asie et en Océanie.

Article 30.

Durée de la Convention.

La présente Convention sera mise à exécution le 1er janvier 1922 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé ; mais chaque partie contractante a le droit de se retirer de l'Union, moyennant un avertissement donné une année à l'avance par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

Toutefois, en ce qui concerne les taxes postales, chaque pays est autorisé

5. — Sjærhver breyting eða ákvörðun, sem samþykkt hefur verið, gengur ekki í gildi fyr en að minsta kosti 3 mánuðum eftir tilkynninguna.

29. grein.

Vernduð lönd og nýlendur í sambandinu.

Viðvíkjandi beitingu á 24., 27. og 28. grein hjer á undan eru álitin sem eitt land eða ein póststjórn eftir ástæðum:

1. Belgiska Kongo.
2. Canada.
3. Keisaradæmið breska Indland.
4. Ástralska sambandsveldið ásamt bresku Nýju-Guineu.
5. Suður-Afríkusambandið.
6. Önnur bresk lýðríki, vernduð lönd og nýlendur.
7. Filippseyjar.
8. Allar aðrar eyjæignir Bandaríkja Ameríku, þar í innifalið Havaíeyjar, Porto-Rico, Guam og Viergeeyjar Bandaríkja Ameríku.
9. Allar spánskar nýlendur.
10. Algier.
11. Franskar nýlendur og vernduð lönd í Indokína.
12. Allar aðrar franskar nýlendur.
13. Allar ítalskar nýlendur.
14. Chosen.
15. Allar aðrar japanskar eignir.
16. Hollenskar Indíur.
17. Hollenskar nýlendur í Ameríku.
18. Portugalskar nýlendur í Afríku.
19. Portugalskar nýlendur í Asíu og Ástralíu.

30. grein.

Gildi sammingsins.

Samningur þessi skal ganga í gildi 1. janúar 1922 og vera í gildi um óákveðinn tíma, en sjærhver málsaðili getur gengið úr sambandinu með tilkynningu, sem stjórn hans ári áður skal senda til stjórnar hins svissneska sambandsríkis.

Hvað póstgjöldin snertir, þá má þó sjærhvert land láta þau ganga í

à les mettre en vigueur avant la date précitée à la condition d'en informer le Bureau international au moins un mois d'avance, et, au besoin, par télégramme.

Article 31.

Abrogation des traités antérieurs; ratification.

1. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution de la présente Convention, les stipulations de la Convention de l'Union postale universelle conclue à Rome en 1906.

2. — La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Madrid.

3. — En foi de quoi les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention à Madrid le trente novembre mil neuf cent vingt.

Pour l'Allemagne:
Ronge, Schenk, Orth.

Pour les États-Unis d'Amérique:
Conde de Colombi.

Pour les îles Philippines et les autres
Possessions insulaires des États-Unis
d'Amérique:
Conde de Colombi.

Pour la République Argentine:
A. Barrera Nicholson.

Pour l'Autriche:
Eberan.

Pour la Belgique:
A. Pirard, Tixhon, Hub. Krains.

Pour la Colonie du Congo Belge:
M. Halewyck, G. Tondeur.

Pour la Bolivie:
Luis Rodriguez.

Pour le Brésil:
*Alcibiades Peçanha,
J. Henrique Aderne.*

Pour la Bulgarie:
N. Startcheff, N. Boschnakoff.

Pour le Chili:
*A. de la Cruz,
Florencio Marques de la Plata,
Gus. Cousiño.*

Pour la Chine:
Liou Fou-Tcheng.

Pour la République de Colombie:
W. Mac Lellan, Gabriel Roldan.

Pour la République de Costa-Rica:
Manuel M. de Peralta.

Pour la République de Cuba:
Juan Iruretagoyena.

Pour le Danemark:
Hollnagel Jensen, Holmblad.

Pour la République Dominicaine:
Leopoldo Lovelace.

Pour l'Égypte:
N. T. Borton.

gildi fyr en hinn ofangreinda dag, með því skilyrði, að tilkynna það alþjóða-
skrifstofunni mánuði áður að minsta kosti, og símleiðis ef þörf krefur.

31. grein.

Afnám eldri samninga. — Fullgilding.

1. — Frá þeim degi, er samningur þessi gengur í gildi, falla úr gildi ákvæði aðalsamnings alþjóðapóstsambandsins, sem gerður var í Róm 1906.

2. — Samning þenna skal fullgilda eins fljótt og unt er, og um fullgildingarnar skal skiftst á í Madrid.

3. — Þessu til staðfestingar hafa fulltrúar ofangreindra landa sett nöfn sín undir samning þenna í Madrid þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

Pour la République de l'Équateur :

Luis Robalino Dávila,

Leonidas A. Yerovi.

Pour l'ensemble des autres Colonies

Françaises :

G. Demartial.

Pour l'Espagne :

Conde de Colombi, José de Garcia Torres,

Guillermo Capdevila, José de España,

Martín Vicente, Antonio Camacho.

Pour la Grande-Bretagne et divers

Dominions, Colonies et Protectorats

Britanniques :

F. H. Williamson, E. J. Harrington,

E. L. Ashley Foakes.

Pour les Colonies Espagnoles :

Bernardo Rolland, Manuel G. Acebo.

Pour l'Inde Britannique :

G. R. Clarke.

Pour l'Éthiopie :

Weuldeu-Berhane.

Pour la Commonwealth de l'Australie :

Justinian Oxenham.

Pour la Finlande :

G. E. F. Albrecht.

Pour le Canada :

F. H. Williamson.

Pour la France :

M. Lebon, P. M. Georges Bonnet,

M. Lebon, G. Blin, P. Bouillard, Barrail

Pour la Nouvelle-Zélande :

R. B. Morris.

Pour l'Algérie :

H. Treuillé.

Pour l'Union de l'Afrique du Sud :

H. W. S. Twycross, D. J. O'Kelly.

Pour la Grèce :

P. Scassi, Th. Penthéroudakis.

Pour les Colonies et Protectorats Français

de l'Indochine :

André Touzet.

Pour la Guatemala :

Juan J. Ortega, Enrique Traumann.

- Pour la République d'Haïti:
Luis Ma. Solér.
- Pour la République du Honduras:
Ricardo Beltrán y Rózpide.
- Pour la Hongrie:
O. de Fejér, G. Baron Szalay.
- Pour l'Islande:
Hollnagel Jensen
- Pour l'Italie et les Colonies Italiennes:
E. Delmati, T. C. Giannini, S. Ortisi.
- Pour le Japon:
*S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.*
- Pour le Chosen:
*S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.*
- Pour l'ensemble des autres Dépendances
Janonaises:
*S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.*
- Pour la République de Liberia:
Luis Ma. Solér.
- Pour le Luxembourg:
G. Faber.
- Pour le Maroc
(à l'exclusion de la Zone Espagnole):
Gérard Japy, J. Walter.
- Pour le Marco (Zone Espagnole):
*M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferrer,
C. Garcia de Castro.*
- Pour le Mexique:
*P. Cosme Hinojosa, Julio Poulat
Julio Poulat, Alfonso Reyes.*
- Pour le Nicaragua:
M. Ig. Terán.
- Pour la Norvège:
Sommerschield, Klaus Helsing.
- Pour la République de Panama:
J. D. Arosemena.
- Pour le Paraguay:
Fernando Pignet.
- Pour les Pays-Bas:
A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.
- Pour les Indes Néerlandaises:
*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.*
- Pour les Colonies Néerlandaises en
Amérique:
*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.*
- Pour le Pérou:
D. C. Urrea, O. Barrenechea y Raygada.
- Pour la Perse:
Husséin Khan Alaï, C. Molitor.
- Pour la Pologne:
*W. Dobrowolski, Maciejewski
Dr. Marjan Blachier.*
- Pour le Portugal:
Henrique Mousinho de Albuquerque.
- Pour les Colonies Portugaises
de l'Afrique:
Juvenal Elvas Floriado Santa Barbara.
- Pour les Colonies Portugaises de l'Asie
et de l'Océanie:
José Emilio dos Santos e Silva.
- Pour la Roumanie:
D. G. Marinesco, Eug. Boukman.

Pour le Salvador :
Ismael G. Fuentes.

Pour le Territoire de la Sarre :
Douarche.

Pour le Royaume des Serbes, Croates
et Slovènes :
Drag. Dimitriyevitch,
S. P. Toutoundjitch,
Dr. Franya Pavlitch,
Costa Zlatanovitch,

Pour le Royaume de Siam :
Phra Sanpakitch Preecha.

Pour la Suède :
Julius Juhlin, Thore Wennquist.

Pour la Suisse :
Mengotti, F. Boss.

Pour la Tchécoslovaquie :
Dr. Otokar Růžicka, Václav Kučera

Pour la Tunisie :
Gérard Japy, A. Barbarat.

Pour la Turquie :
Méhméd-Ali.

Pour l'Uruguay :
Adolfo Agorio.

Pour les États-Unis de Venezuela :
Pedro Emilio Coll, Barceló, A. Posse.

Protocole Final

Au moment de procéder à la signature des Conventions arrêtées par le Congrès postal universel de Madrid, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit :

I.

Les dispositions de l'article 11 de la Convention ne s'appliquent pas à la Grande-Bretagne et aux Dominions, Colonies et Protectorats britanniques, dont la législation intérieure ne permet pas le retrait de correspondances à la demande de l'expéditeur.

II.

Chaque pays de l'Union qu'il ait ou non le franc pour unité monétaire, a la faculté de fixer dans sa monnaie intérieure, d'accord avec l'Administration des postes suisses, les équivalents des taxes prévues par la présente Convention.

Ces équivalents ne peuvent pas être supérieurs au montant des taxes fixées par la présente Convention ni inférieurs au montant des taxes qui étaient en vigueur le 1er octobre 1920. Ils pourront cependant subir des modifications correspondant à la hausse ou à la baisse de la valeur de la monnaie légale du pays considéré, à condition de ne pas descendre en dessous des taxes adoptées lors de la mise à exécution de la Convention de Rome.

III.

Lorsque les taxes en vigueur dans un pays sont, par rapport au franc-or, à tel point inférieures à celles d'un autre pays qu'il devient avantageux d'expédier non affranchis ou insuffisamment affranchis les objets de la poste aux lettres à destination du premier de ces pays, l'Administration du second pays peut déclarer obligatoire l'affranchissement complet de ces objets.

L'Administration du pays à l'égard duquel cette mesure a été prise, est autorisée à l'appliquer, à titre de réciprocité et pour la même période, aux objets de correspondance à destination de l'autre pays.

Est réservée à chaque pays la faculté de ne pas admettre les cartes postales avec réponse payée, dans les relations avec les autres pays lorsque la différence entre les taxes des deux pays est telle que l'emploi de ces cartes peut donner lieu à des abus de la part du public.

Loka-ákvæði.

Í því að undirritaðir fulltrúar ætluðu að fara að undirskrifa samninga þá, sem samþykktir hafa verið á pósthöfninginu í Madrid, komu þeir sjer saman um það, sem hjer segir:

I.

Ákvæðin í 11. grein aðalsamningsins ná ekki til Stóra-Bretlands eða breskra lýðríkja, nýlenda og verndaðra landa, þar sem innanlandslöggjöfin leyfir ekki afturköllun sendinga eftir ósk sendanda.

II.

Sjerhvert land sambandsins, hvort sem það hefir frankann sem mynt-einingu eða ekki, hefir rjett til að fastákveða í sinni innlendu mynt, í samráði við pósthöfnina svissnesku, jafngildi burðargjalds þess, sem getur um í aðalsamningi þessum.

Jafngildi þessi mega ekki fara yfir upphæð burðargjalds þess, sem ákveðið er með þessum aðalsamningi, og heldur ekki vera lægri en upphæð þess burðargjalds, sem gildi 1. okt. 1920. Þau mega þó breytast svo sem svarar til gengishækkunar og lækkunar á hinni löglegu mynt hlutaðeigandi lands, með því skilyrði, að þau fari ekki niður fyrir burðargjald það, sem ákveðið var þegar aðalsamningurinn í Róm gekk í gildi.

III.

Þegar gildandi taxtar í einu landi, í hlutfalli við gullfrankann, eru svo langt fyrir neðan taxta annars lands, að það borgi sig að senda ófrímerktar eða vanfrímerktar sendingar í brjefapósti frá hinu fyrnefnda landi, getur pósthöfn hins síðarnefnda lands ákveðið að sendingar þessar skuli fullfrímerktar fyrirfram.

Stjórn þess lands, sem þessu ákvæði hefir verið beitt við, má og nota það á móti, og yfir sama tímabil, við sendingar til hins landsins.

Sjerhverju landi er áskilinn rjettur til þess að leyfa ekki spjaldbrjef með borguðu svári í samböndum við önnur lönd, þegar burðargjaldsmunurinn er svo mikill milli beggja landanna, að not þessara spjaldbrjefa veita ástæðu til misbrúkunar af hálfu almennings.

IV.

Est réservée aux pays de l'Union la faculté de percevoir une surtaxe, qui ne peut dépasser 30 centimes par 20 grammes ou fraction de 20 grammes, pour chaque envoi qui, à la demande de l'expéditeur, et transporté dans un coffre-fort flottant placé à bord d'un paquebot postal. La surtaxe est acquise au pays d'origine de l'envoi.

L'emploi de coffres-fort flottants est réglé de commun accord entre les **Administrations** qui conviennent d'assurer ce service dans leurs relations réciproques.

V.

Il est pris acte de la déclaration faite par la délégation britannique au nom de son Gouvernement et portant qu'il a cédé à la Nouvelle-Zélande avec les îles Cook et autres îles dépendantes, la voix que l'article 29, 6°, de la Convention attribue aux autres dominions et à l'ensemble des colonies et protectorats britanniques.

VI.

Le Protocole demeure ouvert en faveur des pays dont les représentants n'ont signé aujourd'hui que la Convention principale, ou un certain nombre seulement des Conventions arrêtées par le Congrès, à l'effet de leur permettre d'adhérer aux autres Conventions signées ce jour, ou à l'une ou l'autre d'entre elles.

VII.

Dans le cas où une ou plusieurs des parties contractantes aux Conventions postales signées aujourd'hui à Madrid ne ratifieraient pas l'une ou l'autre de ces Conventions, cette Convention n'en sera pas moins valable pour les Etats qui l'auront ratifiée.

En foi de quoi les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même des Conventions auxquelles il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement de l'Espagne et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Madrid, le trente novembre mil neuf cent vingt.

Pour l'Allemagne:
Ronge, Schenk, Orth.

Pour les États-Unis d'Amérique:
Conde de Colombi.

Pour les îles Philippines et les autres
Possessions insulaires des États-Unis
d'Amérique:
Conde de Colombi.

IV.

Löndum sambandsins er áskilinn rjettur til þess, að taka aukaburðargjald, sem ekki má fara fram úr 30 sentímum fyrir hver 20 gr. eða brot úr 20 gr., fyrir hverja sendingu, sem eftir beiðni sendanda er flutt í flotkistu í póstskipi. Aukaburðargjaldið fellur til sendilands sendingarinnar.

Hvernig flotkistur skuli notaðar ákveða þær póststjórnir í sameiningu sín á milli, sem koma sjer saman um þessa starfrækslu innbyrðis.

V.

Tilkynning sú, sem hin breska sendisveit hefir birt í nafni stjórnar sinnar og hljóðar um að hún hafi látið Nýja-Sjálandi ásamt Cook-eyjum og öðrum tilheyrandi eyjum eftir atkvæði það, sem 29. grein 6 í aðalsamningnum veitir öðrum breskum lýðríkjum, nýlendum og vernduðum löndum, er tekin til greina.

VI.

Loka-ákvæðin standa opin fyrir löndin þó að fulltrúar þeirra hafi í dag aðeins undirskrifað aðalsamninginn eða nokkra af samningum þeim, sem þingið hefir samþykkt, þannig að þeim leyfist að ganga að öllum hinum samningunum eða einstökum þeirra, sem hafa verið undirskrifaðir í dag.

VII.

Skyldi einn eða fleiri aðilar póstsamninga þeirra, sem í dag hafa verið undirskrifaðir í Madrid, ekki fullgilda einhvern þessara samninga, þá skal þessi aðalsamningur engu að síður gilda fyrir þau ríki, sem hafa fullgilt hann.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar sett þessi loka-ákvæði, sem skulu hafa sama kraft og gildi eins og þó þau hefðu verið sett í sjálfan texta þeirra samninga, sem þau eiga við, og hafa þeir undirskrifað eitt eintak, sem skal geymt í skjalasafni hinnar spönsku stjórnar, og skal hver aðili fá afrit af því.

Madrid, þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

Pour la République Argentine:

A. Barrera Nicholson.

Pour l'Autriche:

Eberan.

Pour la Belgique:

A. Pirard, Tixhon, Hub. Krains.

Pour la Colonie du Congo Belge:

M. Halewyck, G. Tondeur

- Pour la Bolivie:
Luis Rodriguez.
- Pour le Brésil:
Alcibiades Pêçanha,
J. Henrique Aderne.
- Pour la Bulgarie:
N. Startcheff, N. Boschnakoff.
- Pour le Chili:
A. de la Cruz,
Florencio Marquez de la Plata,
Gus. Cousiño.
- Pour la Chine:
Liou Fou-Tcheng.
- Pour la République de Colombie:
W. Mac Lellan, Gabriel Roldan.
- Pour la République de Costa-Rica:
Manuel M. de Peralta.
- Pour la République de Cuba:
Juan Iruretagoyena.
- Pour le Danemark:
Hollnagel Jensen, Holmblad.
- Pour la République Dominicaine:
Leopoldo Lovelace.
- Pour l'Égypte:
N. T. Borton.
- Pour la République de l'Équateur:
Luis Robalino Dávila,
Leonidas A. Yerovi.
- Pour l'Espagne:
Conde de Colombi, José de Garcia Torres,
Guillermo Capdevila, José de España,
Martín Vicente, Antonio Camacho,
- Pour les Colonies Espagnoles:
Bernardo Rolland, Manuel G. Acebo.
- Pour l'Éthiopie:
Weuldeu-Berhane.
- Pour la Finlande:
G. E. F. Albrecht.
- Pour la France:
M. Lebon
pour M. Georges Bonnet:
M. Lebon
G. Blin, P. Bouillard, Barraïl.
- Pour l'Algérie:
H. Treuillé.
- Pour les Colonies et Protectorats
Français de l'Indochine:
André Touzet.
- Pour l'ensemble des autres Colonies
Françaises:
G. Demartial.
- Pour la Grande-Bretagne et divers
Dominions, Colonies et Protectorats
Britanniques:
F. H. Williamson, E. J. Harrington,
E. L. Ashley Foakes.
- Pour l'Inde Britannique:
G. R. Clarke.
- Pour la Commonwealth de l'Australie:
Justinian Oxenham.
- Pour le Canada:
F. H. Williamson.
- Pour la Nouvelle-Zélande:
R. B. Morris.
- Pour l'Union de l'Afrique du Sud:
H. W. S. Twycross, D. J. O'Kelly.

Pour la Grèce :

P. Scassi, Th. Penthéroudakis.

Pour la Guatemala :

Juan J. Ortega, Enrique Traumann.

Pour la République d'Haïti :

Luis Ma. Solér.

Pour la République du Honduras :

Ricardo Beltrán y Rózpide.

Pour la Hongrie :

O. de Fejér, G. Baron Szalay.

Pour l'Islande :

Hollnagel Jensen.

Pour l'Italie et les Colonies Italiennes :

E. Delmati, T. C. Giannini, S. Ortisi.

Pour le Japon :

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

Pour le Chosen :

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

Pour l'ensemble des autres Dépendances

Japonaises :

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

Pour la République de Liberia :

Luis Ma. Solér.

Pour le Luxembourg :

G. Faber.

Pour le Maroc

(à l'exclusion de la Zone Espagnole) :

Gérard Japy, J. Walter.

Pour le Maroc (Zone Espagnole) :

M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferrer,

C. Garcia de Castro.

Pour le Mexique :

P. Cosme Hinojosa, Julio Poulat,

Julio Poulat, Alfonso Reyes.

Pour le Nicaragua :

M. Ig. Terán.

Pour la Norvège :

Sommerschield, Klaus Helsing.

Pour la République de Panama :

J. D. Arosemena.

Pour le Paraguay :

Fernando Pignet.

Pour les Pays-Bas :

A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.

Pour les Indes Néerlandaises :

Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,

J. van der Werf.

Pour les Colonies Néerlandaises en
Amérique :

Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,

J. van der Werf.

Pour le Pérou :

D.C. Urrea, O. Barrenechea y Raygada.

Pour la Perse :

Husséin Khan Alaï, C. Molitor.

Pour la Pologne :

W. Dobrowolski, Maciejewski

Dr. Marjan Blachier.

Pour le Portugal :

Henrique Mousinho de Albuquerque.

Pour les Colonies Portugaises

de l'Afrique :

Juvenal Elvas Floriada Santa Barbara.

80 Pour les Colonies Portugaises de l'Asie
et de l'Océanie :

José Emilio dos Santos e Silva.

Pour la Roumanie :

D. G. Marinesco, Eug. Boukman.

Pour le Salvador :

Ismael G. Fuentes.

Pour le Territoire de la Sarre :

Douarche.

Pour le Royaume des Serbes, Croates
et Slovènes :

Drag. Dimitrijevitch,

S. P. Toutoundjitch,

Dr. Franya Pavlitch,

Costa Zlatanovitch,

Pour le Royaume de Siam :

Phra Sanpakitch Preccha.

Pour la Suède :

Julius Juhlin, Thore Wennqvist.

Pour la Suisse :

Mengotti, F. Boss.

Pour la Tchécoslovaquie :

Dr. Otokar Ružička, Václav Kučera.

Pour la Tunisie :

Gérard Japy, A. Barbarat.

Pour la Turquie :

Méhméd-Ali.

Pour l'Uruguay :

Adolfo Agorio.

Pour les États-Unis de Venezuela :

Pedro-Emilio Coll, Barceló, A. Posse.

Starfsreglugerð aðalsamningsins.

80

Samkvæmt 22. gr. aðalsamningsins, sem gerður var í Madrid 30. nóvember 1920, hafa undirritaðir, hver í nafni sinnar stjórnar, sameiginlega samþykkt eftirfarandi ákvæði til framkvæmda á nefndum aðalsamningi.

I.

Hvernig senda skal póstinn.

1. — Sjerhver póststjórn er skyld að senda póst í lokuðum póstpökum eða stykkjatali, sem önnur póststjórn afhendir henni, eftir þeirri fljótustu leið, sem hún sjálf notar fyrir sinn eigin póstflutning. Þó hefur póststjórn sendilandsins rjett til þess að taka fram leiðina, sem fara ber með lokaða póstpoka, sem hún sendir, með því skilyrði að þessi leið baki ekki milliliggjandi póststjórn sjerstakan aukakostnað.

Ef einhver póststjórn af óviðráðanlegum atvikum, sjer sig neyddu til, um stundar sakir að hætta sendingu á pósti í lokuðum póstpökum og í stykkjatali, sem önnur póststjórn hefur afhent henni, skal hún þegar í stað, og símleiðis, ef nauðsyn krefur, tilkynna það póststjórn þeirri eða póststjórnnum, sem í hlut eiga.

2. — Póststjórnnum þeim, sem nota rjettinn til þess að taka aukaburðargjald upp í aukakostnað við vissar leiðir, er í sjálfs vald sett að flytja ekki vanfrímerktar sendingar eftir þessum leiðum.

II.

Skifti á lokuðum póstpökum.

1. — Skifti á sendingum í lokuðum póstpökum milli landa sambandsins eru ákveðin í sameiningu milli hlutaðeigandi póststjórna og eftir því, sem þjónustuþörfin krefur.

2. — Sje um skifti að ræða yfir eitt land eða fleiri, sem í milli liggja, skal póststjórnnum þessum gert aðvart með nægum fyrirvara.

3. — Að öðru leyti er það skylda að senda póstinn í lokuðum póstpokum, þegar einhver hinna milliliggjandi póststjórna krefst þess, vegna þess að fjöldi sendinga í stykkjatali sje svo mikill, að hann bagi störf hennar.

4. — Þegar breyting verður á skiftunum á lokuðum póstpokum milli tveggja póststjórna yfir milliliggjandi land eða lönd, skal sú póststjórnin, sem gerir breytinguna, tilkynna hana póststjórnnum landanna, sem liggja á milli og sent er yfir.

III.

Sjerstakir flutningar.

1. — Með sjerstökum flutningum innan sambandsins, sem gefa ástæðu til aukagjalds, sem er ákveðið samkvæmt 6. lið 4. greinar aðalsamningsins, með samningum milli hlutaðeigandi póststjórna, er eingöngu átt við hinn svokallaða indverska póst, sem fluttur er hraðleiðis yfir land.

2. — Flutningur í loftförum telst með sjerstökum flutningum (5. gr. aðalsamningsins).

IV.

Ákvæði um burðargjöld.

1. — Póststjórnir sambandslandanna taka burðargjöld sín samkvæmt jafngildi því, sem ákveðið er samkv. 12. grein aðalsamningsins. Sjerhver póststjórn verður að koma sjer í þessu efni saman við hina svissnesku póststjórn, en henni ber aftur að tilkynna jafngildin um alþjóðaskrifstofuna.

Alþjóðaskrifstofan býr til og útbýtir milli póststjórnanna töflu, er greinir jafngildið fyrir hvert land, á: burðargjaldi undir einfalt brjef, burðargjaldi á annari þyngdareiningu þess, burðargjaldi á spjaldbrjefum og öðrum sendingum fyrir 50 gramma einingu.

2. — Þegar jafngildisbreyting álist nauðsynleg, skal póststjórn hlutaðeigandi lands fara að eins og segir í næsta lið á undan.

3. — Þær póststjórnir, sem burðargjaldið taka, mega hækka upp brot, sem kunna að koma fram, annaðhvort við aukagjald það, sem tekið er fyrir vanfrimerktar sendingar, eða þegar ákveðið er burðargjald á sendingum til landa utan sambandsins, eða við samlagningu á burðargjaldi sambandsins og auka-burðargjaldi því, sem getur um í 6. grein aðalsamningsins. En viðbótarupphæð þessi, sem þannig kemur fram, má aldrei fara fram úr $\frac{1}{20}$ úr franka (fimm sentímum).

V.

Undantekningar frá þyngdarmörkum.

Sem undantekningarráðstöfun hefir verið leyft, að þau ríki, sem sakir innanlandsfyrirkomulags síns ekki geta tekið upp hið metriska þyngdarmál sem gildandi mál, megi í staðinn setja únsuna „avoirdupois“ (28,3465 grömm) þannig að 1 únsa teljist 20 grömm fyrir brjef, og 2 únsur 50 grömm fyrir aðrar sendingar, og hækka, ef nauðsyn krefur, einfalt burðargjaldstakmark blaða upp í 4 únsur, en þó með því ófrávikjanlega skilyrði, að í þessu tilfelli sje tekið heilt burðargjald af hverju blaðsnúmeri, enda þótt fleiri blöð sjeu saman í sömu sendingu.

VI.

Póstfrímerki og merki með frímerkingarstimpli.

1. — Frímerki þau, sem svara til venjulegra taxta sambandsins eða jafngildis í peningum hvers lands, skulu gerð sem hjer segir:

Frímerki, er svarar til burðargjalds undir einfalt brjef, dimmblátt.

Frímerki, er svarar til burðargjalds undir spjaldbrjef, rautt.

Frímerki, er svarar til burðargjalds undir fyrstu einingu annara sendinga, grænt.

Merki, sem framleidd eru með frímerkingarvjelum skulu hafa í sjer nafn sendilandsins. Þau skulu vera hárauð að lit hvaða gildi sem þau hafa.

2. — Á póstfrímerkjunum og merkjunum með frímerkingarstimpli skal vera prentað gildi þeirra eftir töflu jafngilda þeirra, sem ákveðin eru.

Tala og brot mynteininganna, sem notaðar eru til að marka þetta gildi, skal vera prentuð með aröbskum tölum.

3. — Frímerkin mega vera merkt með greinilegri gegnumstungu (perforation) með þeim skilyrðum er póststjórnin setur, sem gefur þau út.

4. — Póststjórnirnar skulu brýna fyrir almenningi, að líma frímerkin í efra horn hægra megin á utanáskriftarhliðinni. Merki með frímerkingarvjelum skulu einnig sett á þenna stað.

VII.

Svarmerki.

Svarmerkin, sem talað er um í 13. gr. aðalsamningsins, að póststjórnirnar sjeu sjálfráðar um notkun á, eru að gerð eins og fyrirmynd A sýnir, sem fylgir þessari reglugerð, og lætur alþjóðaskrifstofan prenta þau á pappír með þessum orðum í vatnsmerki:

50. c. Union postale universelle 50 c.

1. — Sjerhver póststjórn hefur leyfi til:
 - a. að setja greinilega gegnumstungu (perforation) á svarmerkin, sem ekki skaðar lesmálið nje er þannig, að hún valdi örðugleikum við athugun þessara verðmiða.
 - b. að breyta, annaðhvort með hendinni eða með prentun, söluverði því, sem stendur á merkjunum.
2. — Alþjóðaskrifstofan lætur merkin með innkaupsverði til þeirra póststjórna, sem biðja um þau.
3. — Sjerhver póststjórn selur merkin með því verði, sem hún ákveður, án þess þó, að verð þetta megi fara niður fyrir 50 sentíma (gull), sem ákveðið er í 13. grein aðalsamningsins.
4. — Svarmerkjum þeim, sem menn skila, er skift gegn frímerki eða frímerkjum, er svara til frímerkingar undir einfalt brjef til útlanda.
5. — Ekki má selja eða hafa skifti á meira en 10 svarmerkjum til sama manns á einum degi.
6. — Sje ekki öðruvísi ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna, skulu svarmerki þau, sem skift hefur verið á, send á hálfis árs fresti til póststjórna, sem hafa gefið þau út; skal þeim hvert sinn fylgja listi yfir tölu þeirra.
7. — Jafnskjótt og tvær póststjórnir eru orðnar á eitt sáttar um töluna á svarmerkjum þeim, sem skiftst hefur verið á, þeirra á milli, skal hver póststjórnanna um sig búa til yfirlitsreikning (fyrirmynd U), er segi til um inneign eða skuldarupphæð, og senda þá svo alþjóðaskrifstofunni. Við útbúning þessara yfirlitsreikninga skal verð hvers svarmerkis reiknað 50 sentímar. Alþjóðaskrifstofan tekur svo reikningsupphæðina inn í hálfisárs lokareikning.
8. — Þegar hálfisársupphæðin í viðskiftum milli tveggja póststjórna fer ekki fram úr 25 frönkum er sú póststjórnin, sem skuldar, laus við alla borgun í þessu efni, og yfirlitsreikningurinn er ekki gerður.
9. — Hafi tvær póststjórnir orðið ásáttar um að gera sjerstök reikningskil sín á milli, senda þær engan yfirlitsreikning til alþjóðaskrifstofunnar.
10. — Í einstaka tilfellum og sakir sjerstakra atvika mega póststjórnirnar, um tíma, sem þær sjálfar ákveða nánar, afnema takmarkanir þær, sem ræðir um í 5. lið hjer á undan, á sölu og skiftum svarmerkja. Þá tilkynna þær alþjóðaskrifstofunni þessa ákvörðun sína, og skal hún síðan láta póststjórnir sambandsins vita um hana.

VIII.

Póstviðskifti við lönd utan sambandsins.

Póststjórnir þær í sambandinu, sem hafa viðskifti við lönd utan sambandsins, láta hinum póststjórnunum í sambandinu í tje skrá yfir þessi lönd

ásamt eftirfarandi upplýsingum :

1. — sjó- og landtransítgjöld, sem reiknuð eru við flutninginn fyrir utan takmörk sambandsins;
2. — hvaða tegundir sendinga sjeu leyfðar;
3. — hvort frímerking sje skyldugt að við hafa eða ekki;
4. — hve langa leið burðargjaldið, sem tekið er, gildir fyrir hverja tegund sendinga (til ákvörðunarstaðar, uppskipunarhafnar, o. s. frv.);
5. — hve mikil hin peningalega ábyrgð er, þegar um ábyrgðarsendingar er að ræða;
6. — hvort hægt sje að gefa út móttökukvittanir, og
7. — að svo miklu leyti, sem hægt er, burðargjaldstaxta landsins utan sambandsins, sem gildir í viðskiftum þess við lönd innan sambandsins.

IX.

Stimplun.

1. — Sendingar frá sambandslöndunum skulu vera stimplaðar á framhlið með stimpli, er greini, með latnesku letri, ef unt er, sendistað og dagsetningu þegar sendingin er látin á póst.

Öll gildandi frímerki skulu ónýtt.

Á stöðum, þar sem eru mörg pósthús, skulu ógildingarstimplarnir vera þannig útbúnir, að hægt sje að sjá, hvert pósthúsið það sje, sem sendingin hefur verið látin á.

2. — Skakkt sendar sendingar skulu stimplaðar með dagstimpli pósthúss þess, sem þær hafa komið ranglega til. Þessi skylda hvílir ekki eingöngu á hinum föstu pósthúsum, heldur einnig á hreyfanlegum pósthúsum, að svo miklu leyti, sem því verður við komið.

3. — Stimplun á sendingum, sem á póstskipum eru látnar á póst í lausa brjefakassa, eða fengnar í hendur póstmönnum á skipinu eða yfirmönnum skipsins, hvílir, í þeim tilfellum, sem ræðir um í 5. lið 13. greinar aðalsamningsins, á póstmanninum á skipinu, eða ef hann er enginn, þá á pósthúsinu, sem sendingar þessar eru afhentar á. Þetta pósthús stimplar þá sendingarnar með hinum vanalega dagstimpli sínum, og bætir við orðinu „skipsbrjef“ (paquebot) annaðhvort skriflega eða með stimpli.

4. — Sendingar frá löndum utan sambandsins skulu stimplaðar á framhlið af þeirri póststjórn sambandsins, sem tekur við þeim, með stimpli, er greinir á hvaða stað og degi þær sjeu komnar í hendur þessarar póststjórnar.

5. — Allar sendingar, hvernar tegundar sem eru, er taka skal eitthvert gjald fyrir, eftir að þær hafa verið látnar á póst, annaðhvort af viðtakanda eða af sendanda, þegar um endursendar sendingar er að ræða, skulu stimplaðar með T-stimpli (taxe à payer). Stimplun þessi hvílir á sendipóststjórninni eða, ef um sendingar er að ræða, sem eru orðnar vanfrímerktaðar sakir áfram-

sendingar eða af því, að þeim verði ekki komið til skila, af þeirri pósthjórn, sem áframsendir þær. Sendingar frá löndum utan sambandsins skulu T-stimplaðar af pósthjórn viðtökulandsins.

6. — Hraðboðasendingar skulu hafa álimdan prentaðan gagnsæjan miða, dökkrauðan að lit, með orðinu „Exprès“ með stóru lettri. Þó mega pósthjórnirnar í stað þessa miða brúka stimpil.

Sendingar þær, sem sendipósthúsið hefur sett á orðið „Exprès“ skulu bornar á heimili viðtakanda af sjerstökum brjefbera, jafnvel þótt þær sju ófrímerktar eða vanfrímerktar. Ef slíkt kemur fyrir, ber viðskiftapósthúsi ákvörðunarlandsins að vekja athygli á misfellunum með leiðrjettingarskýrslu til pósthjórnarinnar, sem sendipósthúsið heyrir undir. Skýrsla þessi skal nákvæmlega tilgreina sendistað sendingarinnar og daginn, sem hún er látin á póst.

7. — Sjerhver sending, sem ekki er T-stimpluð, skal álitin fullfrímerkt og farið með hana samkvæmt því, nema sje um augsýnilegt athugaleysi að ræða.

8. — Frímerki, sem ekki hafa verið ónýtt, annað hvort af athugaleysi eða gleymsku á sendipósthúsinu, skulu ónýtt á vanalegan hátt af því pósthúsi, sem verður misfellanna vart.

X.

Engin eða ófullnæg frímerking.

1. — Þegar sending er ófrímerkt eða vanfrímerkt, setur sendipósthúsið, með stimpli eða öðruvísi, upphæðina, sem taka ber af móttakanda, í frönkum og sentímum með vel læsilegum tölum í efra hægra hornið utanáskriftarmegin.

2. — Eftir þessum upplýsingum heimtíur svo ákvörðunarpósthúsið upphæð hins tilgreinda burðargjalds samkvæmt fyrirmælum 3. liðs 6. greinar í aðalsamningnum.

3. — Hafi ógild frímerki verið notuð til frímerkingar, skal ekkert tillit tekið til hennar. Þetta skal táknað með tölunni núll (0), sem sett er við hliðina á frímerkjunum.

XI.

Útbúnaður almennra og ábyrgðarsendinga.

1. — Sendingar með fangamarki (initiales) sem utanáskrift og sendingar, sem skrifað er utan á með blýanti, nema blekblýanti, verða ekki teknar sem ábyrgðarsendingar.

Utanáskriftir „poste restante“-sendinga skulu greina fult nafn við-

takanda; að nota fangamark, tölur, gerfinöfn eða nokkur merki, sem menn hafa komið sjer saman um, er ekki leyfilegt á þessum sendingum.

2. — Sendingar í algerlega gagnsæju umslagi eða í umslagi með opinni rúðu eru ekki leyfðar.

Eftirfylgjandi skilyrði ná til sendinga í umslagi með gagnsærri rúðu:

- a. hin gagnsæja rúða skal vera heildarhluti af umslaginu og þannig löguð, að lengd hennar sje jafnhliða lengd umslagsins, þannig að utanáskrift viðtakanda sjáist í sömu stefnu; hún skal og vera þannig sett, að hún komi ekki í bága við dagstimpilinn;
- b. rúðan skal vera svo skær, að auðvelt sje að lesa utanáskriftina, eins í tilbúnu ljósi, og hún má heldur ekki hindra það, að hægt sje að skrifa í viðbót.

Sendingar í umslagi með gagnsærri rúðu eru teknar í ábyrgð.

3. — Með þeim einum undantekningum, sem ræðir um í undanfarandi liðum, er ekki krafist neinna sjerstakra skilyrða á lögun eða lokun ábyrgðarsendinga. Sjerhver póststjórn hefur rjett til að fara með þessar sendingar eftir reglum þeim, sem gilda í innanlandsþjónustu hennar.

4. — Ábyrgðarsendingar skulu í efra vinstra horni utanáskriftarmegin bera miða eins eða líkan fyrirmynd B, er fylgir þessari reglugerð, og skal á honum með latneskum bókstöfum tilgreint nafn sendipósthússins svo og hlaupanúmer það, sem sendingin er skrifuð undir í bókum þess.

Þó skal póststjórnnum þeim, er, sem stendur, ekki nota miða þessa í innanlandsþjónustu sinni, heimilt að fresta því, að láta þetta ákvæði ganga í gildi, og halda áfram að nota stimpla til þess að merkja með ábyrgðarsendingar.

Þó skulu pósthúsin, sem ekki hafa tekið upp miðann eftir fyrirmynd B, ætíð merkja sjerhverja ábyrgðarsendingu með hlaupanúmeri hennar. Númer þetta skal skrifað í efra vinstra horn utanáskriftarmegin. Póststjórnir þær, sem áframsenda slíkar sendingar, eru skyldugar að tákna þær með hinu upprunalega númeri.

5. — Ábyrgðarsendingar, sem eru ófrímerktar eða vanfrímerktar, skal farið með sem almennar sendingar, hvað burðargjaldið snertir, sem ávantar. Gjöldin, sem ber að borga í báðum tilfellum, skulu innheimt og þeim haldið af því landinu, sem annast afhendingu sendinganna.

6. — Góðgerðamerki má líma aftan á allar tegundir sendinga, sem ræðir um í 2. grein aðalsamningsins.

XII.

Móttökukvittanir ábyrgðarsendinga.

1. — Þær sendingar, sem sendandi óskar móttökukvittunar fyrir, skulu bera á sjer greinilega skrifað „Avis de réception“ eða stimplaða stafina: A. R.

2. — Þeim skal fylgja eyðublað að stærð og þjettleik eins og spjaldbrjef og eins og eða líkt fyrirmynd C, er hjer með fylgir; eyðublað þetta útbýr sendipósthúsið, eða eitthvert annað pósthús, sem sendipóststjórnin tiltekur, og festir það vandlega utan á sendinguna, sem það tilheyrir. Komi það ekki fram á ákvörðunarpósthúsinu, á það pósthús sjálfst að gefa út nýja móttökukvittun.

Móttökukvittanir skulu stílaðar á frönsku eða þá með franskri þýðingu undir línunum.

3. — Þegar ákvörðunarpósthúsið hefur fyllt út eyðublaðið C, eins og vera ber, sendir það það opið og burðargjaldsfrítt til sendanda sendingarinnar.

4. — Þegar sendandi óskar móttökukvittunar fyrir ábyrgðarsendingu, eftir að hún hefur verið látin á póst, skal sendipósthúsið skrifa á eyðublað C mjög nákvæma lýsingu á ábyrgðarsendingunni (hvers konar sending, sendipósthús, dagsetningu, þegar hún er látin á póst, númer og fulla utanáskrift viðtakanda).

Þetta eyðublað er svo fest við fyrirsurnareyðublað eftir fyrirmynd I og er á það límt frímerki, er svarar til gjaldsins fyrir móttökukvittun, og er farið með það eftir fyrir mælum XXIX. greinar í þessari reglugerð, að því undanteknu, að sje um rjetta afhendingu að ræða á sendingunni, sem móttökukvittunin á við, heldur ákvörðunarpósthúsið eftir eyðublaðinu I, en sendir eyðublaðið C til baka, þegar búið er að fylla út aftari síðuna, eins og vera ber, eins og fyrir er mælt í 3. lið hjer á undan.

5. — Ef móttökukvittun, sem á vanalegan hátt hefur verið beðið um af sendanda um leið og sendingin var látin á póst, er ekki komin til baka á rjettum tíma, skal spurst fyrir um kvittunina, sem vantar, eftir reglum þeim, sem settar eru í 4. lið hjer á undan. Þá skal ekki taka aftur burðargjald og sendipósthúsið skal skrifa á hausinn á eyðublaði C „Duplicata de l'avis de réception, etc.“

6. — Hinum sjerstöku ákvæðum, sem póststjórnirnar hafa samþykkt, samkvæmt 5. lið XXIX. greinar í reglugerð þessari, viðvíkjandi sendingu á fyrirsurnum um ábyrgðarsendingar, má einnig beita, þegar óskað er móttökukvittunar fyrir ábyrgðarsendingar eftir að þær hafa verið látnar í póst.

XIII.

Ábyrgðarsendingar með póströfu.

1. — Ábyrgðarsendingar með póströfu skulu efst framan á bera áletrunina „Remboursement“ skrifað eða prentað mjög greinilega, og þar næst tilgreind upphæð póströfunnar. Upphæðin skal skrifuð með latneskum bókstöfum, fullum stöfum og tölum án yfirstrikana eða leiðrjettinga, jafnvel þótt

þær sje samþyktað. Annað hvort framan eða aftan á skal sendandi rita nafn sitt og heimilisfang, líka með latneskum bókstöfum.

2. — Ábyrgðarsendingar með póströfu skulu á framhliðinni bera gulleitan (orange) miða eins og fyrirmynd D sýnir, er fylgir þessari reglugerð.

3. — Póststjórnirnar geta tekið að sjer að borga hinar innheimtu fjárhæðir inn í pósthlaupareikninga ákvörðunarlands sendingarinnar. Skilmálar, taxtar og önnur atriði, viðvíkjandi þessari þjónustu, skulu sett eftir samkomulagi milli hlutaðeigandi póststjórna.

4. — Ef viðtakandi hefur ekki greitt upphæð póströfunnar innan 7 daga, í viðskiftum milli Evrópulanda og innan 15 daga í viðskiftum milli Evrópulanda og landa utan hennar eða þessara landa innbyrðis, að telja frá deginum eftir komu sendingarinnar á ákvörðunarpósthúsið, skal sendingin send aftur til sendipósthússins.

Þennan frest má lengja alt að 28 dögum mest, hjá þeim póststjórnnum, sem neyðast til þess vegna löggjafar sinnar. Sendandi getur þó krafist með athugasemd, er skrifuð sje á máli, sem er þekt í ákvörðunarlandinu, að sendingin sje tafarlaust send til baka eftir utanáskrift hans, ef sendandi neitar að borga póströfuna við fyrstu tilkynningu.

5. — Sje ekki öðruvísi ákveðið, skal hinni innheimtu upphæð, eftir að dregið hefur verið frá innheimtugjaldið, sem getur um í 2. lið 8. greinar aðalsamningsins, og hið vanalega póstávísanagjald, breytt í póstávísun, sem efst á framhliðina sje merkt „Remb.“ og að öðru leyti útbúin samkvæmt starfsreglugerð póstávísanasamningsins. Á afklipping ávísunarinnar skal skrifað nafn og heimilisfang viðtakanda póströfusendingarinnar, svo og staðurinn, ásamt dagsetningu, þar sem hún hefur verið látin á póst.

6. — Sje ekki öðruvísi ákveðið, má senda póströfusendingar áfram úr einu landi til annars, er taka þátt í þessum póstviðskiftum. Þegar um áfram-sendingu er að ræða, skal engin breyting gerð á hinni upprunalegu beiðni um póströfu, eins og sendandi hefur gengið frá henni. Póststjórn hins endanlega ákvörðunarstaðar ber svo að breyta póströfuupphæðinni í sína mynt, eftir gildandi töflu fyrir póstávísanir; henni ber og að breyta póströfunni í ávísun til sendilandsins.

7. — Póströfuávísanir, sem ekki hefur verið unt að afhenda viðtakendum, skulu, þegar fresturinn er útrunninn, sem þær gilda, kvittaðar af þeirri póststjórn, sem hefur þær með höndum, og færðar í reikning við þá póststjórn, sem hefur gefið þær út.

8. — Í stað póströfuávísana, sem hafa verið afhentar viðtakendum, og ekki hafa verið heimtaðar útborgaðar, skulu koma útborgunarheimildir. Þær eru útbúnaðar af póststjórninni, sem hefur gefið ávísanirnar út, jafnskjótt og hún hefur komist að raun um, að hinar upprunalegu ávísanir hafa ekki verið borgaðar út áður en fresturinn, sem þær voru gildar, var liðinn. Þær skulu kvitt-

aðar af pósthjórn ákvörðunarlandsins, og skal hún færa þær í næsta reikning, er fylgir, eftir sendinguna.

XIV.

Spjaldrjef.

1. — Spjaldrjef skulu efst á framhliðinni hafa áletrað „Carte postale“ á frönsku, eða sams konar þýðingu á öðru máli. Þó verður þess ekki krafist, að spjaldrjef, sem tilbúin eru af einstökum mönnum, beri þessa yfirskrift.

Stærð spjaldrjefa má ekki fara fram úr 14 sm. á lengd og 9 sm. á breidd, nje vera minni en 10 sm. á lengd og 7 sm. á breidd. Spjaldrjef skulu send opin, þ. e. a. s. án krossbands eða umslags.

Spjaldrjef skulu búin til úr pappa eða pappír, er sje úr svo þykku efni, að það hamli ekki pósthæðferð spjaldrjefanna.

2. — Frímerkin skulu, að svo miklu leyti sem unt er, sett í efra horn framhliðar hægra megin. Utanáskrift viðtakanda og upplýsingar í þarfir pósthjórnustunnar (ábyrgð, móttökukvittun o. s. frv.) skulu einnig vera á framhliðinni, og skal annar helmingur hennar, að minsta kosti, geymdur þessum upplýsingum. Sendandi hefur ráð yfir bakhlið spjaldrjefsins og vinstra helming framhliðar, þó með þeim skilyrðum, er tekin eru fram í næsta lið hjer á eftir.

3. — Öllum er bannað að sameina eða festa sýnishorn af vöru eða líkum hlutum við spjaldrjef. Þó má festa við þau vignettur (skrautmyndir), ljósmyndir, allskonar merki, pappírsmur eða samanbrotin blöð fyrir utanáskrift, miða og allskonar smáseöla, með þeim skilyrðum, að hlutir þessir sjeu þess eðlis, að þeir breyti ekki útliti spjaldrjefsins, og að þeir sjeu úr pappír eða öðru mjög þunnu efni, og sjeu algerlega áfastir við spjaldrjefið. Að undanteknum utanáskriftarræmunum eða miðunum, má ekki líma hluti þessa annarsstaðar á spjaldrjefið en á bakhliðina eða vinstri helming framhliðar.

4. — Spjaldrjef með borguðu svari skulu á framhliðinni bera á frönsku þessa áletrun: á fremra spjaldrjefinu: „Carte postale avec réponse payée“, og á því aftara: „Carte postale réponse“. Bæði spjaldrjefin skulu að öðru leyti, hvort um sig, uppfylla þau skilyrði, sem sett eru um einföld spjaldrjef; þau skulu brotin saman, hvort að öðru, og má á engan hátt vera hægt að loka þeim.

Utanáskriftarhlið svarsjaldrjefsins skal snúa inn, þegar þau eru brotin saman. Leyfilegt er sendanda spjaldrjefs með borguðu svari, að setja nafn sitt og heimilisfang á framhlið spjaldsins „Réponse“, hvort heldur skrifað eða með því að líma nafnmiða á það.

Frímerking spjaldsins „Réponse“ með pósthfrímerkjum þess lands, sem hefur gefið út spjaldrjefið, er því að eins gild, að báðir hlutar spjaldrjefs-

ins með borguðu svári hafi komið samfastir frá sendilandinu og að svarsþjaldbrjefið „Réponse“ sje sent frá því landi, sem það hefir komið til með póstinum, til sendilandsins sem ákvörðunarlands. Sje þessum skilyrðum ekki fullnægt, skal farið með það sem ófrímerkt spjaldbrjef.

5. — Spjaldbrjef þau, sem ekki uppfylla skilyrði þau, sem sett eru í þessari grein, um slíka tegund sendinga, hvað snertir ofangreindar athugasemdir, stærð og ytra útlit, skal farið með sem brjef.

XV.

Verslunarskjöl.

1. — Sem verslunarskjöl, er leyfður er flutningur á gegn lægra burðargjaldi eins og ákveðið er í 6. grein aðalsamningsins, skulu skoðast öll skjöl, sem eru skrifuð eða teiknuð með hendinni að öllu eða nokkru leyti og geta ekki álitist að vera hreinar persónulegar brjefaskriftir, svo sem opin brjef og spjaldbrjef með gamalli dagsetningu, sem þegar hafa náð sínum upprunalega ákvörðunarstað, málsskjöl og allskonar skjöl, sem útbúin eru af opinberum starfsmönnum, hleðslu- eða farmskírteini, vöruskrár, viss skjöl váttryggingarfjelaga, afrit eða útskriftir af skjölum búið til af einstökum mönnum og ritað á stimplaðan eða óstimplaðan pappír, handrituð partitúr eða nótur, handrit að bókum eða blöðum, þegar þau eru send einstök, óleiðrjett og leiðrjett verkefni frá lærisveinum án nokkurra upplýsinga, sem ekki beinlínis eiga við vinnuna á verkinu.

2. — Um lögum og útbúnað verslunarskjala fer eins og ákveðið er í skilyrðum fyrir prentað mál (XVII. hjer á eftir).

XVI.

Sýnishorn af vöru og snið.

1. — Sýnishorn af vöru og snið njóta ekki burðargjaldslækkunar þeirrar, sem þeim er heimiluð í 6. gr. aðalsamningsins, nema með skilyrðum þeim, sem hjer segir:

Þau skulu send í þokum, öskjum eða lausum umslögum, þannig, að auðvelt sje að rannsaka þau.

Umbúða er ekki krafist um sendingar í einu heilu stykki, svo sem muni úr trje, málmum o. s. frv., sem ekki er verslunarvani að setja í umbúðir, með því skilyrði, ef svo ber undir, að utanáskrift og frímerki sjeu á áföstum miða.

Það er leyfilegt að skrifa, með hendinni eða á annan hátt, utan eða innan á sendinguna nafn, titil, starf og heimilisfang sendanda eða viðtakanda, svo og dagsetningu þegar hluturinn er sendur, undirskrift, símanúmer, símnefni og kóða, póst- eða bankahlaupareikning sendanda, merki verksmiðjunn-

ar eða kaupmannsins, hlaupanúmer, verð og upplýsingar, er snerta þyngd, mál og stærð, og hversu mikið sje til af vörunni, og nauðsynlegar upplýsingar, sem ákveða nánar, hvaðan varan sje og hverrar tegundar.

2. — Hlutir úr gleri, sendingar er innihalda fljótandi efni, olíur, fituefni, þur duft með litarefni eða ekki, svo og sendingar, er innihalda lifandi býflugur, skulu teknar til flutnings sem sýnishorn af vöru gegn því að þau sjeu útbúin sem nú skal greina:

1° Hlutir úr gleri skulu vera vandlega útbúnir (í málmöskjum, öskjum úr trje eða bárupappa úr sterku efni) þannig, að af þeim stafi engin hætta, hvorki fyrir póstsendingarnar nje starfsmennina.

2° Fljótandi efni, olíur og efni, sem auðveldlega verða fljótandi, skulu látin í glerflöskur lofthelt lokaðar með töppum. Skal hver flaska látin í sjerstaka öskju úr trje eða bárupappa úr sterku efni og stoppuð með trjesagi, baðmull eða svampkendu efni, nægilega miklu til þess að drekka í sig vökvann, ef flaskan skyldi brotna. Sjálf skal askjan síðan, ef hún er úr trje, vera í öðru hylki úr málm, trje með skrófuðu loki, bárupappa úr sterku efni eða sterku og þjettu leðri.

Þegar notuð er askja sem búin er til úr heilum trjekubb, sem er holaður innan og minst 2½ millimetri á þykkt, þar sem hann er þynstur, og með loki yfir, þá þarf ekki að láta kubb þenna í annað hylki.

3° Fituefni, sem verða síður fljótandi, svo sem áburðir, blaut sápa, harpiks o. s. frv. og, sem minni óþægindi stafa af við flutninginn, skulu fyrst látin í hylki (öskju, ljereftspoka, pergament o. s. frv.), er síðan skal látið í aðra öskju úr trje, málm eða sterku og þjettu leðri.

4° Litarefni, svo sem anilín o. s. frv., er ekki leyft að flytja nema í sterkum járndósum, er aftur skulu settar í trjeöskjur með sagi á milli; þur duft, sem ekki hafa litarefni í sjer, skal láta í málm-, trje- eða pappaöskjur. Þessar öskjur skal síðan aftur láta í ljerefts- eða pergamentspoka.

5° Sýnishorn af fljótandi efnum, fituefnum, svo og þau, sem eru í ósterkari ljerefts- eða pappírsumbúðum, skulu bera miða, helst úr pergamenti, er sje á utanáskrift viðtakanda, frímerki og dagstimpill. Utanáskriftin skal og sett á sendinguna sjálfa.

6° Lifandi býflugur skulu látnar í öskjur, er sje þannig gerðar, að engin hætta stafi af og auðvelt sje að rannsaka innihaldið.

7° Alla hluti, sem kynnu að skemmast, ef þeir væru útbúnir eins og sagt er um í 1. lið, má, sem undantekningu, leyfa flutning á í loftheldum umbúðum. Ef slíkt kemur fyrir, geta hlutaðeigandi póststjórnir krafist þess, að sendandi eða viðtakandi ljetti undir við rannsóknina á innihaldinu, annaðhvort með því að opna einhverjar sendingarnar, sem þær tiltaka, eða á einhvern annan fullnægjandi hátt.

3. — Fyrir sama gjald og fyrir sýnishorn af vöru er einnig leyfður

flutningur á prentmyndamótum (clichés), einstökum lykklum, nýjum afskornum blómum, hlutum er lúta að náttúrufraedi (þurkuðum og prepareruðum jurtum og dýrum, jarðfræðilegum sýnishornum o. s. frv.) serumhylkjum og líffræðilegum hlutum, sem gerðir hafa verið óskaðlegir á þann hátt, sem þeir eru prepareraðir og umbúnir. Hluti þessa má ekki senda í verslunaraugnamíði, að undanskildum serumhylkjum, sem send eru vegna almenningsheilla af rannsóknarstofum eða stofnunum, sem hlotið hafa opinbera viðurkenningu. Umbúðir þessara hluta skulu svara til hinna almennu fyrirmæla um sýnishorn af vöru.

XVII.

Alls konar prent.

1. — Sem prent allskonar, er leyfður er flutningur á gegn lægra burðargjaldi, samkvæmt 6. grein aðalsamningsins, skal skoðast blöð og tímarit, heftar bækur og bundnar, smárit, nótur, nafnspjöld og adressuspjöld, prófarkir með eða án tilheyrandi handrita, koparstungur og stálstungur, ljósmyndir og albúm með ljósmyndum, myndir, teikningar, grunnteikningar, landabrjef, vöruskrár (katalog), áskriftartilboð, auglýsingar og allskonar tilkynningar, prentaðar, stungnar, litógraferaðar eða autógraferaðar, og, yfir höfuð, allt prent á pappír, pergament eða pappa, með prentun, kopar- og stálstungu, litógrafi og autógrafi, eða með hverjum öðrum hætti, sem auðvelt er að ákveða hvernig það er gert, nema kalkeringu og ritvjel.

Sem prent-skoðast einnig margfaldanir af hand- eða vjelrituðum texta, þegar þær eru gerðar með fjölritunarvjel (chromografi o. s. frv.); en til þess að afrit þessi geti notið ívilnunar í burðargjaldi, verður að skila þeim á sjálf pósthúsin og minst 20 eintökum í einu, er sje nákvæmlega eins útlítandi.

2. — Með lægra burðargjaldi verður ekki flutt prent með merkjum, er ætla má að tákni aftalað mál, nje heldur, nema með þeim undantekningum, sem leyfðar eru í þessari grein, prent, sem breytt hefur verið eftir að það kom úr prentun.

3. — Leyfilegt er:

- a. að skrifa með hendinni eða á annan hátt, utan eða innan á sendinguna, nafn, titil, stöðu og heimilisfang sendanda eða viðtakanda, svo og dagsetningu, þegar hluturinn er sendur, undirskrift, símanúmer, símnefni og kóða, og póst- eða bankahlaupareikning sendanda;
- b. að bæta við skriflega á prentuð nafnspjöld, jólakort og nýárskort, heimilisfangi sendanda og stöðu, svo og óskum, heillaóskum, þakklæti, samhrygðarvottun eða öðrum kurteisis kveðjum, er sje látið í ljós með fimm orðum mest, eða með algengum skammstöfunum (p. f. (pour feliciter) o. s. frv.);

- c. að láta handrit fylgja leiðrjettum próföörkum og gera á próföörkum þessum breytingar og viðbætur, er snerta prófarkalesturinn, brotið og prentunina. Vanti rúm má setja viðbæturnar á sjerstök blöð;
- d. að leiðrjetta prentvillur á öðru prenti en próföörkum;
- e. að strika út hluta úr prentuðum texta;
- f. að undirstrika orð eða staði í textanum, sem menn vilja vekja eftirtekt á;
- g. að bæta við eða breyta, með penna eða á annan hátt, tölum í verðskrá, auglýsingatílboðum, gengisákvæðum kauphalla og markaða, verslunarumburðarskjölum og áskriftartílboðum, sömuleiðis á auglýsingum umferðasala, nafn hans, dagsetningu, stund og staðarnafn, þar sem hann ætlar að fara um, svo og staðinn, þar sem hann lendir;
- h. að bæta við skriflega í auglýsingum um komu og burtför skipa, dagsetningu og stund, þegar skipin fara og koma, svo og nafni skipanna og burtfarar- og komuhöfn;
- i. að bæta við skrifaðri, einfaldri tileinkun á bækur, smárit, blöð, ljósmyndir, kopar- og stálstungur, nótur og yfir höfuð á öll bókfræðileg rit og listarit, prentuð, stungin, litograferuð eða autograferuð, svo og að láta fylgja þeim vöruskrá, er snertir sjálfan hlutinn, sem sendur er;
- j. að lita tískumyndir, landabrjef o. s. frv.
- k. að bæta við, með hendinni eða á annan hátt, á úrklippur úr blöðum og tímaritum, titli, dagsetningu, tölublaði og heimilisfangi blaðsins eða ritsins, sem úrklippan er tekin úr.
- l. að bæta við skriflega á pöntunar- eða áskriftarskrár, er snerta bókaverslunarvörur, bækur, blöð, kopar- og stálstungur og sönglög, verkum, sem menn óska eða eru boðin, og strika út eða undirstrika alt eða nokkuð af hinu prentaða máli.

4. — Prentið skal vera útbúið þannig, að auðvelt sje að rannsaka það. Skal það annað hvort vera í krossbandi, í sívalning, milli pappaspjalda, í hylki, sem opið sje til beggja hliða, eða í báða enda, eða í opnu umslagi, eða þá vafið með seglgarni, sem auðvelt sje að leysa, eða blátt áfram brotið saman, en þó þannig, að aðrar sendingar geti ekki runnið inn í brotin.

5. — Adressuspjöld og alt prent, sem er í lagi og að efni til eins og óbrotið spjald, má senda án krossbands, umslags, utanumbindingar eða samanbrots.

6. — Spjöld með titlinum „Carte postale“, eða tilsvarendi titli, á hvaða máli sem er, skulu tekin til flutnings með prenttöxtum, svo framarlega sem þau uppfylla skilyrði þau, sem sett eru í þessari grein, um þessa tegund sendinga. Þau, sem ekki uppfylla þessi skilyrði, skulu skoðuð sem spjaldbryef og farið með þau eftir því, þó með þeim fyrirvara, að beitt sje við þau, ef ástæða er til, ákvæðum 5. liðs XIV. greinar í reglugerð þessari.

Samanblandaðar sendingar.

Leyfilegt er að sameina sýnishorn af vöru, prent og verslunarskjöl í sömu sendingu, en þó með því skilyrði:

- 1° að hver tegund útaf fyrir sig fari ekki fram úr takmörkum þeim, sem ákveðin eru fyrir hana, um þyngd og ummál;
- 2° að þyngdin samanlögð fari ekki fram úr 2 kg. á sendingu, með undantekningu á prentuðu máli fyrir blinda;
- 3° að minsta burðargjald sje 50 sentímar, ef í sendingunni eru verslunarskjöl, en 20 sentímar þegar í henni er eingöngu prent og sýnishorn af vöru.

XIX.

Sendiskrár.

1. — Skrár þær, sem fylgja pósthúsinu, sem skifst er á milli tveggja pósthúsa í sambandinu, skulu vera eins og fyrirmynd E, er fylgir þessari reglugerð. Þær skulu látnar í umslag, blátt að lit, er beri með stóru letri utanáskriftina „Feuille d'avis“.

2. — Í efra horn hægra megin skal skrifa tölu poka þeirra eða pakka, sem eru í þeirri sendingu, er skráin á við.

Sje ekki öðruvísi ákveðið, skulu sendipósthúsin tölusetja skrárnar í efra vinstra horni með áframhaldandi númeri fyrir hvert ár, fyrir sjerhvert sendipósthús og sjerhvert viðtökupósthús, og undir númerinu geta leiðarinnar, sem á að nota, og, ef um sjóflutning er að ræða, nafnsins á póstskipinu eða skipinu, sem flytur póstin.

Sjerhver pósthúsinu fær sjerstakt númer, jafnvel þótt kynni að vera að ræða um aukapósthúsinu, er notaði sömu leið, sama póstskep eða skip og hinn vanalegi flutningur.

Í byrjun hvers árs skal við fyrsta pósthúsinu tilfæra á skránni, auk númersins, sem hann hefur, númer síðasta pósthúsinu á árinu á undan.

3. — Efst á skránni skal tilgreina aðaltölu ábyrgðarsendinga, pakka eða poka með slíkum sendingum, og með stimpli, álmúðum miða eða skrifaðri athugasemd, hversu margar sendingar sjeu, sem á að bera út með hraðboða.

4. — Ábyrgðarsendingar skulu færðar hver um sig á töfluna nr. I á skránni með þessum athugasemdum: nafni sendipósthússins og innritunarnúmeri sendingarinnar þar, eða: nafni sendipósthússins, nafni viðtakanda og ákvörðunarstað.

5. — Það má nota einn eða fleiri sjerstaka lausa lista, er annaðhvort komi í staðinn fyrir töflu I á sendiskránni, eða sje viðbótarskrá.

Þegar notaðir eru margir listar, skulu þeir vera tölusettir. Tala ábyrgðarsendinga, sem má færa á einn og sama lista, er ákveðin 30.

Tala ábyrgðarsendinga, sem færðar eru á listunum, tala listanna og tala pakkanna eða pokanna, sem geyma þessar sendingar, skulu færðar á skrána.

6. — Á töflu nr. II á skránni skal tilfæra, með þeim athugasemdum, sem taflan gefur leiðbeiningar um, lokaða póstpoka, sem eru með hinum beina póstflutningi, er skráin tilheyrir.

7. — Í dálkinum „Indications de service“ skal tilfæra opin þjónustu brjef, tilkynningar og alls konar meðmælingar frá sendipósthúsinu, er snerta póstviðskiftin, svo og tölu tómrá endursendra poka.

8. — Þegar nauðsynlegt þykir í vissum viðskiftum, að búa til nýjar töflur eða dálka á sendiskrána, geta hlutaðeigandi póststjórnir gert það eftir samkomulagi.

9. — Hafi viðskiftapósthús engan hlut að senda til pósthúss, sem það er í sambandi við, skal það engu að síður senda póstflutning á vanalegan hátt, sem þá er ekki annað en auð skrá.

10. — Þegar lokaðir póstpokar úr einu landi eru fengnir í hendur öðru landi til flutnings með kaupskipum, skal tala eða þyngd brjefa og annara sendinga tilfærð á skrána og á utanáskrift pokanna, þegar póststjórn sú, sem á að sjá um útskipun póstflutningsins, krefst þess.

XX.

Flutningur ábyrgðarsendinga.

1. — Ábyrgðarsendingar og, ef þörf krefur, hinir sjerstöku listar, sem getur um í 5. lið XIX. greinar, skulu sett saman í einn eða fleiri sjerstaka pakka eða poka, og skulu þeir vera hæfilega lokaðir og innsiglaðir, eða lokaðir með plombum, þannig að innihaldinu sje óhætt. Ábyrgðarsendingunum skal raðað í sjerhvern pakka eftir töluröð sinni. Þegar notaðir eru margir lausir listar, skal hver þeirra bundinn með þeim ábyrgðarsendingum, sem hann tilheyrir. Undir engum kringumstæðum má blanda saman ábyrgðarsendingum og almennum sendingum.

2. — Utan á pakkann, sem ábyrgðarsendingarnar eru í, skal festa með seglgarnskrossbandi, hið sjerstaka umslag með sendiskránni; þegar ábyrgðarsendingar eru láttnar í poka, skal umslagið fest við pokaopið.

Sjeu fleiri en einn pakki eða poki með ábyrgðarsendingum, skal á sjerhvern pakka eða poka setja miða, er gefi upplýsingar um innihaldið.

Pakkar og pokar með ábyrgðarsendingum skulu settir í miðjan póstinn og þannig, að þeir veki eftirtekt póstmanns þess, sem opnar póstinn.

3. — Framangreind aðferð við útbúnað og flutning á ábyrgðarsendingum gildir aðeins við vanaleg póstsambönd. Sje um mikilsverð póstsambönd

að ræða, ber hlutaðeigandi pósthjórnum sín á milli og eftir samkomulagi að leggja fyrir sjerstök ákvæði, með þeim fyrirvara í hvorutveggja tilfelli, að forstöðumenn viðskiftapósthúsanna geti gert sjerstakar ráðstafanir til flutnings á ábyrgðarsendingum, sem að eðli sínu, lögun og ummáli ekki kynnu að álitast hentugar til flutnings innan um annan póst.

XXI.

Flutningur á sendingum, sem skila skal með hraðboða.

1. — Almennar sendingar, sem skila skal með hraðboða, eru bundnar saman í sjerstök bundin, og láta viðskiftapósthúsin bundinin í umslag sendiskrárinnar, sem fylgir póstflutningnum.

Ef ástæða er fyrir hendi, skal á þetta bundin festur miði er tilkynni, að í póstflutningnum finnist slíkar sendingar, sem sakir fjölda, lögunar eða ummáls ekki hefur verið hægt að setja með skránni. Þessar sendingar skulu bundnar saman í eitt eða fleiri bundin og festur við þau seðill með orðinu „*Exprès*“ með stóru lettri, og síðan settar í pokann, sem skráin er í.

2. — Ábyrgðarsendingar, sem skilað skal með hraðboða, skulu settar í sinni röð meðal annara ábyrgðarsendinga á skrána, og athugasemdinni „*Exprès*“ bætt í dálkinn „*Observations*“ út undan hverri sendingu.

XXII.

Meðferð á póstflutningnum.

1. — Sem höfuðregla gildir, að sendingar póstflutningsins skulu aðskildar og bundnar saman eftir því hvernar tegundar þær eru, frímerktar sendingar sjer og ófrímerktar eða vanfrímerktar sendingar sjer.

Á brjef, sem bera með sjer að þau hafi opnast eða skaddast, skal gera athugasemd um það og stimpla þau með dagstimpli þess pósthúss, sem verður vart við þetta.

Póstávísanir, sem sendar eru opnar, skulu settar í sjerstakan pakka, eftir að búið er að skifta þeim, ef með þarf, í eins mörg bundin og ákvörðunarlöndin eru. Þenna pakka lætur svo viðskiftapósthúsið í umslagið sem sendiskrá póstflutningsins er í eða, ef það er ekki hægt, í pokann, sem skráin er í.

2. — Í póstviðskiftum landveg, skal hver pakki, þegar búið er að binda um hann með seglgarni, vafinn í sterkan og nógan pappír, til þess að forða innihaldinu frá skemdum, síðan vafinn utan með seglgarni og innsiglaður með lakki og signeti pósthússins, eða lokaður með blýi. Skal síðan sett á hann prentuð utanáskrift, er greini nafn sendipósthússins með smærra lettri og nafn ákvörðunarpósthúss með stærra lettri „*de.....pour*“ (frá.....til).

Póstsendingar, sem sendar eru sjóleiðis, skulu látnar í poka, sem síðan

skulu lokaðir, innsiglaðir með lakki eða blýi og merktir eins og vera ber. Sama gildir og um brjefapakka, sem sendir eru landveg, þegar ummál þeirra krefst þess. Þegar um auðar skrár er að ræða, má búa þær út í pakka með pappír utanum, í þeim viðskiftum, þar sem hlutaðeigandi póststjórnir hafa komið sjer saman um slíkt.

3. — Miðarnir á brjefapökkum þeim, sem látnir eru í poka, skulu vera úr ljerefti, leðri eða pergamenti eða pappír, sem límdur sje á trjespjald. Skal miðinn með læsilegu lettri tilgreina sendi- og ákvörðunarpósthús, og í viðskiftum við lönd utan Evrópu, dagsetningu, þegar flutningurinn er sendur og númer hans. Í viðskiftum milli pósthúsa nágrannalanda má nota miða úr sterkum pappír.

4. — Þegar annaðhvort fjöldi eða ummál sendinga krefst að notaður sje meira en einn poki, skal, að svo miklu leyti sem unt er, nota sjerstaka poka:

- a. undir brjef og spjaldbrijef;
- b. undir aðrar sendingar.

Án tillits til fjölda eða ummáls sendinga, skulu og notaðir sjerstakir pokar, að svo miklu leyti sem unt er, þegar póststjórn einhvers milliliggjandi lands, eða póststjórn ákvörðunarlandsins æskja þess. Þegar notaðir eru sjerstakir pokar, skal á hverjum þeirra tilgreina innihaldið.

Poki sá, sem sendiskráin er í, skal merktur með bókstafnum F skrifuðum á miðann þannig, að hann sje augskýlegur.

5. — Þyngd hvers poka má ekki fara yfir 30 kílógrömm.

6. — Pokarnir skulu sendir tómir aftur til sendilandsins með næsta pósti, nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna.

Heimsending tómra póstpoka skal framkvæmd af viðskiftapósthúsum þeim, sem hlutaðeigandi póststjórnir hafa fyrirfram komið sjer saman um að skuli gera það.

Hinir tómu pokar skulu vafðir saman og bundnir í hæfilega stór bundin; trjeplötturnar með merkjunum skulu, ef svo ber undir, látnar innan í pokana. Á pakkana skal festur miði, er tilgreini nafn viðskiftapósthússins, sem þeir hafa verið móttæknir frá, í hvert skifti sem þeir eru sendir fyrir milligöngu annars viðskiftapósthúss.

Ef hinir tómu, endursendu pokar eru ekki of margir, má láta þá í poka, sem póstsendingar eru í; annars skulu þeir látnir í sjerstaka, innsiglaða poka, er sjeu merktir með nafni hlutaðeigandi viðskiftapósthúsa. Á miðanum skal standa athugasemdin „Sacs vides“.

Athugun á póstflutningi.

1. — Viðskiftapósthús, sem tekur á móti póstflutningi athugar, hvort upplýsingarnar á sendiskránni og, þegar svo ber undir, á skránum yfir ábyrgðarsendingar, sjeu rjettar.

Póstflutningnum skal skila ósködduðum. Þó er eigi hægt að neita móttöku á póstflutningi vegna þess að hann sje illa til reika. Ef um er að ræða póstflutning til annars pósthúss en þess, sem tekið hefur við honum, skal búið um hann á ný, en þó með því að halda hinum upprunalegu umbúðum, eins og hægt er. Áður en hinar nýju umbúðir eru settar utan um sendinguna, skal innihaldið athugað, ef ætla má að það hafi skaddast.

2. — Þegar viðskiftapósthúsið verður vart við villur eða að slept hefur verið úr, skal það þegar í stað gera hinar nauðsynlegu leiðrjettningar á skránum eða listunum, þannig, að gæta þess, að strika út hinar skökku athugasemdir, en svo, að hægt sje að lesa það, sem upprunalega hefur verið skrifað.

3. — Leiðrjettningar þessar skulu gerðar af tveim póstmönnum. Þær gilda frekar en hinar upprunalegu upplýsingar, nema um bersýnilega villu sje að ræða.

4. — Ákvörðunarpósthúsið býr síðan út leiðrjettningarskýrslu, eins og fyrirmynd G, sem fest er við þessa reglugerð, og sendir hana tafarlaust til sendipósthússins sem þjónustusendingu, með ábyrgð.

Í tilfelli, eins og getur um í 1. lið þessarar greinar, skal láta afrit af leiðrjettningarskýrslunni í póstin, sem búið hefur verið um á ný.

5. — Þegar sendipósthúsið hefur athugað leiðrjettningarskýrsluna sendir það hana til baka, og með athugasemdum, ef ástæða er til.

6. — Vanti brjefapakka, eina eða fleiri ábyrgðarsendingar, sendiskrána, eða hinn sjerstaka lista, skal það athugað þegar í stað, á þann hátt, sem fyrirskipað er, af tveimur póstmönnum á móttökupósthúsinu og tilkynt sendipósthúsinu með leiðrjettningarskýrslu sem þjónustusending með ábyrgð. Þó þarf ekki ábyrgð á leiðrjettningarskýrslunni, ef það, að brjefapakka vantar, hefur atvikast af því, að póstarnir hafa ekki náð hvor í annan. Ef nauðsyn krefur má þar að auki senda sendipósthúsinu tilkynningu símleiðis, á kostnað þeirrar póststjórnar, sem sendir símskeytið. Samtímis skal ákvörðunarpósthúsið senda afrit af leiðrjettningarskýrslunni, í sama formi og frumritið, til póststjórnar þeirrar, sem sendipósthúsið heyrir undir, og þegar um er að ræða vöntun á einni eða fleiri ábyrgðarsendingum, sendiskránni, eða listanum yfir ábyrgðarsendingar, skal fylgja þessu afriti pokinn eða umbúðirnar og innsiglið eða plomban af pakkanum, þar sem sendingarnar hafa átt að vera í, eða poki, seglgarn, miði og innsigli eða plomba af flutningnum, ef sjálfur pakkinn hefur ekki fundist.

Undireins og brjefapakki, sem búið er að tilkynna sendipósthúsi eða milliliggjandi pósthúsi að hafi vantað, er kominn fram, skal pósthúsinu send önnur leiðrjettingarskýrsla um að pakinn sje kominn til skila.

Þegar á afhendingarskrána er gefin fullgild skýring á því, hvers vegna brjefapakka vanti, og pakki þessi kemst svo til ákvörðunarpósthússins með næsta pósti á eftir, er ekki þörf á að senda leiðrjettingarskýrslu.

7. — Tapist lokaður póstpoki, skulu milliliggjandi póststjórnir bera ábyrgð á ábyrgðarsendingum þeim, sem í pokaum voru, með þeim takmörkunum, sem 10. grein aðalsamningsins getur um, og með því skilyrði, að þeim hafi, eins fljótt og auðið var, verið tilkynnt að þokinn hafi ekki komið fram.

8. — Ef ákvörðunarpósthúsið sendir ekki sendipósthúsinu með fyrsta pósti eftir athugun á póstflutningnum, skýrslu um villur og afbrigði, sem fyrir kunna að koma, skal vanræksla á að senda þessa skýrslu skoðast sem kvittun fyrir móttöku póstsins með öllu innihaldi, þangað til hið gagnstæða sannast.

XXIV.

Skifti á póstflutningi við herskip.

1. — Skifti á lokuðum póstpökum milli einnar póststjórnar í sambandinu og flotadeilda eða herskipa af sama þjóðerni, eða milli einnar flotadeildar og herskips og annarar flotadeildar og herskips af sama þjóðerni, skulu tilkynnt milliliggjandi póststjórnnum fyrirfram, eins fljótt og auðið er.

2. — Utanáskrift þessara póstpoka skal vera þannig:

Du bureau de
 Pour { la division navale (þjóðerni) de (nafn flotadeildarinnar)
 { à
 { le bâtiment (þjóðerni) le (nafn skipsins)
 { à
 (Nafn ákvörðunarlands).

eða:

De la division navale (þjóðerni) de (nafn
 flotadeildarinnar) à
 Du bâtiment (þjóðerni) le (nafn skipsins)
 à
 Pour le bureau de
 (Nafn ákvörðunarlands).

eða:

De la division navale (þjóðerni) de (nafn
 flotadeildarinnar) à
 Du bâtiment (þjóðerni) le (nafn skipsins)

..... à

Pour { la division navale (þjóðerni)de (nafn flotadeildarinnar)
 à

{ le bâtiment (þjóðerni)le (nafn skipsins)
 à

(Nafn ákvörðunarlands).

3. — Póstpokar til eða frá flotadeildum eða herskipum, skulu fluttir, þegar engin sjerstök leið er tilgreind á utanáskriftinni, fljótustu leið og með sömu skilyrðum og pósthúsi, sem skiftst er á milli pósthúsa.

Þegar póstsendingar til flotadeildar eða herskipa eru sendar lausar, skal skipstjóri póstskeipsins, sem flytur þær, geyma þær til afhendingar yfirmanni flotadeildarinnar eða herskeipsins, sem þær eiga að fara til, ef hann kynni að hitta póstskeipið á siglingu og heimta þær afhentar.

4. — Ef skepin eru ekki á ákvörðunarstað þegar pósthúsi til þeirra kemur þangað, skal flutningurinn geymdur á pósthúsinu þangað til hann verður sóttur af viðtakanda eða áframsendur. Áframsendingar getur annaðhvort sendipóststjórnin krafist eða yfirmaður flotadeildarinnar eða herskeipsins, sem pósturinn á að fara til, eða þá ræðismaður sömu þjóðar.

5. — Þær af póstsendingum þeim, sem hjer um ræðir, er bera athugasemdirna “Aux soins du Consul de", skulu afhentar ræðismanni sendilandsins. Eftir beiðni ræðismannsins má svo taka þær til pósthúsi ný og áframsenda til hins upprunalega staðar eða á annan ákvörðunarstað.

6. — Pósthúsi til herskeips skal álitinn að vera í transít þangað til hann er afhentur yfirmanni herskeipsins, jafnvel þótt upprunalega hafi verið skrifað utan á hann til pósthúsi eða ræðismanns, sem milliliðs; skal flutningurinn þar af leiðandi ekki álitinn kominn á ákvörðunarstað á meðan hann hefur ekki verið afhentur hlutaðeigandi herskeipi.

XXV.

Skilríkisþjöld.

1. — Póststjórnir þeirra landa, sem hafa samþykkt þessa pósthúsi, ákveða, hver fyrir sig, hvaða pósthúsi eða pósthúsi skuli gefa út skilríkisþjöld.

2. — Þjöld þessi skulu vera eins og fyrirmynd F. sýnir, er fylgir þessari reglugerð. Eyðublöð undir skilríkisþjöldin eru látin í tje, gegn borgun, af alþjóðaskrifstofunni; skulu þau prentuð á máli þess lands, sem gefur þau út, og með franskri þýðingu neðan undir.

3. — Þegar beið er um skilríkisþjöld skal umsækjandi láta fylgja mynd af sjer og færa fullgildar sönnur á, að hann sje sá, sem hann segist vera. Starfs-

80 maður sá, sem fær umsóknina, færir hana inn á skrá; því næst límir hann mynd umsækjanda á aðra síðu spjaldsins, setur til hálfis á myndina og til hálfis á spjaldið frímerki fyrir gjaldinu og ónýtir það með mjög greinilegri stimplingu með dagstimplinum. Með sama stimpli, eða með hinum opinbera stimpli sínum, stimplar hann því næst framhlið spjaldsins og skrifar á hana með latneskum bókstöfum allar upplýsingar, sem eyðublaðið getur um (hlaupanúmer á skránni, dagsetninguna þegar spjaldið gengur úr gildi, fornafn, nafn, stöðu og heimilisfang eiganda svo og lýsingu á honum sjálfum, með þýðingu neðanundir á frönsku). Þarnaest lætur hann eiganda skrifa nafn sitt á þar til ákveðnum stað, og skrifar síðan sjálfur undir spjaldið og afhendir það hlutaðeiganda gegn hinni tilteknu borgun. Allt, sem skrifað er á spjaldið, skal gert með bleki.

Sjerhvert land hefir þó rjett til þess að gefa út skilríkisspjöld eftir fyrirmynd F. viðvíkjandi alþjóðapóstþjónustu, samkvæmt reglum þeim, sem hún notar við spjöld í innanlandsþjónustu sinni.

XXVI.

Áframsendar sendingar.

1. — Samkvæmt 16. grein aðalsamningsins, með þeim undantekningum, sem getur um í 2. lið hjer á eftir, skal afhendingarpósthúsið fara með allar póstsendingar, sem innan póstsambandsins eru sendar viðtakendum, er skift hafa um heimilisfang, eins og skrifað hefði verið utan á þær frá sendistaðnum beina leið til hins nýja ákvörðunarstaðar.

2. — Þegar innanlandsendingar úr einu landi sambandsins fara sakir áframsendingar yfir í annað land sambandsins, eða þegar sendingar, sem skiftst er á milli tveggja landa sambandsins, sem sín á milli hafa samþykkt taxa undir hinum vanalega taxa sambandsins, fara sakir áframsendingar inn í þriðja land sambandsins, sem notar hinn vanalega taxa þess, og að lokum þegar sendingar, sem skiftst er á yfir fyrsta pósts svæði milli tveggja staða í nágrannalöndum, sem hafa sín á milli lægra burðargjald, eru áframsendar til annara staða í þessum löndum eða til annars lands í sambandinu, skal fylgja eftirfarandi reglum:

1° Fyrir sendingar, sem eru ófrímerktar eða vanfrímerktar yfir fyrsta svæði, skal af afhendingarpósthúsinu tekið gjald það, sem tekið er fyrir samskonar sendingar, sendar beint frá upprunastað og til hins nýja ákvörðunarstaðar.

2° Fyrir sendingar, sem eru nægilega frímerktar yfir fyrsta svæði, en viðbótargjald hefur ekki verið greitt fyrir svæði þar yfir áður en þær voru áframsendar, skal afhendingarpósthúsið, eftir eðli þeirra, taka gjald, er sje jafnt mismuninum á því gjaldi, sem búið er að frímerkja þær fyrir, og

því, sem tekið hefði verið, ef sendingarnar hefðu upprunalega verið sendar til hins nýja ákvörðunarstaðar.

- 3° Sendingar, sem upprunalega er skrifað utaná til innanlandsstaðar í sambandslandi og nægilega frímerktar eftir innanlandsákvæðum, skulu álitnar sem fullfrímerktar sendingar yfir fyrsta svæði.
- 4° Fyrir sendingar, sem upprunalega hafa gengið innanlands í sambandslandi burðargjaldsfrítt, skal afhendingarpósthúsið taka burðargjald eins og fyrir frímerktar samskonar sendingar, sendar frá upprunastað til hins nýja ákvörðunarstaðar.

3. — Ef sendingarnar, í ofangreindum tilfellum, hafa, áður en þær ná afhendingarpósthúsi, farið um annað land, þar sem sendipóststjórnin tekur herra gjald en til afhendingarlandsins, skal taka þetta herra gjald fyrir sendingarnar.

4. — Upphæð þá, sem viðtakanda ber að greiða, skal pósthúsið, sem áframsendir, tilgreina í frönkum og sentímum við hliðina á frímerkjunum, eða, ef þau eru engin, við hliðina á stimpli sendipósthússins.

Aukagjald það, sem taka má fyrir hraðboðasendingar samkv. 3. lið 15. greinar aðalsamningsins, skal, hvernig sem á stendur tilgreint í frönkum og sentímum á ofangreindum stað af pósthúsinu, sem áframsendir.

5. — Allskonar skakt sendar sendingar skulu tafarlaust sendar stystu leið til ákvörðunarstaðarins.

6. — Allskonar sendingar, almennar og með ábyrgð, sem hafa ófullnægjandi eða skakka utanáskrift og eru þar af leiðandi endursendar sendendum til uppfyllingar eða leiðrjettingar á utanáskriftinni, skulu ekki, þegar þeim er skilað á póst aftur með fullnægjandi eða leiðrjettri utanáskrift, skoðast sem áframsendar sendingar, heldur eins og nýjar sendingar, og skal þar af leiðandi taka burðargjald fyrir þær að nýju.

XXVII.

Sendingar, sem ekki verður komið til skila.

1. — Allar tegundir sendinga, sem ekki verður komið til skila, hverjar svo sem ástæðurnar eru, skulu þegar í stað sendar aftur til sendilandsins, annaðhvort sjerstakar eða í bundini, merktu „Rebuts“. Frestur fyrir geymslu á sendingum til handa viðtakendum, eða, sem skrifað er utan á „poste restante“, fer eftir ákvæðum ákvörðunarlandsins. Þó má frestur þessi ekki fara fram úr sex mánuðum í viðskiftum við lönd utan Evrópu, og tveim mánuðum í öðrum viðskiftum; endursending til sendilandsins skal fara fram á styttri tíma, ef sendandi hefur beðið um það með athugasemd á umslaginu, sem skrifað sje á máli, sem skilst í ákvörðunarlandinu.

2. — Ábyrgðarsendingar, sem ekki verður komið til skila, skal þó senda

80 til viðskiftapósthúss sendilandsins, eins og væri um að ræða ábyrgðarsendingar til nefnds lands sem ákvörðunarstaðar.

3. — Sem undantekningu geta tvær póststjórnir, sem eru í sambandi hvor við aðra, eftir samkomulagi sín á milli, haft annað fyrirkomulag á endursendingu sendinga, sem ekki verður komið til skila. Þær geta sömuleiðis orðið ásáttar um, að endursenda ekki hvor til annarar svonefnd „chain-letters“ (kölluð snjóskriðubrjef), sem eru ónóg frímerkt, og viðtakandi hefur neitað móttöku, þegar ákvörðunarpósthúsið, eftir að hafa leitað álits viðtakanda, hefur komist að raun um, að þessar sendingar sjeu í raun og veru „chain-letters“.

Prentað mál, sem er einskis virði, og ekki verður komið til skila, skal aldrei sent aftur til sendistaðar, nema sendandi með athugasemd utan á umbúðunum hafi beðið um það.

4. — Áður en sendingar, sem einhverra hluta vegna ekki verður komið til skila, eru endursendar til sendipósthússins, skal ákvörðunarpósthúsið tilgreina stutt og skýrt á frönsku framan á sendingarnar, ástæðurnar fyrir því, að þeim hafi ekki orðið komið til skila, á þennan hátt: inconnu (þekkest ekki), refusé (neitað móttöku), en voyage (á ferðalagi), parti (farinn), non réclamé (ekki sótt), décédé (dáiinn), eða með líkum orðum. Skal þessi athugasemd sett á með stimpli eða miða. Heimilt er sérhverju pósthúsi að bæta við í þýðingu á sínu eigin máli ástæðunni fyrir því, að sendingunni varð ekki komið til skila, ásamt öðrum athugasemdum, sem það kann að álíta heppilegar.

Ákvörðunarpósthúsið skal því næst strika yfir hinn fyrsta ákvörðunarstað, og setja athugasemdina „retour“ við hliðina á dagstimpli sendipósthússins.

5. — Ef sendingar eru látnar í póst í einhverju sambandslandi og eiga að fara til staða innan takmarka sama lands, en sendendur eru búsettir í öðru landi, og þær verða því, ef þeim verður ekki komið til skila, að fara til annars lands, til þess að komast í hendur sendanda, þá skulu þær skoðast sem útlendar sendingar. Þegar slíkt kemur fyrir, skal pósthúsið, sem áframsendir, og afhendingarpósthúsið, beita við sendingar þessar ákvæðunum í 2., 3. og 4. lið XXVI. greinar hjer á undan.

6. — Sendingar til sjómanna og annara, sem sendar eru til ræðismanns og af honum aftur settar á pósthúsið á staðnum, vegna þess að þær hafi ekki verið sóttar, skal farið með eins og fyrir er mælt í 1. eða 2. lið, eftir því sem við á um sendingar yfir höfuð, sem ekki verður komið til skila. Gjöld þau, sem ræðismaðurinn kann að hafa verið krafinn um fyrir þessar sendingar, skulu samtímis endurgreidd honum af pósthúsinu á staðnum.

Fyrirspurn um almennar sendingar, sem ekki hafa komið fram.

1. — Með sjerhverja fyrirspurn um almennar sendingar, sem ekki hafa komið fram, skal farið eins og hjer segir :

- 1° Fyrirspyrjanda er fengið eyðublað eins og meðfylgjandi fyrirmynd H, með beiðni um að útfylla eins nákvæmlega og hægt er þann hluta þess, sem kemur honum við.
- 2° Pósthúsið, sem tekur við fyrirspurninni, sendir hana beina leið til hlutaðeigandi pósthúss.
- Sendingin fer sem þjónustusending án brjefs.
- 3° Hlutaðeigandi pósthús leggur eyðublaðið fyrir viðtakanda eða sendanda, eftir því sem við á, með beiðni um að veita upplýsingar í málinu.
- 4° Með þessum upplýsingum er eyðublaðið síðan sent aftur sem þjónustusending til pósthússins, sem hefur sent það út.
- 5° Sje fyrirspurnin á rökum byggð, sendist hún til aðalpóststjórnarinnar sem gagn til frekari rannsóknar.
- 6° Sje ekki öðruvísi umsamið, skal eyðublaðið prentað á frönsku eða með franskri þýðingu.

2. — Sjerhver póststjórn getur krafist þess, með tilkynningu, er sendist alþjóðaskrifstofunni, að fyrirspurnir viðvíkjandi hennar póstþjónustu, sjeu sendar til aðalpóststjórnarinnar eða pósthúss, sem hún sjerstaklega tiltekur.

XXIX.

Fyrirspurn um ábyrgðarsendingar.

1. — Þegar um fyrirspurnir um ábyrgðarsendingar er að ræða, skal nota eyðublað eins og eða líkt fyrirmynd I, er fylgir þessari reglugerð. Póststjórn sendilandsins sendir þetta eyðublað beina leið til póststjórnar ákvörðunarlandsins.

2. — Þó geta póststjórnir sendi- og ákvörðunarlandsins, eftir innbyrðis samkomulagi, látið senda fyrirspurnina frá pósthúsi til pósthúss og látið hana fylgja sömu leið og sendingin hefur farið, sem fyrirspurnin er um.

3. — Í tilfelli, eins og í 1. lið að ofan, sendir ákvörðunarpósthúsið, þegar það getur gefið upplýsingar um hin endanlegu afdrif sendingarinnar, sem spurst er fyrir um, eyðublaðið útfyllt með hinum viðeigandi upplýsingum, til baka til sendipósthússins.

Þegar ekki hefur strax verið hægt að komast fyrir afdrif sendingar, sem send hefur verið í pósti í stykkjatali yfir mörg póstsæði, í ákvörðunarlandinu, endursendir ákvörðunarpósthúsið eyðublaðið til sendipósthússins. Þetta pósthús útfyllir svo eyðublaðið og tilgreinir flutningaleiðina til fyrsta milliliggjandi

80

pósthúss. Síðan sendir það þessu pósthúsi eyðublaðið, sem skrifar á það sínar athugasemdir, og sendir það, ef svo ber undir, til næsta pósthúss. Þannig gengur fyrirspurnin frá pósthúsi til pósthúss, þangað til upplýst er orðið um afdrif sendingarinnar. Pósthús það, sem hefur afhent sendinguna til viðtakanda, eða sem hvorki getur sannað afhendingu sendingarinnar nje regluleg skil á henni til annarar póststjórnar, gerir um það athugasemd á eyðublaðið, og sendir síðan til sendipósthússins.

4. — Í tilfelli, eins og í 2. lið að ofan, halda rannsóknirnar áfram frá sendipósthúsi alla leið til ákvörðunarpósthúss. Sjerhvert pósthús skrifar á eyðublaðið upplýsingar um flutninginn til næsta pósthúss og sendir því síðan eyðublaðið. Það pósthús, sem hefur afhent sendinguna til viðtakanda, eða sem getur hvorki sannað afhendingu sendingarinnar nje regluleg skil á henni til annarar póststjórnar, gerir sömuleiðis athugasemd um það á eyðublaðið og sendir það aftur til sendipósthússins.

5. — Eyðublöðin I eru prentuð á frönsku eða með franskri þýðingu neðanundir. Þau skulu tilgreina fullkomna utanáskrift viðtakanda og skal fylgja þeim, svo framarlega sem það er hægt, líking af umslaginu eða áskrift sendingarinnar. Þær eru sendar í lokuðu umslagi án brjefs. Heimilt er sjerhverri póststjórn að krefjast þess, með tilkynningu til alþjóðaskrifstofunnar, að fyrirspurnir viðvirkjandi hennar pósthjónustu sjeu sendar annaðhvort til aðalpóststjórnarinnar eða til pósthúss, sem hún sjerstaklega tiltekur, eða þá beint til ákvörðunarpósthússins eða, ef hún aðeins á hlut að máli sem milliliggjandi póststjórn, til viðskifta-pósthússins, sem sendingin hefur verið send til.

Eyðublöðin I með tilheyrandi skjölum skulu undir öllum kringumstæðum vera komin aftur til sendipósthúss sendingarinnar, sem fyrirspurnin er gerð um, innan sex mánaða frests í hæsta lagi að telja frá dagsetningu fyrirspurnarinnar. Frest þennan má lengja upp í níu mánuði í viðskiftum við lönd utan Evrópu.

6. — Ofangreind ákvæði koma ekki til framkvæmda þegar um er að ræða rán á póstpokum eða vöntun o. s. frv., sem hefir í för með sjer mikil brjefaskifti milli póststjórnanna.

XXX.

Afturköllun á póstsendingum og breytingar á utanáskrift eða umbúðum sendingar.

1. — Undir beiðni um afturköllun póstsendinga, sem og breytingu á utanáskrift þeirra, skal sendandi nota eyðublað eins og fyrirmynd J, er fylgir þessari reglugerð. Um leið og sendandi afhendir þessa beiðni á pósthúsið, skal hann fara þar fullgilda sönnun á hver hann sje, og sýna póstkvittun, ef um

hana er að ræða. Þegar hann er búinn að færa þessa sönnun, sem pósthjón sendi-landsins ber ábyrgð á, skal farið að eins og hjer segir :

1° Eigi beiðnin að sendast með pósti, skal eyðublaðið, ásamt fullkominni líkingu af umslaginu eða áskriftinni, sent beina leið sem ábyrgðar-brjef til ákvörðunarpósthússins.

2° Eigi beiðnin að sendast símleiðis, skal afhenda eyðublaðið á símastöðina, sem svo símar textann til ákvörðunarpósthússins.

Sje um leiðrjettingu á utanáskrift að ræða, skal beiðnin, er send er símleiðis, staðfest með fyrsta pósti með beiðni og meðfylgjandi ofan- greindri líkingu af umslagi eða áskrift.

2. — Þegar ákvörðunarpósthúsið fær eyðublaðið J., eða símskeyti í þess stað, leitar það uppi hina tilteknu sendingu og framkvæmir það, sem beiðið hefir verið um.

Sje um að ræða breytingu á áskrift og beiðið um það símleiðis, lætur þó ákvörðunarpósthúsið sjer nægja að halda brjefinu eftir og bíða með að fram- kvæma beiðnina, þangað til hin nauðsynlega líking af áskriftinni er komin.

Ef rannsóknin er árangurslaus, ef búíð er að afhenda viðtakanda send- inguna eða ef beiðnin, sem send er símleiðis, er ekki nógu greinileg, til þess að hægt sje með vissu að þekkja hina tilteknu sendingu, skal það þegar í stað til- kynt sendipósthúsinu, sem svo gerir sendanda aðvart.

3. — Sje ekki öðruvísi umsamið, skal eyðublaðið J prentað á frönsku eða með franskri þýðingu neðanundir, og þegar sími er notaður skal símskeytið skrifað á frönsku.

4. — Þegar um einfalda leiðrjettingu á utanáskriftinni er að ræða (án breytingar á nafni eða titli viðtakanda) getur sendandi sent beiðnina beint til ákvörðunarpósthússins, þ. e. a. s. án þess að uppfylla skilyrði þau, sem sett eru, þegar um reglulega breytingu á utanáskiftinni er að ræða.

5. — Sjerhver pósthjón getur krafist þess, með tilkynningu til alþjóða- skrifstofunnar, að skiftin á þeim beiðnum, sem hana snerta, sjeu framkvæmd af sjálfri aðalpósthjóninni eða pósthúsi, sem hún sjerstaklega tiltekur.

Ef skiftin á beiðnunum eiga sjer stað frá aðalpósthjónnunum, skal tekið tillit til beiðna, sem sendar eru beina leið frá sendipósthúsi til ákvörðunar- pósthúss, að því leyti, að hlutaðeigandi sendingar skulu útilokaðar frá afhend- ingu, þangað til beiðnin kemur frá aðalpósthjóninni.

Pósthjónir þær, sem nota sjer rjett þann, sem getur um í 1. málsg. þessa liðs, bera sjálfar kostnaðinn, sem leiðir af flutningnum innanlands á upp- lýsingum, sem skifst er á við ákvörðunarpósthúsið, hvort heldur símleiðis eða með pósti.

Skyllt er að nota síma, þegar sendandi hefir sjálfur gert það, og ekki hægt að aðvara ákvörðunarpósthúsið í tíma með því að nota pósthjónina.

Notkun á frímerkjum, sem álitast fölsuð, og eftirgjörðum stimplum frímerkingarvjela.

Með tilliti til ákvæðanna í innanlandslöggjöf sjerhvers lands, og jafnvel þar sem þetta er ekki tekið skýrt fram í ákvæðum þessarar greinar, skal aðferð sú, sem hjer segir, viðhöfð við rannsókn á, hvort fölsuð frímerki eða eftirgerðir stimplar frímerkingarvjela hafi verið notuð til frímerkingar.

- a. Þegar uppvíst verður að falsað frímerki (eftirgert eða áður notað) eða eftirgerðir stimplar frímerkingarvjela sje á einhverri sendingu, hverrar tegundar sem er, við burtför hennar frá pósthúsi, þar sem sjerstök löggjöf heimilar ekki að sendingin sje gerð upptæk þegar í stað, má ekki skemma merkið með neinu móti, en sendingin skal látin í umslag með utanáskrift til ákvörðunarpósthússins og send sem þjónustusending.
- b. Þetta er síðan tafarlaust tilkynnt póststjórnunum í sendi- og ákvörðunarlandinu með tilkynningu eins og meðfylgjandi fyrirmynd K. Þar að auki skal eitt eintak af þessari tilkynningu sent ákvörðunarpósthúsinu í umslaginu, sem sendingin með þessu falsaða frímerki eru í.
- c. Viðtakandi er tilkvaddur til þess að athuga brotið.

Afhending sendingarinnar fæst ekki nema með því móti að viðtakandi eða umboðsmaður hans borgi hið vangreidda burðargjald og samþykki að segja til nafns og heimilis sendanda og fái póststjórninni til umráða, þegar hann hefir kynt sjer innihaldið, sendinguna alla, ef hún verður ekki fráskilin sakargagninu (corpus delicti), eða þá hluta af henni (umslag, band, brjefhluta o. s. frv.) þar sem áskriftin er og stimpillinn eða frímerkið, sem álitid er falsað.

- d. Það sem fram kemur við kvaðningu viðtakanda er síðan fært inn í gerðabók eins og fyrirmynd L, er fylgir þessari reglugerð, og skal þar tekið fram það, sem fyrir hefir komið, svo sem, ef viðkomandi hefir ekki mætt, neitað að taka við sendingunni, neitað að opna hana eða gefa upp nafn sendanda o. s. frv. Þetta skjal er síðan undirritað af póstmanni og viðtakanda sendingarinnar eða umboðsmanni hans; neiti hann að skrifa undir skal neitunin tilfærð í stað undirskriftarinnar og á sama stað.

Gerðabókin með fylgiskjölum skal síðan send sem þjónustusending með ábyrgð til póststjórnar sendilandsins, er svo getur, með þessi skjöl í höndum, látið framfylgja lagabrotinu samkvæmt innanlandslöggjöf sinni.

XXXII.

Sendingatalning til útreiknings á transítgjöldum.

1. — Sendingatalning sú, sem á fram að fara samkv. 4. og 19. grein aðalsamningsins til útreiknings á transít-gjöldum innan og utan póstsambands-

ins, skal framkvæmd þriðja hvert ár, eftir ákvæðum þeim, sem sett eru í eftirfarandi greinum, 28 fyrstu dagana af maí og 28 dagana eftir 14. okt. á víxl.

Talningin í maí 1921 skal sem undantekning gilda fyrir árin 1920—1923 að því meðtöldu; talningin í okt.—nóv. 1924 skal gilda fyrir árin 1924—1926 að því meðtöldu, og þannig áfram.

2. — Ef eitthvert land með miklum póstviðskiftum skyldi ganga í sambandið, hafa þau lönd sambandsins, þar sem borgun á transítgjöldum kynni að breytast vegna þessa atviks, rjett til þess að heimta að sjerstök talning fari fram eingöngu fyrir hið nýja land í sambandinu.

3. — Komi mikil breyting á póstviðskiftamagnið, og taki yfir eitt eða fleiri tímabil, er öll sjeu að minsta kosti 12 mánuðir, geta hlutaðeigandi póststjórnir komið sjer saman um að endurskoða transítreikninga þá, sem um er að ræða. Í þessu efni eru upphæðir þær, sem sendipóststjórnirnar eiga að borga, annaðhvort hækkaðar, lækkaðar eða þeim skift hlutfallslega eftir þeim milliggjandi flutningum, sem hafa verið notaðir í raun og veru, en þyngdin alls, sem lögð er til grundvallar fyrir hinum nýju reikningum, skal vanalega vera sú sama og þyngd á pósti, sem fluttur er á talningatímabilinu, sem getið er um í 1. lið þessarar greinar. Ef þörf krefur má nota sjerstaka talningu við skiftinguna á þyngdinni milli hinna ýmsu flutninga, sem fengnir hafa verið. Engin breyting á póstviðskiftamagninu er álitin mikilvæg, ef hún ekki hefir í för með sjer breytingu á transítgjöldum fyrir hinn umrædda flutning, er nemi meir en 10,000 frönkum á ári.

Sem undantekning má krefjast sjerstakrar talningar til þess að sannreyna hina nýju þyngd alls, er lögð er til grundvallar fyrir hinum nýju reikningum, þegar þyngdin alls á flutningnum eykst um 100% eða minkar að minsta kosti um 50% og hinir nýju reikningar þar af leiðandi verða fyrir breytingu, er nemur meir en 10,000 frönkum á ári.

XXXIII.

Lokaðir póstpokar.

1. — Sendingar, sem skiftst er á í lokuðum póstpokum, milli tveggja póststjórnna innan sambandsins, eða milli póststjórnar innan og póststjórnar utan sambandsins, yfir svæði eða með flutningataekjum einnar eða fleiri annara póststjórnna, skulu settar á yfirlitsreikning eins og fyrirmynd M, er fylgir þessari reglugerð, og er þessi reikningur búinn til samkv. eftirfarandi ákvæðum.

Á hverju talningartímabili skulu sjerstakir pokar eða pakkar notaðir undir „brjef og spjaldbrjef“ og undir „aðrar sendingar“. Skulu pokar þessir eða pakkar með rjettri tilvísun bera merkið „L. C.“ (brjef og spjaldbrjef) og „A. O.“ (aðrar sendingar). Þegar rúmmál póstsins leyfir má setja hina sjerstöku poka eða pakka saman í safnpoka og skal hann merktur „S. C.“

Sem undanþágu frá ákvæðunum í XXI. og XXII. grein reglugerðarinnar, hefur sjerhver póststjórn leyfi, á talningartímabilinu, til þess að senda ábyrgðarsendingar og hraðboðasendingar aðrar en brjef og spjaldbrjef í einhverjum þeirra poka eða pakka, sem ætlaður er undir aðrar sendingar, með því að gera athugasemd um þetta á brjefaskrána; en sju sendingar þessar, samkv. XXI. og XXII. grein, sendar í brjefapoka eða pakka, skulu þær, hvað þyngdartalningu snertir, taldar sem hluti af brjefapóstinum.

2. — Þegar leiðin, sem fara á, og flutningatækin, sem nota ber, fyrir póst, sem sendur er á talningartímabilinu, eru ókunn eða óviss, skal sendipóststjórnin eftir kröfu ákvörðunarpóststjórnar, útbúa fyrir hvern einstakan flutning skrá eins og meðfylgjandi fyrirmynd T. Skrá þessi skal svo tafarlaust send hinum ýmsu póststjórnnum, hverri á eftir annari, sem taka þátt í póstflutningnum; póststjórnir þessar skrifa svo, hver á eftir annari, upplýsingar um transítina á þessa skrá, er síðan sendist til baka til sendipóststjórnarinnar ásamt yfirlitsreikningnum fyrirmynd M.

3. — Hvað snertir póstpoka frá einu landi í sambandinu til annars lands, sem líka er í sambandinu, þá færir viðskiftapósthús sendilandsins á brjefaskrána til viðskiftapósthúss ákvörðunarlandsins brúttóþyngd brjefa og spjaldbrjefa og annara sendinga, án þess að hirða um, hvaðan þær sju, eða hvert þær eigi að fara. Ekki skal reikna með þyngdarbrot undir og að 500 grömmum meðtöldum, en þyngdarbrot yfir 500 grömm skulu hækkuð upp í 1 kg. Með brúttóþyngd reiknast þyngd umbúðanna, en ekki þyngd tómra poka, sem pakkaðir eru í sjerstaka poka, og ekki þyngd þeirra poka, sem aðeins innihalda sendingar, sem eru undanþegnar öllu tansít-gjaldi (9. liður 4. greinar aðalsamn.) eða pósts, sem eingöngu eru auðar brjefaskrár (9. liður XIX. greinar reglug.) nje heldur þyngd safnpokanna, sem nefndir eru í 1. lið hjer að framan. Ef hvorki brúttóþyngd brjefa og spjaldbrjefa nje annara sendinga fer hvor um sig, fram úr 500 grömmum, skal bæta framan á brjefaskrána athugasemdinni „Poids brut ne dépasse pas 500 grammes“. Viðskiftapósthús ákvörðunarlandsins athugar svo hvort þetta sje rjett. Ef pósthúsið finnur að hin sanna þyngd brjefa og spjaldbrjefa eða annara sendinga fer meira en 50 grömm yfir hámarksþyngd eða er meira en 50 grömm undir lágmarksþyngd (sem hvorttveggja gæti gefið ástæðu til þess að hækka eða lækka þyngdina á brjefaskránni), leiðrjettir það upplýsingarnar og gerir viðskiftapósthúsi sendilandsins þegar í stað aðvart um skekkjuna með leiðrjettingarskýrslu. Ef munurinn á hinni sannreyndu þyngd er innan ofangreindra takmarka, skal ekki breyta upplýsingum sendipósthússins og ekki senda neina leiðrjettingarskýrslu.

4. — Eins fljótt og auðið er, þegar talningartímabilinu er lokið, búa ákvörðunarpósthúsin út yfirlitsreikninga (fyrirmynd M.) í eins mörgum eintökum og hlutaðeigandi póststjórnir eru margar, þar með talin póststjórn sendistaðarins. Þessa yfirlitsreikninga senda svo viðskiftapósthúsin, sem hafa búið þá út, viðskiftapósthúsum þeirrar póststjórnar, sem á að borga, til skrif-

legrar viðurkenningar. Þegar þessi pósthús svo hafa viðurkent þá, senda þau þá til aðalpóststjórnar sinnar, sem síðan skal útbýta þeim milli hlutaðeigandi póststjórna.

Ef reikningar þessir eru ekki komnir til viðskiftapósthúsa póststjórnar þeirrar, sem á að borga, eftir 4 mánuði (6 mánuði í viðskiftum við lönd utan Evrópu) að telja frá þeim degi, er síðasti póstur á talningartímabilinu er sendur af stað, skulu upplýsingar frá sendipósthúsunum koma í staðinn. Þessi pósthús útbúa reikningana, (fyrirmynd M), í nægilega mörgum eintökum og bæta við athugasemdinni „Les relevés du bureau destinataire ne sont pas parvenus dans le délai réglementaire“, (yfirlitsreikningar M ákvörðunarpósthússins komu ekki á tilteknum tíma), og senda þá svo aðalpóststjórn sinni, sem síðan skal útbýta þeim milli hlutaðeigandi póststjórna.

5. — Hvað snertir skifti á lokuðum póstpökum milli lands innan og lands utan sambandsins með milligöngu einnar eða fleiri póststjórna í sambandinu, þá skulu viðskiftapósthús landsins í sambandinu búa út, fyrir sendan og meðtekinn póst, yfirlitsreikning (fyrirmynd M), sem þau svo senda til póststjórnar útgöngu- eða inngöngulandsins, en hún býr svo til í lok talningartímabilsins, aðalyfirlitsreikning í jafnmörgum eintökum og hlutaðeigandi póststjórnir eru margar, þar með talin hún sjálf og póststjórn sú í sambandinu, sem á að borga. Eitt eintak af þessum reikningi skal sent póststjórninni, sem á að borga, svo og sjerhverri póststjórn, sem tekið hefir þátt í flutningnum.

6. — Eins fljótt og auðið er, þegar talningartímabilinu er lokið, skulu póststjórnir þær, sem sent hafa lokaða póstpoka í transít, senda lista yfir poka þessa til hinna ýmsu póststjórna, er þær hafa notað sem milliliði.

Greini listi þessi frá lokuðum póstpökum í transít, sem eftir ákvæðum 3. liðs hjer á undan gefa ekki ástæðu til reiknings (fyrirmynd M), skal bæta á hann, til skýringar, athugasemd svo sem „Sacs vides“ (tómir poka) „Dépêches se composent uniquement d'une feuille d'avis négative“ (Póstflutningurinn er aðeins auð skrá), „Rebuts“ (endursent) eða „Poids ne dépasse pas 500 grammes“ (þyngdin eigi yfir 500 gr.).

Lokaðir póstpoka, er koma frá löndum hinumegin við, og eru áframsendir í transítflutningnum og færðir inn á töflu II á sendiskránni, skulu tilgreindir á sjerstökum stað á listanum.

Viðvíkjandi lokuðum póstpökum, er sakir geymslu í höfn gefa ástæðu til þóknunar til þeirrar póststjórnar, sem geymir, samkvæmt fyrirmælum 4. liðs 4. greinar aðalsamningsins, þá skal þessi póststjórn búa út, eftir sendilöndum, daglegan yfirlitsreikning eins og fyrirmynd P bis, er fylgir með þessari reglugerð, og sjeu þar upplýsingar viðvíkjandi lokuðum póstpökum, sem tekið er við til geymslu frá hlutaðeigandi landi á hinu 28 daga talningar-tímabili, án tillits til dagsetningar, þegar hinir umræddu poka hafa verið sendir eða áframsendir.

Upplýsingarnar á hinum daglegu reikningum skulu endurteknar fyrir

80 hvert sendiland, á skýrslu eins og fyrirmynd P ter, er fylgir þessari reglugerð, og skal hún síðan send aðalpóststjórn nefnds lands ásamt tilheyrandi yfirlitsreikningum fyrirmynd P bis.

Endurtekningarskýrslan P ter með áritaðri viðurkenningu forstöðumanns póststjórnarinnar í landinu, sem á að borga, skal síðan send ásamt yfirlitsreikningunum fyrirmynd P bis til aðalpóststjórnarinnar, sem geymslan heyrir undir.

7. — Það hvílir á póststjórnnum þeirra landa, sem herskip eiga, að búa út yfirlitsreikninga (fyrirmynd M) viðvíkjandi lokuðum póstpökum, er herskip þessi senda eða taka á móti. Lokaðir póstpokar, sem sendir eru á talningartímabilinu til herskipa skulu bera á merkiseðlunum, dagsetninguna, þegar þeir eru sendir.

Ef þessir póstpokar eru áframsendir, skal póststjórnin, sem áframsendir, tilkynna það póststjórn landsins, sem á skipið.

XXXIV.

Sendingar í stykkjatali.

1. — Almennar sendingar og ábyrgðarsendingar, sem og brjef með tilgreindu verði, er koma frá sjálfu landinu eða löndum hinumegin við og send eru í stykkjatali á talningartímabilinu, skulu færðar á sendiskrána af viðskifta- pósthúsi sendilandsins eins og hjer segir:

Correspondances à découvert.	Nombre.
Lettres	
Cartes postales	
Autres objets	

Sendingar, sem eru undanþegnar öllu transítgjaldi, samkv. 9. lið 4. greinar aðalsamningsins, skulu ekki tilfærðar í tölum þessum.

2. — Sjeu engar sendingar í stykkjatali, skrifar sendipósthúsið efst á sendiskrána:

„Pas de correspondances à découvert“.

3. — Upplýsingarnar á sendiskránni skulu athugaðar af viðskiftapósthúsi ákvörðunarlandsins. Verði þetta pósthús vart við að muni meiru en 5 brjefum, spjaldbrjefum eða öðrum sendingum, leiðrjettir það upplýsingarnar á sendiskránni og tilkynnir þegar í stað sendipósthúsinu skekkjuna með leiðrjett-

ingarskýrslu. Sje mismunurinn innan þessara takmarka, standa upplýsingar sendipósthússins óbreyttar og engin leiðrjettingarskýrsla er send. Þegar talningunni er lokið, býr viðskiftapósthús ákvörðunarlandsins út í einu eintaki yfirlitsreikninga (fyrirmynd O), sem það sendir tafarlaust til aðalpóststjórnar sinnar.

XXXV.

Reikningur yfir transítgjöldin.

1. — Þyngdin á lokuðum póstpökum, talan á sendingum sendum í stykkjatali og, ef svo ber undir, talan á pökum geymdum í höfn, alt margfaldað með 13, skal lagt til grundvallar fyrir sjerstökum reikningum. er greina í frönkum og sentímum hina árlegu transítupphæð, sem hverri póststjórn ber.

Ef margfaldarinn fullnægir ekki póstviðskiftamagninu, eða ef um er að ræða óvenju miklar sendingar á talningartímabilinu, koma hlutaðeigandi póststjórnir sjer saman um annan margfaldara. Útbúningur reikninganna hvílir á þeirri póststjórninni, sem á inni, og sendir hún þá til póststjórnarinnar, sem á að borga. Margfaldari sá, sem er viðurkendur, skal í hvert sinn gilda fyrir alt tímabilið, sem talningin á við.

2. — Vegna þyngdarinnar á pokunum og umbúðunum og þyngdar þeirra tegunda sendinga, sem eru undanþegnar öllu transítgjaldi, samkv. 9. lið 4. greinar aðalsamningsins, skal aðalupphæðin á reikningunum yfir lokaða póstpoka lækkuð um 10%.

3. — Hinir sjerstöku reikningar skulu búnir til eftir yfirlitsreikningunum (fyrirmyndir M, O og P bis) í 2 eintökum og eins og fyrirmyndirnar N, P og P ter, sem fylgja með þessari reglugerð, og skulu síðan sendir eins fljótt og auðið er, og í síðasta lagi áður en 12 mánuðir eru liðnir frá talningartímabilinu, til póststjórnarinnar, sem á að borga.

4. — Ef póststjórnin, sem sendi reikninginn, fær enga leiðrjettingarathugasemd á 6 mánuðum að telja frá því reikningurinn er sendur, skal hann álitinn rjettilega viðurkendur.

5. — Sje ekki öðruvísi ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna, skal alþjóðaskrifstofan búa út aðallokareikninginn, sem innihaldi bæði land- og sjótransítgjöld.

6. — Jafnskjótt og hinir sjerstöku reikningar milli tveggja póststjórna hafa verið viðurkendir eða álitnir rjettilega viðurkendir (4. liður þessarar greinar), skal hvor póststjórnin um sig tafarlaust senda alþjóðaskrifstofunni yfirlitsreikning (fyrirmynd Q), er greini aðalupphæðina á reikningum hennar. Þegar alþjóðaskrifstofan hefur mótttekið þennan yfirlitsreikning (fyrirmynd Q) frá einhverri póststjórn, gerir hún hinni póststjórninni, sem í hlut á, aðvart.

Sje ósamræmi milli tveggja samstæðra skilagreina frá tveimur póststjórn-um, skal alþjóðaskrifstofan skora á þær að koma sjer saman og tilkynna sjer hina endanlegu upphæð, er þær verði ásáttar um.

Ef að eins önnur póststjórnin skyldi senda yfirlitsreikning (fyrirmynd Q), þá skulu upplýsingar hennar teknar gildar, nema hinn samstæði yfirlitsreikningur hinnar póststjórnarinnar, sem á eftir er, nái til alþjóðaskrifstofunnar í tæka tíð fyrir næstu aðal-ársreikningsskil.

Fari um yfirlitsreikninga eins og segir í 4. lið þessarar greinar, skal skrifa á þá athugasemdir: „Aucune observation de l'Office débiteur n'est parvenue dans le délai réglementaire“. (Engin athugasemd kom frá hinni skuldugu póststjórn innan tiltekins tíma). Ef tvær póststjórnir koma sjer saman um að gera sjerstakan millireikning, skal á yfirlitsreikninginn skrifa athugasemdir „Compte réglé à part — à titre d'information“ (sjerstök reikningsskil — til upplýsingar), og yfirlitsreikningurinn ekki tekinn með í aðal-lokareikningi. Þessari athugasemd skal slept, þegar um er að ræða það, sem stendur í 10. lið 4. greinar aðalsamningsins.

7. — Alþjóðaskrifstofan framkvæmir undanþágur þær, sem ræðir um í 10. lið 4. greinar aðalsamningsins, og tilkynnir það hlutaðeigandi póststjórnnum.

8. — Í lok hvers árs býr alþjóðaskrifstofan út, eftir yfirlitsreikningum þeim, sem hafa komið til hennar til þess tíma og álitnir eru rjettilega viðurkendir, árslokareikning yfir transítgjöldin. Þessi lokareikningur inniheldur:

- a. aðalupphæð skuldar og inneignar hvernar póststjórnar um sig;
- b. jafnaðarupphæðir þær, sem hver póststjórn skuldar eða á inni, og sýni þær mismuninn á milli aðalupphæðarinnar og skuld hennar og inneign;
- c. upphæðir þær, sem hinar skuldugu póststjórnir eiga að borga;
- d. upphæðir þær, sem póststjórnirnar, er eiga inni, eiga að fá.

Aðalupphæðir þessara tveggja tegunda reikningsjafnaðar, a—d, verða auðvitað að vera jafnháar.

Alþjóðaskrifstofan sjer um að tölu útborgana hinna skuldugu póststjórna sje fækkað eins og frekast er unt.

9. — Hinir árlegu lokareikningar skulu sendir póststjórnnum sambandsins frá alþjóðaskrifstofunni eins fljótt og auðið er, og í síðasta lagi innan loka fyrsta ársfjórðungs næsta árs á eftir að reikningarnir hafa verið gerðir upp.

XXXVI.

Borgun á transítgjöldunum.

1. — Hinn árlegi reikningsjöfnuður, sem kemur fram á lokareikningi alþjóðaskrifstofunnar eða á hinum sjersöku millireikningum, er talinn í gullfrönkum. Skal hann greiddur af hinni skuldugu póststjórn til þeirrar, sem á inni,

í gulli eða með víxlum, er borgist við sýningu í höfuðstað eða verslunarborg landsins, sem á inni.

Sje borgað með víxlum, skulu þeir skrifaðir í mynt landsins, sem á inni, og að upphæð, er jafngildir gullfrankaupphæð þeirri, sem reikningsjöfnuðurinn hljóðar upp á, með því víxilgengi, sem gildir þann dag, er frankarnir eru keyptir.

Víxla þessa má einnig gefa út á annað land, með því skilyrði, að þeir hafi sama jafngildi, og að hin skulduga póststjórn greiði kostnaðinn.

2. — Borgun á hinum árlega reikningsjöfnuði skal framkvæmd eins fljótt og auðið er, og í síðasta lagi innan fjöggra mánaða frests, að telja frá þeim degi, er lokareikningurinn er sendur frá alþjóðaskrifstofunni, fyrir Evrópulönd og 5 mánaða frests fyrir önnur lönd. Þegar þessi frestur er liðinn, skal af upphæðum þeim, sem ein póststjórn skuldar annari, reikna 7% ársvexti, að telja frá þeim degi, er ofanefndur frestur rennur út.

XXXVII.

Niðurbjörgun á útgjöldunum við alþjóðaskrifstofuna.

1. — Hin sameiginlegu útgjöld við alþjóðaskrifstofuna mega ekki á ári fara fram úr 300.000 svissneskum frönkum, þar í ekki innifalið sjerstök útgjöld, sem pósthing, pósthundur eða nefnd hafa í för með sjer.

2. — Hin svissneska póststjórn hefur eftirlit með útgjöldum alþjóðaskrifstofunnar, lætur henni í tje nauðsynlegar fyrirframgreiðslur og býr út hinn árlega reikning, sem síðan er sendur öllum hinum póststjórnunum.

3. — Að því er niðurbjörgun útgjaldanna snertir, þá er löndunum skift í 7 flokka, og leggur hver flokkur til fje í hlutfalli við vissan einingafjölda, eins og hjer segir:

1. flokkur	25	einingar
2. —	20	—
3. —	15	—
4. —	10	—
5. —	5	—
6. —	3	—
7. —	1	einingu.

4. — Þessar vísitölur eru margfaldaðar með tölu landanna í hverjum flokki, og summa þeirra er tala eininga, sem á að deila í útgjaldaupphæðina. Kvotinn sýnir þá fjárhæð útgjaldaeiningarinnar.

5. — Löndum sambandsins er flokkað þannig niður, að því er snertir niðurbjörgun útgjaldanna.

1. flokkur: Þýskaland, Argentína (lýðveldi), Kína, Bandaríki Norður-Ameríku, Etíópía, Frakkland, Stóra-Bretland, Breska Indland, Ástralska sam-

bandið (Commonwealth of Australia), Canada, Suður-Afríku sambandið, aðrar breskar nýlendur, vernduð lönd og lýðríki, Ítalía, Japan, Pólland, Rússland, Tyrkland.

2. flokkur: Spánn, Mexíkó.

3. flokkur: Austurríki, Belgía, Brasilía, Egyptaland, Grikkland, Ungverjaland, Holland, Rúmenía, Konungsríki Serba, Króata og Slóvena, Svíþjóð, Sviss, Tjekkoslóvakía, Algérie, franskar nýlendur og vernduð lönd í Indókína, allar aðrar franskar nýlendur, allar eyjæignir Bandaríkja Norður-Ameríku nema Filippseyjar, Hollenska Inland.

4. flokkur: Chosen, Danmörk, Finnland, Noregur, Portúgal, Portúgalskar nýlendur í Afríku, Portúgalskar nýlendur í Asíu og Ástralíu.

5. flokkur: Búlgaría, Chili, Kólombía, Marokkó (ekki spánski hlutinn), Marokkó (spánski hlutinn), Perú, Tunis.

6. flokkur: Bólivía, Costaríca, Cúba, Dominíkanska lýðveldið, Equator, Guatemala, Haiti, Lýðveldið Hondúras, Lúxemburg, Lýðveldið Nicaragua, Lýðveldið Panama, Paraguay, Persía, Lýðveldið Salvador, Saar-hjeraðið, Konungsríkið Síam, Uruguay, Venezuela, Hollenskar nýlendur í Ameríku.

7. flokkur: Belgiska Congo, Spánskar lendur við Guineaflóann, Ísland, allar ítalskar nýlendur, allar japanskar eignir aðrar en Chosen, Líbería, Filippseyjar, Lýðveldið San Marino.

XXXVIII.

Upplýsingar til alþjóðaskrifstofunnar.

1. — Alþjóðaskrifstofan er milliliður viðvíkjandi öllum reglulegum og almennum upplýsingum, er snerta alþjóðapóstviðskifti.

2. — Póststjórnir þær, sem eru í sambandinu, skulu sjerstaklega tilkynna hver annari um alþjóðaskrifstofuna:

1° upplýsingar um aukaburðargjald það, sem þær kunna að taka samkvæmt 6. gr. aðalsamningsins, fram yfir burðargjald sambandsins, fyrir sjerstaka flutninga, svo og lista yfir nöfn þeirra landa, sem aukaburðargjaldið er tekið í viðskiftum við, og, ef svo ber undir, nöfnin á leiðum þeim, er valda því, að aukaburðargjaldið er tekið;

2° þrjú stykki af öllum pósthfrímerkjum þeirra og stimpilmerkjum frímerkjarvjala þeirra, sem eru opinberlega viðurkendar, ásamt upplýsingum, ef þörf krefur, um frá hvaða degi eldri frímerkjaútgáfur hætti að vera í gildi;

3° tilkynningu um, hvort þær ætli að nota sjer leyfi það, sem pósthjórnunum er veitt, til þess að beita eða beita ekki vissum almennum ákvæðum í aðalsamningnum og reglugerð þessari;

4° burðargjaldslækkanir þær, sem þær hafa samþykkt, annað hvort sam-

kvæmt sjerstökum samningum gerðum samkvæmt 23. gr. aðalsamningsins, eða 22. gr. aðalsamningsins, svo og tilkynningu um í hvaða viðskiftum þetta lækkaða burðargjald er notað;

5° skrá yfir pósthús þau, sem þær kunna að hafa í löndum utan sambandsins;

6° lista yfir þá hluti, sem bannaðir eru til innflutnings eða í transít, svo og þá hluti, sem fluttir verða í pósthjónustu hvernar um sig með vissum skilyrðum. Listi þessi skal greina þessa hluti sjerstaklega eftir því, hvernig þeir eru fluttir, þ. e. a. s.:

a. með „la poste aux lettres“ (brjef, prentað mál, sýnishorn);

b. sem „colis postal“ (í viðskiftunum við lönd innan eða utan sambandsins) og

c. á annan hátt (fyrir milligöngu pósthjórnanna eða annara flutninga-fjelaga).

7° lista yfir útgerðarfjelög skipa þeirra, sem þær hafa ráð á og eru til afnota fyrir aðrar pósthjórnir, ásamt tilkynningu um siglingaleiðina, hversu oft skipin ganga, og um fjarlægðina milli viðkomustaða.

3. — Sjerhver breyting, sem seinna kann að verða gerð, á einhverri ofanefndra sjö greina, skal þegar í stað tilkynnt á sama hátt.

4. — Alþjóðaskrifstofan fær einnig frá sjerhverri pósthjórn í sambandinu 2 eintök af öllum þeim skjölum, sem hún gefur út og snerta pósthjónið jafnt innan lands sem utan.

XXXIX.

Almenn talning sendinga.

1. — Sjerhver pósthjórn sendir alþjóðaskrifstofunni eins fullkomið safn og hægt er af statistiskum upplýsingum í skýrsluformi, er skal fylla út eins og meðfylgjandi fyrirmyndir R og S sýna. Skýrslurnar R skal senda í lok júlímánaðar hvert ár, en upplýsingar þær, sem getur um í I., II. og IV. kafla skýrslunnar skal að eins gefa þriðja hvert ár; skýrslurnar S skal sömu leiðis gefa þriðja hvert ár á sama tíma. Upplýsingar þær, sem gefnar eru, eiga ætíð við árið á undan.

2. — Þær greinar pósthjónsins, sem gefa tilefni til sjerstakrar innfærslu í bækur, skulu teknar í tímabundinn (periodiskan) reikning, eftir því, sem bækurnar sýna.

3. — Viðvíkjandi öðrum greinum pósthjónsins, þá skal árlega framkvæmd heildartalning á sendingunum, hvernar tegundar sem eru, án þess að greina milli, brjefa, spjaldrjefa, prents, verslunarskjala og sýnishorna af vöru, og þriðja hvert ár að minsta kosti talning á hinum ýmsu tegundum sendinga.

Talningin fer fram í viku, þegar um dagleg pósthjónskifti er að ræða,

en í 4 vikur, þar sem ekki eru dagleg pósthviðskifti. Sjerhverri pósthstjórn er heimilt að framkvæma þessa statistisku talningu á þeim tíma, sem sýnir best meðaltalið af pósthviðskiftum hennar.

Á tímabilinu milli hinna sjerstöku talninga skal framkvæma talninguna á hinum ýmsu tegundum sendinga eftir hlutfallstölum, sem fást úr hinni sjerstöku talningu á undan.

4. — Alþjóðaskrifstofunni ber að láta prenta og útbýta eyðublöðum þeim, sem sjerhver pósthstjórn á að útfylla. Þar að auki ber henni að veita þeim pósthstjórnnum, er kynnu að æskja þess, allar nauðsynlegar upplýsingar viðvíkjandi reglum þeim, sem fylgja ber, til þess að talningin verði eins samræmd og hægt er.

XL.

Verksvið alþjóðaskrifstofunnar.

1. — Alþjóðaskrifstofan býr til almenna statistik fyrir hvert ár.

2. — Úr skýrslum þeim, sem henni eru látnar í tje, gefur hún út sjerstakt blað á þýsku, ensku, spönsku og frönsku.

3. — Alþjóðaskrifstofan birtir, eftir upplýsingum þeim, sem gefnar eru samkvæmt fyrirmælum 38. gr. hjer á undan, opinbert safn af öllum þeim tilkynningum, er almenning varða, og snerta framkvæmd á aðalsamningnum og þessari reglugerð, í sjerhverju sambandslandanna. Áorðnar breytingar seinna, birtast í viðbótarsafni á hálfis árs fresti. En þegar það er sjerstaklega áriðandi og einhver pósthstjórn biður ákveðið um að breytingar, sem hafa orðið á pósthþjónustu hennar, sjeu tilkynntar þegar í stað, gerir alþjóðaskrifstofan það með sjerstöku umburðarbrjefi.

Tilsvaramandi söfn, er snerta framkvæmdir á hinum sjerstöku samningum sambandsins, getur alþjóðaskrifstofan birt, þegar pósthstjórnir þær, sem taka þátt í þessum samningum, fara fram á það.

4. — Öll skjöl, sem alþjóðaskrifstofan gefur út, skulu send pósthstjórnnum sambandsins í eins mörgum eintökum og útgjaldaeinangarnar eru, sem ákveðnar eru fyrir hverja pósthstjórn í 37. gr. hjer á undan.

5. — Öll eintök og skjöl, sem pósthstjórnirnar kynnu að biðja um, fram yfir þessa tölu, skulu þær borga sjerstaklega með innkaupsverði.

6. — Að öðru leyti skal alþjóðaskrifstofan ætíð vera reiðubúin til þess að láta meðlimum sambandsins í tje allar þær upplýsingar, er þeir kynnu að óska, viðvíkjandi atriðum, er snerta alþjóðapósthstarfið.

7. — Alþjóðaskrifstofan leggur fyrir allar óskir, sem fram koma um breytingar eða skilning á ákvæðum þeim, sem gilda fyrir pósth sambandið. Hún tilkynnir úrslit málanna, sem þannig hafa verið lögð fyrir, og sjerhver breyting eða ákvörðun, sem samþykkt hefur verið, gengur í fyrsta lagi í gildi 3 mánuðum eftir tilkynninguna.

8. — Alþjóðaskrifstofan sjer um reiknings- og greiðslujöfnuð, á hverskonar reikningum sem eru, á milli þeirra póststjórna sambandsins, sem lýsa því yfir, að þær vilji nota hjálp skrifstofunnar samkvæmt skilyrðum þeim, sem sett eru í XLI. gr. hér á eftir.

9. — Alþjóðaskrifstofan sjer um undirbúning póstþinga og póstfunda. Hún sjer um hin nauðsynlegu eftirrit og endurprentanir, sem og ritstjórn og útbýtingu á breytingartillögum, gerðabókum og öðrum upplýsingum.

10. — Forstjóri skrifstofunnar er viðstaddur á fundum póstþinganna og póstfundanna og tekur þátt í umræðum, án þess að hafa atkvæðisrjett.

11. — Hann gefur út árlega skýrslu um stjórn sína, og skal sú skýrsla send öllum sambandslöndunum.

12. — Hið opinbera mál alþjóðaskrifstofunnar er franska.

13. — Alþjóðaskrifstofan er skyld að gefa út nafnabók yfir öll pósthús heimsins, raðað í stafrófsröð, og með sjerstakri athugasemd við þau pósthús, er hafa á hendi póststörf, sem eru ekki enn þá sameiginleg fyrir öll pósthús. Þessari nafnabók skal haldið við sem nothæfri, með viðbótarheftum eða á annan hátt, sem skrifstofan álitur heppilegan.

Nafnabók þessi skal seld póststjórnnum þeim, sem kynnu að óska hennar, með framleiðsluverði.

14. — Alþjóðaskrifstofan er skyld að sjá um tilbúning og afhendingu svarmerkja, sem getur um í 2. lið 13. gr. aðalsamningsins, svo og greiðslujöfnuð reikninga þeirra, er snerta þessa grein póststarfsins og ræðir um í VII. gr. þessarar reglugerðar.

15. — Hún er á sama hátt skyld til þess að sjá um tilbúning og útbýtingu á skilríkisspjöldum, sem ræðir um í 9. gr. aðalsamningsins og XXV. gr. þessarar reglugerðar, sem og tilbúning og útbýting á jafngildistöflunni, sem getur um í IV. gr. þessarar reglugerðar.

XLI.

Miðstöð reikningsfærslu og greiðslujafnaðar á reikningum milli póststjórna sambandsins.

1. — Skrifstofa alþjóðapóstsbandsins er skyld að sjá um reiknings- og greiðslujöfnuð á hverskonar reikningum sem eru og snerta alþjóðapóststarfið milli póststjórna sambandsins.

Þær póststjórnir, sem ætla að nota aðstoð alþjóðaskrifstofunnar við þessa reikningsfærslu, koma sjer í þessu efni saman sín á milli og við skrifstofuna.

Sjerhver póststjórn hefur þó, þrátt fyrir þessa ákvörðun sína, rjett til, eftir því sem henni sýnist, að gera upp sjerstaka reikninga fyrir ýmsar greinar póststarfsins og gera út um þá, eins og hún vill, við hlutaðeigandi póststjórn, án þess að nota hjálp aðalskrifstofunnar, og skal hún þá aðeins tilkynna skrif-

80 stofunni, samkvæmt innihaldi málgreinarinnar hjer á undan, við hvaða greinar póststarfsins og við hvaða lönd hún óskar aðstoðar hennar.

Eftir beiðni hlutaðeigandi póststjórna má einnig láta alþjóðaskrifstofunni í tje símalokareikninga, til þess að takast upp í greiðslujöfnuðinn.

Þær póststjórnir, sem nota aðstoð alþjóðaskrifstofunnar við reiknings- og greiðslujöfnuð lokareikninganna, geta hætt að nota þessa aðstoð 3 mánuðum eftir að þær hafa sent skrifstofunni tilkynningu um það.

2. — Þegar búið er að endurskoða og viðurkenna hina sjerstöku reikninga eftir samkomulagi skulu hinar skuldugu póststjórnir senda póststjórnunum, sem eiga inni, fyrir hverja sjerstaka tegund viðskifta, viðurkenning fyrir upphæð reikningsjafnaðarins milli hinna tveggja sjerstöku reikninga, í frönkum og sentímum, með upplýsingum um fyrir hvað inneignin sje og við hvaða tíma bil hún eigi.

Að því er snertir póstávísanaviðskiftin, þá skal hin skulduga póststjórn senda viðurkenninguna þegar í stað, er hún hefur gert upp sinn eigin sjerstaka reikning og veitt móttöku hinum sjerstaka reikningi hlutaðeigandi póststjórnar, án þess að bíða eftir rannsókn hinna einstöku liða. Mismunur, sem þá kann að koma í ljós, skal tekinn upp í fyrsta reikning á eftir.

Sje ekki öðruvísi ákveðið skal sú póststjórn, sem sakir reikningsfærslu sinnar innanlands, kynni að óska eftir að fá aðalreikninga, sjálf búa þá til og leggja þá síðan fyrir hinn aðilann til viðurkenningar.

Póststjórnirnar geta komð sjer saman um að innleiða annað fyrirkomulag í viðskiftum sínum.

3. — Sjerhver póststjórn sendir alþjóðaskrifstofunni mánaðarlega eða ársfjórðungslega, ef sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, skýrslu um inneign sína samkvæmt hinum sjerstöku reikningum, svo og summu þeirra upphæða, sem hún á inni hjá sjerhverri póststjórn í sambandinu; sjerhver inneign, sem stendur í þessari skýrslu, skal vera samþykkt með viðurkenningu frá hinni skuldugu póststjórn.

Þessi skýrsla skal vera komin alþjóðaskrifstofunni í hendur í síðasta lagi þann 19. hvers mánaðar eða í fyrsta mánuði hvers ársfjórðungs; að öðrum kosti verður hún ekki tekin fyr en í greiðslujöfnuð næsta mánaðar eða næsta ársfjórðungs á eftir.

4. — Alþjóðaskrifstofan ber síðan viðurkenningarnar saman og rannsakar, hvort skýrslurnar sjeu nákvæmlega rjettar. Allar nauðsynlegar leiðrjettningar skulu tilkynntar hlutaðeigandi póststjórnnum.

Skuld sjerhverrar póststjórnar til annarar er síðan færð í yfirlitsreikning; til þess að fastákveða aðalupphæðina, sem sjerhver póststjórn skuldar, er nóg að leggja saman hina ýmsu dálka í þessum yfirlitsreikningi.

5. — Alþjóðaskrifstofan safnar skýrslunum og yfirlitsreikningunum saman í aðaljafnaðarreikning, sem sýni:

a. aðalupphæð skuldar og inneignar hjá hverri póststjórn;

- b. skuldar- eða inneignarsaldo sjerhverrar póststjórnar, er sýni mismun aðalupphæðar skuldarinnar og aðalupphæðar inneignarinnar.
- c. upphæðir þær, sem einn hluti meðlima póstsambandsins á að greiða einni póststjórn, eða gagnkvæmt þær upphæðir, sem þessi póststjórn á að greiða hinum.

Aðalupphæðir flokkanna a. og b. verða auðvitað að vera jafnstórar.

Að svo miklu leyti sem hægt er, skal sjeð um það, að hver póststjórn þurfi ekki að framkvæma meira en eina eða tvær útborganir, til þess að losna við skuldir sínar.

Þó á sú póststjórn, er að jafnaði á yfir 50.000 franka til góða hjá annari póststjórn, rjett á að heimta fyrirfram borganir (à conto-borganir).

Þessar fyrirfram borganir skulu, bæði af hinni skuldugu póststjórn og þeirri, sem á til góða, ritaðar neðst á skýrsluna, sem send er til alþjóðaskrifstofunnar (sjá 3. lið).

6. — Viðurkenningum þeim, sem sendar eru til alþjóðaskrifstofunnar (sjá 3. lið), skal raðað eftir póststjórnnum.

Þær skulu lagðar til grundvallar fyrir reikningsuppperð hverrar hlutaðeigandi póststjórnar um sig. Þessar reikningsuppperðir skulu sýna:

- a. upphæðir lokareikninga yfir hin ýmsu viðskifti;
- b. aðalupphæð allra lokareikninga samanlagða fyrir hverja hlutaðeigandi póststjórn um sig;
- c. aðalupphæðir þeirra upphæða, sem skuldast öllum póststjórnunum, sem inneign eiga fyrir hverja grein póststarfsins um sig, svo og höfuðupphæð þessara aðalupphæða.

Þessi höfuðupphæð er jöfn aðalupphæð skuldarinnar á yfirlitsreikningnum. Neðst á reikningsuppperðinni er gerður upp mismunurinn á milli aðalupphæðar skuldar og inneignar, sem sýndar eru á skýrslunum, er póststjórnirnar senda alþjóðaskrifstofunni (sjá 3. lið). Nettóupphæð skuldar og inneignar skal vera jöfn skuldar og inneignar saldo, sem færð er í aðaljafnaðar-reikningi. Enn fremur ákveður reikningsuppperðin, hvernig reikningsskilum skuli hagað, þ. e. a. s. hún skýrir frá hverjum hinar skuldugu póststjórnir eiga að borga.

Þessar reikningsuppperðir skal alþjóðaskrifstofan hafa sent hlutaðeigandi póststjórnnum í síðasta lagi þann 22. dag í hverjum mánuði.

7. — Greiðsla á upphæðum þeim, sem ein póststjórn er annari skuldug, samkvæmt reikningsuppperð, skal fara fram eins fljótt og auðið er, og í síðasta lagi hálfum mánuði eftir að reikningsuppperðin er komin í hendur þeirri póststjórn, sem á að borga. Að því er aðra borgunarskilmála snertir, skulu ákvæðin í 1. lið XXXVI. greinar hjer á undan gilda um þá. Ákvæðunum í 2. lið sömu greinar má beita, ef þörf krefur, þegar saldoin hefur ekki verið greidd innan hins tiltekna tíma.

Skuldar- eða inneignarsaldo, sem fer ekki fram úr 500 frönkum, má

80 færa til reikningsjafnaðar í næsta mánuði á eftir, en þó því að eins, að hlutaðeigandi póststjórnir hafi samband við alþjóðaskrifstofuna á hverjum mánuði. Athugasemd um þessa yfirlitsreikningana og reikningsuppgæðirnar handa hinum skuldugu póststjórnnum og þeim, sem eiga inni. Hin skulduga póststjórn sendir þeirri póststjórn, sem inni á, viðurkenningu á upphæðinni, sem hún skuldar, til yfirlitsreikninga í næstu skýrslu.

XLII.

Tunga.

1. — Skrár, eyðublöð, yfirlitsskrár og önnur skýrsluform til afnota fyrir póststjórnir sambandsins í viðskiftum sín á milli skulu samdar á frakknesku, með eða án þýðingar, milli línanna, á öðru máli, nema hlutaðeigandi póststjórnir hafi öðruvísi ákveðið með beinum samningi sín á milli.

2. — Að því er snertir þjónustubrjefaskifti, þá skal núverandi fyrirkomulag haldast óbreytt, þangað til annað fyrirkomulag kann að verða ákveðið eftir sameiginlegu samkomulagi milli hlutaðeigandi póststjórna.

XLIII.

Svæði póstsambandsins.

1. — Til póstsambandsins teljast:

- 1° öll pósthús, sem lönd í sambandinu hafa sett á fót, í löndum utan sambandsins;
- 2° furstadæmið Lichtenstein, er telst undir póststjórn Sviss;
- 3° Færeyjar og Grænland sem hluti af Danmörku;
- 4° Spánskar eignir á norðurströnd Afríku, sem hluti af Spáni; lýðveldið Andorra, er telst undir hinni spönsku póststjórn;
- 5° furstadæmið Monaco, er telst undir póststjórn Frakklands;
- 6° Basutoland, er telst undir póststjórn Suður-Afríkusambandsins;
- 7° Walfish-Bay, er telst undir póststjórn Suður-Afríkusambandsins;
- 8° norsk pósthús, sem stofnuð eru á Spitzbergeneyjunum, er teljast undir póststjórn Noregs.

2. — Þegar póststjórnir sambandsins opna pósthús á tímabilinu milli póstþinga í löndum utan sambandsins, og þau eiga að teljast til póstsambandsins, skulu þær senda öllum póststjórnnum sambandsins tilkynningu um þetta gegnum alþjóðaskrifstofuna.

Frumvörp milli pósthinga.

1. — Á tímabilinu milli pósthinga hefur pósthjórn sjerhvers lands í sambandinu rjett til að senda öðrum pósthjórnnum sambandsins, um alþjóðaskrifstofuna, frumvörp, er snerta ákvæði þessarar reglugerðar.

2. — Sjerhvert frumvarp skal fara með sem hjer segir:

Pósthjórnunum í sambandinu er veittur 6 mánaða frestur til þess að athuga frumvörpin, og, ef svo ber undir, senda alþjóðaskrifstofunni athugasemdir sínar. Breytingartillögur eru ekki leyfðar. Alþjóðaskrifstofan safnar svörunum og sendir pósthjórnunum með áskorun um að mæla með eða móti. Þær pósthjórnir, sem ekki hafa sent atkvæði sitt innan 6 mánaða frá dagsetningu seinna umburðarbrjefs alþjóðaskrifstofunnar, sem tilkynnir þeim athugasemdir þær, sem hafa verið gerðar, álitast að taka ekki þátt í atkvæðagreiðslunni.

3. — Til þess að öðlast gildi, verða frumvörpin að fá:

1° öll greidd atkvæði, ef um er að ræða viðbót á nýjum ákvæðum eða breytingar á ákvæðunum í þessari grein eða III., IV., VIII., XXX., XXXI., XXXII., XXXVI. og XLV. grein.

2° tvo þriðju greiddra atkvæða, ef um er að ræða breytingar á ákvæðunum í I., II., V., VI., X., XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII., XVIII., XX., XXIII., XXIV., XXVI., XXXV., XXXIX., XLI., XLII og XLIII. grein.

3° einfaldan meirihluta atkvæða, ef um er að ræða breytingar á öðrum ákvæðum, en þeim, sem talin eru hjer á undan, eða ef um er að ræða, hvernig skilja beri ýms ákvæði reglugerðar þessarar, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem ræðir um í 25. grein aðalsamningsins.

4. — Hinar samþykta tillögur skulu kunngerðar öllum pósthjórnnum sambandsins af alþjóðaskrifstofunni með vanalegri tilkynningu.

5. — Sjerhver breyting eða ákvörðun, sem samþykkt hefur verið, gengur ekki í gildi fyr en minst 3 mánuðum eftir tilkynninguna.

XLV.

Gildi reglugerðarinnar.

Reglugerð þessi gengur í gildi sama dag og aðalsamningurinn frá 30. nóvember 1920. Hún skal og gilda jafnlengi og þessi aðalsamningur, nema hún verði endurnýjuð eftir sameiginlegum vilja hlutaðeigandi aðila.

Samin í Madrid þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

(Nöfn fulltrúanna).

Loka-ákvæði.

Í því að undirritaðir fulltrúar ætluðu að fara að rita undir starfsreglugerð aðalsamningsins, sem samþykkt var á pósthinginu í Madrid, komu þeir sjer saman um það, sem hjer segir :

I.

Þegar reikningsjöfnuðurinn, sem ræðir um í XXXVI. grein, er borgaður með víxlum, skal upphæðin, sem á að borgast, reiknuð út eins og hjer segir :

- 1° Þegar borgunin á að fara fram til lands, þar sem seðlar eru innleysanlegir við sýningu með gulli, og útflutningur á gulli frjáls, skal upphæð reikningsjafnaðarins breytt í mynt landsins, sem á inni, eftir gullpeninga verði.
- 2° Þegar borgunin á að fara fram til annars lands, skal breyta upphæð reikningsjafnaðarins, nema öðruvísi sje ákveðið milli hinnar skuldugu póststjórnar og hinnar, sem á inni, eftir gullpeninga verði á mynt þess lands, sem uppfyllir skilyrði þau, sem nefnd eru í málsgreininni á undan. Síðan má svo breyta upphæðinni, sem þannig kemur út, eftir því sem við á, annaðhvort í mynt landsins, sem á inni, eða, sem undantekningu, í mynt einhvers annars lands. Í báðum atriðum skal víxilgengið þann dag, sem víxilkaupin fara fram, lagt til grundvallar fyrir breytingunni.

II.

Sem bráðabirgðaráðstöfun gildir að það má selja svarmerki þau, sem hafa nafnverðið 25 sentímar og kunna að vera til hjá póststjórnunum þann

dag, er aðalsamningurinn frá Madrid gengur í gildi, með því verði er pósthjónin ákveður, sem selur þau, án þess þó að þetta verð megi vera lægra en 25 sentímar (gull).

Merkjum þessum, svo og þeim merkjum, sem kunna að hafa verið seld áður en aðalsamningurinn frá Madrid gekk í gildi, en verið framvísað eftir þann tíma, má skifta fyrir eitt eða fleiri frímerki, er gildi hálfur burðargjald undir einfalt almennt brjef til útlanda.

Við útbúning yfirlitsreikningsins, sem ræðir um í 7. lið VII. greinar í reglugerðinni, skal verð þessara svarmerkja reiknað 25 sentímar fyrir hvert.

Þær pósthjónir sem hækka taxa sína fyrir 1. janúar 1922, samkvæmt heimildinni, sem veitt er í 30. grein aðalsamningsins, hafa einnig heimild til þess að beita ákvæðinu í 2. málsgrein þessarar greinar frá þeim degi, er þær hafa hækkað taxa sína.

III.

Alþjóðaskrifstofunni er heimilt að selja út birgðir þær af svarmerkjum, sem hún hefur, og þegar eru að nokkru leyti prentaðar, með því að bæta við á þau leiðrjettingum þeim og viðaukum, sem nauðsynlegir eru, vegna þeirra ákvarðana, sem teknar hafa verið um breytingu á starfsreglugerð aðalsamningsins, er gerður var í Róm.

IV.

Skilríkisbækur þær, sem gefnar hafa verið út áður en þessi reglugerð gengur í gildi, halda gildi í viðskiftum þeirra landa, sem skrifað hafa undir hinn sjerstaka samning frá Róm, þangað til 3ja ára fresturinn er liðinn, án þess að þurfi að endurnýja þær.

V.

Sem undantekning gildir það, að þær pósthjónir, sem sakir óstöðugs gengis á mynt sinni, eiga ófært með að fastákveða endanlega jafngildið við taxa sambandsins, eru ekki skyldar að hlýta nákvæmlega fyrirmælum 1. liðs VI. greinar reglugerðarinnar hvað lit frímerkjanna snertir.

Sem undantekning gildir það, að ákvæðin í XXXII., XXXIII., XXXIV. og XXXV grein reglugerðarinnar skulu gilda við statistik í maí 1921.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar sett þessi loka-ákvæði, sem skulu hafa sama kraft og gildi eins og þó þau hefðu verið sett í sjálfan texta reglugerðarinnar, sem þau eiga við, og hafa þeir undirskrifað eitt eintak, sem skal geymt í skjalasafni hinnar spönsku stjórnar, og skal hver aðili fá afrit af því.

Madrid þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

(Nöfn fulltrúanna).

Verðbrjefasamningur.

Arrangement

concernant

l'échange des lettres et des boîtes avec valeur déclarée

[conclu entre

l'Allemagne, la République Argentine, l'Autriche, la Belgique et la Colonie du Congo Belge, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la Chine, la République de Colombie, le Danemark, l'Égypte, l'Espagne, l'Éthiopie, la Finlande, la France l'Algérie, les Colonies et Protectorats Français de l'Indochine, l'ensemble des autres Colonies Françaises, la Grande-Bretagne et divers Dominions, Colonies et Protectorats Britanniques, l'Inde Britannique, la Nouvelle-Zélande, la Grèce, le Guatemala, la République d'Haïti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Islande, l'Italie et les Colonies Italiennes, le Japon, le Chosen, l'ensemble des autres Dépendances Japonaises, la République de Libéria, le Luxembourg, le Maroc (à l'exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), le Nicaragua, la Norvège, la République de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, les Indes Néerlandaises, les Colonies Néerlandaises en Amérique, le Pérou, la Perse, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique, les Colonies Portugaises de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la Russie, la République de St-Marin, le Salvador, le Territoire de la Sarre, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, la Suède, la Suisse, la Tchécoslovaquie, la Tunisie et la Turquie.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 21 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant :

Article 1.

Étendue de l'Arrangement: poids maximum des boîtes.

1. — Il peut être expédié, de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des lettres contenant des valeurs-papier déclarées et des

Samningur

um

skifti á brjefum og öskjum með tilgreindu verði gerður milli

80

Dýskalands; Lýðveldisins Argentínu; Austurríkis; Belgíu og belgisku Congo; Brasilíu; Búlgaríu; Chili; Kína; Lýðveldisins Columbíu; Danmerkur; Egyptalands; Spánar; Etiópíu; Finnlands; Frakklands; Algiers; Hinna frönsku nýlenda og vernduðu landa í Indókína; Allra annara franskra nýlenda; Stórabretlands og lýðríkja þess; Hinna bresku nýlenda og vernduðu landa; Breska Indlands; Nýja Sjálands; Grikklands; Guatemala; Lýðveldisins Haíti; Lýðveldisins Honduras; Ungverjalands; Íslands; Ítalíu og ítalskra nýlenda; Japans; Chosen; Allra annara japanskra eigna; Lýðveldisins Líberíu; Luxemburg; Marokkó (að undanskildum spanska hlutanum); Marokkó (spanski hlutinn); Nicaragua; Noregs; Lýðveldisins Panama; Paraguay; Hollands; Hollenskra Indía; Hollenskra nýlenda í Ameríku; Perú; Persíu; Póllands; Portúgals; Hinna portúgölsku nýlenda í Afríku; Hinna portúgölsku nýlenda í Asíu og Ástralíu; Rúmeníu; Rússlands; Lýðveldisins San Marino; Salvador; Saarhjeraðsins; Konungsríkis Serba, Króata og Slóvena; Svíþjóðar; Sviss; Tjekkoslovakíu; Tunis og Tyrklands.

Samkvæmt 21. gr. aðalsamningsins hafa undirritaðir fulltrúar stjórnanna í ofanefndum löndum í sameiningu og með þeim fyrirvara að fullgilding fáiist, orðið ásáttir um eftirfarandi samning:

1. grein.

Svið samningsins. — Hámarksþyngd fyrir öskjur.

1. — Milli ofangreindra landa má senda brjef, er innhalda verðskjöl með tilgreindu verði, og öskjur, er innhalda tilgreinda gimsteina og dýrgripi með ábyrgð á hinum tilgreindu verðupphæðum.

80 boîtes contenant des bijoux et objets précieux déclarés avec assurance du montant de la déclaration.

La participation au service des boîtes avec valeur déclarée est limitée aux échanges entre ceux des pays adhérents dont les Administrations sont convenues d'établir ce service dans leurs relations réciproques.

2. — Le poids maximum des boîtes est fixé à 1 kilogramme par envoi.

3. — Les divers Offices, pour leurs rapports respectifs, ont la faculté de déterminer un maximum de déclaration de valeur qui, dans aucun cas, ne peut être inférieur à 10,000 francs par envoi, et il est entendu que les diverses Administrations intervenant dans le transport ne sont engagées que jusqu'à concurrence du maximum qu'elles ont respectivement adopté.

Article 2.

Remboursements.

1. — Les lettres et boîtes avec valeur déclarée peuvent être grevées de remboursement, aux conditions admises par les paragraphes 1 et 2 de l'article 8 de la Convention principale. Ces objets sont soumis aux formalités et aux taxes des envois de valeur déclarée de la catégorie à laquelle ils appartiennent.

2. — La perte d'une lettre ou boîte avec valeur déclarée, grevée de remboursement, engage la responsabilité du service postal dans les conditions déterminées par l'article 12 ci-après.

3. — Les sommes encaissées régulièrement du destinataire, déduction faite des taxes prévues au § 4 de l'article 8 de la Convention principale, sont garanties à l'expéditeur dans les conditions déterminées par l'Arrangement concernant le service des mandats de poste pour les sommes converties en mandats de poste, sauf dans les cas prévus à l'article 9 du présent Arrangement.

4. — Les dispositions de l'article 8, §§ 5 et 6, de la Convention principale s'appliquent également aux envois avec valeur déclarée grevés de remboursement.

Article 3.

Mode de transmission des envois de valeur déclarée.

1. — La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents.

Il en est de même à l'égard du transport maritime effectué ou assuré par les Offices des pays adhérents, pourvu toutefois que ces Offices soient en mesure d'accepter la responsabilité des valeurs à bord des paquebots ou bâtiments dont ils font emploi.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Offices d'origine et de

Þátttakan í viðskiftunum á öskjum með tilgreindu verði nær aðeins til þeirra sambandslanda, þar sem pósthjónirnar hafa orðið ásáttar um þessi viðskifti sín á milli.

2. — Hámarksþyngd fyrir öskjur er ákveðin 1 kílógramm fyrir hverja sendingu.

3. — Hinar ýmsu pósthjónir hafa rjett til, hver fyrir sitt leyti, að ákveða hámark fyrir hið tilgreinda verð, sem undir engum kringumstæðum má vera undir 10,000 frónkum á sendingu, og menn hafa komið sjer saman um, að hinar ýmsu pósthjónir, sem taka þátt í flutningnum, sjeu ekki bundnar við annað hámark en það, sem þær hafa ákveðið, hver hjá sjer.

2. grein.

Póstkröfur.

1. — Á brjef og öskjur með tilgreindu verði má leggja pósthkröfur eftir reglun þeim, sem settar eru í 1. og 2. lið 8. greinar aðalsamningsins. Slíkar sendingar skal farið með, og á þær sett burðargjald, eins og sendingar með tilgreindu verði af sömu tegund.

2. — Tapist brjef eða askja með tilgreindu verði, sem pósthkrafa hvílir á, hefir það í för með sjer ábyrgð á hendur pósthjónustunni, samkvæmt skilyrðum þeim, sem nefnd eru í 12. grein hjer á eftir.

3. — Hinar reglulega innheimtu upphæðir hjá viðtakanda, að frádregnum gjöldum þeim, sem nefnd eru í 4. lið 8. greinar aðalsamningsins, eru ábyrgstar sendanda samkvæmt skilyrðum þeim, sem ákveðin eru með samningunum um pósthvísanaviðskiftin, um upphæðir, sem breytt er í pósthvísanir, að undanteknum þeim atriðum, sem nefnd eru í 9. grein samnings þessa.

4. — Ákvæðin í 5. og 6. lið 8. greinar aðalsamningsins gilda einnig um sendingar með tilgreindu verði, sem pósthkrafa hvílir á.

3. grein.

Hvernig sendingar með tilgreindu verði skuli fluttar.

1. — Transít er heimiluð yfir landsvæði allra aðila.

Sama gildir og um sjóflutning, sem pósthjón einhvers samningslandanna framkvæmir eða ábyrgist að sje framkvæmdur, svo framarlega sem hlutaðeigandi pósthjón sjer sjer fært að taka á sig ábyrgðina á verðmunum þeim, sem eru fluttir með pósthskipum eða öðrum þeim skipum, sem hún notar.

2. — Sje ekki öðru vísi um samið milli sendi- og ákvörðunarpósthjónar,

80 destination, la transmission des valeurs déclarées échangées entre pays non limitrophes s'opère à découvert et par les voies utilisées pour l'acheminement des correspondances ordinaires.

3. — L'échange de lettres et de boîtes contenant des valeurs déclarées entre deux pays qui correspondent, pour les relations ordinaires, par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs pays non participant au présent Arrangement, ou au moyen de services maritimes dégagés de responsabilité, est subordonné à l'adoption de mesures spéciales à concerter entre les Administrations des pays d'origine et de destination : telles que l'emploi d'une voie détournée, l'expédition en dépêches closes, etc.

Article 4.

Port et droit d'assurance.

1. — Les frais de transit prévus par l'article 4 de la Convention principale sont payables par l'Office d'origine aux Offices qui participent au transport intermédiaire, à découvert ou en dépêches closes, des lettres contenant des valeurs déclarées.

En ce qui concerne les boîtes avec valeur déclarée, les frais de transit sont dus d'après les taxes prévues à la Convention principale pour les autres objets.

2. — Indépendamment de ces frais, l'Administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance, envers l'Administration du pays de destination et, s'il y a lieu, envers chacune des Administrations participant au transit territorial avec garantie de responsabilité, d'un droit proportionnel de 5 centimes par chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs déclarée.

3. — En outre, s'il y a transport par mer avec la même garantie, l'Administration d'origine est redevable, envers chacun des Offices participant à ce transport, d'un droit d'assurance maritime de 10 centimes par chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs déclarée.

4. — Le décompte de ces droits a lieu sur la base de relevés établis tous les trois ans, pendant une période de 28 jours à déterminer par le Règlement d'exécution prévu par l'article 16 ci-après.

Article 5.

Taxes.

1. — La taxe des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées doit être acquittée à l'avance, et se compose :

skal flutningur á sendingum með tilgreindu verði milli landa, sem ekki liggja saman, fara fram í stykkjatali og eftir þeim leiðum, sem notaðar eru við flutning á almennum pósti.

3. — Að því er snertir skifti á brjefum og öskjum með tilgreindu verði milli tveggja landa, sem í hinum almennu póstviðskiftum sínum nota sem milli-liði, eitt eða fleiri lönd, er ekki taka þátt í þessum samningi, eða sjóflutning, sem er undanþeginn ábyrgðarskyldu, þá geta póststjórnir sendi- og ákvörðunarlandsins gert sín á milli sjerstakar ráðstafanir, svo sem að nota lengri leið, senda póstinn í lokuðum pokum o. s. frv.

4. grein.

Burðar- og ábyrgðargjald.

1. — Transítgjöld þau, sem nefnd eru í 4. grein aðalsamningsins, greiðast af póststjórn sendilandsins til póststjórnanna, sem taka þátt í transítflutningum á brjefum með tilgreindu verði í lokuðum pokum, eða í stykkjatali.

Að því er snertir öskjur með tilgreindu verði skulu transítgjöldin fyrir þær greidd eftir töxtum þeim, sem nefndir eru í aðalsamningnum fyrir aðrar sendingar.

2. — Auk þessara gjalda, sem að ofan eru talin, greiðir póststjórn sendilandsins, póststjórn ákvörðunarlandsins og, ef til kemur, sjerhverri póststjórn, sem tekur þátt í landflutningnum, gjald, er kallast ábyrgðargjald, og nemi 5 sentímum fyrir hverja 300 franka upphæð eða minna af hinu tilgreinda verði.

3. — Þar að auki, ef um sjóflutning er að ræða með sömu ábyrgðarskyldu, greiðir póststjórn sendilandsins öllum póststjórnnum, sem taka þátt í flutningnum, sjóábyrgðargjald, er nemur 10 sentímum fyrir hverja 300 franka upphæð eða minna, af hinu tilgreinda verði.

4. — Reikningsskil þessara gjalda fara eftir yfirlitsreikningum, sem gerðir eru þriðja hvert ár á 28 daga tímabili, sem er nánar ákveðið í starfsreglugerð þeirri, sem nefnd er í 16. grein hér á eftir.

5. grein.

Burðargjald.

1. — Burðargjald fyrir brjef og öskjur með tilgreindu verði skal greitt fyrirfram, og er það:

- 80 1° pour les lettres, du port et du droit fixe applicable, à une lettre recommandée du même poids et pour la même destination — port et droit acquis en entier à l'Office expéditeur — ; pour les boîtes, d'un port de 20 centimes par 50 grammes avec un minimum de 1 franc et, en outre, du droit fixe de recommandation (port et droit fixe acquis en entier à l'Office expéditeur) ;
- 2° pour les lettres et les boîtes, d'un droit proportionnel d'assurance comprenant, par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés, autant de fois 5 centimes qu'il y a d'Offices participant au transport territorial, avec addition, s'il y a lieu, du droit d'assurance maritime prévu au 3° paragraphe de l'article 4 précédent.

Toutefois, est réservée à l'Office d'origine la faculté de percevoir un droit autre que celui indiqué ci-dessus, pourvu que le droit perçu sur l'expéditeur ne dépasse pas au total 50 centimes par 300 francs de la somme déclarée ;

- 3° les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure ont le droit de percevoir de ce chef une surtaxe spéciale, sans que le total de cette surtaxe et du droit d'assurance normal puisse dépasser le droit prévu à l'alinéa précédent.

2. — L'expéditeur d'un envoi contenant des valeurs déclarées reçoit, sans frais, au moment du dépôt, un récépissé sommaire de son envoi.

3. — Il est loisible au pays de destination de percevoir pour le factage des boîtes avec valeur déclarée et pour l'accomplissement des formalités en douane, un droit dont le montant total ne peut pas excéder 50 centimes par envoi, ainsi qu'un droit de magasinage pour tous les envois avec valeur déclarée adressés poste restante ou qui ne seraient pas retirés de la poste dans le délai stipulé par les règlements internes de ce pays. Le montant de ce droit est fixé par la législation interne de chaque pays et n'est pas exigible en cas de réexpédition ou de mise en rebut de l'envoi.

Les lettres et les boîtes renfermant des valeurs déclarées ne peuvent être frappées, à la charge des destinataires, d'aucun droit postal autre que ceux prévus par les divers articles du présent Arrangement.

4. — Les pays adhérents, qu'ils aient ou non le franc pour unité monétaire, perçoivent les taxes prévues au § 1 qui précède :

- 1° pour ce qui concerne le port et le droit fixe de recommandation des lettres et boîtes avec valeur déclarée, d'après les équivalents, dans leurs monnaies respectives, des taxes applicables aux objets de la poste aux lettres ;
- 2° pour ce qui concerne le droit d'assurance des lettres et des boîtes avec valeur déclarée aux taux qu'ils ont fixés et notifiés au Bureau international par l'intermédiaire de l'Administration des postes suisses.

1° fyrir brjef: sama og burðar- og meðmælingargjald fyrir ábyrgðarbrjef af sömu þyngd og til sama ákvörðunarstaðar, og fellur burðar- og ábyrgðargjaldið óskift til sendipóststjórnarinnar; fyrir öskjur: 20 sentímar fyrir 50 grömm, minsta gjald 1 franki, og hið fastákveðna meðmælingargjald (burðar- og ábyrgðargjald falla óskift til sendipóststjórnar).

2° fyrir brjef og öskjur: ábyrgðargjald, sem fyrir hverja 300 franka eða minna af hinni tilgreindu upphæð, nemi eins mörgum sinnum 5 sentímum og póststjórnirnar eru, sem taka þátt í landflutningnum, að viðbættu ábyrgðargjaldi fyrir sjóflutning, sem nefnt er í 3. lið 4. greinar, ef um sjóflutning er að ræða.

Sendipóststjórninni er þó heimilt að taka annað gjald, en það, sem nefnt er hér að ofan, með því skilyrði, að gjaldið, sem tekið er af sendanda, fari ekki í alt fram úr 50 sentímum fyrir hverja 300 franka af hinni tilgreindu upphæð;

3° lönd, sem vilja taka á sig ábyrgð gangvart ofurefli (vis major), mega fyrir það taka sjerstakt aukagjald, án þess þó að sú upphæð og hið almenna ábyrgðargjald samanlagt, fari fram úr því gjaldi, sem nefnt er í næstu málsgrein á undan.

2. — Þegar sendandi skilar sendingu með tilgreindu verði á póst, fær hann endurgjaldslaust póstkvittun í einu lagi fyrir sendingunni.

3. — Heimilt er ákvörðunarlandinu að taka fyrir útburð á öskjum með tilgreindu verði og fyrir tollmeðferð gjald, sem samanlagt má ekki fara fram úr 50 sentímum fyrir sendingu, svo og geymslugjald fyrir allar sendingar með tilgreindu verði, sem sendar eru „poste restante“, eða ekki eru sóttar innan tiltekins tíma, sem ákveðinn er í innanlandsreglugerðum hlutaðeigandi lands. Upphæð þessa gjalds er ákveðin af innanlandslöggjöf hvers lands, og það má ekki taka gjaldið ef sendingin er áframsend eða henni verður ekki komið til skila.

Fyrir brjef og öskjur með tilgreindu verði má ekki taka af viðtakendum nein önnur póstgjöld en þau, sem nefnd eru í hinum ýmsu greinum þessa samnings.

4. — Lönd þau, sem undirskrifa þenna samning, ákveða, hvort sem þau hafa frankann að mynteiningu eða ekki, burðargjöld þau, sem nefnd eru í 1. lið hjer að ofan, eins og hjer segir:

1° að því er snertir burðar- og meðmælingargjald fyrir brjef eða öskjur með tilgreindu verði, eftir jafngildinu í þeirra eigin mynt við taxa þá, sem notaðir eru við brjefapóst;

2° að því er snertir ábyrgðargjald fyrir brjef og sendingar með tilgreindu verði, samkvæmt gildi því, sem þær hafa fastákveðið og tilkynt alþjóðaskrifstofunni fyrir milligöngu hinnar svissnesku póststjórnar.

Article 6.

Franchise.

1. — Les lettres de valeur déclarée échangées soit par les Administrations postales entre elles, soit entre ces Administrations et le Bureau international, sont admises à la franchise de port, de droit fixe et de droit d'assurance dans les conditions déterminées par l'article 13, § 3, de la Convention principale.

2. — Il en est de même des lettres et des boîtes avec valeur déclarée non grevées de remboursement expédiées ou reçues par des prisonniers de guerre, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux de renseignements dont il est question au paragraphe 4 de l'article 13 précité.

3. — Les envois avec valeur déclarée expédiés en franchise ne donnent pas lieu aux bonifications prévues par l'article 4 du présent Arrangement.

Article 7.

Avis de réception et demandes de renseignements.

1. — L'expéditeur d'un envoi contenant des valeurs déclarées peut, aux conditions déterminées par le paragraphe 3 de l'article 7 de la Convention principale en ce qui concerne les objets recommandés, obtenir qu'il lui soit donné avis de la remise de cet objet au destinataire ou demander des renseignements sur le sort de son envoi, postérieurement au dépôt.

2. — Le produit du droit applicable aux avis de réception et, le cas échéant, aux demandes de renseignements sur le sort des envois, est acquis en entier à l'Office du pays qui le perçoit.

Article 8.

Demandes de retrait ou de modification d'adresse; dégrèvement du montant d'un remboursement; remise par exprès.

1. — L'expéditeur d'un envoi avec valeur déclarée peut le retirer du service ou en faire modifier l'adresse pour réexpédier cet envoi, soit à l'intérieur du pays de destination primitif, soit sur l'un quelconque des pays contractants, aussi longtemps qu'il n'a pas été livré au destinataire, aux conditions et sous les réserves déterminées, pour les correspondances ordinaires et recommandées, par l'article 11 de la Convention principale.

L'expéditeur d'un envoi avec valeur déclarée grevé de remboursement peut, sous les conditions fixées pour les demandes de modification de l'adresse, demander le dégrèvement total ou partiel du montant du remboursement.

2. — Il peut, de même, demander la remise à domicile par porteur spécial aussitôt après l'arrivée, aux conditions et sous les réserves fixées par l'article 15 de ladite Convention.

Engin frímerking.

1. — Brjef með tilgreindu verði, sem send eru milli póststjórnanna innbyrðis eða milli póststjórnanna og alþjóðaskrifstofunnar, eru undanþegin burðargjaldi, meðmælingargjaldi og ábyrgðargjaldi, samkvæmt ákvæðunum, sem nefnd eru í 3. lið 13. greinar aðalsamningsins.

2. — Sama gildir og um brjef og öskjur með tilgreindu verði, sem engin póstkrafa hvílir á, til eða frá herföngum og sendar eru annaðhvort beint eða um upplýsingarskrifstofur þær, sem nefndar eru í 4. lið 13. greinar aðalsamningsins.

3. — Fyrir sendingar með tilgreindu verði, sem sendar eru án frímerkingar, skal ekki greiða þóknanir þær, sem 4. grein getur um.

7. grein.

Móttökukvittanir og beiðnir um upplýsingar.

1. — Samkvæmt ákvæðum þeim, sem nánar eru ákveðin í 3. lið 7. greinar aðalsamningsins um ábyrgðarsendingar, getur sendandi sendingar með tilgreindu verði fengið kvittun fyrir afhendingu sendingarinnar til viðtakanda og sömuleiðis beið um upplýsingar um afdrif sendingarinnar eftir að hún hefir verið látin á póst.

2. — Þóknanir fyrir móttökukvittanir og beiðnir um upplýsingar falla óskiftar til póststjórnarinnar, sem tekur þær.

8. grein.

Beiðnir um afturköllun eða breytingu á utanáskriftinni. — Lækkun á póstkröfuupphæð. — Hraðboðaútburður.

1. — Samkvæmt skilyrðum þeim og fyrirvara, sem sett er um almenn brjef og ábyrgðarbrjef, í 11. grein aðalsamningsins, getur sendandi sendingar með tilgreindu verði kallað hana aftur úr póstþjónustunni, eða látið breyta utanáskriftinni, svo að sendingin verði áframsend, annaðhvort til annars staðar í hinu upprunalega ákvörðunarlandi, eða til einhvers samningslandanna, svo framfarlega sem ekki er búið að afhenda hana viðtakanda.

Samkvæmt skilyrðum þeim, sem sett eru fyrir beiðni um breytingu á utanáskriftinni, getur sendandi sendingar með tilgreindu verði, sem póstkrafa hvílir á, beið um að póstkröfuupphæðin verði algerlega strikuð út eða lækkuð.

2. — Hann getur sömuleiðis krafist þess að sendingin verði borin út af sjerstökum brjefbera, jafnskjótt og hún er komin, samkvæmt þeim skilyrðum, og fyrirvara, sem nefndur er í 15. grein aðalsamningsins.

Est, toutefois, réservée à l'Office du lieu de destination, la faculté de faire remettre par exprès un avis d'arrivée de l'envoi au lieu de l'envoi lui-même lorsque ses règlements intérieurs le comportent.

Article 9.

Interdictions.

1. — Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réellement insérée dans une lettre ou dans une boîte est interdite.

En cas de déclaration frauduleuse de cette nature, l'expéditeur perd tout droit à l'indemnité, sans préjudice des poursuites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

Il en est de même lorsque les lettres de valeur déclarée contiennent des objets dont l'insertion dans les envois de l'espèce est interdite aux termes du paragraphe 2 ci-après.

Il n'y a pas fraude du fait de ne déclarer qu'une partie de la valeur incluse dans une lettre ou dans une boîte.

2. — Il est interdit d'insérer dans les lettres de valeur :

- a) des espèces monnayées ;
- b) des objets passibles de droits de douane, à l'exception des valeurs-papier ;
- c) des matières d'or et d'argent, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux ;
- d) de l'opium, de la morphine, de la cocaïne et autres stupéfiants, Toutefois, l'interdiction ne s'applique pas aux envois de cette nature effectués dans un but médical sous la forme de boîtes avec valeur déclarée, pour les pays qui les admettent à cette condition ;
- e) des objets dont l'entrée ou la circulation sont prohibées dans le pays de destination.

Il est interdit d'insérer dans les boîtes avec valeur déclarée outre les objets mentionnés sous lettre e) ci-dessus, des lettres ou notes pouvant tenir lieu de correspondance, des monnaies ayant cours, des billets de banque ou valeurs quelconques au porteur, des titres et des objets rentrant dans la catégorie des papiers d'affaires.

Toutefois, il est permis d'insérer dans l'envoi la facture ouverte réduite à ses énonciations constitutives, de même qu'une simple copie de l'adresse de la boîte avec mention de l'adresse de l'expéditeur.

Les objets qui auraient été à tort admis à l'expédition, doivent être renvoyés au timbre d'origine, sauf le cas où l'Administration du pays de destination serait autorisée, par sa législation ou par ses règlements intérieurs, à les remettre aux destinataires,

Póststjórn ákvörðunarlandsins er þó heimilt að senda aðeins hraðboða með tilkynningu um komu sendingarinnar, í staðinn fyrir sendinguna sjálfa, þegar það er í samræmi við innanlandsákvæði hennar.

9. grein.

Forboð.

1. — Tilgreining hærra verðs, í sviksamlegum tilgangi, en er í raun og veru í brjefi eða öskju, er stranglega bönnuð.

Ef slík sviksamleg tilgreining á verði kemur fyrir, missir sendandi allan rjett til skaðabóta auk þess, sem hann sætir lagalegri aðför, eftir því sem lög-gjöf sendilandsins ákveður.

Sama gildir og þegar brjef með tilgreindu verði innihalda hluti, sem bannað er að láta í slíkar sendingar, samkvæmt því, sem segir í 2. lið hjer á eftir.

Það er ekki brot á ákvæðum þessum, að tilgreina að eins nokkurn hluta verðs á innihaldi brjefs eða öskju.

2. — Bannað er að láta í verðbrjef:

- a. málmpeninga;
- b. tollskylda hluti, að undanteknum verðbrjefum;
- c. muni úr gulli og silfri, dýra steina, gimsteina og aðra dýrgripi;
- d. ópíum, morfín, cócain og önnur deyfandi meðul. Þó nær forboðið ekki til slíkra sendinga, þegar þær eru sendar til lækninga í öskjum með tilgreindu verði til landa, sem leyfa þær með þessum skilyrðum.
- e. hluti, sem bannað er að flytja inn í eða breiða út í ákvörðunarlandinu.

Í öskjur með tilgreindu verði er bannað að láta, auk hluta þeirra, sem nefndar eru undir staflið e., næst á undan, brjef eða miða, sem geta álit-ist sendibrjef, gjaldgenga peninga, bankaseðla eða verðbrjef á handhafa, hverr-ar tegundar sem eru, skuldabryef og aðra hluti, sem heyra undir tegundina verslunarskjöl.

Þó er leyfilegt að láta í sendinguna opna vöruskrá, er að eins innihaldi þær upplýsingar, er mega standa í vöruskrá, svo og einfalt eftirrit af utaná-skrift öskjunnar með tilkynningu um utanáskrift sendanda.

Hluti, sem ranglega kann að hafa verið leyft að senda, skal endursenda til sendistaðar, nema póststjórn ákvörðunarlandsins sje heimilt, eftir innan-rikislögum sínum eða reglugerðum, að afhenda þá viðtakendum.

Toutefois, les objets adressés sous des initiales ou dont l'adresse est indiquée au crayon sont obligatoirement renvoyés au timbre d'origine.

Article 10.

Réexpédition.

1. — Une lettre ou boîte de valeur déclarée réexpédiée par suite du changement de résidence du destinataire, à l'intérieur du pays de destination, n'est passible d'aucune taxe supplémentaire.

2. — En cas de réexpédition sur un des pays contractants autre que le pays de destination, les droits d'assurance fixés par les paragraphes 2 et 3 de l'article 4 du présent Arrangement sont perçus sur le destinataire, du chef de la réexpédition, au profit de chacun des Offices intervenant dans le nouveau transport.

3. — La réexpédition par suite de fausse direction ou de mise en rebut ne donne lieu à aucune perception postale supplémentaire à la charge du public.

Article 11.

Droits de douane; garantie; droits fiscaux et frais d'essayage.

1. — Les boîtes avec valeur déclarée sont soumises à la législation du pays d'origine ou du pays de destination, en ce qui concerne, à l'exportation, la restitution des droits de garantie, et, à l'importation, l'exercice du contrôle de la garantie et de la douane.

2. — Les droits fiscaux et frais d'essayage exigibles à l'importation sont perçus sur les destinataires lors de la distribution. Si, par suite de changement de résidence du destinataire, de refus ou pour toute autre cause, une boîte de valeur déclarée vient à être réexpédiée sur un autre pays participant à l'échange ou renvoyée au pays d'origine, ceux des frais dont il s'agit qui ne sont pas remboursables à la réexportation sont répétés d'Office à Office pour être recouvrés sur le destinataire ou sur l'expéditeur.

Article 12.

Responsabilité.

1. — La responsabilité des Offices qui participent au transport, soit à découvert, soit en dépêches closes, de lettres ou de boîtes avec valeur déclarée est engagée dans les limites déterminées aux paragraphes suivants. Il en est de même à l'égard du transport maritime effectué ou assuré par les Offices

Þó skulu sendingar, þar sem utanáskriftin er fangamark (initiales) eingöngu, eða skrifað er utaná með blýanti, ætíð endursendast til sendistaðar.

10. grein.

Áframsendar sendingar.

1. — Fyrir brjef eða öskju með tilgreindu verði, sem, sakir þess, að viðtakandi hefur flutst búferlum, er áframsent til einhvers annars staðar í ákvörðunarlandinu, skal ekki taka neitt aukagjald.

2. — Fari áframsending fram til einhvers samningslandanna, annars en ákvörðunarlandsins, skulu ábyrgðargjöld þau, sem nefnd eru í 2. og 3. lið 4. greinar samningsins, tekin af viðtakendum fyrir áframsendinguna, handa hverri póststjórn, sem tekur þátt í hinum nýju flutningum.

3. — Fyrir áframsendingu, sem orsakast af því, að sendingin hefur verið send í öfuga átt, eða ekki hægt að koma henni til skila, skal ekki taka neitt frekara gjald af almenningi.

11. grein.

Tollgjöld. — Stimplun. — Gjöld til ríkissjóðs og prófunarkostnaður.

1. — Í öllu því er snertir endurgreiðslu á stimpilgjaldi þegar um útflutning er að ræða, og póststimplun og tollmeðferð, þegar um innflutning er að ræða, skal farið með öskjur með tilgreindu verði eftir því, sem segir í löggjöf sendi- eða ákvörðunarlandsins.

2. — Gjöld til ríkissjóðs og prófunarkostnaður, sem á að greiðast við innflutninginn, skal heimtur af viðtakanda við afhendingu. Sje askja með tilgreindu verði áframsent til einhvers annars lands, sem tekur þátt í þessum viðskiftum, eða endursend til sendilandsins, vegna þess, að viðtakandi hafi flutst búferlum, neitað móttöku, eða af einhverjum öðrum ástæðum, þá skulu þau af gjöldum þessum, sem ekki verða eftirgefin, færð frá einni póststjórn til annarar, uns þau að lokum verða heimt af viðtakanda eða sendanda.

12. grein.

Ábyrgð.

1. — Ábyrgð póststjórnanna, sem taka þátt í flutningi á brjefum og öskjum með tilgreindu verði, hvort sem er í stykkjatali eða í lokuðum póstpökum, er háð þeim takmörkum, sem tekin eru fram í eftirfarandi liðum. Sama gildir og um sjóflutning, sem póststjórnir samningslandanna framkvæma

80 des pays adhérents, pourvu toutefois que ces Offices soient en mesure d'accepter la responsabilité des valeurs à bord des paquebots ou bâtiments dont ils font emploi.

2. — Sauf le cas de force majeure et les cas prévus au paragraphe 1 de l'article 9 du présent Arrangement, lorsqu'une lettre ou une boîte contenant des valeurs déclarées a été perdue, spoliée ou avariée, l'expéditeur ou à défaut de celui-ci, le destinataire, a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie, à moins que le dommage n'ait été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur, ou ne provienne de la nature de l'objet, et sans que l'indemnité puisse dépasser en aucun cas la somme déclarée. Les dommages indirects ou les bénéfices non réalisés ne sont pas pris en considération.

En cas de perte de l'envoi ou de destruction complète de son contenu, et si le remboursement est effectué au profit de l'expéditeur, celui-ci a, en outre, droit à la restitution des frais d'expédition, ainsi que des frais postaux de réclamation lorsque la réclamation a été motivée par une faute de la poste. Toutefois, le droit d'assurance reste acquis aux Administrations postales.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte, l'avarie ou la spoliation a eu lieu.

Lorsqu'une lettre ou une boîte contenant des valeurs déclarées a été perdue, spoliée ou avariée par suite de force majeure, l'Office sur le territoire ou dans le service duquel la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur, si les deux pays se chargent des risques, en cas de force majeure, quant aux envois avec valeur déclarée.

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation et étant mise en possession de tous les moyens règlementaires d'investigation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire, ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

5. — Le paiement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible, et, au plus tard, dans le délai de six mois à partir du jour de la réclamation; dans les relations avec les pays d'outre-mer ce délai est porté à neuf mois.

L'Office expéditeur a la faculté de différer exceptionnellement le règlement de l'indemnité au delà du délai précité lorsqu'à son expiration il n'est pas encore fixé sur le sort de l'objet recherché ou sur l'importance du dommage, ou lorsque la question de savoir si la perte de l'envoi est due à un cas de force majeure n'est pas encore tranchée.

Toutefois, l'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour

eða ábyrgjast að sjeu framkvæmdir, svo framarlega sem póststjórnirnar sjá sjer fært að taka á sig ábyrgðina á verðmunum þeim, sem eru fluttir með póstskipum eða öðrum þeim skipum, sem þær nota.

2. — Þegar brjef eða askja með tilgreindu verði hefur týnst, verið rænt eða eyðilagst, og það stafar ekki af ofurefli (vis major), eða atvikum þeim, sem nefnd eru í 1. lið 9. greinar hjer á undan, á sendandi, eða í hans stað, viðtakandi, heimtingu á skaðabótum, er svari hinum raunverulega skaða, sem hann bíður við tapið, ránið eða skemdirnar, nema skaðinn hafi hlotist af hirðuleysi sendanda eða af eðli og tegund sendingarinnar, og án þess að skaðabæturnar geti þó undir nokkrum kringumstæðum farið fram úr hinu tilgreinda verði. Óbeinn skaði eða hagnaður, sem eigi er kominn fram, er ekki tekinn til greina.

Ef sending tapast eða ef innihald hennar eyðilegst með öllu, og skaðabætur eru greiddar sendanda, á hann þar að auki heimting á endurgreiðslu á sendingarkostnaðinum, svo og á postgjöldum fyrir fyrirsurn, hafi hún komið fram frá sendanda, vegna vangár frá póstmanna hálfu. Ábyrgðargjaldið fellur þó til póststjórnanna.

3. — Skyldan til skaðabótageiðslunnar hvílir á þeirri póststjórn, sem sendipósthúsið heyrir undir. Sú póststjórn á aftur aðgang að póststjórninni, sem ábyrgðin hvílir á, þ. e. a. s. póststjórninni, sem sendingin hefur glatast, verið rænd eða skemst hjá, á meðan hún var á hennar svæði eða í hennar vörslum.

Ef brjef eða askja með tilgreindu verði hefur glatast, verið rænd eða skemst, vegna óviðráðanlegra atvika, skal sú póststjórn, sem týnslan, ránið eða skemdirnar hafa orðið hjá, meðan sendingin fór yfir hennar svæði eða var í hennar vörslum, bera ábyrgð gagnvart sendipóststjórninni, ef bæði löndin taka að sjer ábyrgð á sendingum undir óviðráðanlegum atvikum (vis major).

4. — Þangað til hið gagnstæða verður sannað, hvílir ábyrgðin á þeirri póststjórn, sem hefur tekið við sendingunni athugasemdalaust og fengið í hendur öll regluleg skjöl til rannsókna, en getur hvorki sýnt fram á, að sendingunni hafi verið skilað til viðtakanda, nje, ef svo ber undir, send á lögformlegan hátt til næstu póststjórnar.

5. — Greiðsla á skaðabótum af hálfu sendipóststjórnarinnar skal fara fram eins fljótt og auðið er, og í síðasta lagi innan sex mánaða frá þeim degi að telja, er krafan er sett fram. Í viðskiftum við lönd utan Evrópu er frestur þessi lengdur upp í 9 mánuði.

Þegar sjerstaklega stendur á, getur sendipóststjórnin frestað reikningsskilum á skaðabótum fram yfir hinn tiltekna tíma, þegar hann er að renna út, og einskis hefur orðið vísari um afdrif sendingarinnar, eða hversu skaðinn sje mikill, eða eigi er útkljáð um, hvort hann stafi af ofurefli (vis major). Þó má sendipóststjórnin bæta sendanda skaðann á kostnað milliliggjandi póststjórnar eða póststjórnar ákvörðunarlandsins, þegar hún eftir lög-

80 le compte de l'Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé s'écouler six mois sans donner de solution à l'affaire. Ce délai est porté à neuf mois pour les pays d'outre-mer.

L'Office responsable ou pour le compte duquel le paiement est effectué en conformité de l'alinéa précédent est tenu de rembourser à l'Office expéditeur le montant de l'indemnité et, le cas échéant, des intérêts, dans le délai de trois mois après avis de paiement. Ce remboursement s'effectue sans frais pour l'Office créancier, soit au moyen d'un mandat de poste ou d'une traite, soit en espèces ayant cours dans le pays créancier. Passé le délai de trois mois, la somme due à l'Office expéditeur est productive d'intérêts, à raison de 7% l'an, à dater du jour de l'expiration dudit délai.

Tout Office dont la responsabilité est dûment établie et qui a tout d'abord décliné le paiement de l'indemnité doit en outre, prendre à sa charge tous les frais accessoires résultant du retrad non justifié apporté au paiement.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an qui suit le jour du dépôt à la poste de l'envoi portant déclaration; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — L'Administration pour le compte de laquelle est opéré le remboursement du montant des valeurs déclarées non parvenues à destination, est subrogée dans tous les droits du propriétaire.

8. — Si la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en cours de transport, sans qu'il soit possible d'établir sur le territoire ou dans le service de quel pays le fait s'est accompli, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales. Toutefois, si la spoliation ou l'avarie a été constatée dans le pays de destination, il incombe à l'Administration de ce pays de prouver que ni l'emballage, ni la fermeture de l'objet n'ont montré aucune défectuosité apparente et que le poids n'a pas différé de celui établi lors du dépôt.

Si la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu sur le territoire ou dans le service d'un Office intermédiaire qui n'a pas adhéré au présent Arrangement, les autres Administrations supportent le dommage par parts égales. Dans ce cas, il est de rigueur pour l'expéditeur, de prouver d'une manière authentique que le contenu de l'envoi était complet, intact et soigneusement emballé.

9. — Les Administrations cessent d'être responsables des valeurs déclarées contenues dans les envois dont les ayants droit ont donné reçu et pris livraison, à moins que ceux-ci ne déposent immédiatement une réclamation et ne puissent prouver leur bonne foi, en cas de déclaration ultérieure du dommage. Les Administrations cessent aussi d'être responsables des envois dont elles ne peuvent rendre compte par suite de la destruction des documents de service pour cause de force majeure.

lega aðvörun, hefur látið líða hjá sex mánuði, án þess að hafa leitt málið til lykta. Í viðskiftum við lönd utan Evrópu er frestur þessi lengdur upp í 9 mánuði.

Póststjórn sú, sem ábyrgðin hvílir á, eða ber kostnaðinn við greiðsluna samkvæmt síðustu málsgrein hjer á undan, er skyld að greiða póststjórn sendilandsins skaðabótaupphæðina innan þriggja mánaða eftir tilkynningu um greiðsluna. Þessi greiðsla fer fram án kostnaðar fyrir póststjórnina, sem á inni, annað hvort með póstávisun, víxli eða peningum, sem hafa gangverð í landinu, sem á inni. Þegar þriggja mánaða fresturinn er útrunninn, falla vextir á upphæð þá, sem skuldast póststjórn sendilandsins, 7 % á ári, frá þeim degi að telja, er fresturinn er útrunninn.

Sjerhver póststjórn, sem rjettilega hefur sannast á, að ábyrgðina beri, og neitar þó að greiða skaðabæturnar, skal, auk þeirra, bera allan aukakostnað, sem kann að leiða af hinum órjettmæta drætti á greiðslunni.

6. — Menn hafa komið sjer saman um að skaðabótakröfu megi að eins framsetja innan eins árs, að telja frá deginum eftir að verðsendingin hefur verið látin á póst; eftir þann tíma hefur krefjandi engan rjett til skaðabóta.

7. — Sú póststjórn, sem lætur innheimta fyrir sinn reikning greiðslu á skaðabótum fyrir verðsendingar, er ekki hafa komið fram, öðlast öll rjettindi eigandans.

8. — Hafi týnslan, ránið eða skemdirnar orðið á meðan á flutningi stóð, án þess að hægt sje að sýna fram á, á hvaða landssvæði eða í þjónustu hvaða lands það hafi komið fyrir, skulu hlutaðeigandi póststjórnir bæta skaðann að jöfnu.

En hafi ránið eða skemdirnar komið í ljós í ákvörðunarlandinu, ber póststjórn þess lands að sanna, að hvorki umbúnaði sendingarinnar nje hvernig henni var lokað hafi í nokkru verið ábótavant, að því er sjeð varð, og að þyngdín hafi ekki verið önnur en sú, sem reyndist þegar sendingin var látin á póst.

Ef týnslan, ránið eða skemdirnar hafa farið fram á landssvæði eða í þjónustu milliliggjandi póststjórnar, sem ekki er með í samningi þessum, skulu hinar póststjórnirnar bera skaðann að jöfnu. Í þessu tilfelli er það nauðsynlegt fyrir sendanda, að geta sannað á órækan hátt, að innihald sendingarinnar hafi verið heilt, óskaddað og vandlega umbúið.

9. — Ábyrgð póststjórnanna á verðsendingum fellur niður, þegar rjettir hlutaðeigendur hafa kvittað fyrir þeim og tekið við þeim, nema þeir þegar í stað setji fram kröfu og geti sannað rjettmæti hennar, ef um er að ræða hærri tilgreining á verði, en skaðinn nemur. Sömuleiðis fellur ábyrgð póststjórnanna niður á þeim sendingum, sem þær geta ekki gert grein fyrir, vegna þess að þjónustuskjölín hafa eyðilagst af óviðráðanlegum atvikum (vis major).

Législation des pays contractants; arrangements spéciaux.

1. — Est réservé le droit de chaque pays d'appliquer, aux envois contenant des valeurs déclarées à destination ou provenant d'autres pays, ses lois ou règlements intérieurs, en tant qu'il n'y est pas dérogé par le présent Arrangement

2. — Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue de la réduction des taxes ou de toute autre amélioration de service.

3. — Dans les relations entre Offices qui se sont mis d'accord à cet égard, les expéditeurs de boîtes avec valeur déclarée peuvent prendre à leur charge les droits de douane et autres droits non postaux dont l'envoi serait passible dans le pays de destination, moyennant déclaration préalable au bureau de dépôt et obligation de payer, sur la demande du bureau de destination, les sommes indiquées par ce dernier.

L'Administration qui fait opérer le dédouanement pour le compte de l'expéditeur est autorisée à percevoir de ce chef un droit spécial qui ne peut dépasser 25 centimes par boîte. Ce droit est indépendant de celui prévu à l'article 5, § 3.

Article 14.

Suspension temporaire du service.

Chacune des Administrations des pays contractants peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des valeurs déclarées, tant à l'expédition qu'à la réception et d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 15.

Adhésions.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 26 de la Convention principale, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

13. grein.

Löggjöf sammingslandanna. — Sjerstakir samningar.

1. — Hverju landi er heimilt að beita innanlandslögum sínum og reglugerðum, að svo miklu leyti sem samningur þessi er þeim ekki andstæður, við sendingar með tilgreindu verði til eða frá útlöndum.

2. — Ákvæði þessa sammings skerða ekki rjett sammingsaðila, til þess að gera nýja sjerstaka samninga, svo og halda við og stofna minni póstsambönd, er miði að lækkun á burðargjaldinu eða sjerhverri annari breytingu til batnaðar á pósthjónustunni.

3. — Í viðskiftum milli pósthjórnar, sem hafa komið sjer saman um slíkt, geta sendendur askja með tilgreindu verði, tekið að sjer að greiða tollgjöld og önnur gjöld, sem ekki eru pósthjöld og kunna að hvíla á sendingunni í ákvörðunarlandinu, með því að tilkynna það áður á sendipósthúsinu og skuldbinda sig til þess að greiða, eftir kröfu ákvörðunarpósthússins, þær upphæðir, sem það gefur upp.

Sú pósthjórn, sem framkvæmir tollafnámið fyrir reikning sendanda, hefur leyfi til þess að taka fyrir það sjerstakt gjald, sem ekki má fara fram úr 25 sentímum fyrir öskjuna. Þetta gjald er alveg óháð gjaldi því, sem nefnt er í 3. lið 5. greinar.

14. grein.

Stöðvun á viðskiftum um stundarsakir.

Sjerhver pósthjórn sammingslandanna getur um stundarsakir stöðvað skiftin á verðsendingum bæði til og frá, að nokkru eða öllu leyti, þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, er rjettlæta slíkar ráðstafanir, en með því skilyrði, að tilkynna það tafarlaust, og símleidis, ef þörf krefur, pósthjórn þeirri eða pósthjórnnum, sem hlut eiga að máli.

15. grein.

Þátttaka.

Þau lönd póstsambandsins, sem ekki hafa aðhylst samning þenna, geta samþykkt hann þegar þau óska þess, á þann hátt, sem segir í 26. grein aðalsammingsins um inngöngu í póstsambandið.

Règlement d'exécution.

Les Administrations des postes des pays contractants règlent la forme et le mode de transmission des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées et arrêtent toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 17.

Propositions formulées dans l'intervalle des Congrès.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 27 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants, a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des lettres et des boîtes avec valeur déclarée.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le paragraphe 2 de l'article 28 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir :

- 1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12 et 18 ;
- 2° les deux tiers des suffrages s'il s'agit de la modification des dispositions du présent Arrangement autres que celles des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 17 et 18 ;
- 3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu à l'article 25 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 28 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Starfsreglugerð.

Póststjórnir samningslandanna ákveða, hvernig brjef og öskjur með tilgreindu verði skuli vera í lögum og á hvaða hátt þau skuli sendast, og gera allar aðrar sjerstakar ráðstafanir, sem kunna að vera nauðsynlegar til framkvæmda á þessum samningi.

17. grein.

Frumvörp, sem koma fram milli pósthinga.

1. — Á tímabilinu milli pósthinganna, sem nefnd eru í 27. grein aðalsamningsins, hefur sjerhver póststjórn samningslandanna rjett til þess að senda öðrum samningspóststjórnnum, um alþjóðaskrifstofuna, frumvörp, er snerta skiftin á brjefum og öskjum með tilgreindu verði.

Til þess að verða tekið til athugunar þarf hvert frumvarp að hafa að minsta kosti stuðning tveggja póststjórna, auk þeirrar, sem það kemur frá. Fái alþjóðaskrifstofan ekki hina nauðsynlegu tölu stuðningsyfirlýsinga samtímis og hún fær frumvarpið, skal því ekki frekar sint.

2. — Með sjerhvert frumvarp skal farið eins og segir í 2. lið 28. greinar aðalsamningsins.

3. — Til þess að öðlast gildi, verða frumvörpin að fá:

- 1° öll greidd atkvæði, ef um er að ræða viðbót á nýjum ákvæðum eða breytingu á ákvæðum í þessari grein eða 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 12. og 18. grein;
- 2° tvo þriðju greiddra atkvæða, ef um er að ræða breytingu á ákvæðum í öðrum greinum samningsins en í 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 12., 17. og 18. grein;
- 3° einfaldan meiri hluta atkvæða, ef um er að ræða skilning á ákvæðum samningsins, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem nefnt er í 25. grein aðalsamningsins.

4. — Hinar samþykktu tillögur skulu staðfestar í tveim fyrstu atriðunum með stjórnarlegri yfirlýsingu, og í þriðja atriðinu með skrifstofutilkynningu, eins og segir í 28. grein aðalsamningsins.

5. — Sjerhver breyting eða ákvörðun gengur ekki í gildi fyr en að minsta kosti 3 mánuðum eftir tilkynninguna.

Durée de l'Arrangement; abrogation des dispositions antérieures.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er janvier 1922 et il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit, réservé à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

Toutefois, en ce qui concerne les taxes et droits d'assurance, chaque pays est autorisé à les mettre en vigueur avant la date précitée, à la condition d'en informer le Bureau international au moins un mois à l'avance et au besoin par télégramme.

2. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions de l'Arrangement pour l'échange des lettres et des boîtes avec valeur déclarée, conclu à Rome en 1906.

3. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Madrid.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Madrid, le trente novembre mil neuf cent vingt.

Pour l'Allemagne:
Ronge, Schenk, Orth.

Pour la République Argentine:
A. Barrera Nicholson.

Pour l'Autriche:
Eberan.

Pour la Belgique:
A. Pirard, Tixhon, Hub. Krains.

Pour la Colonie du Congo Belge:
M. Halewyck, G. Tondeur.

Pour le Brésil:
*Alcibiades Peçanha,
J. Henrique Aderne.*

Pour la Bulgarie:
N. Startcheff, N. Boschnakoff.

Pour le Chili:

*A. de la Cruz,
Florencio Marquez de la Plata,
Gus. Cousiño.*

Pour la Chine:
Liou Fou-Tcheng.

Pour la République de Colombie:
W. Mac Lellan, Gabriel Roldan.

Pour le Danemark:
Hollnagel Jensen, Holmblad.

Pour l'Égypte:
N. T. Borton.

Pour l'Espagne:
*Conde de Colombi, José de Garcia Torres,
Guillermo Capdevila, José de España,
Martín Vicente, Antonio Camacho.*

Gildi samningsins. — Afnám eldri ákvæða.

1. — Samningur þessi gengur í gildi 1. janúar 1922, og skal hann gilda jafnlengi og aðalsamningurinn, án þess þó að rjettur sá, sem sjerhver samningsaðili hefur til þess að segja sig úr samningnum með tilkynningu, er stjórn hans sendir hinni svissnesku sambandsstjórn ári áður, sje að nokkru skertur.

Þó hefur sjerhvert land heimild til þess að láta hina nýju taxa ganga í gildi innan hins fyrgreinda tíma, með því að tilkynna það alþjóðaskrifstofunni, að minsta kosti einum mánuði áður, og símleiðis ef með þarf.

2. — Frá þeim degi, er samningur þessi gengur í gildi, eru úr gildi numin öll ákvæði samningsins um skifti á brjefum og öskjum með tilgreindu verði, er gerður var í Róm 1906.

3. — Samningur þenna skal fullgilda eins fljótt og unt er, og um fullgildingarnar skal skiftst á í Madrid.

Þessu til staðfestingar hafa fulltrúar ofangreindra landa sett nöfn sín undir samning þenna í Madrid þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

Pour l'Éthiopie:
Weuldeu-Berhane.

Pour la Finlande:
G. E. F. Albrecht.

Pour la France:
M. Lebon
pour M. Georges Bonnet:
M. Lebon
G. Blin, P. Bouillard, Barrail.

Pour l'Algérie:
H. Treuillé.

Pour les Colonies et Protectorats Français
de l'Indochine:
André Touzet.

Pour l'ensemble des autres Colonies
Françaises:
G. Demartial.

Pour la Grande-Bretagne et divers
Dominions, Colonies et Protectorats
Britanniques:
F. H. Williamson, E. J. Harrington,
E. L. Ashley Foakes.

Pour l'Inde Britannique:
G. R. Clarke.

Pour la Nouvelle-Zélande:
R. B. Morris.

Pour la Grèce:
P. Scassi, Th. Penthéroudakis.

Pour la Guatemala:
Juan J. Ortega, Enrique Traumann.

Pour la République d'Haïti:
Luis Ma. Solér.

Pour la République du Honduras:
Ricardo Beltrán y Rózpide.

- Pour la Hongrie:
O. de Fejér, G. Baron Szalay.
- Pour l'Islande:
Hollnagel Jensen
- Pour l'Italie et les Colonies Italiennes:
E. Delmati, S. Ortisi.
- Pour le Japon:
*S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.*
- Pour le Chosen:
*S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.*
- Pour l'ensemble des autres Dépendances
Japonaises:
*S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.*
- Pour la République de Liberia:
Luis Ma. Solér.
- Pour le Luxembourg:
G. Faber.
- Pour le Maroc
(à l'exclusion de la Zone Espagnole):
Gérard Japy, J. Walter.
- Pour le Maroc (Zone Espagnole):
*M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferrer,
C. Garcia de Castro.*
- Pour le Nicaragua:
M. Ig. Terán.
- Pour la Norvège:
Sommerschield, Klaus Helsing.
- Pour la République de Panama:
J. D. Arosemena.
- Pour le Paraguay:
Fernando Pignet.
- Pour les Pays-Bas:
A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.
- Pour les Indes Néerlandaises:
*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.*
- Pour les Colonies Néerlandaises en
Amérique:
*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.*
- Pour le Pérou:
D. C. Urrea, O. Barrenechea y Raygada.
- Pour la Perse:
Husséïn Khan Alaï, C. Molitor.
- Pour la Pologne:
*W. Dobrowolski, Maciejewski
Dr. Marjan Blachier.*
- Pour le Portugal:
Henrique Mousinho de Albuquerque.
- Pour les Colonies Portugaises
de l'Afrique:
Juvenal Elvas Floriado Santa Barbara.
- Pour les Colonies Portugaises de l'Asie
et de l'Océanie:
José Emilio dos Santos e Silva.
- Pour la Roumanie:
D. G. Marinesco, Eug. Boukman.
- Pour le Salvador:
Ismael G. Fuentes.

Pour le Territoire de la Sarre:
Douarche.

Pour le Royaume des Serbes, Croates
et Slovènes:
Drag. Dimitriyevitch,
S. P. Toutoundjitch,
Dr. Franya Pavlitch,
Costa Zlatanovitch,

Pour la Suède:
Julius Juhlin, Thore Wennquist.

Pour la Suisse:
Mengotti, F. Boss.

Pour la Tchécoslovaquie:
Dr. Otokar Růžicka, Václav Kučera,

Pour la Tunisie:
Gérard Japy, A. Barbarat.

Pour la Turquie:
Méhméd-Ali.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant l'échange des lettres et des boîtes avec valeur déclarée, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit :

I.

En dérogation à la disposition du paragraphe 3 de l'article premier de l'Arrangement qui fixe à 10,000 francs la limite au-dessous de laquelle le maximum de déclaration de valeur ne peut en aucun cas être fixé, il est convenu que tout pays peut réduire ce maximum à 5,000 francs, ou au chiffre adopté dans son service intérieur, si ce chiffre est inférieur à 5,000 francs.

II.

En dérogation aux prescriptions du § 4 de l'article 4 de l'Arrangement, est maintenue provisoirement, en ce qui concerne les droits d'assurance pour les valeurs déclarées, la suspension de l'établissement du décompte de ces droits stipulée par la circulaire du Bureau international de Berne du 17 janvier 1916, n° 270/17.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de l'Arrangement auquel il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement espagnol et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Madrid, le trente novembre mil neuf cent vingt.

Pour l'Allemagne :

Ronge, Schenk, Orth.

Pour la République Argentine :

A. Barrera Nicholson.

Pour l'Autriche :

Eberan.

Pour la Belgique :

A. Pirard, Tichon, Hub. Krains.

Pour la Colonie du Congo Belge :

M. Halewyck, G. Tondeur

Pour le Brésil :

Alcibiades Pêçanha,

J. Henrique Aderne.

Loka-ákvæði.

80

Í því að undirritaðir fulltrúar ætluðu að fara að undirskrifa samninginn um skifti á brjefum og öskjum með tilgreindu verði, urðu þeir ásáttir um það, sem hjer segir :

I.

Sem undantekning frá 3. lið fyrstu greinar samningsins, sem ákveður 10,000 franka sem hámark fyrir tilgreindu verði, sem á engan hátt má fara undir, hafa menn komið sjer saman um að sjerhvert land megi lækka þetta hámark niður í 5,000 franka, eða niður í tölu þá, sem það notar í innanríkisþjónustu sinni, ef sú tala er lægri en 5,000 frankar.

II.

Sem undantekning frá fyrirælum í 4. lið 4. greinar samningsins gildir, að fyrst um sinn skal, að því er snertir ábyrðargjöldin fyrir verðsendingar, haldið áfram með að víkja frá því að gera afreikning yfir þessi gjöld, eins og ákveðið var með umburðarbrjefi alþjóðaskrifstofunnar í Bern dags. 17. janúar 1916 nr. 270/17.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar sett þessi loka-ákvæði, sem skulu hafa sama kraft og gildi eins og þó að ákvæði þau, sem þau innihalda, hefðu verið sett í sjálfan samninginn, og hafa þeir undirskrifað eitt eintak, sem skal geymt í skjalasafni hinnar spönsku stjórnar, og skal hver aðila fá afrit af því.

Madrid, þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

Pour la Bulgarie :

N. Startcheff, N. Boschnakoff.

Pour la Chine :

Liou Fou-Tcheng.

Pour le Chili :

*A. de la Cruz,
Florencio Marquez de la Plata,
Gus. Cousiño.*

Pour la République de Colombie :

W. Mac Lellan, Gabriel Roldan.

Pour le Danemark :

Hollnagel Jensen, Holmblad.

- Pour l'Égypte:
N. T. Borton.
- Pour l'Espagne:
Conde de Colombi, José de Garcia Torres, Guillermo Capdevila, José de España, Martín Vicente, Antonio Camacho,
- Pour l'Éthiopie:
Weuldeu-Berhane.
- Pour la Finlande:
G. E. F. Albrecht.
- Pour la France:
M. Lebon
pour M. Georges Bonnet:
M. Lebon
G. Blin, P. Bouillard, Barrail.
- Pour l'Algérie:
H. Trewillé.
- Pour les Colonies et Protectorats Français de l'Indochine:
André Touzet.
- Pour l'ensemble des autres Colonies Françaises:
G. Demartial.
- Pour la Grande-Bretagne et divers Dominions, Colonies et Protectorats Britanniques:
F. H. Williamson, E. J. Harrington, E. L. Ashley Foakes.
- Pour l'Inde Britannique:
G. R. Clarke.
- Pour la Nouvelle-Zélande:
R. B. Morris.
- Pour la Grèce:
P. Scassi, Th. Penthéroudakis.
- Pour la Guatemala:
Juan J. Ortega, Enrique Traumann.
- Pour la République d'Haïti:
Luis Ma. Solér.
- Pour la République du Honduras:
Ricardo Beltrán y Rózpide.
- Pour la Hongrie:
O. de Fejér, G. Baron Szalay.
- Pour l'Islande:
Hollnagel Jensen.
- Pour l'Italie et les Colonies Italiennes:
E. Delmati, S. Ortisi.
- Pour le Japon:
S. Nakanishi, Arajiro Miura, Y. Hiratsuka.
- Pour le Chosen:
S. Nakanishi, Arajiro Miura, Y. Hiratsuka.
- Pour l'ensemble des autres Dépendances Japonaises:
S. Nakanishi, Arajiro Miura, Y. Hiratsuka.
- Pour la République de Liberia:
Luis Ma. Solér.
- Pour le Luxembourg:
G. Faber.
- Pour le Maroc
(à l'exclusion de la Zone Espagnole):
Gérard Japy, J. Walter.
- Pour le Maroc (Zone Espagnole):
M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferret, C. Garcia de Castro.

- Pour le Nicaragua:
M. Ig. Terán.
- Pour la Norvège:
Sommerschield, Klaus Helsing.
- Pour la République de Panama:
J. D. Arosemena.
- Pour le Paraguay:
Fernando Pignet.
- Pour les Pays-Bas:
A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.
- Pour les Indes Néerlandaises:
*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.*
- Pour les Colonies Néerlandaises en
Amérique:
*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.*
- Pour le Pérou:
D. C. Urrea, O. Barrenechea y Raygada.
- Pour la Perse:
Husséin Khan Alaï, C. Molitor.
- Pour la Pologne:
*W. Dobrowolski, Maciejewski
Dr. Marjan Blachier.*
- Pour le Portugal:
Henrique Mousinho de Albuquerque.
- Pour les Colonies Portugaises
de l'Afrique: 80
Juvenal Elvas Floriado Santa Barbara.
- Pour les Colonies Portugaises de l'Asie
et de l'Océanie:
José Emilio dos Santos e Silva.
- Pour la Roumanie:
D. G. Marinesco, Eug. Boukman.
- Pour le Salvador:
Ismael G. Fuentes.
- Pour le Territoire de la Sarre:
Douarche.
- Pour le Royaume des Serbes, Croates
et Slovènes:
*Drag. Dimitrijevitch,
S. P. Toutoundjitch,
Dr. Franya Pavlitch,
Costa Zlatanovitch,*
- Pour la Suède:
Julius Juhlin, Thore Wennqvist.
- Pour la Suisse:
Mengotti, F. Boss.
- Pour la Tchécoslovaquie:
Dr. Otokar Růžička, Václav Kučera.
- Pour la Tunisie:
Gérard Japy, A. Barbarat.
- Pour la Turquie:
Méhméd-Ali.

Starfsreglugerð

fyrir

samninginn um skifti á brjefum og öskjum með tilgreindu verði.

Samkvæmt 21. grein alþjóðasamningsins og 16. grein samningsins um skifti á brjefum og öskjum með tilgreindu verði, hafa undirritaðir, hver í nafni sinnar stjórnar, sameiginlega samþykkt eftirfarandi ákvæði til framkvæmda á hinum síðarnefnda samningi.

I.

Hvernig skiftunum skal hagað.

1. — Póststjórnir þeirra samningslanda, sem halda uppi reglubundnum samböndum sjóleiðis, sem notuð eru til flutnings á almennum pósti innan svæðis póstsambandsins, skulu gefa öðrum samningslöndum upplýsingar um, hvað af þessum samböndum sje hægt að nota til flutnings með skaðabótaskyldu á brjefum og öskjum með tilgreindu verði.

2. — Þær póststjórnir samningslandanna, sem halda uppi beinum viðskiftum, tilkynna hver annari með töflum eins og meðfylgjandi fyrirmynd A sýnir:

- 1° nafnaskrá yfir þau lönd, sem þær geta, hver um sig, verið milliliðir fyrir við flutning á brjefum og öskjum með tilgreindu verði;
- 2° leiðir þær, sem eru opnar til flutnings á þess háttar sendingum, þegar þær eru komnar inn á landsvæði þeirra eða í þjónustu þeirra;
- 3° upphæð ábyrgðargjalda þeirra, sem póststjórninni, er fær þeim brjef eða öskjur í stykkjatali, ber einnig að greiða þeim fyrir hvern ákvörðunarstað.

3. — Póststjórnir landa utan Evrópu svo og tyrkneska póststjórnin hafa heimild til þess að takmarka flutning á sendingum með tilgreindu verði við ákveðin pósthús. Þær póststjórnir sem nota þessa heimild skulu senda hinum samningspóststjórnunum lista yfir þau pósthús sín, sem má senda til sendingar með tilgreindu verði.

4. — Með hliðsjón til A-taflanna, sem hver póststjórn fær frá hinum, er

við hana skifta, ákveður hún flutningsleiðirnar fyrir sínar verðsendingar og gjaldið, sem taka á af sendendum, eftir þeim skilyrðum, sem transítin býður.

5. — Sjerhver póststjórn skal tilkynna fyrstu milliliggjandi póststjórn beint, til hvaða landa hún ætlar að senda henni í stykkjatali brjef og öskjur með tilgreindu verði.

II.

Ytri frágangur sendinga.

1. — Brjef með tilgreindu verði eru því aðeins tekin til flutnings, að þau sjeu í umslagi, sem lokað sje með nákvæmlega eins lakkinnsiglum, úr góðu lakki, með millibili og sýni sjerstakt merki, og sjeu nægilega mörg til þess að halda broti umslagsins saman. Bannað er að nota umslög með lituðum röndum svo og umslög með gagnsærri rúðu.

2. — Sjerhvert brjef skal, þar að auki, vera þannig útbúið, að ekki verði farið í innihaldið, án þess að glögg merki um skemdir sjáist á umslaginu að utan eða á innsigliunum.

3. — Frímerkin, sem notuð eru til frímerkingar á brjefinu og miðar, ef einhverjir eru, er snerta póstþjónustuna, skulu sett á brjefið með bili á milli, svo að þau verði ekki höfð til að hylja skemdir á umslaginu. Heldur ekki má beygja þau yfir hliðar umslagsins, þannig að þau hylji röndina. Bannað er að líma á verðbrjef aðra miða en þá, sem koma póstþjónustunni við.

4. — Gimsteinar og dýrgripir skulu látnir í nægilega sterkar öskjur úr trje eða málm, sem mega ekki vera yfir 30 sentímetra á lengd, 10 sentímetra á breidd og 10 sentímetra á hæð; sje askjan úr trje skulu hliðar hennar vera 8 millimetrar að þvermáli minst.

5. — Utanum öskjur með tilgreindu verði skal bundið sterku seglgarni, óhnýttu, og skal yfir báða endana setja haldgott lakkinnsigli með sjerstöku merki. Á alla 4 hliðarfleti öskjunnar skal þar að auki setja lakkinnsigli, er sjeu nákvæmlega eins. Hliðarnar, sem vita upp og niður (lokið og botninn) skulu klæddar hvítum pappír fyrir utanáskrift til viðtakanda, tilgreining á verðinu og þjónustustimpla.

6. — Brjef og öskjur með tilgreindu verði, sem skrifað er utan á með fangamarki eingöngu eða með blýanti, verða ekki teknar til flutnings; sama gildir og um þar öskjur, er hafa eitthvað útskafið eða yfirstrikað í utanáskriftinni, þegar þeim er skilað til flutnings.

III.

Tilgreining á verði. — Tollskrár.

1. — Tilgreining verðsins skal sett í mynt sendilandsins og skrifuð af

sendanda á utanáskriftarhlið sendingarinnar með bókstöfum og tölum án útburkunar eða yfirstrikunar, jafnvel þótt staðfest sje.

2. — Upphæð hins tilgreinda verðs skal þar að auki breytt í gullfranka af sendanda eða pósthjórnum sendilandsins. Það sem út kemur skal tilgreint með nýjum tölum við hliðina á eða undir þeim tölum, er tákna upphæð hins tilgreinda verðs í mynt sendilandsins. Þessu ákvæði skal ekki beitt í beinum viðskiftum milli landa, er hafa sameiginlega mynt.

3. — Öskjum með tilgreindu verði skulu fylgja tollskrár eins eða líkar meðfylgjandi fyrirmynd B, í þeim viðskiftum, þar sem slíkra tollskráa er krafist. Ber hlutaðeigandi pósthjórnum sjálfum að tilkynna það þeim pósthjórnum, er þær skifta við, og tilkynna þeim tölu tollskráa með hverri sendingu.

4. — Öskjur, sem eiga að afhendast gjaldfríar, skulu bera lítaðan miða með orðunum „FRANC DE DROITS“ með stórum stöfum. Þeim skal og fylgja frankóseðill, er sje vandlega heftur við tollskrárnar.

Ákvæðin í VIII. og XX. grein starfsreglugerðar pósthöglassamningsins skulu einnig gilda um öskjur, sem eiga að afhendast gjaldfrítt, nema að því er snertir þær pósthjórnrir, sem kunna að lýsa því yfir, að þær geti ekki gengið að aðferð þeirri á reikningsskilunum, sem nefnd er í þessum greinum, og eru þar af leiðandi skyldar að skýra frá, hvaða ákvæði þær vilja hafa í þessu efni.

IV.

Útburður með hraðboða. — Móttökukvittanir. — Beiðni um afturköllun eða breytingu á utanáskriftinni.

Póstkröfusendingar.

Ákvæði 15. greinar aðalsamningsins svo og XII. og XXX. greinar starfsreglugerðar hans gilda, með rjettri tilvísun, um beiðni um útburð með hraðboða, móttökukvittun, afturköllun eða breytingu á utanáskrift á brjefi eða öskju með tilgreindu verði.

Ákvæði XXII. greinar starfsreglugerðar aðalsamningsins gildir um brjef og öskjur með tilgreindu verði, sem póstkrafa hvílir á.

V.

Sviksamleg tilgreining verðs.

Verði einhver atvik eða fyrirspurnir frá hlutaðeigendum, til þess að leiða í ljós, að það hafi verið á sviksamlegan hátt tilgreint herra verð, en í raun og veru hefur verið látið í brjef eða öskju, skal pósthjórnum sendilandsins gert að-

vart um það, eins fljótt og auðið er, og rannsóknarskjölin, ef nokkur eru, send með tilkynningunni. 80

VI.

Tilgreining á þyngd sendinga. — Dagstimpill.

1. — Sendipóststjórnin skrifar þyngd hvers brjefs eða öskju með tilgreindu verði nákvæmlega í grömmum efst í vinstra horn sendingarinnar utanáskriftarmegin.

2. — Þar að auki stimplar sendipósthúsið sendinguna utanáskriftarmegin með stimpli, er tilgreinir stað og dagsetningu, þegar sendingin er látin á póstinn, og einnig með hinum sjerstaka stimpli, sem sendilandið ef til vill notar við brjef og öskjur með tilgreindu verði.

3. — Ákvörðunarpósthúsið stimplar bakhlið sendingarinnar með sínum stimpli, er sýnir komudaginn. •

VII.

Hvernig flutning sendinganna skal hagað. — Viðskiftapósthús.

1. — Flutningur á verðsendingum milli nágrannalanda eða landa, sem hafa bein viðskifti sjóleiðis, er framkvæmdur af þeim af viðskiftapósthúsunum, sem hlutaðeigandi póststjórnir útnefna til þess sameiginlega.

2. — Í viðskiftum milli landa, sem eru aðskilin af einni eða fleirum milliliggjandi póststjórnnum, skulu brjef og öskjur með tilgreindu verði ávalt fylgja beinustu leið og afhent í stykkjatali til fyrstu milliliggjandi póststjórnar, svo framarlega, sem sú póststjórn sjer sjer fært, að ábyrgjast flutninginn, samkvæmt skilyrðum þeim, sem eru ákveðin í I. grein þessarar reglugerðar.

3. — Hlutaðeigandi póststjórnir hafa þó heimild til þess að koma sjer saman innbyrðis og við hinar milliliggjandi póststjórnir um, sumpart að senda sendingar með tilgreindu verði í lokuðum póstpokum með tilstyrk eins eða fleiri milliliggjandi landa, hvort sem þau taka þátt í samningnum eða ekki, sumpart að ábyrgjast flutninginn í stykkjatali eftir lengri leið, þegar svona lagaður flutningur eftir beinni leið hefur ekki í för með sjer skaðabótaskyldu fyrir alla leiðina.

VIII.

Verðbrjefaskrár. — Meðferð brjefapakka. — Hvar verðsendingar skuli settar á póstinn.

1. — Brjef og öskjur með tilgreindu verði skulu færð, hvort um sig af sendipósthúsinu á sjerstakar verðbrjefaskrár eins og fyrirmynd C sýnir, sem

80 fylgir þessari reglugerð, og með öllum þeim sjerstöku athugasemdum, sem formið gefur tilefni til.

Dálkana 6, 7 og 8 á skránum skal ekki útfylla, nema yfir talningartímabilið, sem nefnt er í 4. grein sammingsins.

Að því er snertir innritun sendinga, sem bera á út með hraðboða, skal í dálkinn „Observations“ skrifa athugasemdina „Exprès“.

2. — Brjef og öskjur með tilgreindu verði skulu ásamt verðbrjefaskránni tekin saman í einn eða tvo sjerstaka pakka, sem fyrst eru reyrdir saman með seglgarni og sveiptir sterkum pappír, síðan vafdir með seglgarni að utan og lakkaðir á öllum brotum með innsigli sendipósthússins úr haldgóðu lakki. Á pökkum þessum skal standa utanáskriftin: „valeurs déclarées“ eða „lettres de valeur déclarée“ og „boîtes de valeur déclarées“.

Í stað þess að setja brjef með tilgreindu verði í eiginlegan pakka, má einnig setja þau í sterkt umslag, og skal því lokað með lakkinnisglum.

3. — Hvort slíkir pakkar sjeu eða sjeu ekki í pósti, sem ætla má að innihaldi verðpóst, skal tilgreint með því að setja tölu pakkanna eða orðið „Néant“, út undan tilsvareandi lið á framhlið brjefaskránnar.

4. — Pakkinn eða pakkarnir með verðsendingunum eru síðan bundnir með krossbandi úr seglgarni við pakkann með ábyrgðarpóstinum og settir í miðjan brjefapokann, við þessa samanbundnu pakka er svo heft umslagið með brjefaskránni.

Þegar poki er notaður undir ábyrgðarsendingar, skal þó pakkinn eða pakkarnir með verðsendingunum látnir í þann poka.

5. — Hvenær sem önnurhvor pósthjónanna, er skiftast á verðsendingum, heimtar, skulu öskjur með tilgreindu verði aðgreindar og færðar á sjerstök eyðublöð C, og búið um þær sjerstaklega.

6. — Með móttökukvittanir fyrir sendingar með tilgreindu verði, skal farið samkvæmt ákvæðum XII. greinar starfsreglugerðar aðalsammingsins.

7. — Ákvæðum þessarar greinar geta tvær pósthjónir, sem hafa viðskifti saman, breytt eftir sameiginlegu samkomulagi, ef þau kynnu að vera ósamrýmanleg við innanlandsfyrirkomulagið hjá annarri hvorri pósthjónanna.

IX.

Athugun á pökkunum. — Ýmiskonar ónákvæmni.

1. — Þegar viðskiftapósthús ákvörðunarlandsins hefur tekið móti pakka með verðsendingum, athugar það fyrst hvort hann sje eins og vera ber að útliti og ytra frágangi, og hvort fylgt hefur verið öllum fyrirmælum, sem flutningurinn er háður, samkvæmt næstu grein á undan.

2. — Þannæst fer pósthúsið að athuga sjerstaklega sendingarnar með tilgreindu verði og aðgæta hvort nokkuð vanti eða sje skakkt á annan hátt, og, ef

svo ber undir leiðrjetta verðbrjefaskrána, og fer það að í þessu efni, eins og fyrir er mælt í reglum um ábyrgðarsendingar í XXIII. grein starfsreglugerðar aðal-sammingsins.

3. — Komi í ljós annaðhvort að eitthvað vanti, eða hafi skemmst, eða þá einhver önnur óregla, er sje þannig vaxin, að ábyrgð hlutaðeigandi pósthjórna komi þar til mála, skal þar um taka skýrslu er, ásamt umbúðum, seglgarni og innsiglum pakkans, svo og pökanum, sem hann var fluttur í, sendist í ábyrgðar-brjefi sem þjónustusending til aðal-pósthjórna þess lands, sem sendipósthúsið heyrir undir, alveg óháð leiðrjettingarskýrslu þeirri, sem þegar í stað skal send til sendipósthússins. Afrit af skýrslunni sendist samtímis til aðal-pósthjórna þeirrar, sem ákvörðunarpósthúsið heyrir undir, eða einhverrar annarar skrifstofu, sem hún ákveður.

4. — Alveg óháð ákvæðunum í 3. lið og breytingu á þeim, skal það viðskiftapósthús, sem tekur á móti sendingu, sem ekki er nægilega búð um, eða er skemmd, flytja sendinguna áfram eftir að hafa látið hana í nýjar umbúðir, ef þörf er á, en þó þannig að hinum upprunalegu umbúðum sje haldið að svo miklu leyti sem hægt er. Þegar slíkt kemur fyrir skal vega sendinguna áður og eftir að hún er látin í hinar nýju umbúðir, og hvortveggja þyngdin tilgreind á sjálfum umbúðum sendingarinnar.

X.

Aframsending. — Sendingar, sem ekki verður komið til skila.

1. — Brjef og öskjur með tilgreindu verði, sem áframsendast vegna þess, að þau hafa verið skakt send, skulu flutt til ákvörðunarstaðar eftir beinustu leið, sem pósthjórinn, er áframsendir, ræður yfir.

Þegar áframsending hefir í för með sjer afhendingu slíkra sendinga á ný til sendipósthjórna-rinnar, skulu þóknunir þær, sem á talningartímabilinu kunna að vera færðar á verðbrjefaskrá þessarar pósthjórna-r, strikaðar út, og viðskiftapósthúsið, sem áframsendir, afhendir pósthúsinu, sem það er í sambandi við, sendingarnar með athugasemd, þegar það er búð að tilkynna skekkjuna með leiðrjettingarskýrslu.

Aftur á móti ef þóknun sú, sem pósthjórni, sem áframsendir, er reiknuð, er of lág til þess að bæta upp hennar hluta af þessum gjöldum og kostnaðinn við áframsendinguna, sem henni ber, reiknar hún sjer mismuninn til tekna, með því að hækka upphæðina, sem henni er færð til tekna á verðbrjefaskránni frá viðskiftapósthúsi sendilandsins. Ástæðuna til þessarar leiðrjettingar skal tilkynna ofan nefndu pósthúsi með leiðrjettingarskýrslu.

2. — Brjef og öskjur með tilgreindu verði, sem, sakir þess að viðtakandi hefir skift um bústað, eru áframsend til einhvers annars sammingslands, skulu

80 stimpluð með T-stimpli af pósthjórninni, sem áframsendir, en pósthjórnin, sem afhendir þau, leggur á þau, á kostnað sendanda, gjald er svari þóknun þeirri, sem henni ber og sjerhverri milliliggjandi pósthjórn, ef nokkrar eru.

Í hinu síðarnefnda tilfelli hjer á undan, færir fyrsta milliliggjandi pósthjórn, sem á talningartímabilinu tekur við áframsendri verðsendingu, sjer upphæð þá, sem henni ber í sinn hlut, til tekna hjá þeirri pósthjórn, sem hún afhendir sendinguna, og þessi pósthjórn endurtekur svo, ef hún aðeins liggur á milli, aðferðina, og færir sjer til tekna sinn hluta ásamt þeirri þóknun, sem henni hefir verið færð til reiknings af pósthjórninni á undan. Þessari aðferð er svo haldið áfram milli allra pósthjórnanna er taka þátt í flutningum, þangað til sendingin kemur til afhendingarpósthjórnarinnar.

Ef burðargjald það, sem á að greiða í viðbót fyrir áframsenda sendingu, er greitt um leið og áframsendingin hefst, skal aftur á móti farið með sendinguna, eins og skrifað væri utan á hana beina leið frá landinu, sem áframsendir til ákvörðunarlandsins, og afhent viðtakanda, án þess að hann sje krafinn um nokkurt pósthjald.

3. — Nú er viðtakandi brjefs eða öskju með tilgreindu verði farinn til lands, sem ekki hefir skrifað undir þenna samning, og skal þá sendingin þegar í stað endursend sem óskilasending til upprunalandins til afhendingar sendanda, nema fyrsta ákvörðunarland sjái sjer fært að senda hana áfram.

4. — Sendingar með tilgreindu verði, sem einhverra orsaka vegna ekki hefir orðið komið til skila skulu endursendar gagnkvæmt um hlutaðeigandi viðskiftapósthús, og skal það gert eins fljótt og unt er, og í síðasta lagi innan þess tíma, sem tiltekinn er í starfsreglugerð aðalsamningsins. Sendingar þessar skulu tilfærðar með athugasemd á hina sjerstöku skrá C, með viðbótinni „Rebuts“ í athugasemdadálkinum, og teknar með í pakkann, sem skrifað er utan á „Valeurs déclarées“.

5. — Ef á öskjum með tilgreindu verði, sem eru áframsendar til annars lands sakir þess að viðtakandi hefir skift um bústað, eða ekki verður komið til skila, hvíla sjerstök rannsóknargjöld, sem fást ekki gefin eftir við áframsendinguna, skal upphæð þeirra færð pósthjórninni, sem skifst er á við, til reiknings í 8. dálki verðbrjefaskrárinnar, og útundan í 9. dálki skal tilgreina í einu lagi hverskonar gjöld þetta sjeu (stimpilgjald, prófunargjald o. s. frv.), sem á að heimta inn hjá viðtakanda eða sendanda.

XI.

Ábyrgð.

Þangað til hið gagnstæða verður sannað er pósthjórn sú, sem sent hefir annari pósthjórn brjef eða öskju með tilgreindu verði, undanþegin allri ábyrgð, að því er þessar verðsendingar snertir, ef viðskiftapósthúsið, sem brjefið eða

askjan hefir verið afhent til, hefir ekki með fyrsta pósti eftir athugun á póstinum, sent póststjórn sendilandsins skýrslu, er staðfesti vöntun eða skemdir, annaðhvort á öllum pakkanum með verðsendingunum eða á sjálfu brjefinu eða öskjunni.

XII.

Fyrirspurnir um sendingar, sem ekki hafa komið fram.

Áð því er snertir fyrirspurnir um brjef og öskjur með tilgreindu verði, sem ekki hafa komið fram á ákvörðunarstað, haga póststjórnirnar sjer samkvæmt fyrirmælum XXIX. greinar starfsreglugerðar aðalsamningsins, um fyrirspurnir um ábyrgðarsendingar.

XIII.

Transítgjald.

Upphæðir þær, sem hverri póststjórn ber, er tekur þátt í landtransít eða sjótransít á brjefum og öskjum með tilgreindu verði samkvæmt 1. lið 4. greinar samningsins, skulu reiknaðar eftir reglum þeim, sem ákveðnar eru í XXXII. til XXXV. grein í starfsreglugerð aðalsamningsins.

XIV.

Sendingatalning. — Afreikningar. — Greiðsla á reikningsjöfnuðum.

1. — Þriðja hvert ár, á 28 daga tímabilunum, sem nefnd eru í XXXII. grein starfsreglugerðar aðalsamningsins fyrir hina almennu talningu, lætur hver póststjórn sjerhvert viðskiftapósthús sitt búa út fyrir allar sendingar, sem það hefir tekið á móti frá viðskiftapósthúsum einnar og sömu póststjórnar yfirlitsskrá eins og fyrirmynd D sýnir, sem hjer með fylgir, yfir upphæðir þær, sem færðar eru á hverri verðbrjefaskrá sumpart henni til tekna, sem hennar eigin og hlutaðeigandi póststjórna hluti af ábyrgðargjöldum þeim, sem sendipóststjórnin hefir innheimt, sumpart henni til gjalda, sem hluti sá, er milliliggjandi póststjórnnum ber af póstgjöldum þeim, sem á að innheimta hjá viðtakendum eða sendendum, þegar um áframsendar sendingar eða óskilasendingar er að ræða.

2. — Yfirlitsskrárnar D skulu síðan endurteknar af sömu póststjórn í afreikningi eins og fyrirmynd E sýnir, er einnig fylgir þessari reglugerð, og skulu aðalupphæðir hans margfaldaðar með 13 til þess að ákveða hina árlegu upphæð þóknana. Ef margfaldarinn fullnægir ekki póstviðskiftamagninu,

80 eða ef um er að ræða óvenju miklar sendingar á talningartímabilinu, koma hlutaðeigandi pósthjónirnir sjer saman um annan margfaldara.

Ef nýjar pósthjónirnir ganga að samningnum, má taka nýja sjerstaka talningu, ef það er álitid nauðsynlegt.

Úrslit talningarinnar í maí 1921 skulu sem undantekning gilda fyrir árin 1920—1923; úrslit talningarinnar í okt.—nóv. 1924 gilda fyrir árið 1924—1926 og þannig áfram.

3. — Afreikningurinn E ásamt hinum sjerstöku yfirlitsskrám, verðbrjefaskrá og, ef til vill, leiðrjettingarskýrslum við þær, skulu sendar hlutaðeigandi pósthjón til athugunar í næsta mánuði á eftir þeim, sem talningin hefur farið fram í.

Úrslit þessarar athugunar skulu tilkylnt pósthjóninni, sem útbýr reikninginn í síðasta lagi innan mánaðartíma að telja frá þeim degi, er reikningurinn er mótttekinn.

4. — Sjerhver pósthjón, sem tekur þátt í skiftum á öskjum með tilgreindu verði, býr þar að auki út í árslok sjerstaka yfirlitsskrá yfir upphæðir þær, sem henni eru færðar til skuldar í 8. dálki verðbrjefaskránnar fyrir ekki pósthjöld, sem á að innheimta hjá viðtakendum eða sendendum askjanna.

Yfirlitsskrá þessi ásamt tilheyrandi sönnunargögnum skal síðan, í fyrsta mánuði ársins á eftir því, sem hún á við, send hlutaðeigandi pósthjón til athugunar, sem síðan endursendir hana innan mánaðar.

5. — Þegar reikningarnir E og, ef svo ber undir, hinar sjerstöku yfirlitsskrár, sem nefndar eru í næsta lið hjer á undan, hafa verið endurskoðaðir og viðurkendir af báðum aðilum, skulu þeir teknir saman í einn aðalreikning undir umsjá þeirrar pósthjónnar, sem á inni, nema öðruvísi sje umsamið milli hlutaðeigandi pósthjónna.

Aðalreikningurinn skal vera útbúinn og sendur hlutaðeigandi pósthjón in síðasta lagi á fyrri helming þriðja mánaðar ársins næst á eftir því, sem reikningurinn er fyrir, og skal sú pósthjón hafa endursent hann viðurkendan eða með athugasemdum innan mánaðar frá móttöku.

6. — Nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi pósthjónna, skal greiðslan á mismuninum eftir aðalreikningnum fara fram pósthjón þeirri, sem inni á, að kostnaðarlausu, og í síðasta lagi innan mánaðar frá því að nefndur reikningur hefur verið viðurkendur af báðum aðilum.

Þegar frestur þessi er útrunninn, falla vextir á hinn ógreidda reikningsjöfnuð til pósthjónnarinnar, sem á inni, 7% á ári frá þeim degi að telja, er fresturinn rennur út.

XV.

Tilkynning og upplýsingar.

1. — Fyrir milligöngu alþjóðaskrifstofunnar og að minsta kosti 3 mánuðum áður en samningurinn gengur í gildi, senda póststjórnirnar hver annari upplýsingar þær, sem hjer segir:

- 1° ábyrgðargjaldstaxtann, sem þær nota í sinni þjónustu, við brjef og öskjur með tilgreindu verði til sjerhvers samningslandanna, samkvæmt 5. grein samningsins og I. grein reglugerðarinnar;
- 2° mynd af hinum sjerstaka stimpli, sem þær nota í þjónustu sinni við verðsendingar, ef þær annars nota nokkurn;
- 3° hámark það, sem þær samkvæmt 1. grein samningsins hafa fastákveðið fyrir verðsendingar.

2. — Sjerhver breyting, sem seinna kann að verða á einhverju þessara þriggja ofangreindra atriða, skal þegar í stað tilkynt á sama hátt.

XVI.

Frumvöp til breytinga milli póstþinga.

1. — Á tímabilinu milli póstþinganna, sem nefnd eru í 27. grein aðalsamningsins, hefur sjerhver póststjórn samningslandanna rjett til þess að senda öðrum samningspóststjórnunum, um alþjóðaskrifstofuna, frumvörp til breytinga eða nýs skilnings á þessari reglugerð.

2. — Með sjerhvert frumvarp skal farið eins og segir í XLIV. grein starfsreglugerðar aðalsamningsins.

3. — Til þess að öðlast gildi, verða frumvörpin að fá:

- 1° öll greidd atkvæði, ef um er að ræða viðbót á nýjum ákvæðum eða breytingu á þessari grein eða XVII. grein;
- 2° tvo þriðju greiddra atkvæða, ef um er að ræða breytingu á II., III., VI., VII., VIII., IX., XI. og XIII. grein;
- 3° einfaldan meiri hluta atkvæða, ef um er að ræða breytingu á öðrum greinum eða skilning á hinum ýmsu ákvæðum reglugerðarinnar, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem nefnt er í 25. grein aðalsamningsins.

4. — Hinar samþykta tillögur skulu staðfestar með vanalegri tilkynningu frá alþjóðaskrifstofunni til allra samningspóststjórna.

5. — Sjerhver breyting eða ákvörðun, sem samþykkt er, gengur ekki í gildi fyr en að minsta kosti 3 mánuðum eftir tilkynninguna.

Gildi reglugerðarinnar.

Reglugerð þessi gengur í gildi sama dag og sjálfur samningurinn. Hún skal og gilda jafnlengi og samningurinn, nema hún verði endurnýjuð samkvæmt sameiginlegum vilja hlutaðeigandi aðila.

Samin í Madrid þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

(Nöfn fulltrúanna).

Póstávísanasamningur.

Arrangement

concernant
le service des mandats de poste
conclu entre

l'Allemagne, la République Argentine, l'Autriche, la Belgique et la Colonie du Congo Belge, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la Chine, la République de Colombie, le Danemark, l'Égypte, l'Espagne, l'Éthiopie, la Finlande, la France, l'Algérie, les Colonies et Protectorats Français de l'Indochine, l'ensemble des autres Colonies Françaises, la Grèce, la République du Honduras, la Hongrie, l'Islande, l'Italie et les Colonies Italiennes, le Japon, le Chosen, l'ensemble des autres Dépendances Japonaises, la République de Libéria, le Luxembourg, le Maroc (à l'exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), le Nicaragua, la Norvège, la République de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, les Indes Néerlandaises, les Colonies Néerlandaises en Amérique, le Pérou, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique, les Colonies Portugaises de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la République de St-Marin, le Territoire de la Sarre, le Royaume des Serbes, Croates, et Slovènes, le Royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Tchécoslovaquie, la Tunisie, la Turquie, l'Uruguay et les États-Unis de Venezuela.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés.

Vu l'article 21 de la Convention principale, ont d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant :

Article 1.

Dispositions préliminaires.

L'échange des envois de fonds par la voie de la poste et au moyen de mandats, entre ceux des pays contractants dont les Administrations conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Samningur

80

um

póstávísanaviðskifti

gerður milli

Þýskalands; Lýðveldisins Argentínu; Austurríkis; Belgíu og belgisku Congo; Bolívíu; Brasilíu; Búlgaríu; Chílí; Kína; Lýðveldisins Columbíu; Danmerkur; Egyptalands; Spáanar; Etiópíu; Finnlands; Frakklands; Algiers; Hinna frönsku nýlenda og vernduðu landa í Indókína; Allra annara franskra nýlenda; Grikklands; Lýðveldisins Honduras; Ungverjalands; Íslands; Ítalíu og ítalskra nýlenda; Japans; Chosen; Allra annara japanskra eigna; Lýðveldisins Líberíu; Luxemburg; Marokkó (að undanskildum spanska hlutanum); Marokkó (spanski hlutinn); Nicaragua; Noregs; Lýðveldisins Panama; Paraguay; Hollands; Hollenskra Indía; Hollenskra nýlenda í Ameríku; Perú; Póllands; Portúgals; Hinna portúgölsku nýlenda í Afríku; Hinna portúgölsku nýlenda í Asíu og Ástralíu; Rúmeníu; Lýðveldisins San Marino; Saarihjaraðsins; Konungsríkis Serba, Króata og Slóvena; Konungsríkisins Síam; Svíþjóðar; Sviss; Tjekkoslavíu; Tunis; Tyrkland; Uruguay og Bandaríkja Venezuela.

Samkvæmt 21. gr. aðalsamningsins hafa undirritaðir fulltrúar stjórnanna í ofan nefndum löndum í sameiningu, og með þeim fyrirvara að fullgilding fáiast, orðið ásáttir um eftirfarandi samning:

1. grein.

Byrjunarákvæði.

Skifti á peningasendingum póstleiðis og með ávísunum milli þeirra samningslanda, þar sem póststjórnirnar koma sjer saman um að hafa þau, skulu framkvæmd eftir ákvæðum þessa samnings.

Versement; montant maximum; transmissibilité.

1. — En principe, le montant des mandats doit être versé par les déposants et payé aux bénéficiaires en numéraire; mais chaque Administration a la faculté de recevoir et d'employer elle-même, à cet effet, tout papier-monnaie ayant cours légal dans son pays, sous réserve de tenir compte, le cas échéant, de la différence de cours.

2. — Chaque Administration a la faculté de fixer le maximum des mandats qu'elle émet à condition que ce maximum n'excède pas 1.000 francs-or.

Sauf arrangement contraire, le maximum des mandats payables dans un pays déterminé est le même que celui qui a été adopté par ce pays pour l'émission.

Lorsqu'un même expéditeur a fait émettre, le même jour, dans une même localité, au profit du même bénéficiaire plusieurs mandats dont le montant total excède le maximum adopté par le pays de destination, le bureau destinataire est autorisé à échelonner le payement des titres de telle façon que la somme payée au bénéficiaire dans une même journée n'excède pas ce maximum.

3. — Sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, le montant de chaque mandat est exprimé dans la monnaie du pays où le payement doit avoir lieu. A cet effet, l'Administration du pays d'origine détermine elle-même, s'il y a lieu, le taux de conversion de sa monnaie en monnaie du pays de destination.

L'Administration du pays d'origine détermine également s'il y a lieu, le cours à payer par l'expéditeur, lorsque ce pays et le pays de destination possèdent le même système monétaire.

4. — Est réservé à chacun des pays contractants le droit de déclarer transmissible par voie d'endossement, sur son territoire, la propriété des mandats de poste provenant d'un autre de ces pays.

Article 3.

**Taxes; avis de payement; retrait et changement d'adresse;
remise par exprès.**

1. — La taxe générale à payer par l'expéditeur pour chaque envoi de fonds effectué en vertu de l'article précédent est fixée, pour les 100 premières unités monétaires à $\frac{1}{2}$ unité monétaire par 50 unités monétaires ou fraction de 50 unités monétaires et, en outre, au delà des 100 premières unités monétaires à $\frac{1}{2}$ unité monétaire par 100 unités monétaires ou fraction de 100 unités monétaires.

2. grein.

Innborgun. — Hámark upphæðar. — Framsal.

1. — Sem almenn regla gildir að ávísanirnar skulu innborgaðar af sendendum og útborgaðar til viðtakanda í reiðupeningum; en sjerhver póststjórn hefur rjett til þess að taka á móti og nota sjálf í þessum tilgangi alla pappírspeninga, sem eru löglega gjaldgengir í landi hennar gegn því að taka tillit til gengismunarins, ef hann er nokkur.

2. — Sjerhver póststjórn hefur rjett til þess að ákveða hámarksupphæð þeirra ávísana, sem hún gefur út, með því skilyrði að hámarksupphæðin fari ekki fram úr 1000 gullfrönkum.

Nema öðruvísi sje ákveðið, skal hámarksupphæð póstávísana sem eiga að borgast í einhverju nánar ákveðnu landi, vera hin sama og sú, er þetta land hefur ákveðið fyrir þær ávísanir, sem það útgefur.

Þegar sami sendandi lætur gefa út margar ávísanir sama dag, á sama stað og til sama viðtakanda, og upphæð þeirra samanlögð fer yfir hámarksupphæð þá, sem ákvörðunarlandið hefur fastákveðið, má ákvörðunarpósthúsið láta greiðsluna fara fram í afborgunum, þannig, að upphæð sú, sem greidd er yfir daginn, fari ekki fram úr hámarksupphæðinni.

3. — Nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna, skal upphæð hvernar póstávísunar tilgreind í mynt þess lands, sem ávísunin á að greiðast í. Í því tilefni ákveður póststjórn sendilandsins sjálf, ef þörf krefur, verðfallið milli sinnar myntar og myntar ákvörðunarlandsins.

Póststjórn sendilandsins ákveður sömuleiðis innborgunargengið, ef með þarf, þegar sendi- og ákvörðunarland hafa sömu mynteiningu.

4. — Sjerhvert samningslandanna hefur, á sínu svæði, rjett til þess að lýsa eignarrjett á póstávísunum frá einhverju öðru þessara landa, framseljanlegan með ábekingi (endossement).

3. grein.

Burðargjald. — Útborgunarkvittanir. — Afturköllun og breyting á utanáskrift. — Útburður með hraðboða.

1. — Hið almenna burðargjald, sem sendandi á að greiða fyrir hverja peningasendingu, sem flutt er samkvæmt næstu grein á undan, er ákveðið: fyrir hinar fyrstu 100 mynteiningar $\frac{1}{2}$ mynteining fyrir 50 mynteiningar eða brot úr 50 mynteiningum, og fyrir það, sem fram yfir er hinar fyrstu 100 mynteiningar, $\frac{1}{2}$ mynteining fyrir hverjar 100 mynteiningar eða brot úr 100 mynteiningum.

Sont exempts de toute taxe les mandats d'office relatifs au service des postes et échangés entre les Administrations postales ou entre les bureaux relevant de ces Administrations, ainsi que les mandats des Administrations postales destinés au Bureau international de l'Union postale universelle et les mandats adressés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux.

2. — L'Administration qui a délivré des mandats tient compte, à l'Administration qui les a acquittés, d'un droit de $\frac{1}{4}$ pour cent du montant total des mandats payés abstraction faite des mandats émis en franchise de taxe.

3. — Les mandats échangés, par l'intermédiaire d'un des pays participant à l'Arrangement, entre un autre de ces pays et un pays non participant, peuvent être soumis, au profit de l'Office intermédiaire, à un droit supplémentaire, prélevé sur le montant du titre et représentant la quote-part du pays non participant.

4. — Les mandats de poste et les acquits donnés sur ces mandats, de même que les récépissés délivrés aux déposants, ne peuvent être soumis, à la charge des expéditeurs ou des destinataires des fonds, à un droit ou à une taxe quelconque en sus de la taxe perçue en vertu du § 1 du présent article, sauf toutefois, le droit de factage pour le paiement à domicile, s'il y a lieu, et le droit supplémentaire prévu par le § 3 ci-dessus.

5. — L'expéditeur d'un mandat peut obtenir un avis de paiement de ce mandat, en acquittant d'avance, au profit exclusif de l'Administration du pays d'origine, un droit fixe égal à celui qui est perçu dans ce pays pour les avis de réception des correspondances recommandées.

Toutefois, si cet avis n'est pas réclamé au moment de l'émission du mandat, l'expéditeur peut ultérieurement en faire la demande, mais dans le délai fixé par le § 6 de l'article 7 et moyennant paiement d'un droit double de celui prévu à l'alinéa précédent.

6. — L'expéditeur d'un mandat de poste peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances ordinaires par l'article 11 de la Convention principale, tant que le bénéficiaire n'a pas pris livraison, soit du titre lui-même, soit du montant de ce titre.

7. — L'expéditeur peut également demander la remise des fonds à domicile, par porteur spécial, aussitôt après l'arrivée du mandat, aux conditions fixées par l'article 15 de ladite Convention.

8. — Est toutefois réservée à l'Office du pays de destination la faculté de faire remettre par exprès, au lieu des fonds, un avis d'arrivée du mandat ou le titre lui-même, lorsque ses règlements intérieurs le comportent.

Undanþegnar öllu burðargjaldi eru þjónustuávisanir, er snerta póst-þjónustuna og sendar eru milli póststjórnanna eða milli pósthúsa þeirra, svo og ávisanir frá póststjórnunum til alþjóðaskrifstofu póstsambandsins og ávisanir til eða frá herföngum.

2. — Póststjórn sú, sem hefur gefið út póstávisanir, færir þeirri póststjórn, sem útborgar þær, $\frac{1}{4}\%$ til tekna af samanlagðri upphæð allra ávisanna, þó ekki af burðargjaldsfrjálsum ávisunum.

3. — Fyrir ávisanir, sem skifst er á fyrir milligöngu einhvers samningslands, milli annars samningslands og lands utan samningsins, má taka handa hinni milliliggjandi póststjórn, aukagjald, er dregst frá upphæð ávisunarinnar og kemur í stað þóknunarinnar til landsins, sem ekki er í samningnum.

4. — Fyrir póstávisanir og kvittanir þeirra, svo og fyrir póstkvittanir til sendanda, má ekki taka neinskonar þóknun eða gjald af sendendum eða viðtakendum framyfir gjöld þau, sem nefnd eru í 1. lið þessarar greinar, nema útburðargjald fyrir borgun á heimili, þar sem slíkt á sjer stað, og aukagjald það, sem ræðir um í 3. lið hjer að ofan.

5. — Sendandi póstávisunar getur fengið útborgunarkvittun, með því að greiða fyrirfram sjerstakt gjald, er eingöngu fellur til póststjórnar sendilandsins, og er jafnt því gjaldi, sem í sama landi er tekið fyrir móttökukvittun ábyrgðarsendinga. Hafi þessarar kvittunar ekki verið beiðst um leið og ávisunin var gefin út, getur sendandi þó fengið hana seinna, en með því að biðja um hana áður en frestur sá, sem nefndur er í 6. lið 7. greinar, er útrunninn, og með því að greiða tvöfalt gjald það, sem nefnt er í næstu málsgrein hjer á undan.

6. — Sendandi póstávisunar getur látið afturkalla hana úr þjónustunni eða látið breyta utanáskrift hennar með þeim skilyrðum og fyrirvara, sem eru ákveðin fyrir almennar sendingar, samkvæmt 11. grein aðalsamningsins, svo framarlega sem viðtakandi hefur hvorki fengið sjálfa ávisunina í hendur nje upphæð hennar.

7. — Samkvæmt skilyrðum þeim, sem ákveðin eru í 15. grein aðalsamningsins, getur sendandi einnig heimtað að upphæðin sje afhent á heimili viðtakanda af sjerstökum burðarmanni, undireins og ávisunin er komin.

8. — Póststjórn ákvörðunarlandsins hefur þó heimild til þess að senda aðeins tilkynningu um komu ávisunarinnar eða ávisunina sjálfa með hraðboða, í staðinn fyrir upphæðina, þegar það er í samræmi við innanlands ákvæði hennar.

Article 4.

Mandats télégraphiques.

1. — Les mandats de poste peuvent être transmis par le télégraphe, dans les relations entre les Offices dont les pays sont reliés par un télégraphe d'État ou qui consentent à employer à cet effet la télégraphie privée; ils sont qualifiés, en ce cas, de mandats télégraphiques.

2. — Les mandats télégraphiques peuvent, comme les télégrammes ordinaires et aux mêmes conditions que ces derniers, être soumis aux formalités de l'urgence, de la réponse payée, du collationnement et de l'accusé de réception, ainsi qu'aux formalités de la transmission par la poste ou de la remise par exprès, si la domicile du destinataire se trouve en dehors du rayon de la distribution gratuite du bureau de destination.

L'expéditeur doit indiquer, le cas échéant, le mode de transport à employer au delà des lignes télégraphiques (poste ou exprès).

Les mandats télégraphiques peuvent, en outre, donner lieu à des demandes d'avis de paiement à délivrer et à expédier par la poste.

Les expéditeurs de mandat télégraphiques peuvent les faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances ordinaires par l'article 11 de la Convention principale, tant que le bénéficiaire n'a pas pris livraison, soit du titre lui-même, soit du montant de ce titre. Le bureau destinataire ne peut toutefois donner suite aux demandes de modification d'adresse, qu'après réception de l'avis confirmatif.

Les expéditeurs des mandats télégraphiques peuvent ajouter à la formule réglementaire du mandat des communications pour le destinataire, pourvu qu'ils en payent le montant d'après le tarif.

3. — L'expéditeur d'un mandat télégraphique doit payer :

- a) la taxe ordinaire des mandats de poste et, si un avis de paiement est demandé, **le droit fixe de cet avis;**
- b) la taxe du télégramme.

4. — Le bénéficiaire d'un mandat télégraphique doit être avisé immédiatement et sans frais de l'arrivée du mandat; toutefois, lorsque son domicile se trouve en dehors du rayon de distribution gratuite du bureau de destination, **les frais de remise par exprès de l'avis, s'ils n'ont pas été payés par l'expéditeur, peuvent être perçus sur le destinataire.**

Lorsque, au lieu de l'avis, l'Administration du pays de destination remet les fonds à domicile, il lui est loisible de percevoir, de ce chef, une taxe spéciale en tenant compte, le cas échéant, des frais d'exprès qui ont été payés par l'expéditeur.

5. — Les mandats télégraphiques ne sont grevés d'aucuns frais autres

4. grein.

Símapóstávisanir.

1. — Póstávisanir má senda símleiðis í viðskiftum milli þeirra landa, sem hafa samband við ríkisrítsíma eða samþykkja að nota til þess einkarítsíma; þær heita þá símapóstávisanir.

2. — Um símapóstávisanir gildir sama og um venjuleg símskeyti, enda með sömu skilyrðum og fyrir þau, að þær má senda sem hraðskeyti, með fyrirfram greiddu svari, heimta á þeim endursímum til samanburðar og fyrir þær móttökukvittanir, svo og senda þær póstleiðis eða afhenda þær með hraðboða, ef heimili viðtakanda liggur fyrir utan svæði það, sem ókeypis útburður fer fram á.

Ef svo ber undir, skal sendandi geta þess, hvernig skeytið skuli flutt, þegar síma sleppir (póstleiðis eða með hraðboða).

Fyrir símapóstávisanir má ennfremur heimta útborgunarkvittanir, er sjeu sendar og afhentar póstleiðis.

Sendendur símapóstávisana geta látið afturkalla þær úr þjónustunni, eða látið breyta utanáskriftinni með þeim skilyrðum og fyrirvara, sem eru ákveðin fyrir almennar sendingar, samkvæmt 11. grein aðalsamningsins, svo framarlega sem viðtakandi hefur hvorki fengið sjálfa ávísunina í hendur nje upphæð hennar.

Ákvörðunarpósthúsið getur þó ekki orðið við kröfu um breytingu á utanáskriftinni, fyr en það hefur móttekið sjálfa tilkynninguna, er staðfestir beiðnina.

Sendendur símapóstávisana mega bæta við á eyðublaðið orðsendingu til viðtakanda, með því að borga fyrir það eftir taxtanum.

3. — Sendandi símapóstávisunar á að greiða:

- a) vanalegt póstávisanagjald og, ef útborgunarkvittunar er óskað, hið ákveðna gjald fyrir hana;
- b) símskeytisgjaldið.

4. — Viðtakanda símapóstávisunar skal þegar í stað gert aðvart um komu hennar, honum að kostnaðarlausu; þó má, þegar heimili viðtakanda liggur utan svæðis þess, sem ókeypis útburður fer fram á, taka af honum gjald fyrir afhendingu á tilkynningunni með hraðboða, ef sendandi hefur ekki greitt það.

Þegar póststjórn sendilandsins lætur afhenda peningana á heimili viðtakanda, í staðinn fyrir tilkynninguna, er henni heimilt að taka þar fyrir sjerstakt gjald með því að draga frá, ef svo ber undir, hraðboðagjaldið, sem sendandi hefur borgað.

80 que ceux prévus au présent article, ou qui peuvent être perçus en conformité des règlements télégraphiques internationaux.

Article 5.

Réexpédition.

1. — Par suite du changement de résidence du bénéficiaire, les mandats ordinaires peuvent être réexpédiés d'un des pays participant à l'Arrangement sur un autre de ces pays, si le pays de la nouvelle destination entretient avec celui d'origine un échange de mandats de poste sur la base du présent Arrangement.

La demande de réexpédition peut être formulée par l'expéditeur ou par le destinataire.

Le montant du mandat est converti par le bureau réexpéditeur en monnaie du pays de la nouvelle destination d'après le taux convenu pour les mandats à destination de ce pays et émanant du pays qui effectue la réexpédition. Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition, mais le pays de la nouvelle destination touche en tout cas à son profit la quote-part de taxe qui lui serait dévolue si le mandat lui avait été primitivement adressé, même dans le cas où, par suite d'un arrangement spécial conclu entre le pays d'origine et le pays de la destination primitive, la taxe effectivement perçue serait inférieure à la taxe prévue par l'article 3 du présent Arrangement.

Toutefois, la conversion du montant n'est pas opérée quand le mandat est réexpédié sur le pays d'origine ou sur le pays de première destination. Suivant le cas, le titre est payé pour son montant primitif ou pour la somme versée en monnaie du pays d'origine et figurant aux indications de service.

2. — Les mandats télégraphiques peuvent être réexpédiés sur une nouvelle destination par voie postale, aux mêmes conditions que les mandats ordinaires.

3. — Si l'Administration du nouveau pays de destination entretient avec celle de la destination primitive un échange de mandats télégraphiques, la réexpédition des mandats ordinaires ou télégraphiques peut, à la demande de l'expéditeur ou du destinataire, être opérée par voie télégraphique sans attendre la réception de l'avis confirmatif, en ce qui concerne les mandats télégraphiques. En pareil cas, le mandat original est quittancé par le bureau réexpéditeur et comptabilisé comme mandat payé, et les frais postaux et télégraphiques afférents au nouveau parcours sont déduits du montant à transmettre.

4. — Les mandats ordinaires originaires de pays ne participant pas au présent Arrangement, mais entretenant un échange de mandats de poste avec un pays contractant, peuvent, si les Arrangements particuliers ne s'y opposent pas, être réexpédiés, par voie postale, de ce dernier pays sur un tiers pays

5. — Á símapóstávisunum hvíla engin gjöld, önnur en þau, sem nefnd eru í þessari grein, eða sem taka má samkvæmt alþjóðasímareglugerðunum.

5. grein.

Áframsending.

1. — Hafi viðtakandi flust búferlum, má áframsenda almennar póstávisanir frá einu sammingslandi til annars, ef hið nýja ákvörðunarland hefur póstávisanaviðskifti við upprunalandið, á grundvelli þessa sammings.

Beiðni um áframsendingu getur sendandi eða viðtakandi framsett.

Upphæð ávísunarinnar skal breytt á pósthúsinu, sem áframsendir, í mynt hins nýja ákvörðunarlands, eftir gengi því, sem ákveðið er fyrir ávisanir þangað frá landinu, sem áframsendir. Fyrir áframsendingu er ekkert aukagjald tekið, en hið nýja ákvörðunarland fær, undir öllum kringumstæðum, þann hluta af burðargjaldinu, sem því hefði borið, hefði ávísunin upprunalega haft utanáskrift þangað, og það eins, jafnvel þótt hið tekna burðargjald, sakir sjerstaks sammings á milli sendilandsins og hins upprunalega ákvörðunarlands, sje lægra, en taxtarnir, sem nefndir eru í 3. grein sammingsins.

Þó fer engin myntbreyting fram á ávísuninni, þegar hún er áframsend til upprunalandsins eða fyrsta ákvörðunarlands. Eftir ástæðum er ávísunin útborguð í sinni upprunalegu upphæð, eða í upphæð þeirri, sem tilfærð er í mynt upprunalandsins, og færð er í þjónustudálkinum.

2. — Símapóstávisanir má áframsenda póstleiðis með sömu skilyrðum og almennar ávisanir.

3. — Ef símapóstávisanaskifti eru milli hins nýja og gamla ákvörðunarlands má áframsending á vanalegum ávísunum og símapóstávisunum fara fram símleiðis, eftir beiðni sendanda eða viðtakanda, án þess að beðið sje eftir staðfestri tilkynningu, að því er snertir símaávisanirnar. Þegar slíkt kemur fyrir, kvittar pósthúsið, sem áframsendir hina upprunalegu ávísun og færir hana í reikning sem útborgaða ávísun, en póst- og símagjöld fyrir hina nýju leið eru dregin frá upphæðinni, sem á að senda.

4. — Venjulegar ávisanir, sem sendar eru frá landi, sem ekki tekur þátt í þessum samningi, en hefur ávisanaviðskifti við eitthvert sammingsland, má áframsenda frá þessu landi til þriðja lands, sem hefur undirskrifað samninginn, ef hinir sjerstöku samningar eru því ekki til fyrirstöðu. Þegar slíkt kemur

80 **signataire de l'Arrangement.** En pareil cas, le bureau réexpéditeur quittance le mandat original, le comptabilise comme mandat payé et établit un nouveau mandat dont la taxe est déduite du montant à transmettre.

Article 6.

Décomptes.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants dressent, aux époques fixées par le Règlement ci-après, les comptes sur lesquels sont récapitulées toutes les sommes payées par leurs bureaux respectifs; et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement sont soldés par l'Administration qui est reconnue redevable envers une autre, dans le délai fixé par le même Règlement. Sauf arrangement contraire, le paiement du solde a lieu dans la monnaie que le pays créancier applique au paiement des mandats de poste (article 2, § 3, ci-dessus).

2. — A cet effet, et sauf autre arrangement, lorsque les mandats ont été payés dans des monnaies différentes, la créance la plus faible est convertie en même monnaie que la créance la plus forte, en prenant pour base de la conversion le cours moyen officiel du change dans le pays débiteur pendant la période à laquelle le compte se rapporte.

3. — En cas de non-paiement du solde d'un compte dans les délais fixés, le montant de ce solde est productif d'intérêts, à dater du jour de l'expiration desdits délais jusqu'au jour où le paiement a lieu. Ces intérêts sont calculés à raison de 7% l'an et sont portés au débit de l'Administration retardataire sur le compte suivant.

Article 7.

Responsabilité: mandats non distribuables périmés.

1. — Les sommes converties en mandats de poste sont garanties aux déposant, jusqu'au moment où elles ont été régulièrement payées aux destinataires ou à leurs ayants droit. Tout mandat qui n'a pu être payé au destinataire pour une cause quelconque doit être remboursé à l'expéditeur.

Tout mandat dont le montant a été inscrit au crédit du compte courant postal du destinataire en conformité des règles qui concernent le service des chèques postaux est considéré comme valablement payé.

Lorsqu'un mandat n'a pas atteint son but par suite d'une faute de service et doit pour cette raison être remboursé à l'expéditeur, celui-ci a droit, en outre, à la restitution des frais postaux de réclamation.

2. — Lorsque le paiement d'un mandat a été contesté, l'obligation de

fyrir, kvittar pósthúsið, sem áframsendir ávísunina, og færir hana í reikning sem útborgaða ávísun og býr síðan út nýja ávísun. Gjaldið fyrir hana er dregið frá upphæðinni, sem á að senda.

6. grein.

Reikningsskil.

1. — Póststjórnir samningslandanna búa út reikninga fyrir tímabil, sem nánar eru ákveðin í starfsreglugerðinni, og eru teknar í þá reikninga allar upphæðir, sem borgaðar hafa verið út við pósthús hverra um sig, og þegar búið er að rannsaka og viðurkenna reikningana af báðum aðilum, skulu þeir jafnaðir af þeirri póststjórn, sem skuldar hinni, innan tiltekins tíma, sem ákveðinn er í reglugerðinni. Nema öðruvísi sje umsamið, skal greiðslan á reikningsjöfnuðinum fara fram í þeirri mynt, sem landið, er inni á, notar við greiðslu á póstávísunum (2. grein, 3. liður hjer að framan).

2. — Í þessu efni verður þó, þegar ávísanirnar hafa verið útborgaðar í mismunandi mynt, og ekki er öðruvísi um samið, lægri inneign breytt í sömu mynt og hærri inneign, og er breytingin gerð með því, að taka hið opinbera meðalgengi í landinu, sem skuldar, á tímabilinu, sem reikningurinn á við.

3. — Sje jöfnuður einhvers reiknings ekki greiddur innan hins ákveðna tíma, falla vextir á upphæðina, frá þeim degi að telja, er fresturinn rennur út og þangað til greiðslan fer fram. Vextir þessir eru 7% á ári, og færast í næsta reikning póststjórnarinnar, sem er á eftir með greiðsluna.

7. grein.

Ábyrgð. — Ávísanir, sem eru orðnar of gamlar og ekki verður komið til skila.

1. — Upphæðir þær, sem breytt er í póstávísanir, eru ábyrgstar sendendum, þangað til þær hafa verið útborgaðar viðtakendum eða þeirra umboðsmönnum. Sjerhver ávísun, sem einhverra orsaka vegna ekki hefir orðið greidd viðtakanda, skal endurborguð sendanda.

Allar póstávísanaupphæðir, sem hafa verið færðar viðtakanda til tekna í pósthlaupareikningi hans, samkvæmt reglum þeim, er snerta pósttjekkastarfið, skulu álitnar löglega útborgaðar.

Þegar póstávísun hefir ekki komist áfram vegna vangár póstmanna og verður þar af leiðandi að endurgreiðast sendanda, á hann, þar að auki, heimtingu á að fá endurgöldin póstgjöld fyrir fyrirspurnina.

2. — Hafi ágreiningur risið út af útborgun á póstávísun, hvílir skyldan til þess að bæta sendanda skaðann á póststjórninni, sem hefur gefið ávísunina

80 désintéresser le réclamant incombe à l'Office d'émission ou à l'Office de payement dûment saisi d'une réclamation reconnue fondée.

S'il n'y a pas eu faute de sa part, l'Office qui a désintéressé le réclamant a le droit d'exercer son recours contre l'Administration responsable du payement sur faux acquit.

3. — Pour dégager sa responsabilité à l'égard de tout mandat payé par lui, l'Office de destination doit être en mesure d'établir que le payement a eu lieu dans les conditions prescrites par ses règlements intérieurs.

4. — Le réclamant doit être désintéressé le plus tôt possible et au plus tard dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation.

Ce délai peut être exceptionnellement dépassé lorsque malgré toute la diligence apportée par les Administrations dans l'examen d'une affaire, il n'a pas été suffisant pour permettre de déterminer les responsabilités.

5. — Lorsque l'Office d'origine a été saisi d'une réclamation par l'expéditeur et que l'Office de destination a laissé s'écouler une période d'une année sans donner de solution à l'affaire, ce dernier Office peut être mis en demeure d'avoir à rembourser le réclamant dans un délai qui lui est indiqué en tenant compte des distances. Si la mise en demeure n'est pas suivie d'effet à l'expiration de ce délai, l'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Office de destination.

L'Office de destination pour le compte duquel un payement est effectué, conformément aux dispositions de l'alinéa précédent, est tenu d'en rembourser le montant à l'Office expéditeur dans un délai de trois mois après la réception de l'avis dudit paiement. Le remboursement s'effectue sans frais pour l'Office créateur, soit au moyen d'un mandat de poste ou d'un traite, soit en espèces ayant cours dans le pays créateur. Passé le délai de trois mois, la somme due à l'Office expéditeur est productive d'intérêt à raison de 7% l'an, à dater du jour de l'expiration dudit délai.

6. — Il est toutefois entendu que la réclamation concernant le payement d'un mandat à une personne non autorisée n'est admise que dans le délai d'un an à partir du lendemain du jour de l'expiration de la validité normale du mandat; passé ce terme, les Administrations cessent d'être responsables des payements sur faux acquits.

7. — Les sommes encaissées par chaque Administration, en échange de mandats de poste dont le montant n'a pas été réclamé dans les délais fixés par les lois ou règlements du pays d'origine, sont définitivement acquises à l'Administration qui a délivré ces mandats.

út eða þeirri pósthjórn, sem hefur borgað hana út, þegar henni hefur borist viðurkend rjettmæt krafa.

Sje sökin ekki hjá pósthjórninni, sem bætt hefur sendanda skaðann, öðlast hún endurgreiðslurjett gagnvart pósthjórninni, sem ber ábyrgð á útborguninni gegn falskri kvittun.

3. — Til þess að pósthjórn ákvörðunarlandsins geti losnað við ábyrgð, að því er snertir allar ávísanir, sem hún borgar út, verður hún að geta sýnt fram á, að útborganir hafi farið fram, samkvæmt fyrirmælum í innanríkisreglum hennar.

4. — Krefjanda skal bættur skaðinn eins fljótt og unt er og í síðasta lagi innan árs frá þeim degi, er krafan er sett fram.

Frest þennan má þó einstaka sinnum lengja, þegar að, þrátt fyrir alla árvekni frá pósthjórnanna hálfu, ekki hefir komið neitt nægilegt fram við rannsókn á málinu til þess að ákveða ábyrgðina.

5. — Þegar pósthjórn sendilandsins hefur fengið í hendur kröfu frá sendanda og pósthjórn ákvörðunarlandsins, hefur látið heilt ár líða hjá, án þess að leiða málið til lykta, má skora á síðastnefnda pósthjórn að endurgreiða upphæðina til krefjanda, innan ákveðins tíma, sem henni er veittur, með fjarlægðina fyrir augum. Ef áskoruninni er ekki sint, áður en fresturinn rennur út, er pósthjórn sendilandsins heimilt að bæta sendanda skaðann, á kostnað pósthjórnar ákvörðunarlandsins.

Pósthjórn ákvörðunarlandsins, sem þorgun hefur verið framkvæmd fyrir, samkvæmt ákvæðum næstu málsgreinar hjer á undan, er skyld að endurgreiða sendipósthjórninni upphæðina innan þriggja mánaða frá því hún tekur við tilkynningunni um þorgunina. Endurgreiðslan skal framkvæmd pósthjórninni, sem inni á, að kostnaðarlausu, annaðhvort með pósthávisun eða víxli eða peningum, sem eru gjaldgengir í landinu, sem á inni.

Þegar þriggja mánaða fresturinn er liðinn, falla vextir á upphæðina, sem skuldast pósthjórn sendilandsins, 7% á ári, að telja frá þeim degi, er fresturinn rennur út.

6. — Þó er þess að gæta, að krafa, viðvíkjandi útborgun á ávísun til óviðkomandi manns, er aðeins tekin til greina innan eins árs að telja frá deginum næst á eftir þeim, sem hið vanalega gildi ávísunarinnar rennur út; þegar þessi frestur er liðinn, hætta pósthjórnirnar að bera ábyrgð á útborgunum gegn fölskum kvittunum.

7. — Upphæðir þær, sem hver pósthjórn hefur mótttekið í skiftum á pósthávisunum, sem ekki hafa verið heimtaðar útborgaðar innan tíma þess, sem ákveðinn er í lögum eða reglugjörðum sendilandsins, falla að fullu og öllu til þeirrar pósthjórnar, sem hefur gefið ávísanirnar út.

Article 8.

Législation des pays contractants; unions restreintes.

Est réservé à chaque pays le droit d'appliquer, aux mandats de poste à destination ou en provenance d'autres pays, ses lois et règlements intérieurs, en tant qu'il n'y est pas dérogé par le présent Arrangement.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue de la réduction des taxes ou de toute autre amélioration du service.

Article 9.

Suspension extraordinaire du service.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des mandats internationaux, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 10.

Adhésions à l'Arrangement.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 26 de la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 11.

Désignation des bureaux participant à l'échange; Règlement d'exécution.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants prennent les mesures nécessaires pour assurer autant que possible le paiement des mandats dans toutes les localités de leurs pays respectifs.

2. — Ces Administrations règlent la forme et le mode de transmission des mandats, la forme des comptes désignés à l'article 6 et toute autre mesure de détail ou d'ordre nécessaire pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

8. grein.

Löggjöf sammingslandanna. — Minni póstsambönd.

Hverju landi er heimilt að beita innanlandslögum sínum og reglugjörðum, að svo miklu leyti, sem samningur þessi er þeim ekki andstæður, við póstávísanir til eða frá útlöndum.

Ákvæði þessa sammings skerða ekki rjett sammingsaðila til þess að gjöra nýja sjerstaka samninga, svo og halda við og stofna minni póstsambönd, er miði að lækkun á burðargjaldinu, eða sjerhverri annari breytingu til batnaðar á póstpjónustunni.

9. grein.

Stöðvun á viðskiftunum vegna sjerstakra ástæða.

Sjerhver póststjórn sammingslandanna getur um stundarsakir stöðvað skiftin á alþjóðapóstávísunum, að nokkru eða öllu leyti, þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, er rjettlæta slíkar ráðstafanir, en með því skilyrði, að tilkynna það tafarlaust, og súnleiðis, ef þörf krefur, póststjórn þeirri eða póststjórnnum, sem hlut eiga að máli.

10. grein.

Þátttaka í samningnum.

Þau lönd póstsambandsins, sem ekki hafa aðhylst samning þenna, geta samþykkt hann, þegar þau óska þess, á þann hátt, sem segir í 26. grein aðal-sammingsins, um inngöngu í póstsambandið.

11. grein.

Ákvörðun um hvaða pósthús skuli taka bált í viðskiftunum. — Starfsreglugjörð.

1. — Póststjórnir sammingslandanna gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja, að svo miklu leyti sem hægt er, útborganir á ávísunum á öllum stöðum í landi hverrar um sig.

2. — Póststjórnirnar ákveða hvernig ávísanirnar skuli vera í lögum og hvernig þær skuli sendar, hvernig reikningarnir, sem nefndir eru í 6. grein, skuli vera útbúnir, og gera allar aðrar sjerstakar ráðstafanir, sem kunna að vera nauðsynlegar, til framkvæmda á þessum samningi.

Article 12.

Propositions dans l'intervalle des réunions.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 27 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des mandats de poste.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 28 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir :

- 1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 6 et 14;
- 2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions autres que celles des articles précités;
- 3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu par l'article 25 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 28 de la Convention principale.

5 — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Article 13.

Participation d'autres Administrations au service des mandats.

Les pays dans lesquels le service des mandats relève d'une Administration autre que celle des postes, peuvent participer à l'échange régi par les dispositions du présent Arrangement.

Il appartient à l'Administration chargée, dans ces pays, du service des mandats, de s'entendre avec l'Administration postale, pour assurer la complète exécution de toutes les clauses de l'Arrangement.

Cette dernière Administration lui servira d'intermédiaire pour toutes

Frumvörp milli pósthinga.

1. — Á tímabilinu milli pósthinganna, sem nefnd eru í 27. grein aðalsamningsins, hefur sjerhver pósthjórn samningslandanna rjett til þess, að senda öðrum samningspósthjórnnum, um alþjóðaskrifstofuna, frumvörp, er snerta pósthávisanaviðskiftin.

Til þess að verða tekin til athugunar, þarf hvert frumvarp að hafa að minsta kosti stuðning tveggja pósthjórnna, auk þeirrar, sem það kemur frá. Fái alþjóðaskrifstofan ekki hina nauðsynlegu tölu stuðningsyfirlýsinga samtímis og hún fær frumvarpið, skal því ekki frekara sint.

2. — Með sjerhvert frumvarp skal farið eins og segir í 2. lið 28. greinar aðalsamningsins.

3. — Til þess að öðlast gildi, verða frumvörpin að fá:

- 1° öll greidd atkvæði, ef um er að ræða viðbót á nýjum ákvæðum eða breytingu á ákvæðum þessarar greinar og 1., 2., 3., 4., 6. og 14. greinar;
- 2° tvo þriðju greiddra atkvæða, ef um er að ræða breytingu á ákvæðum í öðrum greinum en þeim, sem nefndar eru hjer á undan;
- 3° einfaldan meiri hluta atkvæða, ef um er að ræða skilning á ákvæðum samningsins, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem nefnt er í 25. grein aðalsamningsins.

4. — Hinar samþykta tillögur skulu staðfestar á tveim fyrstu atriðunum með stjórnarlegri yfirlýsingu, og í þriðja atriðinu með skrifstofutilkynningu, eins og segir í 28. grein aðalsamningsins.

5. — Sjerhver breyting eða ákvörðun gengur ekki í gildi fyr en að minsta kosti 3 mánuðum eftir tilkynninguna.

13. grein.

Þátttaka annara en pósthjórnanna í pósthávisanaviðskiftunum.

Þau lönd, þar sem pósthávisanaviðskiftin heyra undir aðra framkvæmdarstjórn en pósthjórnina, geta tekið þátt í pósthávisanaviðskiftum þeim, sem ákveðin eru með ákvæðum þessa samnings.

Framkvæmdarstjórn þeirri, sem hefur pósthávisanaviðskiftin með höndum í þessum löndum, ber að ná samkomulagi við pósthjórnina, til þess að tryggja fullkomnar framkvæmdir á öllum ákvæðum samningsins.

80 ses relations avec les Administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international.

Article 14.

Durée de l'Arrangement; ratification.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1 janvier 1922.
2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé à chaque pays de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.
3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers Gouvernements ou Administrations des parties contractantes.
4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Madrid.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Madrid, le trente novembre mil neuf cent vingt

Pour l'Allemagne: <i>Ronge, Schenk, Orth.</i>	Pour le Chili: <i>A. de la Cruz, Florencio Marquez de la Plata, Gus. Cousiño.</i>
Pour la République Argentine: <i>A. Barrera Nicholson.</i>	Pour la Chine: <i>Liou Fou-Tcheng.</i>
Pour l'Autriche: <i>Eberan.</i>	Pour la République de Colombie: <i>W. Mac Lellan, Gabriel Roldan.</i>
Pour la Belgique: <i>A. Pirard, Tixhon, Hub. Krains.</i>	Pour le Danemark: <i>Hollnagel Jensen, Holmblad.</i>
Pour la Colonie du Congo Belge: <i>M. Halewyck, G. Tondeur</i>	Pour l'Égypte: <i>N. T. Borton.</i>
Pour la Bolivie: <i>Luis Rodriguez.</i>	Pour l'Espagne: <i>Conde de Colombi, José de Garcia Torres, Guillermo Capdevila, José de España, Martín Vicente, Antonio Camacho.</i>
Pour le Brésil: <i>Alcibiades Peçanha, J. Henrique Aderne.</i>	
Pour la Bulgarie: <i>N. Startcheff, N. Boschnakoff.</i>	

Hin síðarnefnda stjórn er milliliður fyrir hana í öllum viðskiftum við póststjórnir hinna samningslandanna, svo og við alþjóðaskrifstofuna.

14. grein.

Gildi samningsins. — Fullgilding.

1. — Samningur þessi gengur í gildi 1. janúar 1922.

2. — Hann gildir jafnlengi og aðalsamningurinn, án þess þó að rjettur sá, sem hver samningsaðili hefur, til þess að segja sig úr samningnum með tilkynningu, er stjórn hans sendir hinni svissnesku sambandsstjórn ári áður, sje að nokkru skertur.

3. — Frá þeim degi, er þessi samningur gengur í gildi, eru úr gildi numin öll ákvæði, er áður hafa verið samþykkt af stjórnnum eða póststjórnnum málsaðila.

4. — Samningur þenna skal fullgilda eins fljótt og unt er, og um fullgildingarnar skal skifst á í Madrid.

Þessu til staðfestingar hafa fulltrúar ofangreindra landa sett nöfn sín undir samning þenna í Madrid þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

Pour l'Éthiopie:

Weuldeu-Berhane.

Pour la Finlande:

G. E. F. Albrecht.

Pour la France:

M. Lebon

pour M. Georges Bonnet:

M. Lebon

G. Blin, P. Bouillard, Barrail.

Pour l'Algérie:

H. Treuillé.

Pour la Grèce:

P. Scassi, Th. Penthéroudakis.

Pour la République du Honduras:

Ricardo Beltrán y Rózpide.

Pour la Hongrie:

O. de Fejér, G. Baron Szalay.

Pour l'Islande:

Hollnagel Jensen

Pour les Colonies et Protectorats Français Pour l'Italie et les Colonies Italiennes:

de l'Indochine:

André Touzet.

E. Delmati, T. C. Giannini, S. Ortisi.

Pour l'ensemble des autres Colonies

Françaises:

G. Demartial.

Pour le Japon:

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

- Pour le Chosen :
S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.
- Pour l'ensemble des autres Dépendances
 Japonaises :
S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.
- Pour la République de Liberia :
Luis Ma. Solér.
- Pour le Luxembourg :
G. Faber.
- Pour le Maroc
 (à l'exclusion de la Zone Espagnole) :
Gérard Japy, J. Walter.
- Pour le Maroc (Zone Espagnole) :
M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferrer,
C. Garcia de Castro.
- Pour le Nicaragua :
M. Ig. Terán.
- Pour la Norvège :
Sommerschield, Klaus Helsing.
- Pour la République de Panama :
J. D. Arosemena.
- Pour le Paraguay :
Fernando Pignet.
- Pour les Pays-Bas :
A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.
- Pour les Indes Néerlandaises :
Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.
- Pour les Colonies Néerlandaises en
 Amérique :
Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.
- Pour le Pérou :
D. C. Urrea, O. Barrenechea y Raygada.
- Pour la Pologne :
W. Dobrowolski, Maciejewski
Dr. Marjan Blachier.
- Pour le Portugal :
Henrique Mousinho de Albuquerque.
- Pour les Colonies Portugaises
 de l'Afrique :
Juvenal Elvas Floriado Santa Barbara.
- Pour les Colonies Portugaises de l'Asie
 et de l'Océanie :
José Emilio dos Santos e Silva.
- Pour la Roumanie :
D. G. Marinesco, Eug. Boukman.
- Pour le Territoire de la Sarre :
Douarche.
- Pour le Royaume des Serbes, Croates
 et Slovènes :
Drag. Dimitrijevitch,
S. P. Toutoundjitch,
Dr. Franya Pavlitch,
Costa Zlatanovitch,
- Pour le Royaume de Siam :
Phra Sanpakitch Preecha.
- Pour la Suède :
Julius Juhlin, Thore Wennquist.

Pour la Suisse :
Mengotti, F. Boss.

Pour la Tchécoslovaquie :
Dr. Otokar Růžička, Václav Kučera,

Pour la Tunisie :
Gérard Japy, A. Barbarat.

Pour la Turquie :
Méhméd-Ali.

Pour l'Uruguay :
Adolfo Agorio.

Pour les États-Unis de Venezuela :
Pedro-Emilio Coll, Barceló, A. Posse.

Protocole final

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant le service des mandats de poste, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit :

I.

A titre provisoire chaque pays a la faculté de percevoir une taxe inférieure à celle prévue à l'article 3 du présent Arrangement.

II.

En ce qui concerne les taxes prévues par l'Arrangement, chaque pays est autorisé à les mettre en vigueur avant le 1er janvier 1922, à la condition d'en informer le Bureau international au moins un mois d'avance et, au besoin, par télégramme.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de l'Arrangement auquel il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement espagnol et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Madrid, le trente novembre mil neuf cent vingt.

Pour l'Allemagne:
Ronge, Schenk, Orth.

Pour la Colonie du Congo Belge:
M. Halewyck, G. Tondeur.

Pour la République Argentine:
A. Barrera Nicholson.

Pour la Bolivie:
Luis Rodriguez.

Pour l'Autriche:
Eberan.

Pour le Brésil:
*Alcibiades Peçanha,
J. Henrique Aderne.*

Pour la Belgique:
A. Pirard, Tichon, Hub. Krains.

Pour la Bulgarie:
N. Startcheff, N. Boschnakoff.

Loka-ákvæði

80

Í því að undirritaðir fulltrúar ætluðu að fara að undirskrifa samninginn um póstávísanaviðskiftin, urðu þeir ásáttir um það, sem hjer segir:

I.

Til bráðabirgða hefur hvert land rjett til þess að taka lægra burðargjald, en það, sem nefnt er í 3. grein samningsins.

II.

Að því er burðargjöldin snertir, sem nefnd eru í samningnum, þá hefur hvert land rjett til þess að láta þau ganga í gildi fyrir 1. janúar 1922, með því skilyrði, að tilkynna það alþjóðaskrifstofunni, mánuði áður að minsta kosti, og símleiðis, ef þörf krefur.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar sett þessi lokaákvæði, sem skulu hafa sama kraft og gildi, eins og þó að ákvæði þau, sem þau innihalda, hefðu verið sett í sjálfan samninginn, og hafa þeir undirskrifað eitt eintak, sem skal geymt í skjalasafni hinnar spönsku stjórnar, og skal hver aðila fá afrit af því.

Madrid þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

Pour le Chili:

A. de la Cruz,
Florencio Marquez de la Plata,
Gus. Cousiño.

Pour la Chine:

Liou Fou-Tcheng.

Pour la République de Colombie:

W. Mac Lellan, Gabriel Roldan.

Pour le Danemark:

Hollnagel Jensen, Holmblad.

Pour l'Égypte:

N. T. Borton.

Pour l'Espagne:

Condede Colombi, José de Garcia Torres,
Guillermo Capdevila, José de España,
Martín Vicente, Antonio Camacho,

Pour l'Éthiopie:

Weuldeu-Berhane.

Pour la Finlande:

G. E. F. Albrecht.

- Pour la France:
M. Lebon
 pour M. Georges Bonnet:
M. Lebon
G. Blin, P. Bouillard, Barrail.
- Pour l'Algérie:
H. Treuillé.
- Pour les Colonies et Protectorats
 Français de l'Indochine:
André Touzet.
- Pour l'ensemble des autres Colonies
 Françaises:
G. Demartial.
- Pour la Grèce:
P. Scassi, Th. Penthéroudakis.
- Pour la République du Honduras:
Ricardo Beltrán y Rózpide.
- Pour la Hongrie:
O. de Fejér, G. Baron Szalay.
- Pour l'Islande:
Hollnagel Jensen.
- Pour l'Italie et les Colonies Italiennes:
E. Delmati, T. C. Giannini, S. Ortisi.
- Pour le Japon:
S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.
- Pour le Chosen:
S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.
- Pour l'ensemble des autres Dépendances
 Japonaises:
S. Nakanishi, Arajiro Miura,
Y. Hiratsuka.
- Pour la République de Liberia:
Luis Ma. Solér.
- Pour le Luxembourg:
G. Faber.
- Pour le Maroc
 (à l'exclusion de la Zone Espagnole):
Gérard Japy, J. Walter.
- Pour le Maroc (Zone Espagnole):
M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferrer,
C. Garcia de Castro.
- Pour le Nicaragua:
M. Ig. Terán.
- Pour la Norvège:
Sommerschield, Klaus Helsing.
- Pour la République de Panama:
J. D. Arosemena.
- Pour le Paraguay:
Fernando Pignet.
- Pour les Pays-Bas:
A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.
- Pour les Indes Néerlandaises:
Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.
- Pour les Colonies Néerlandaises en
 Amérique:
Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.
- Pour le Pérou:
D. C. Urrea, O. Barrenechea y Raygada.
- Pour la Pologne:
W. Dobrowolski, Maciejewski
Dr. Marjan Blachier,

Pour le Portugal :

Henrique Mousinho de Albuquerque.

Pour les Colonies Portugaises
de l'Afrique :

Juvenal Elvas Floriado Santa Barbara.

Pour les Colonies Portugaises de l'Asie
et de l'Océanie :

José Emilio dos Santos e Silva.

Pour la Roumanie :

D. G. Marinesco, Eug. Boukman.

Pour le Territoire de la Sarre :

Douarche.

Pour le Royaume des Serbes, Croates
et Slovènes :

Drag. Dimitrijevitch,

S. P. Toutoundjitch,

Dr. Franya Pavlitch,

Costa Zlatanovitch,

Pour le Royaume de Siam :

Phra Sanpakitch Preecha.

Pour la Suède :

Julius Juhlin, Thore Wennqvist.

Pour la Suisse :

Mengotti, F. Boss.

Pour la Tchécoslovaquie :

Dr. Otokar Růžička, Václav Kučera.

Pour la Tunisie :

Gérard Japy, A. Barbarat.

Pour la Turquie :

Méhméd-Ali.

Pour l'Uruguay :

Adolfo Agorio.

Pour les États-Unis de Venezuela :

Pedro Emilio Coll, Barceló, A. Posse.

Starfsreglugerð

fyrir

samninginn um póstávísanaviðskiftin.

Samkvæmt 21. grein aðalsamningsins og 11. grein póstávísanasamningsins, hafa undirritaðir, hver í nafni sinnar stjórnar, sameiginlega samþykkt eftirfarandi ákvæði til framkvæmda á hinum síðarnefnda samningi.

I.

Kvittun.

Kvittun, póstkvittun eða yfirlýsing um innborgun á upphæð, sem alþjóðapóstávísun er gefin út fyrir, skal látin sendanda í tje endurgjaldslaust, í því formi, sem hver póststjórn hefur ákveðið.

II.

Eyðublöð. — Leyfðar athugasemdir. — Utanáskrift.

1. — Alþjóðapóstávísanir skulu útfyltar á eyðublöð, eins og fyrirmynd A sýnir, sem fylgir þessari reglugerð. Eyðublöðin skulu búin til úr sterkum pappa; ummál þeirra má ekki fara fram úr $18\frac{1}{2}$ sentimetra á lengd og $12\frac{1}{2}$ sentimetra á breidd.

2. — Þau póstávísanaeyðublöð, sem ekki eru prentuð á frönsku, skulu hafa þýðingu á þessu máli milli línanna og hið ritaða mál, sem sett er eftir því, sem textinn segir til, skal skrifað með arabískum tölum og latnesku letri með rjettri tilvísun, án útþurkunar eða yfirstrikunar, jafnvel þótt staðfest sje.

Tilgreiningu á upphæðum, sem eru brot úr mynteiningu, má eingöngu skrifa í tölum, en þó skal fyrir framan töluna, sem táknar eininguna, setja núll, þegar engir tugir eru.

Skrifað mál með blýanti er ekki leyfilegt. Þó mega þjónustuupplýsingarnar vera skrifaðar með blekblýanti.

3. — Bannað er að skrifa á ávísanirnar annað en það, sem texti eyðublaðanna segir til um. Aftur á móti hefur sendandi leyfi til þess, að skrifa hvaða orðsendingu sem er til viðtakanda ávísunarinnar á afklippinginn.

4. — Þjónustuávísanir og ávísanir til eða frá herföngum skulu efst bera yfirskriftina „En franchise de taxe“ (burðargjaldsfrítt), og aftan á afklippingnum skal þess getið, af hvaða ástæðu ávísunin sje send.

5. — Utanáskriftin á ávísununum skal greina viðtakanda nákvæmlega, þ. e. a. s. þannig, að auðvelt sje að ákveða persónu hins rjetta hlutaðeiganda. Nafnastyttingar og símnefni eru ekki leyfð.

III.

Símapóstávísanir.

1. — Símapóstávísanir eru útbúnar á því pósthúsi, sem hefur tekið við peningunum, og sendar til þess pósthúss, sem á að framkvæma borgunina.

2. — Nema öðruvísi sje ákveðið milli póststjórnanna, sem í hlut eiga, eru símapóstávísanir útfyltar á frönsku. Eru þær útbúnar sem hjer segir:

Athugasemdir, sem fyrir kunna að koma (í fullum bókstöfum eða með styttingum þeim, sem símastjórnin leyfir).

Mandat (númer póstávísunarinnar).

Postes (nafn ákvörðunarpósthússins).

(Ef svo ber undir athugasemd um, hvort heimta skuli kvittun fyrir útborgun).

(Nafn sendanda) (upphæðina, sem send er, í tölum, og að því er snertir nöfn mynteininganna (franki, mark o. s. frv.) í fullum bókstöfum í mynt ákvörðunarlandsins).

(Nákvæmt nafn viðtakanda, aðsetursstaður hans og, ef hægt er, heimilis hans. Sje viðtakandi kvenmaður, er skylda að tilfæra orðin „madame“ eða „mademoiselle“ við ættarnafn hennar, jafnvel þótt fornafnið sje með, nema þegar það er óþarfa endurtekning á stöðu, titli, starfi eða atvinnu, er segir greinilega til um persónu viðtakanda).

Ofangreindar tilgreiningar skulu ætíð standa á símaávísunareyðublöðum, í sömu röð og að ofan segir. Sendanda eða viðtakanda má hvorki tilgreina með skammstöfum eða sjerstöku orði, sem þeir hafa komið sjer saman um.

Þó má sleppa því að tilgreina nafn aðsetursstaðar viðtakanda, þegar það er sama og nafn ákvörðunarpósthússins.

Þegar símapóstávísanir eru útgefnar af pósthúsinu á stöðum, þar sem engin ritsímastöð er, skal útgáfustaður ávísananna tilgreindur á skeytunum, næst á eftir númeri ávísunarinnar, þannig:

„Mandat de“

Á sama hátt skulu símapóstávísanir frá stöðum, þar sem eru mörg

pósthús, innihalda nákvæmt nafn sendipósthússins, þegar það nefur ekki neina símaþjónustu.

3. — Póststjórnirnar geta, að því er snertir þeirra eigin þjónustu, heimilað ritsímastöðvum á stöðum þar sem eru eitt eða fleiri pósthús, að taka við símapóstávisanafje af sendanda og borga það á ákvörðunarstaðnum.

4. — Endurtekning að nokkru leyti er skylda, (endurtekning frá einni stöð til annarar á eiginnöfnum og tölum).

5. — Sendipósthúsið sendir ákvörðunarpósthúsinu sem staðfestingu, tilkynningu um útgáfu símapóstávisunarinnar, með næsta pósti á eftir og í umslagi, og skal hún vera eins í laginu eða lík og meðfylgjandi fyrirmynd B. Hið síðarnefnda pósthús heftir tilkynninguna við ávísunina, þegar viðtakandi hefur kvittað hana.

IV.

Flutningur.

1. — Ávísanirnar eru fluttar opnar.

2. — Hvernig setja skuli ávísanirnar í póstin er ákveðið í 1. lið XXII. greinar starfsreglugerðar aðalsamningsins.

V.

Áframsending. — Endursending.

1. — Þegar almenn póstávisun á að áframsendast, samkvæmt því, sem sagt er í 1. lið 5. greinar samningsins, strikar pósthúsið, sem áframsendir, ef með þarf, út með penna áteiknunina um upphæð ávísunarinnar, þannig, að hægt sje þó að lesa hina upprunalegu skrift. Upplýsingarnar í dálkinum „somme versée“ skulu látnar halda sjer.

Þegar pósthúsið er búið að breyta útgáfuupphæðinni í mynt hins nýja ákvörðunarlands, skrifar það hana í fullum bókstöfum á hæfilegan stað á cyðublaði ávísunarinnar, en, að svo miklu leyti sem hægt er, rjett fyrir ofan hina upprunalegu áteiknun upphæðarinnar í bókstöfum. Hin nýja áteiknun ávísunarinnar er undirskrifuð af póstmanninum. Á sama hátt skal farið að við frekari áframsendingu.

Sje um áframsendingu að ræða til sendilandsins, eða fyrsta ákvörðunarlands, skrifar þó pósthúsið, sem áframsendir, hina upprunalegu upphæð á ávísunina eða setur í þeirra stað upphæðina, sem er skrifuð í þjónustudálkinum, í mynt sendilandsins.

Áframsending símapóstávisana póstleiðis (2. liður 5. greinar samningsins) er framkvæmd á sama hátt. Ávísanirnar skulu sendar í umslagi. Til-

kynningarnar um staðfestingu skulu einnig sendar í umslagi, undir eins og fyrsta ákvörðunarpósthús hefur tekið við þeim.

2. — Sje um símleiðis áframsendingu að ræða á almennri ávísun eða síma-póstávísun (3. liður 5. greinar samningsins) útbýr fyrsta ákvörðunarpósthús símapóstávísun fyrir upphæð þeirri, sem eftir er, þegar búið er að draga frá henni símskeytisgjaldið og póstgjaldið. Póstgjaldið er reiknað af upphæð hinnar upprunalegu ávísunar, að frádregnu símskeytisgjaldinu.

Myntbreytingin, ef hún er nokkur, er framkvæmd samkvæmt reglunum í nefndri grein. Hin upprunalega ávísun er kvittuð af fyrsta ákvörðunarpóst-húsi, sem skrifar á hana þessa athugasemd:

„Réexpédié le montant de à , sous déduction de la taxe de“

(Áframsend upphæðin til að frádregnu burðargjaldi)

Þegar almenn ávísun er áframsend símleiðis, skal afklippingur hennar heftur við símaávísunartilkynninguna til afhendingar viðtakanda.

3. — Beiðnir um áframsendingu eða endursendingu skulu skrifaðar til athugunar af fyrsta ákvörðunarpósthúsi, og, ef svo ber undir, af öðrum ákvörðunarpósthúsum. Pósthús, sem framkvæmir endursendingu á póstávísun á þann hátt, sem að ofan greinir, sendir útgáfupósthúsinu tilkynningu um það.

VI.

Útburður með hraðboða. — Afturköllun. — Breyting á utanáskrift.

Ákvæðin í 5. og 6. lið IX. gr., 4. lið XXVI. gr. og XXX. grein starfs-reglugerðar aðalsamningsins gilda við ávísanir með rjettri tilvísun, ef beðið er um, útburð með hraðboða, afturköllun eða breytingu á utanáskriftinni.

Þó skal engin líking (fac-similé) af ávísuninni fylgja beiðninni um afturköllun eða breytingu á utanáskrift. Í beiðninni skal ætíð tilgreina núnaer, útgáfudag og upphæð ávísunarinnar, sem átt er við.

VII.

Óreglulegar ávísanir. — Frestun á útborgun um stundarsakir.

1. — Ávísanir, sem ekki hefir verið hægt að borga út af einhverjum eftirgreindum ástæðum:

- 1° ónákvæm, ónóg eða efasöm tilgreining á nafni eða heimili viðtakenda,
- 2° ósamkvæmni eða úrfelling á nöfnum eða upphæðum,
- 3° yfirstrikanir eða leiðrjettingar á upphæðunum,
- 4° vöntun á stimplun, undirskrift eða öðrum þjónustuupplýsingum,
- 5° tilgreining upphæðarinnar, sem á að borga, í annari mynt en ákvörðunar-

landsins eða þeirri, sem hlutaðeigandi lönd hafa komið sjer saman um, 6° notkun eyðublaða, sem ekki eru samkvæmt hinum fyrirskipuðu reglum, eru leiðrjettar af þeirri pósthjórn, sem hefir gefið þær út.

2. — Í þessu augnamiði eru ávísanirnar endursendar eins fljótt og hægt er, í umslagi til sendipósthússins, nema sendandi, eftir að honum hefur verið tilkynt það, heimti að beitt sje ákvæðunum í 4. lið hjer á eftir.

Í viðskiftum við lönd utan Evrópu, má þó pósthjórn ákvörðunarlandsins láta borga út ávísanir, þar sem upphæðin er tilgreind í annari mynt en þeirri, sem leyfð er, þegar hún getur gert breytinguna með því gengi, sem útgáfupósthjórnin notar, en með því skilyrði, að gera pósthjórninni, sem hefur gefið ávísunina út, aðvart þegar í stað.

Áhætta við ranga myntbreytingu, hvílir á þeirri pósthjórn, sem gerir breytinguna.

3. — Þegar ekki er hægt að útborga símaávísanir sakir ófullkominnar eða ónógrar utanáskriftar, eða sakir einhvers annars, sem ekki verður heimfært upp á viðtakanda, skal sendipósthúsinu send þjónustutilkynning, er tilgreini ástæðuna til þess að útborgun hefur ekki farið fram. Sendipósthúsið rannsakar hvort hindrunin fyrir útborguninni stafi af vangá frá þjónustunnar hálfu. Sje henni um að kenna leiðrjettir það skekkjuna þegar í stað með þjónustutilkynningu. Annars gerir það sendanda aðvart og getur hann þá leiðrjett skekkjuna með þjónustutilkynningu, sem burðargjald er borgað fyrir.

Þegar skekkja í símapóstávísunum hefur ekki verið leiðrjett innan hæfilegs frests með þjónustutilkynningu, skal hún leiðrjett á sama hátt og segir fyrir um almennar pósthávísanir.

4. — Ef viðtakandi óreglulegrar almennrar pósthávísunar óskar og býðst til þess að greiða kostnaðinn, má leiðrjetta skekkjuna, sem er til hindrunar fyrir útborgun ávísunarinnar, símléiðis með þjónustutilkynningu, sem burðargjald er greitt fyrir. Ávísunin er þá geymd á ákvörðunarpósthúsinu, sem leiðrjettir hana, þegar það fær leiðrjettingsarskeytið frá sendipósthúsinu, og leggur skeytið með hinni leiðrjettu ávísun.

5. — Þegar aðeins er komin tilkynning um símapóstávísun, en sjálft skeytið vantar, má ekki borga ávísunina út við sýningu á tilkynningunni. Fyrst og fremst ber að gera fyrirspurn um símskeytið með símapjónustutilkynningu. Ákvörðunarpósthúsið gerir einnig fyrirspurn um þær símaávísanatilkynningar, sem ekki eru komnar með fyrsta pósti eftir dagsetningu ávísunarinnar. Þær símaávísanatilkynningar, sem vanta, skulu krafðar með leiðrjettingsarskýrslu, er sje eins eða lík og fyrirmynd G, er fylgir starfsreglugerð aðalsamningsins.

6. — Hafi leiðrjettingsarskeytin, er nefnd eru í 4. lið hjer að framan, komið fram vegna skekkju, er þjónustunni sje um að kenna, skulu gjöldin fyrir skeytin endurgreidd rjettum hlutaðeiganda.

7. — Pósthávísanir (almennar og símaávísanir), sem neitað er að taka við, svo og þær, þar sem viðtakendur eru óþektir, farnir án þess að hafa gefið

upp heimilisfang, eða farnir til lands, sem ekki tekur þátt í þessum samningi, skulu þegar í stað endursendar af ákvörðunarpósthúsinu til sendipósthússins, eftir að búið er að stimpla þær eða líma á þær miða, eins og segir í 4. lið XXVII. greinar starfsreglugerðar aðalsamningsins.

Símapóstávisanir, sem eru endursendar af einhverjum ástæðum, skulu, ásamt tilheyrandi tilkynningum, sendar í umslagi.

VIII.

Gildi. — Óútborgaðar ávisanir.

1. — Ávisanirnar gilda til loka næsta mánaðar á eftir þeim mánuði, sem þær eru gefnar út í. Þessi frestur er lengdur með fjórum mánuðum í viðskiftum við lönd utan Evrópu, eða í innbyrðisviðskiftum þeirra, nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi pósthjórna.

2. — Þegar þessi frestur er liðinn, er ekki lengur hægt að borga ávisanirnar út, nema eftir endurnýjunaráteiknun frá pósthjórinni, sem hefur gefið þær út, og eftir beiðni þeirrar pósthjórna, sem ákvörðunarpósthúsið heyrir undir..

3. — Endurnýjunaráteiknunin skal vera skrifuð á sjálfa ávisunina, og veitir hún henni gildi, jafnlangt og það, sem nefnt er í 1. lið þessarar greinar.

4. — Ávisanir þær, sem ekki hefur verið krafist útborgunar á á rjettum tíma, skulu, þegar eftir að fresturinn er runninn út, endursendur af pósthjórinni, sem hefur þær með höndum, til pósthjórna sendilandsins.

IX.

Ávisanir, sem ekki verður komið til skíla; týndar eða eyðilagðar ávisanir.

1. — Endurgreiðsla fyrir ávisanir, sem ekki hafa orðið útborgaðar viðtakendum, skal fara fram til sendanda, undireins og pósthjórna sendilandsins hefur fengið umræddar ávisanir í sínar hendur.

Ef um símapóstávisanir er að ræða, skal pósthjórna sendilandsins hafa í höndum sjer bæði ávisunina og tilkynningu hennar.

2. — Í stað ávisana, sem hafa tapast, týnst eða eyðilagst, má, eftir beiðni sendanda eða viðtakanda, búa út umboð til útborgunar, og lætur pósthjórna sendilandsins þau af hendi, eftir að hún í samráðum við pósthjórna ákvörðunarlandsins, hefur komist að raun um, að ávisunin hafi hvorki verið útborguð, endurgreidd nje áframsend.

Útborgunarumboðin hafa jafnlangt gildi og ávisanirnar, sem þau koma í staðinn fyrir.

80

Ef samtímis er krafist endurgreiðslu af sendanda og útborgunar af viðtakanda fyrir ávísun, sem hefur tapast eða týnst í flutningnum, er útborgunarumboðið gefið sendanda, sem upphæðin tilheyrir, meðan hún er ekki greidd viðtakanda.

Fyrir útborgunarumboð skal ekki taka nýtt burðargjald.

3. — Þegar sendandi gerir kröfu til endurgreiðslu á ávísun, sem hefur tapast, týnst eða eyðilagst, verður hann til styrktar kröfu sinni að leggja fram kvittun sína, póstkvittun eða yfirlýsingu um innborgun.

Póststjórn sendilandsins leyfir endurgreiðsluna, þegar hún er búin að fullvissa sig um, að póststjórn ákvörðunarlandsins hafi hvorki borgað nje muni borga ávísunina út.

X.

Útborgun símapóstávísana.

Útborgun símapóstávísana skal fara fram, án þess beðið sje eftir móttöku tilkynningar um staðfestingu.

XI.

Útborgunarkvittun.

1. — Þegar sendandi almennrar póstávísunar biður um að fá kvittun fyrir útborgun ávísunarinnar, línir sendipósthúsið á hana frímerki, er svarar til hins fastákveðna gjalds, sem tekið er fyrir þetta. Það eyðileggur því næst frímerkið, með því að skrifa á það með greinilegu letri orðin: „Avis de payement“ (útborgunarkvittun).

2. — Sje um símapóstávísun að ræða, er frímerkið, er svarar til gjaldsins, sett á tilkynningu ávísunarinnar.

3. — Sama dag og útborgunin fer fram, sendir pósthúsið, sem á að annast hana, sendipósthúsinu kvittun, eins eða líka og fyrirmynd C, er hjer með fylgir, og afhendir það hana aftur sendanda.

4. — Þegar sendandi biður um kvittun fyrir útborgun, eftir að búíð er að gefa póstávísunina út, skrifar sendipósthúsið nákvæma lýsingu á ávísuninni á eyðublaðið C, sem áður er útbúin með frímerkjum, er svara til gjalds þess, sem nefnt er í 5. lið 3. greinar samningsins, og sendir það síðan í umslagi til ákvörðunarpósthússins. Þegar þetta pósthús hefur útfyllt eyðublaðið, sendir það það til baka á sama hátt. Póststjórn sendilands ávísananna hefur þó heimild til þess að leggja fyrir pósthús sín að senda sjer fyrst um sinn beiðnir um útborgunarkvittanir, sem koma til þeirra meir en mánuði eftir að ávísunin er gefin út.

Fyrirspurnir um ávísanir, sem ekki hafa komið fram.

Undir fyrirspurnir um ávísun (almenna eða síma), sem ekki hefur komið fram til ákvörðunarstaðar, skal nota eyðublað, eins eða líkt og fyrirmynd D, er fylgir þessari reglugerð.

Viðvíkjandi fyrirspurnunum og hvernig þær skuli sendar, fylgja pósthúsin reglunum, sem nefndar eru í 4. lið næstu greinar hjer á undan, um útborgunarkvittanir.

Þegar ákvörðunarpósthúsið getur gefið fullnægjandi upplýsingar um afdrif ávísunarinnar, sem spurst er fyrir um, endursendir það eyðublaðið, útfyllt samkvæmt því, sem rannsóknin hefur leitt í ljós, til pósthússins, sem hefur tekið á móti fyrirspurninni. Sje um árangurslausa rannsókn að ræða eða vafasama útborgun, er eyðublaðið sent til póststjórnar sendilandsins, fyrir milli-göngu póststjórnar ákvörðunarlandsins.

Eyðublöðin D skulu prentuð á frönsku eða vera með þýðingu milli línanna á því máli. Þau skulu tilgreina nákvæmlega utanáskrift viðtakanda.

Þau skulu send í lokuðu umslagi, án þess nokkurt brjef fylgi þeim. Sjer hver póststjórn er sjálfráð að krefjast þess, með tilkynningu til alþjóðaskrifstofunnar, að fyrirspurnir, er snerta þjónustu hennar, sjeu sendar, annaðhvort til aðalskrifstofu hennar eða einhvers pósthúss, sem hún sjerstaklega tiltekur.

XIII.

Mánaðarreikningar.

1. — Í lok hvers mánaðar útbýr hver póststjórn handa sjerhverri hinna póststjórnanna sjerstakan reikning, eins og meðfylgjandi fyrirmynd E sýnir, þar sem upp eru teknar — að svo miklu leyti sem hægt er í tímatalsröð og stafrófsröð yfir útgáfupósthúsin — allar ávísanir, sem hafa verið útborgaðar á pósthúsum hennar, fyrir reikning hlutaðeigandi póststjórnar, í næsta mánuði á undan.

2. — Hún færir sömuleiðis á reikninginn upphæð þeirrar þóknunar, sem henni ber, samkvæmt 2. lið 3. greinar sammingsins, fyrir útborgaðar ávísanir á pósthúsum hennar.

Þessi þóknun er reiknuð af aðalupphæðunum í reikningnum yfir útborgaðar ávísanir, að undanskildum ávísunum, sem sendar eru burðargjaldsfrítt.

3. — Mánaðarreikningurinn er sendur póststjórninni, sem skuldar, í síðasta lagi í lok mánaðarins næst á eftir þeim, sem hann á við, ásamt tilheyrandi kvittuðum póstávísunum og símapóstávísunum með tilkynningum þeirra, að svo miklu leyti, sem hægt er.

Símapóstávísanatilkynningar, sem koma til póststjórnar ákvörðunarlands-

80 ins, eftir að búið er að senda reikninginn, sem ávísanirnar eru í, er þær tilheyra, skulu heftar við einhvern næstu reikninga, og sendar póststjórn sendilandsins.

4. — Sjeu engar útborgaðar ávísanir, skal senda hlutaðeigandi póststjórn auðan mánaðarreikning.

XIV.

Aðalreikningar.

1. — Strax eftir móttöku mánaðarreikninganna, og án þess að bíða eftir nánari rannsókn á hverjum einstökum lið þeirra, er reikningsjöfnuðurinn gerður upp í aðalreikningi, sem póststjórnin, er á inni, býr út, nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna, og fer hún þá, ef um myntbreytingu er að ræða, eftir 2. lið 6. greinar sammingsins.

Mismunur, sem seinna kynni að koma fyrir, skal tekinn upp í næsta mánaðarreikning á eftir. Honum skal slept, ef upphæðin alls nemur ekki 50 sentímum á reikningi.

Aðalreikningur skal vera viðurkendur innan tveggja mánaða eftir lok þess mánaðar, sem hann á við.

Frestur þessi er lengdur upp í fjóra mánuði í viðskiftum við lönd utan Evrópu, eða í viðskiftum milli þessara landa innbyrðis.

Póststjórnirnar geta þó komið sjer saman um að útbúa ársfjórðungs-, hálfis árs eða árs aðalreikning.

3. — Nema öðruvísi sje ákveðið, skal reikningsjöfnuðurinn greiddur með víxli, er borgist við sýningu, á höfuðborg eða einhverja verslunarborg landsins, sem inni á, í mynt þess lands, og án nokkurs taps fyrir það, þareð hin skulduga póststjórn ber allan kostnað við greiðsluna.

Víxla þessa má, þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, gefa út á annað land, með því skilyrði, að hin skulduga póststjórn beri diskontokostnaðinn.

4. — Borgunin skal framkvæmd í síðasta lagi hálfum mánuði eftir móttöku aðalreikningsins, með viðurkendum rjettum upphæðum. Frestur þessi er einn mánuður fyrir löndin í Suður-Ameríku.

Sjerhver póststjórn, sem á yfir 30000 gull-franka inni hjá annari póststjórn, hefur heimild til þess að krefjast à conto borgunar eða afborgunar, að nokkru leyti, alt að $\frac{3}{4}$ af inneign sinni, jafnvel áður en reikningnum er lokið. Skal þá krafa hennar uppfyllt innan viku.

Fari à conto borgunin ekki fram innan þess tíma, gilda fyrirmæli 3. liðs 6. greinar sammingsins.

Gagnkvæmar tilkynningar fyrir milligöngu alþjóðaskrifstofunnar.

1. — Fyrir milligöngu alþjóðaskrifstofunnar og að minsta kosti 3 mánuðum áður en samningurinn gengur í gildi, senda póststjórnir samningslandanna hver annari upplýsingar þær, sem hjer segir:

- 1° hámark það, sem hver þeirra, samkvæmt 2. lið 2. greinar samningsins, setur í sinni eigin mynt fyrir póstávisanaviðskiftin;
- 2° burðargjaldið, og ef svo ber undir, verðhlutfallið eða gengið, sem þær nota samkvæmt 3. lið 2. greinar samningsins;
- 3° skrá yfir nöfn þeirra pósthúsa sinna, sem þær heimila að gefa út og borga út alþjóðapóstávisanir, eða tilkynning um, að öll pósthúsin taki þátt í viðskiftunum;
- 4° eitt eintak af póstávisanaeyðublaði sínu;
- 5° stafsetningu á töluorðunum 1—1000, sem skrifuð verða fullum stöfum á þeirra máli á ávisanirnar, sem þær gefa út;
- 6° eftir hve langan tíma upphæðir þær, sem ekki hefur verið krafist útborgunar á af rjettum hlutaðeigendum, falla til ríkisins, samkvæmt innanlands-löggjöf þeirra;
- 7° tilkynning um þátttöku í símapóstávisanaviðskiftum, ef svo ber undir;
- 8° lista yfir þau lönd, sem þær hafa póstávisanaviðskifti við á grundvelli samningsins;
- 9° lista yfir þau lönd, sem ekki taka þátt í samningnum, en sem þær geta verið milliliðir fyrir í póstávisanaviðskiftum.

2. — Sjerhver breyting, sem síðar kann að verða á einhverju ofangreindra atriða, skal tafarlaust tilkynnt á sama hátt.

Þar að auki skal þó sjerhver breyting á verðhlutfallinu tilkynnt hlutaðeigandi póststjórn þegar í stað.

XVI.

Frumvörp milli póstþinga.

1. — Á tímabilinu milli póstþinganna, sem nefnd eru í 27. grein aðalsamningsins, hefur sjerhver póststjórn samningslandanna rjett til þess að senda öðrum samningspóststjórnnum, um alþjóðaskrifstofuna, frumvörp til breytinga á ákvæðum þessarar reglugerðar.

2. — Með sjerhvert frumvarp skal farið eins og segir í XLIV. grein starfsreglugerðar aðalsamningsins.

80

3. — Til þess að öðlast gildi, verða frumvörpin að fá:

- 1° öll greidd atkvæði, ef um er að ræða viðbót á nýjum ákvæðum eða breytingu á ákvæðum þessarar greinar og II., X. og XVII. greinar reglugerðarinnar;
- 2° tvo þriðju greiddra atkvæða, ef um er að ræða breytingu á ákvæðum í I., III., IV., V. VI., IX. og XI. grein;
- 3° einfaldan meirihluta atkvæða, ef um er að ræða breytingu á öðrum greinum eða skilning á hinum ýmsu ákvæðum reglugerðarinnar, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem nefnt er í 25. grein aðalsamningsins.

4. — Hinar samþykta tillögur skulu staðfestar með vanalegri tilkynningu frá alþjóðaskrifstofunni til allra samningspóststjórna.

5. — Sjerhver breyting eða ákvörðun, sem samþykkt er, gengur ekki í gildi, fyr en að minsta kosti 3 mánuðum eftir tilkynninguna.

XVII.

Gildi reglugerðarinnar.

1. — Reglugerð þessi gengur í gildi sama dag og sjálfur samningurinn.
2. — Hún skal gilda jafnlengi og samningurinn, nema hún verði endurnýjuð samkvæmt sameiginlegum vilja hlutaðeigandi aðila.

Samin í Madrid þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

(Nöfn fulltrúanna).

Póstbögglassamningur.

Convention

concernant

l'échange des colis postaux

conclu entre

l'Allemagne, la République Argentine, l'Autriche, la Belgique et la Colonie du Congo Belge, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la Chine, la République de Colombie, la République de Costa-Rica, la République de Cuba, le Danemark, la République Dominicaine, l'Égypte, l'Équateur, l'Espagne et les Colonies Espagnoles, l'Éthiopie, la Finlande, la France, l'Algérie, les Colonies et Protectorats Français de l'Indochine, l'ensemble des autres Colonies Françaises, la Grèce, le Guatemala, la République d'Haiti, la République du Honduras, la Hongrie, l'Inde Britannique, l'Islande, l'Italie et les Colonies Italiennes, le Japon, le Chosen, l'ensemble des autres Dépendances Japonaises, la République de Liberia, le Luxembourg, le Maroc (à l'exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), le Nicaragua, la Norvège, la République de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, les Indes Néerlandaises, les Colonies Néerlandaises en Amérique, le Pérou, la Perse, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique, les Colonies Portugaises de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la Russie, la République de St-Marin, le Salvador, le Territoire de la Sarre, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, le Royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Tchécoslovaquie, la Tunisie, la Turquie, l'Uruguay et les États-Unis de Venezuela.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 21 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté la Convention suivante :

Article 1.

Objet de la Convention.

1. — Il peut être expédié, sous la dénomination de colis postaux, de l'un des pays mentionnés ci dessus pour un autre de ces pays, des colis avec ou sans

Samningur

80

um skifti á póstbögglum gerður milli

Dýskalands; Lýðveldisins Argentínu; Austurríkis; Belgíu og belgisku Congo; Bolívíu; Brasilíu; Búlgaríu; Chili; Kína; Lýðveldisins Columbíu; Lýðveldisins Costa-Rica; Lýðveldisins Cuba; Danmerkur; Hins dominíkanska Lýðveldis; Egyptalands; Equator; Spánar og spánskra nýlenda; Etiópíu; Finnlands; Frakklands; Algiers; Hinna frönsku nýlenda og vernduðu landa í Indókína; Allra annara franskra nýlenda; Grikklands; Guatemala; Lýðveldisins Haíti; Lýðveldisins Honduras; Ungverjalands; Breska Indlands; Íslands; Ítalíu og ítalskra nýlenda; Japans; Chosen; Allra annara japanskra eigna; Lýðveldisins Líberíu; Luxemburg; Marokkó (að undanskildum spanska hlutanum); Marokkó (spanski hlutinn); Nicaragua; Noregs; Lýðveldisins Panama; Paraguay; Hollands; Hollenskra Indía; Hollenskra nýlenda í Ameríku; Perú; Persíu; Póllands; Portúgals; Hinna portúgölsku nýlenda í Afríku; Hinna portúgölsku nýlenda í Asíu og Ástralíu; Rúmeníu; Rússlands; Lýðveldisins San Marino; Salvador; Saarhjeraðsins; Konungsríkis Serba, Króata og Slovena; Konungsríkisins Síam; Svíþjóðar; Sviss; Tjekkoslóvakíu; Tunis; Tyrklands; Uruguay og Bandaríkja Venezuela.

Samkvæmt 21. grein aðalsamningsins, hafa undirritaðir fulltrúar stjórnanna í ofangreindum löndum, í sameiningu og með þeim fyrirvara, að fullgilding fái st, orðið ásáttir um eftirfarandi samning:

1. grein.

Efni samningsins.

1. — Milli hinna ofangreindu landa má senda undir nafninu „póstbögglar“, böggla með eða án tilgreinds verðs, alt að 10 kílógrömmum að þyngd,

80

valeur déclarée jusqu'à concurrence de 10 kilogrammes, avec les coupures de poids suivantes : jusqu'à 1 kilogramme, de 1 à 5 kilogrammes et de 5 à 10 kilogrammes.

Par exception, il est loisible à chaque pays de n'accepter que les colis de la coupure de poids de 5 kilogrammes et de ne pas se charger des colis avec déclaration de valeur, ni des colis encombrants.

Chaque pays fixe, en ce qui le concerne, la limite supérieure de la déclaration de valeur, laquelle ne peut, en aucun cas, descendre au-dessous de 1.000 francs.

Dans les relations entre deux ou plusieurs pays qui ont adopté des maxima différents, c'est la limite la plus basse qui doit être réciproquement observée.

2. — Les Administrations des postes des pays correspondants peuvent convenir d'admettre les colis d'un poids de plus de 10 kilogrammes sur la base des dispositions de la Convention, sauf augmentation de la taxe et de la responsabilité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie.

3. — Le Règlement d'exécution détermine les autres conditions auxquelles les colis sont admis au transport.

Article 2.

Transit des colis.

1. — La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des Offices qui participent au transport est engagée dans les limites déterminées par l'article 16 ci-après.

En conséquence, les diverses Administrations participant à la présente Convention peuvent s'expédier réciproquement des colis postaux par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs d'entre elles.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Offices intéressés, la transmission des colis postaux échangés entre pays non limitrophes s'opère à découvert.

Article 3.

Rétribution du transport.

1. — L'Administration du pays d'origine est redevable envers chacune des Administrations participant au transit territorial, d'un droit de 0 fr. 30 par colis jusqu'au poids de 1 kilogramme, de 0 fr. 50 par colis jusqu'au poids de 5 kilogrammes, et de 0 fr. 90 par colis de 5 à 10 kilogrammes.

2. — En outre, s'il y a un ou plusieurs transports maritimes, l'Administration du pays d'origine doit, à chacun des Offices dont les services participent

með þessum þyngdartakmörkum: að 1 kg.; frá 1 kg. að 5 kg. og frá 5 kg. að 10 kg.

Sem undantekning gildir það, að hvert land hefur leyfi til, að taka aðeins böggla með þyngdartakmarkinu 5 kg., og að takast ekki á hendur flutning á bögglum með tilgreindu verði, eða á rúmfrekum bögglum.

Sjerhvert land ákveður fyrir sig hámarkið fyrir hið tilgreinda verð, og má það undir engum kringumstæðum vera lægra en 1000 frankar.

Í viðskiftum milli tveggja eða fleiri landa, er hafa ákveðið mismunandi hámark, skal lægsta takmarkið lagt til grundvallar fyrir viðskiftunum á báðar hliðar.

2. — Póststjórnir hinna tilsvarandi landa geta komið sjer saman um, að taka á móti böggjum, sem eru þyngri en 10 kg., mót hækkun á burðargjaldinu og á ábyrgðinni, ef glötun, rán eða skaða ber að höndum.

3. — Starfsreglugerðin ákveður öll önnur skilyrði, sem sett eru við flutning á böggjum.

2. grein.

Transít á böggjum.

1. — Transít er heimuluð yfir landsvæði sjerhvers lands, er gengið hefur að samningnum, og er ábyrgð sú, er hvílir á þeim póststjórnnum, er taka þátt í flutningnum, nánar ákveðin í 16. grein hjer á eftir.

Af þessu leiðir, að hinar ýmsu póststjórnir, er gengið hafa að þessum samningi, geta sent hver annari póstböggla fyrir milligöngu einnar eða fleiri milliliggjandi póststjórna.

2. — Sje ekki öðruvísi ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna, skulu böggjar í viðskiftum við lönd, er ekki liggja saman, sendast í stykkjatali.

3. grein.

Borgun á flutningnum.

1. — Póststjórn sendilandsins greiðir sjerhverri póststjórn, sem tekur þátt í landtransítinni, fr. 0,30 fyrir böggul að 1 kg. að þyngd, fr. 0,50 fyrir böggul að 5 kg. á þyngd og fr. 0,90 fyrir böggul frá 5—10 kg. á þyngd.

2. — Ennfremur skuldar póststjórn sendilandsins, ef um er að ræða einn eða fleiri sjóflutninga, sjerhverri póststjórn, sem tekur þátt í sjóflutningnum.

80 au transport maritime, et, le cas échéant, pour chacun de ces services, un droit dont le taux est fixé par colis savoir :

ÉCHELONS DE DISTANCE	Colis	Colis	Colis
	jusqu'à 1 kilogramme	jusqu'à 5 kilogrammes	de 5 à 10 kilogrammes
Jusqu'à 500 milles marins	0,15	0,25	0,45
de 501 à 1.000 milles marins	0,25	0,40	0,75
de 1.001 à 2.000 — —	0,40	0,60	1,10
de 2.001 à 3.000 — —	0,50	0,80	1,45
de 3.001 à 4.000 — —	0,60	1,00	1,80
de 4.001 à 5.000 — —	0,70	1,20	2,15
de 5.001 à 6.000 — —	0,80	1,40	2,50
de 6.001 à 7.000 — —	0,90	1,60	2,85
de 7.001 à 8.000 — —	1,00	1,80	3,20
de 8.001 à 9.000 — —	(maximum)	2,00	3,55
de 9.001 à 10.000 — —	2,20	3,90
c'est à dire, au delà de 1.000 milles marins, il convient d'ajouter	0,20	0,35
par 1.000 milles ou fraction de 1.000 milles excédant			

Ces parcours sont calculés, le cas échéant, d'après la distance moyenne entre le port respectifs des deux pays correspondants.

Toutefois, pour les colis jusqu'à 1 kilogramme le droit dû à chacun des Offices dont les services participent au transport maritime, ne doit pas excéder le taux de 1 franc par colis, sans égard aux parcours.

3. — Les pays signataires de la présente Convention, qu'ils aient ou non le franc comme unité monétaire, ont la faculté, sous réserve d'aviser un mois au moins à l'avance, l'Administration des postes suisses, de réduire ou de majorer simultanément leurs taxes territoriales de départ et d'arrivée. La réduction ou la majoration sera valable pendant une période de six mois au minimum. La majoration ne pourra, en aucun cas, dépasser, pour chaque coupure de poids, les taxes normales correspondantes.

Toutefois, la taxe qui revient au pays d'origine ou de destination ne pourra dépasser la taxe perçue dans son service interne pour les colis de la même coupure de poids.

La même faculté de réduction ou de majoration de 100% au maximum, est accordée aux pays contractants, en ce qui concerne les droits applicables aux transports maritimes indiqués au paragraphe 2 ci-dessus. Toutefois, la majoration ne peut être demandée que lorsqu'elle est appliquée aussi aux colis postaux

um, og ef til vill fyrir hverja sjerstaka pósthjónustu, þóknun, sem er fast-
ákveðin fyrir hvern böggul, eins og hjer segir:

VEGALENG D	Böggull alt að 1 kg.	Böggull alt að 5 kg.	Böggull frá 5 til 10 kg.
Alt að 500 sjómílum	0,15	0,25	0,45
frá 501— 1000 sjómílum	0,25	0,40	0,75
» 1001— 2000 —	0,40	0,60	1,10
» 2001— 3000 —	0,50	0,80	1,45
» 3001— 4000 —	0,60	1,00	1,80
» 4001— 5000 —	0,70	1,20	2,15
» 5001— 6000 —	0,80	1,40	2,50
» 6001— 7000 —	0,90	1,60	2,85
» 7001— 8000 —	1,00	1,80	3,20
» 8001— 9000 —	(hámark)	2,00	3,55
» 9001—10000 —	2,20	3,90
p. e. a. s. yfir 1000 sjómílur skal bæta við fyrir hverjar 1000 mílar eða brot úr 1000 mílum, sem fram yfir er.	.	0,20	0,35

Þessar vegalengdir reiknast, ef svo ber undir, eftir meðalfjarlægð milli hlutaðeigandi hafna tveggja samningslandanna.

Fyrir böggul alt að 1 kg. má þóknunin til sjerhverrar pósthjónunar, sem tekur þátt í sjóflutningnum, þó aldrei fara fram úr 1 franka fyrir böggulinn, án tillits til vegalengdarinnar.

3. — Lönd þau, sem skrifa undir samning þenna, skulu, hvort sem þau hafa frankann að mynt eða ekki, hafa rjett til þess að lækka eða hækka samtímis landburðargjald sitt við burtför eða komu, með þeim fyrirvara, að þau tilkynni það svissnesku pósthjónuninni, að minsta kosti mánuði á undan. Lækkunin eða hækkunin skal gilda um 6 mánaða tímabil minst. Hækkunin má, hvernig sem á stendur, ekki fara fram úr hinum almennu töxtum, sem gilda fyrir hvert þyngdarmark.

Þó getur gjald það, sem fellur til sendi- eða ákvörðunarlandsins, ekki farið fram úr því gjaldi, sem tekið er í innanríkisþjónustu þeirra, fyrir böggla undir sama þyngdarmarki.

Sami rjettur til lækkunar eða hækkunar um 100% mest, er heimilaður samningslöndunum, að því er snertir gjöld þau, er taka skal fyrir sjóflutning og getið er um í 2. lið hjer að ofan. Þó má ekki krefjast þessarar hækkunar, nema hún sje líka tekin fyrir pósthöggla frá því landi, sem tækin heyra undir,

80 du pays dont dépendent les services qui effectuent les transports maritimes, les relations entre ce pays et ses colonies étant exceptées.

4. — Pour les colis encombrants, les bonifications fixées par les paragraphes 1 et 2 précédents sont augmentées de 50 pour cent.

5. — Indépendamment des frais de transit précités, l'Administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance pour les colis avec valeur déclarée, envers chacune des Administrations dont les services participent au transport avec responsabilité et, le cas échéant, pour chacun de ces services, d'une quote-part de droit d'assurance fixée, par 300 francs ou fraction de 300 francs, à 0 fr. 05 pour transit territorial et à 0 fr. 10 pour transit maritime.

6. — Les droits fixés en francs ou en centimes et prévus par la présente Convention, se rapportent au franc-or conforme au poids et au titre des monnaies d'or établis par la législation en vigueur dans les divers pays qui ont adopté cette unité monétaire.

Les équivalents des droits sont fixés, dans la monnaie des pays contractants, de la manière prévue à l'article II du Règlement d'exécution de la présente Convention.

Article 4.

Obligation de l'affranchissement.

L'affranchissement des colis postaux est obligatoire.

Article 5.

Taxes et surtaxes; avis de réception.

1. — La taxe des colis postaux se compose d'un droit comprenant autant de fois 0 fr. 30 par colis jusqu'au poids de 1 kilog., 50 centimes par colis jusqu'au poids de 5 kilog. et 90 centimes par colis de 5 à 10 kilog., qu'il y a d'Offices, participant au transport territorial, avec addition, le cas échéant, pour les quotes-parts terminales (départ et arrivée) de la surtaxe prévue au § 3 de l'article 3. Il convient d'ajouter, s'il y a lieu, le droit maritime prévu à l'article 3, paragraphe 2, ainsi que la surtaxe maritime correspondante prévue au § 3 et les taxes, droits et surtaxes mentionnés dans les paragraphes ci-après.

2. — Les colis encombrants sont soumis à une taxe additionnelle de 50 pour cent qui est arrondie, s'il y a lieu, par 5 centimes. Cette taxe additionnelle ne s'applique pas aux surtaxes prévues aux §§ 4 et 5 ci-après.

3. — Pour les colis avec valeur déclarée, il est ajouté, par fraction indivisible de 300 francs :

sem sjóflutningurinn er framkvæmdur með, að undanskildum samböndunum milli landsins sjálfs og nýlenda þess.

4. — Sjeu böggjarnir rúmfrekir, hækka þóknanir þær, sem nefndar eru í 1. og 2. lið að ofan, um 50%.

5. — Auk hinna ofanefndu transítgjalda skuldar póststjórn sendilandsins, sem ábyrgðargjald fyrir böggla með tilgreindu verði, sjerhverri póststjórn, sem tekur þátt í flutningnum með ábyrgðarskyldu, og ef svo ber undir, fyrir hverja sjerstaka póstþjónustu, hlut af ábyrgðargjaldinu, sem er ákveðinn fyrir hverja 300 franka eða brot úr 300 frönkum fr. 0,05 fyrir landtransít og fr. 0,10 fyrir sjótransít.

6. — Gjöld þau, sem ákveðin eru í frönkum og sentímum í þessum samningi, eiga við gullfranka, er svari bæði að þyngd og efnisgæðum til gullpeninga þeirra, er slegnir eru samkvæmt gildandi lögum hinna ýmsu landa, er hafa tekið upp þessa mynteiningu.

Jafngildi þessara gjalda í mynt samningslandanna er ákveðið eins og segir í II. grein starfsreglugerðar þessa samnings.

4. grein.

Frímerkingarskylda.

Undir póstböggla skal vera borgað að fullu fyrirfram.

5. grein.

Burðargjald og aukaburðargjöld; móttökukvittanir.

1. — Burðargjaldið undir póstböggla er samsett af gjaldi, sem er eins mörgum sinnum fr. 0,30 fyrir böggul alt að 1 kg., 50 sentímar fyrir böggul alt að 5 kg., og 90 sentímar fyrir böggul frá 5 til 10 kg. og póststjórnirnar eru, sem taka þátt í útflutningnum, með viðbót, ef svo ber undir, af aukaburðargjaldi því, sem nefnt er í 3. lið 3. greinar, fyrir burðargjaldshluta endastöðva (burtfarar- og komulands). Ef ástæða er til, skal og bæta við sjóburðargjaldinu, sem nefnt er í 2. lið 3. greinar, svo og þessu tilsvareandi aukasjóburðargjaldi, sem nefnt er í 3. lið, og gjöldum, þóknunum og aukagjöldum, sem nefnd eru í næstu liðum hjer á eftir.

2. — Fyrir rúmfreka böggla skal taka 50% viðbótargjald, sem eftir ástæðum má hækka eða lækka þannig, að það sje deilanlegt með 5 sentímum. Þetta viðbótargjald gildir ekki um aukaburðargjöld þau, sem nefnd eru í 4. og 5. lið hjer á eftir.

3. — Fyrir böggla með tilgreindu verði er tekið fyrir hverja heila upphæð af 300 frönkum

- a) un droit de 5 centimes par Administration participant au transport territorial;
- b) un droit de 10 centimes par service maritime emprunté.

Toutefois, comme mesure de transition, est réservée à l'Office d'origine la faculté de percevoir un droit autre que ceux indiqués ci-dessus, pourvu que le droit perçu sur l'expéditeur ne dépasse pas au total 50 centimes par 300 francs de la somme déclarée.

Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure ont le droit de percevoir, de ce chef, pour les colis avec valeur déclarée, une surtaxe spéciale sans que le total de cette surtaxe et du droit d'assurance normal puisse dépasser le droit prévu à l'alinéa précédent.

Chaque pays d'origine a la faculté d'appliquer, à son profit, un droit d'expédition dont la quotité ne peut dépasser 50 centimes par colis avec valeur déclarée.

4. — Comme mesure de transition, chacun des pays contractants a la faculté d'appliquer aux colis postaux provenant ou à destination de ses bureaux une surtaxe de 0 fr. 25 par colis.

Exceptionnellement, cette surtaxe peut être élevée à 0 fr. 75 au maximum pour la République Argentine, l'Autriche, la Bolivie, le Brésil, le Chili, la Chine, la Colombie, l'Égypte (pour ce qui concerne les bureaux du Soudan), l'Équateur, la Finlande, la Grèce, le Guatemala, l'Indochine (pour divers bureaux du Laos indochinois), l'Inde britannique, le Nicaragua, la République de Panama, le Pérou, les Colonies portugaises d'Afrique (pour divers bureaux de l'Angola et du Mozambique), la Russie d'Europe et la Russie d'Asie prises chacune séparément, le Salvador, le Siam, la Suède, la Turquie d'Asie, l'Uruguay, le Venezuela; à 50 centimes pour la Bulgarie, la République d'Haïti et l'Islande; à 40 centimes pour la République Dominicaine, et à 1 fr. 50 pour les Colonies néerlandaises.

L'Éthiopie a la faculté d'appliquer provisoirement les surtaxes de 40 centimes, 1 fr. 25 et 1 fr. 70 respectivement, pour les colis de chacune des trois coupures de poids (1 kg., 1 à 5 kg., 5 à 10 kg.).

La République de Panama a la faculté d'appliquer provisoirement une surtaxe de 50 centimes pour le transport des colis à travers l'Isthme.

5. — Le transport entre la France continentale, d'une part, l'Algérie et la Corse, d'autre part, donne lieu, à la charge de l'expéditeur et par colis à une surtaxe égale, à titre de bonification maritime, au droit maritime applicable au transport n'excédant pas 500 milles marins, et pour les colis de valeur déclarée, à un droit supplémentaire d'assurance de 10 centimes par 300 francs ou fraction.

Tout colis postal avec déclaration de valeur en provenance ou à destination de la Corse et de l'Algérie donne lieu à la charge de l'expéditeur et à titre de droit territorial corse ou algérien, à une taxe supplémentaire d'assurance de 5 centimes par 300 francs ou fraction.

- a) 5 sentíma gjald fyrir hverja pósthjórn, er tekur þátt í landflutningnum.
 b) 10 sentíma gjald fyrir hvern notaðan sjóflutning.

Til bráðabirgða er þó sendipóststjórninni heimilaður rjettur til þess að taka annað gjald en þau gjöld, sem nefnd eru hjer að framan, með því skilyrði, að gjaldið, sem tekið er af sendanda, fari ekki í alt fram úr 50 sentímum fyrir hverja 300 franka af hinni tilgreindu upphæð.

Þau lönd, sem kunna að vilja taka á sig áhættu, sem stafar af ofurefli (vis major), hafa heimild til þess, að taka fyrir það sjerstakt aukagjald fyrir böggla með tilgreindu verði, án þess þó að samanlögð upphæð þessa aukagjalds og hins almenna ábyrgðargjalds megi fara fram úr því gjaldi, sem nefnt er í næstu málsgrein hjer á undan.

Sjerhvert sendiland hefur heimild til þess að leggja á, til eigin tekna, afgreiðslugjald, er eigi nemi meira en 50 sentímum fyrir hvern böggul með tilgreindu verði.

4. — Til bráðabirgða er hverju sammingslandi heimilaður rjettur til þess að krefjast viðbótargjalds fyrir pósthögglu, er koma frá eða til pósthúsa þess, og nemi fr. 0,25 fyrir böggulinn.

Þetta viðbótargjald má, sem undantekningu, hækka upp í fr. 0,75 mest fyrir Lýðveldið Argentínu, Austurríki, Bolívíu, Brasilíu, Chili, Kína, Colúmbíu, Egyptaland (að því er snertir pósthúsin í Súdan), Equator, Finnland, Grikkland, Guatemala, Indókína (fyrir ýms pósthús í indókínverska Laos), Breska Indland, Nicaragua, Lýðveldið Panama, Perú, Portúgalskar nýlendur í Afríku (fyrir ýms pósthús í Angóla og Mósambík), Rússland í Evrópu og Rússland í Asíu, hvort fyrir sig, Salvador, Síam, Svíþjóð, Tyrkland í Asíu, Úrúguay, Venezúela; upp í 50 sentíma fyrir Búlgaríu, Lýðveldið Haíti og Ísland; upp í 40 sentíma fyrir dominíkanska Lýðveldið, og upp í 1 fr. 50 fyrir hollenskar nýlendur.

Etiopía hefur heimild til fyrst um sinn að taka í viðbótargjald 40 sentíma, 1 fr. 25 og 1 fr. 70 fyrir böggla með rjetttri tilvísun til hinna þriggja þyngdarmarka (1 kg., 1 til 5 kg., 5 til 10 kg.).

Lýðveldið Panama hefur rjett til fyrst um sinn að taka í viðbótargjald 50 sentíma fyrir flutning á bögglum yfir eyðið.

5. — Fyrir flutning milli Frakklands annars vegar, Algier og Korsíku hinsvegar, má taka af sendanda fyrir hvern böggul viðbótargjald, er, sem sjóflutningsþóknun, sje jafnmikið og sjóflutningsgjald það, sem tekið er fyrir flutning, þegar vegalengdin fer ekki fram úr 500 sjómílum, og fyrir böggla með tilgreindu verði í aukaábyrgðargjald 10 sentíma fyrir hverja 300 franka eða minna.

Fyrir hvern pósthögglu með tilgreindu verði frá eða til Korsíku og Algier, skal taka af sendanda, sem korsíkanskt eða algierískt landburðargjald, aukaábyrgðargjald 5 sentíma fyrir hverja 300 franka eða minna.

Il est loisible à l'Administration espagnole de percevoir une surtaxe de 0 fr. 25 pour le transport entre l'Espagne continentale d'une part, les îles Baléares, les possessions espagnoles du Nord de l'Afrique et les bureaux de la zone espagnole du Maroc, d'autre part, et de 0 fr. 50 pour le transport entre l'Espagne continentale et les îles Canaries.

Il est loisible à l'Administration portugaise de percevoir une surtaxe de 1 fr. 50 par colis jusqu'à 5 kilog. pour le transport entre le Portugal continental et les îles Madère et Açores.

6. — L'expéditeur d'un colis postal peut obtenir un avis de réception de cet objet en payant d'avance un droit fixe égal à la taxe d'une lettre de port simple. Le double de ce droit peut être perçu pour les avis de réception demandés postérieurement au dépôt du colis, ainsi que pour les demandes de renseignements, à moins que l'expéditeur n'ait déjà acquitté la taxe spéciale pour obtenir un avis de réception. Le double dudit droit peut être également perçu de l'expéditeur d'un colis tombé en rebut, au moment où il aura à remplir la formule d'avis de non-remise mentionnée à l'article XV du Règlement d'exécution. Les droits sont acquis en entier à l'Administration du pays d'origine.

Article 6.

Bonifications aux Offices de destination et aux Offices intermédiaires.

L'Office expéditeur bonifie pour chaque colis :

- a) à l'Office destinataire, par colis jusqu'au poids de 1 kilog., le cas échéant, 30 centimes; par colis jusqu'au poids de 5 kilog. 50 centimes, et par colis de 5 à 10 kilog. 0.90, avec addition, s'il y a lieu, des surtaxes prévues aux 5 premiers paragraphes de l'article 5 précédent et d'un droit de 0 fr. 05 pour chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs de valeur déclarée ainsi que du droit de remise à domicile par exprès prévu à l'article 9;
- b) éventuellement à chaque Office intermédiaire, les droits fixés par l'article 3.

Article 7.

Droits de factage et de formalités en douane.

Il est loisible au pays de destination de percevoir, pour le factage et pour l'accomplissement des formalités en douane, un droit dont le montant total ne peut pas excéder 0 fr. 50 par colis. Sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés, cette taxe est perçue du destinataire au moment de la livraison du colis. En outre, il est accordé aux Offices de destination la faculté de percevoir un droit de factage spécial qui ne peut dépasser 50 centimes, chaque fois qu'un

Hinni spönsku póststjórn er leyfilegt að taka í viðbótargjald fr. 0,25 fyrir flutning milli Spánar annarsvegar, Balearisku eyjanna, spanskra nýlenda í Norðurafríku og pósthúsanna á spánska sviðinu af af Marokkó hinsvegar, svo og fr. 0,50 fyrir flutning milli Spánar og Kanaríeyja.

Hinni portúgölsku póststjórn er heimilt að taka í viðbótargjald 1 fr. 50 fyrir böggul alt að 5 kílógr. í flutningum milli Portúgal og eyjanna Madeira og Açores.

6. — Sendandi póstbögguls getur fengið móttökukvittun fyrir honum, með því að borga fyrirfram fastákveðið gjald, er nemi burðargjaldi undir einfalt brjef. Þetta gjald tvöfalt má taka fyrir móttökukvittanir, sem beðið er um eftir að böggullinn hefur verið settur á póst, svo og fyrir beiðnir um upplýsingar, nema sendandi sje þegar búinn að greiða hið sjerstaka gjald fyrir móttökukvittun. Þetta gjald tvöfalt má einnig taka af sendanda bögguls, sem ekki hefur komist til skila (rebut bögguls), þegar hann þarf að fylla út tilkynningu viðvíkjandi böggli, sem ekki verður komið til skila, og nefnd er í XV. grein starfsreglugerðarinnar.

Gjöldin falla óskert til póststjórnar sendilandsins.

6. grein.

Þóknanir til póststjórna ákvörðunarlandanna og til milliliggjandi póststjórna.

Fyrir hvern böggul greiðir póststjórn sendilandsins þessa þóknun:

- a) til póststjórnar ákvörðunarlandsins, fyrir böggul alt að 1 kg., ef til kemur, 30 sentíma; fyrir böggul alt að 5 kg. 50 sentíma, og fyrir böggul frá 5 til 10 kg. 0,90 og í viðbót, ef svo ber undir, viðbótargjöld þau, sem nefnd eru í 5 fyrstu liðum 5. greinar hjer á undan og 5 sentíma gjald fyrir hverja 300 franka upphæð eða minna af tilgreindu verði, svo og gjald fyrir hraðboða-flutning á heimili, sem nefnt er í 9. grein.
- b) ef til kemur, sjerhverri milliliggjandi póststjórn gjöld þau, sem ákveðin eru í 3. grein.

7. grein.

Gjald fyrir útburð og tollmeðferð.

Fyrir útburð og tollmeðferð er ákvörðunarlandinu heimilt að taka gjald er samanlagt má ekki fara fram úr fr. 0,50 fyrir böggullinn. Sje ekki öðruvísi ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna, er gjald þetta tekið af viðtakanda um leið og honum er afhentur böggullinn. Þar að auki er póststjórnnum ákvörðunarlandsins heimilaður rjettur, til þess að taka sjerstakt gjald fyrir útburð, ekki

80 colis est présenté au domicile du destinataire, après une première présentation infructueuse.

Article 8.

Colis contre remboursement.

1. — Les colis peuvent être expédiés grevés de remboursement dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'assurer ce service. Le maximum du remboursement est égal au maximum fixé pour les mandats de poste à destination des pays d'origine des colis.

Toutefois, chaque Office est obligé d'admettre en transit les colis contre remboursement, quel que soit le montant du remboursement.

2. — Il est perçu sur l'expéditeur d'un colis grevé de remboursement une taxe spéciale de 1 pour 100 du montant du remboursement. L'Office expéditeur a la faculté d'arrondir la taxe d'après les convenances de son système monétaire et de fixer un minimum de perception qui ne peut dépasser une demi-unité monétaire.

La taxe de 1 pour 100 est partagée entre l'Administration du pays d'origine et celle du pays de destination de la manière prescrite par le Règlement d'exécution.

3. — La liquidation des montants des remboursements encaissés est effectuée au moyen de mandats de remboursement, qui sont délivrés gratuitement.

Le montant d'un mandat de remboursement tombé en rebut reste à la disposition de l'Administration du pays d'origine du colis grevé de remboursement.

A tous les autres égards, les mandats de remboursements sont soumis aux dispositions fixées par l'Arrangement concernant l'échange des mandats de poste, sous les réserves prévues au Règlement d'exécution.

4. — La perte d'un colis grevé de remboursement engage la responsabilité du service postal dans les conditions déterminées par l'article 16 ci-après pour les colis non grevés de remboursement.

Après la livraison de l'objet, l'Administration du pays de destination est responsable du montant du remboursement, à moins qu'elle ne puisse prouver que le colis et le bulletin d'expédition y afférent ne portaient pas, lors de la transmission à son service, les désignations prescrites, pour les colis grevés de remboursement, par le Règlement d'exécution.

Les sommes encaissées régulièrement du destinataire sont garanties à l'expéditeur dans les conditions déterminées par l'Arrangement concernant les mandats de poste, sauf dans les cas prévus au 2. alinéa de l'article 17 de la présente Convention.

5. — Les dispositions des §§ 5 et 6 de l'article 8 de la Convention principale s'appliquent également aux colis postaux grevés de remboursement.

yfir 50 sentíma, í hvert sinn, sem böggull er borinn á heimili viðtakanda, eftir að fyrsta tilraun til afhendingar hefur verið árangurslaus. 80

8. grein.

Póstkröfuböggla.

1. — Böggla með póströfu má senda í viðskiftum þeirra landa, þar sem póststjórnirnar hafa orðið ásáttar um þess konar viðskifti. Hámark verðupphæðar á póströfu er jafnt og hámark póstávísana til sendilands böggla.

Þó er sjerhverri póststjórn skylt að leyfa transít á póströfubögglum, hver sem póströfuupphæðin er.

2. — Af sendanda póströfubögguls er tekið sjerstakt gjald 1 á móti 100 af upphæð póströfunnar. Sendipóststjórnin hefur leyfi til þess að hækka eða lækka gjaldið eftir því, sem við á, vegna myntar hennar, og að fastákveða minsta gjald, sem ekki má fara fram úr hálfri mynteiningu.

Gjaldinu 1 á móti 100 er skift á milli póststjórnar sendilandsins og póststjórnar ákvörðunarlandsins á þann hátt, sem segir fyrir í starfsreglugerðinni.

3. — Greiðsla hinna innheimtu póströfuupphæða fer fram með póströfuávísunum, sem eru látnar í tje ókeypiss.

Upphæð póströfuávísunar, sem ekki hefur orðið komið til skila, er til umráða fyrir póststjórn landsins, sem póströfuböggullinn er frá.

Að öllu öðru leyti eru póströfuávísanir háðar sömu skilyrðum og sett eru í samningnum um póstávísanaviðskiftin með þeim fyrirvara, sem tekinn er fram í starfsreglugerðinni.

4. — Ef póströfuböggull glatast, hefur það í för með sjer ábyrgð á hendur póststjórninni, eftir sömu reglum og ákveðnar eru í 16. grein hjer á eftir, um böggla, sem engin póstkrafa hvílir á.

Þegar póststjórn ákvörðunarlandsins hefur afhent sendingu, ber hún ábyrgð á póströfuupphæðinni, nema hún geti sannað að böggullinn og fylgi-brjef hans hafi ekki, þegar þau komu í hennar höndur, verið útbúin með þeim athugasemdum, sem gilda um póströfuböggla samkvæmt sarfsreglugerðinni.

Hinar reglulega innheimtu upphæðir, hjá viðtakanda, eru ábyrgstar sendanda samkvæmt skilyrðum þeim, sem ákveðin eru með samningnum um póstávísanaviðskiftin, að undanteknum þeim atriðum, sem nefnd eru í 2. máls-grein 17. greinar þessa samnings.

5. — Ákvæðin í 5. og 6. lið 8. greinar aðalsamningsins gilda einnig um póströfuböggla.

Article 9.

Remise par exprès.

1. — Les colis sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par un porteur spécial immédiatement après leur arrivée, dans les pays de l'Union dont les Administrations conviennent de se charger de ce service.

Ces envois, qui sont qualifiés „exprès“, sont soumis à une taxe spéciale; cette taxe est fixée à 0 fr.50 et doit être entièrement acquittée d'avance par l'expéditeur, en sus du port ordinaire, que le colis puisse, ou non, être remis au destinataire ou seulement signalé par exprès dans le pays de destination. Elle fait partie des bonifications dévolues à ce pays.

2. — Si un colis de l'espèce est, par suite de changement de domicile du destinataire, réexpédié à un autre pays sans que la remise par exprès ait été tentée, la taxe fixe payée par l'expéditeur est bonifiée au nouveau pays de destination, si celui-ci a consenti à se charger de la remise par exprès; dans le cas contraire, cette taxe reste acquise à l'Office du pays de la première destination; il en est de même lorsque les colis sont tombés en rebut.

3. — Lorsque le domicile du destinataire se trouve en dehors du rayon de la distribution gratuite du bureau de destination, ce bureau peut percevoir une taxe complémentaire, jusqu'à concurrence du prix fixé pour la remise par exprès dans le service interne, déduction faite de la taxe fixe payée par l'expéditeur, ou de son équivalent dans la monnaie du pays qui perçoit ce complément.

La taxe complémentaire prévue ci-dessus, reste exigible en cas de réexpédition ou de mise en rebut de l'objet; elle est acquise à l'Administration qui l'a perçue.

4. — La mise ou l'envoi d'un avis d'invitation au destinataire n'est essayé qu'une seule fois. Après un essai infructueux, le colis cesse d'être considéré comme exprès et sa remise s'effectue dans les conditions requises pour les colis ordinaires.

Article 10.

Colis urgents.

1. — Dans les relations entre les pays qui se sont mis d'accord à ce sujet, l'expéditeur peut demander qu'un colis ordinaire soit transporté autant que possible par les moyens rapides utilisés pour le transport de la poste aux lettres. Ces colis, qualifiés d'urgents, sont remis par exprès au domicile du destinataire pourvu qu'ils ne portent pas la mention „poste restante“. Il est perçu pour les colis urgents la triple taxe d'affranchissement des colis ordinaires du même poids et de la même destination ainsi que, le cas échéant, la taxe de

Útburður með hraðboða.

1. — Ef sendendur æskja þess, verða böggilarnir, í þeim löndum sambandsins, sem taka þetta starf að sjer, bornir á heimili viðtakanda af sjerstökum burðarmanni undir eins og þeir koma.

Fyrir sendingar þessar, sem kallast hraðboðasendingar (express), skal greiða sjerstakt gjald; gjald þetta er ákveðið fr. 0,50 og skal vera algerlega greitt fyrirfram af sendanda auk hins almenna burðargjalds, hvort sem hægt er að afhenda viðtakanda böggullinn eða aðeins senda honum hraðboðatilkynningu í ákvörðunarlandinu. Þetta gjald telst til þeirra þóknana, er falla til þessa lands.

2. — Ef slíkur böggull, sakir þess að viðtakandi hefir skift um bústað, er áframsendur til annars lands, án þess að reynt hafi verið að afhenda hann með hraðboða, skal gjald það, er sendandi hefur greitt endurgreiðast til hins nýja ákvörðunarlands, ef það hefir samþykkt að taka að sjer útburð með hraðboða; að öðrum kosti fellur gjaldið til pósthjórnar fyrsta ákvörðunarlands; sama gildir og þegar böggullunum verður ekki komið til skila.

3. — Þegar heimili sendanda liggur utan svæðis þess, sem ókeypis útburður fer fram á frá ákvörðunarpósthúsinu, má það taka aukaburðargjald, er nemi alt að þeirri upphæð, sem ákveðin er sem hraðboðagjald í innanlandsþjónustunni, eftir að dregið hefir verið frá hið ákveðna aukagjald, sem sendandi borgar í jafngildi þess í peningum landsins, sem tekur þetta aukagjald.

Hið framangreinda aukagjald má eins taka, þótt sendingin verði send á ný eða henni ekki komið til skila; það fellur til pósthjórnarinnar, sem innheimtir það.

4. — Útburður eða sendiför með tilkynningu til viðtakanda skeður aðeins einu sinni. Hafi það orðið árangurslaust, er böggullinn ekki lengur álitinn hraðboðasending, og fer þá um útburð hans eftir sömu reglum og fyrir almenna böggla.

10. grein.

Skyndibögglar.

1. — Sendandi getur krafist að almennur böggull sje fluttur, svo framarlaga sem það er hægt, með hröðum flutningatekjum, sem notuð eru til flutnings á brjefapósti, en aðeins í viðskiftum milli þeirra landa, er orðið hafa ásaðtt um slíkt. Bögglar þessir, er kallast skyndibögglar (colis urgents), eru sendir með hraðboða á heimili sendanda, nema á þeim standi „poste restante“. Fyrir skyndiböggla er tekið þrefalt burðargjald á við almenna böggla af sömu þyngd og til sama ákvörðunarstaðar, svo og, ef svo ber undir, hraðboðagjald. Auka-

80 remise pas exprès. La taxe additionnelle pour les colis encombrants et les autres taxes accessoires ne sont perçues, le cas échéant, qu'à leur simple montant.

2. — Pour les colis urgents, chaque Office participant au transport reçoit les bonifications qui lui reviennent d'après les dispositions du paragraphe précédent.

Article 11.

Colis pour les prisonniers de guerre.

Les colis postaux, à l'exception des colis grevés de remboursement, destinés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux, sont affranchis de toutes taxes prévues par la présente Convention, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires. Ces colis postaux expédiés en franchise ne donnent lieu ni aux bonifications prévues par les articles 3, 5, 6, 7, et 9 de la présente Convention, ni à paiement d'indemnité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie.

Article 12.

Interdiction de percevoir des droits autres que ceux prévus par la Convention; paiement des droits de douane; perception d'arrhes.

1. — Les colis auxquels s'applique le présente Convention ne peuvent être frappés d'aucun droit postal autre que ceux prévus par les divers articles de ladite Convention.

Est accordée aux Offices de destination, la faculté de prélever des destinataires, un droit de magasinage pour les colis adressés poste restante ou qui ne seraient pas retirés de la poste dans un délai stipulé par les règlements internes de ces pays. Le montant du droit en question est fixé par la législation intérieure de chaque pays et suit le colis en cas de réexpédition ou de retour à l'expéditeur au profit de l'Office qui a frappé le colis de ce droit.

2. — Les droits de douane ou autres droits non postaux doivent être acquittés par les destinataires des colis. Toutefois, les expéditeurs peuvent prendre à leur charge les droits dont il s'agit, moyennant déclaration préalable au bureau de départ. Dans ce cas, ils doivent payer, sur la demande du bureau de destination, les sommes indiquées par ce bureau. Les bureaux d'expédition ont la faculté de percevoir des expéditeurs des arrhes suffisantes.

L'Administration qui fait opérer le dédouanement pour le compte de l'expéditeur, est autorisée à percevoir, de ce chef, un droit spécial qui ne peut dépasser 25 centimes par colis. Ce droit est indépendant de celui prévu à l'article 7 précédent.

gjald fyrir rúmfreka böggla og önnur aukagjöld, skulu, ef nokkur eru, aðeins tekin einföld.

2. — Fyrir skyndiböggla fær hver póststjórn, sem tekur þátt í flutningnum, þóknunir þær, sem henni ber, samkvæmt ákvæðum liðsins á undan.

11. grein.

Bögglar til herfanga.

Póstbögglar til eða frá herföngum eru, að undanteknum póstkröfubögglum, undanþegnir öllum gjöldum, sem nefnd eru í þessum samningi, jafnt í sendi- og ákvörðunarlandi, sem milliliggjandi löndum. Fyrir þessa böggla, sem sendir eru burðargjaldsfrítt, skal hvorki greiða þóknunir þær, sem nefndar eru í 3., 5., 6., 7. og 9. grein þessa samnings, nje skaðabætur fyrir glötun, ráu eða skemdir á þeim.

12. grein.

Bann á að taka önnur gjöld en þau, sem nefnd eru í samningnum; greiðsla á tollgjöldum; veðtaka.

1. — Fyrir böggla þá, sem þessi samningur nær til, má ekki taka nein önnur póstgjöld en þau, sem nefnd eru í hinum ýmsu greinum þessa samnings.

Póststjórnir ákvörðunarlandanna hafa heimild til þess, að taka af viðtakendum geymslugjald fyrir böggla, sem sendir eru „poste restante“ eða sem ekki hafa verið sóttir innan þess tíma, sem ákveðinn er í innanríkisreglugerðum þessara landa. Upphæð gjaldsins er ákveðin af innanríkislöggjöf hvers lands og hvílir á bögglinum, þótt hann verði áframsendur eða sendur aftur til sendanda, til tekna fyrir póststjórn þá, sem lagt hefur gjaldið á böggulinn.

2. — Tollgjöld og önnur gjöld, sem ekki eru póstgjöld, skulu greidd af viðtakendum böggla. Þó geta sendendur tekið að sjer gjöld þessi, með því að tilkynna það áður á sendipósthúsinu. Skulu þeir þá greiða, eftir kröfu ákvörðunarpósthússins, þær upphæðir, sem það gefur upp. Sendipósthúsunum er heimilt að taka nægilegt veð af sendendum.

Sú póststjórn, sem framkvæmir tollafnámið fyrir reikning sendanda, hefur leyfi til þess, að taka fyrir það sjerstakt gjald, sem ekki má fara fram úr 25 sentímum fyrir böggulinn. Þetta gjald er alveg óháð gjaldinu, sem nefnt er í 7. grein hjer á undan.

Retrait ou modification d'adresse; annulation ou modification du montant du remboursement.

L'expéditeur d'un colis postal peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances, par l'article 11 de la Convention principale, avec cette addition que, si l'expéditeur demande le renvoi ou la réexpédition d'un colis, il est tenu de garantir d'avance le payement du port dû pour la nouvelle transmission.

L'expéditeur d'un colis postal grevé de remboursement peut aussi faire annuler ou réduire le montant de ce remboursement; les demandes à cet effet sont transmises de la même manière que les demandes de retrait ou de modification d'adresse.

Article 14.

Réexpédition; rebuts; annulation des droits de douane.

1. — La réexpédition d'un pays sur un autre de colis postaux, par suite de changement de résidence des destinataires, ainsi que le renvoi des colis postaux tombés en rebut, ou refoulés par la douane, donne lieu à la perception supplémentaire des taxes fixées par les paragraphes 1 à 5 de l'article 5 à la charge des destinataires ou, le cas échéant, des expéditeurs, sans préjudice du remboursement des droits de douane ou autres frais spéciaux dont le pays de destination n'accorde pas l'annulation.

2. — Lorsque le destinataire a demandé la réexpédition d'un colis postal dans le territoire du pays de destination même, il est loisible à l'Administration de ce pays de percevoir une taxe de réexpédition sur la base de ses règlements internes. Cette taxe reste exigible au profit du pays qui a effectué la réexpédition dans les limites de son territoire, en cas de renvoi du colis au pays d'origine.

Toutefois, l'expéditeur est autorisé à interdire au moyen d'une annotation appropriée sur le bulletin d'expédition et sur le colis, toute réexpédition qui pourrait être demandée par le destinataire.

3. — Les Administrations contractantes s'engagent à intervenir auprès des Administrations des douanes respectives pour que les droits de douane soient annulés sur les colis postaux renvoyés au pays d'origine, abandonnés par l'expéditeur, détruits pour cause d'avarie complète du contenu ou réexpédiés sur un tiers pays.

Afturköllun eða breyting á utanáskrift; útstrikun eða breyting á upphæð póströfu.

Sendandi bögguls getur afturkallað hann eða látið breyta á honum utanáskriftinni með þeim skilyrðum og fyrirvara, sem ákveðin eru fyrir brjefasendingar samkvæmt 11. grein aðalsamningsins, með þeirri viðbót, að ef sendandi heimtar endursendingu eða áframsendingu á böggli, þá sje hann skyldur að ábyrgjast fyrirfram borgun á því burðargjaldi, sem fellur vegna hins nýja flutnings.

Sendandi póströfubögguls getur einnig látið strika póströfuupphæðina út, að öllu eða nokkru leyti; beiðnir í þessa átt skulu sendar á sama hátt og beiðnir um afturköllun eða breytingu á utanáskrift.

14. grein.

Áframsendar sendingar. — Sendingar, sem ekki verður komið til skila. — Afnám tollgjalda.

1. — Fyrir að áframsenda póstböggla frá einu landi til annars, sakir þess að viðtakandi hefur breytt um dvalarstað, svo og fyrir að endursenda böggla, sem ekki hefur orðið komið til skila, eða hefur verið vísað burt af tollstjórninni, skal taka þau gjöld, sem ákveðin eru í 1. til 5. lið 5. greinar, af viðtakendum, eða, ef svo ber undir, af sendendum, án þess þó að spurningin um greiðslu á tollgjöldum og öðrum sjerstökum gjöldum, sem ákvörðunarlandið leyfir ekki að afnema, falli þar með niður.

2. — Þegar viðtakandi hefur beðið um áframsendingu á póstböggli innan landssvæðis sjálfs ákvörðunarlandsins, er póststjórn þessa lands heimilt að taka gjald fyrir áframsendingu í samræmi við innanríkisákvæði sín. Þetta gjald skal og greiðast til tekna því landi, sem hefur framkvæmt áframsendinguna innan landsvæðis síns, þó böggullinn verði endursendur til landsins, sem hann kom frá.

Þó hefur sendandi leyfi til þess, að banna, með athugasemd á fylgibrjefinu, sjerhverja áframsendingu, sem viðtakandi kann að krefjast.

3. — Póststjórnir þær, sem undirskrifa þenna samning, skuldbinda sig til þess að reyna, með því að snúa sjer til hlutaðeigandi tollstjórna, að fá því til leiðar komið, að tollgjöld verði afnumin á póstbögglum, sem eru endursendir til sendilandsins, yfirgefnir af sendanda, eyðilagðir vegna algerðra skemda á innihaldinu eða áframsendir til þriðja lands,

Article 15.

Indterdictions.

1. — Sauf arrangement contraire entre les pays contractants, il est interdit d'expédier par la voie de la poste des colis contenant :

- a) des matières explosibles, inflammables ou dangereuses, des animaux ou insectes vivants, sauf les exceptions prévues au Règlement d'exécution ;
- b) de l'opium, de la morphine, de la cocaïne, et autres stupéfiants. Toutefois, cette interdiction ne s'applique pas aux envois de cette nature effectués dans un but médical, pour les pays qui les admettent à cette condition ;
- c) des objets dont l'admission n'es pas autorisée par les lois ou règlements de douane ou autres ;
- d) des lettres ou des notes ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle ainsi que des objets de correspondance de toute nature portant une autre adresse que celle du destinataire du colis.

Il est permis, cependant, d'insérer dans l'envoi la facture ouverte réduite à ses énonciations constitutives, de même qu'une simple copie de l'adresse du colis avec mention de l'adresse de l'expéditeur.

Il est également interdit d'expédier des pièces monnayées, des matières d'or et d'argent et d'autres objets précieux, dans les colis sans valeur déclarée à destination des pays qui admettent la déclaration de valeur.

2. — Les colis qui auraient été admis à l'expédition doivent être renvoyés à l'Office d'origine, sauf le cas où l'Administration du pays de destination serait autorisée par sa législation ou ses règlements internes, à en disposer autrement.

Article 16.

Responsabilité.

1. — Sauf le cas de force majeure et les cas prévus au § 1 de l'article 15 de la présente Convention, lorsqu'un colis postal a été perdu, spolié ou a varié, l'expéditeur et, à défaut de celui-ci, le destinataire a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie, à moins que le dommage n'ait été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur ou ne provienne de la nature de l'objet et sans que cette indemnité puisse dépasser, pour les colis ordinaires, 10 francs par colis jusqu'au poids de 1 kilogramme, 25 francs par colis de 1 à 5 kilogrammes et 40 francs par colis de 5 à 10 kilogrammes, et pour les colis avec valeur déclarée, le montant de cette valeur.

Ne sont pas pris en considération les dommages indirects ou les bénéfices non réalisés.

15. grein.

Forboð.

1. — Nema öðruvísi sje ákveðið milli sammingslandanna, þá er bannað að senda póstleiðis böggla, er innihalda :

- a) sprenghætta, eldfima eða hættulega hluti, lifandi dýr og skordýr, með þeim undantekningum, sem nefndar eru í starfsreglugerðinni ;
- b) ópíum, morfín, cócain og önnur deyfandi meðul. Þó nær forboð þetta ekki til slíkra sendinga, þegar þær eru sendar til lækninga til þeirra landa, sem leyfa þær með þessum skilyrðum.
- c) hluti, sem bannaður er innflutningur á með tollögum eða reglugerðum, eða öðrum lögum.
- d) brjef eða miða, er bera með sjer að þau sjeu ný og persónuleg svo og allar brjefategundir, er hafa aðra utanáskrift, en til viðtakanda böggulsins.

Þó er leyfilegt að láta í sendinguna opna vöruskrá, er aðeins innihaldi þær upplýsingar, er mega standa í vöruskrá, svo og einfalt eftirrit af utanáskrift böggulsins með tilkynningu um utanáskrift sendanda.

Sömuleiðis er bannað að senda mótaða peninga, hluti úr gulli eða silfri og aðra dýrgripi í almennum bögglum til landa, sem leyfa tilgreint verð.

2. — Böggla, sem ranglega hefur verið leyft að senda, skal endursenda til sendipóststjórnar, nema póststjórn ákvörðunarlandsins sje heimilt, eftir innanríkislöggjöf sinni eða reglugerðum, að ráðstafa þeim öðruvísi.

16. grein.

Ábyrgð.

1. — Þegar póstböggull hefur glatast, verið rænt úr honum eða hann skemst, og það orsakast ekki af ofurefli (vis major) eða þá að böggulinn fellur undir það, sem nefnt er í 1. lið 15. greinar þessa sammings, hefur sendandi, eða í hans stað, viðtakandi rjett á skaðabótum, er svari til hinnar raunverulegu upphæðar, sem hlotist hefur af missinum, ráninu eða skemdunum, nema skaðinn hafi orsakast af hirðuleysi sendanda eða leiði af eðli og tegund sendingarinnar ; skaðabætur þessar geta þó ekki, fyrir almenna böggla, farið fram úr 10 frönkum fyrir böggul alt að 1 kg., 25 frönkum fyrir böggla frá 1 að 5 kg. og 40 frönkum fyrir böggul frá 5 að 10 kg., og fyrir böggla með tilgreindu verði, fram úr hinni tilgreindu upphæð. Óbeinn skaði eða hagnaður, sem eigi er kominn fram, er ekki tekinn til greina.

Skaðabæturnar eru reiknaðar eftir gangverði vara af sömu tegund og gæðum, eins og það var á staðnum, á þeim tíma, þar sem varan var tekin til flutnings. Vanti gangverð eru skaðabæturnar reiknaðar eftir vanalegu verðmæti vörunnar, sem er virt á sama grundvelli.

L'indemnité est calculée d'après le prix courant des marchandises de même nature et qualité, au lieu et à l'époque où la marchandise a été acceptée au transport. A défaut de prix courant, l'indemnité est calculée d'après la valeur ordinaire de la marchandise évaluée sur les mêmes bases.

Les Administrations des pays contractants s'engagent à intervenir auprès des Administrations des douanes respectives pour que les droits soient annulés sur les colis postaux perdus, spoliés ou avariés dans leur service. Toutefois, les droits dont l'annulation n'a pu être obtenue tombent à la charge des transporteurs responsables de la perte, de la spoliation ou de l'avarie.

Dans le cas où une indemnité est due pour la perte, la destruction ou la spoliation complète d'un colis, l'expéditeur a, en outre, droit à la restitution des frais d'expédition. Il en est de même quant aux envois refusés par les destinataires à cause de leur mauvais état pourvu que celui-ci soit imputable au service postal et qu'il engage, par conséquent, la responsabilité des Administrations en cause. Lorsqu'une réclamation a été motivée par une faute de la poste, les frais postaux de réclamation sont restitués à l'expéditeur.

Le destinataire qui a pris livraison d'un colis spolié ou avarié, en faisant des réserves, a droit à l'indemnité réglementaire.

Le droit d'assurance reste acquis, dans tous les cas, aux Administrations postales.

2. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte, spoliation ou avarie a eu lieu.

Lorsqu'un colis avec valeur déclarée a été perdu, spolié ou avarié dans des circonstances de force majeure, l'Office sur le territoire ou dans le service duquel la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur si les deux pays se chargent des risques, en cas de force majeure, quant aux colis avec valeur déclarée.

3. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu le colis sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

4. — Le paiement de l'indemnité par l'Office expéditeur, doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation.

Le dit Office a la faculté de différer exceptionnellement le règlement de l'indemnité au delà du délai précité lorsqu'il n'est pas encore fixé sur le sort de l'objet recherché ou sur l'importance du dommage ou lorsque la question de responsabilité n'a pu être tranchée pour des raisons étrangères au service postal (force majeure par exemple).

Póststjórnir sammingslandanna skuldbinda sig til þess, að reyna, með því að snúa sjer til hlutaðeigandi tollstjórna, að fá því til leiðar komið, að tollgjöld sjeu afnumin af böggjum, þegar þeir hafa týnst, verið rænt úr þeim eða þeir skemst í þjónustu þeirra. Þó skulu tollgjöld þau, sem ekki fást afnumin, greidd af þeim flytjendum, sem bera ábyrgðina á týnslunni, ráninu eða skemdunum.

Þegar greiða ber skaðabætur fyrir algerða týnslu, skemdir eða rán á böggli, á sendandi ennfremur heimtingu á, að fá endurgreiddan sendingarkostnaðinn. Sama gildir einnig, að því er snertir sendingar, sem viðtakendur neita að taka á móti vegna ills ásigkomulags, þó því aðeins, að það sje pósthjónustunni að kenna, og þar af leiðandi sje um ábyrgð að ræða á hendur hlutaðeigandi pósthjónustum. Þegar komið hefur fram fyrirspurn frá sendanda vegna vangár frá póstmanna hálfu, skulu einnig pósthjöld út af fyrirspurninni endurgreiddast sendanda.

Viðtakandi, sem með fyrirvara hefur tekið móti böggli, sem rænt hefur verið úr, eða hefur skemst, hefur rjett á hinum lögheimiluðu skaðabótum.

Ábyrgðargjaldið fellur undir öllum kringumstæðum til pósthjónanna.

2. — Skyldan til skaðabótageiðslu hvílir á þeirri pósthjórni, sem sendipósthúsið heyrir undir. Sú pósthjórni á aftur aðgang að pósthjórnninni, sem ábyrgðin hvílir á, þ. e. a. s. þeirri pósthjórni, sem sendingin hefur glatast hjá, meðan hún var á hennar svæði eða í hennar vörslum.

Þegar böggull með tilgreindu verði hefur glatast, verið rænt úr honum eða skemst vegna óviðráðanlegra atvika (vis major), skal sú pósthjórni, sem týnslan, ránið eða skemdirnar hafa orðið hjá, meðan böggullinn fór yfir hennar svæði eða var í hennar vörslum, bera ábyrgð gagnvart sendipósthjórnninni, ef bæði löndin taka að sjer ábyrgð á verðböggjum gegn óviðráðanlegum atvikum (vis major).

3. — Þangað til hið gagnstæða verður sannað, hvílir ábyrgðin á þeirri pósthjórni, sem hefur tekið við bögglinum athugasemdalaust og getur hvorki sýnt fram á, að bögglinum hafi verið skilað til viðtakanda nje, ef svo ber undir, sendur á lögformlegan hátt til næstu pósthjórnar.

4. — Greiðsla á skaðabótum, af hálfu sendipósthjórnnarinnar, skal fara fram eins fljótt og auðið er, og í síðasta lagi innan árs frá þeim degi að telja, er krafan var sett fram.

Þegar sjerstaklega stendur á getur pósthjórnnin frestað reikningsskilum á skaðabótum fram yfir hinn tiltekna tíma, þegar einskis hefir orðið vísari um afdrif sendingarinnar eða hversu skaðinn sje mikill, eða þegar eigi hefir orðið útkljáð um ábyrgðina að því er snertir atriði, sem pósthjónustunni eru óviðkomandi (t. d. ofurefli).

Toutefois, l'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé s'écouler six mois sans donner de solution à l'affaire; ce délai est porté à neuf mois dans les relations avec les pays d'outre-mer.

L'Office responsable ou pour le compte duquel le paiement est effectué, en conformité de l'alinéa précédent, est tenu de rembourser à l'Office expéditeur le montant de l'indemnité, dans le délai de trois mois après avis de paiement. Ce remboursement s'effectue sans frais pour l'Office créateur, soit par voie de décompte, soit au moyen d'un mandat de poste ou d'une traite, soit en espèces ayant cours dans le pays créateur. Le cas échéant, le montant de l'indemnité est repris d'office par voie de décompte sur le pays responsable, soit directement, soit par l'intermédiaire du premier Office de transit, qui se crédite à son tour sur l'Office suivant, l'opération étant répétée jusqu'à ce que la somme payée ait été portée au débit de l'Office responsable. Passé ce délai de trois mois, la somme due à l'Office expéditeur est productive d'intérêt à raison de 7% l'an, à dater du jour de l'expiration dudit délai.

Un Office dont la responsabilité est dûment établie et qui a tout d'abord décliné le paiement de l'indemnité, doit, en outre, prendre à sa charge tous les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au paiement.

5. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du jour qui suit celui du dépôt du colis à la poste; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

6. — L'Administration pour le compte de laquelle est opéré le remboursement du montant de la valeur déclarée des colis non parvenus à destination est subrogée dans tous les droits du propriétaire.

7. — Si la perte, la spoliation ou l'avarie a lieu en cours de transport sans qu'il soit possible d'établir sur quel territoire le fait s'est accompli, ou si, en cas de transmission globale des colis ordinaires, il ne peut être établi sur quel territoire un colis a été perdu, spolié ou avarié, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales.

Pour les envois adressés bureau restant ou conservés en instance à la disposition des destinataires, la responsabilité cesse par la délivrance à une personne qui a justifié de son identité suivant les règles en vigueur dans le pays de destination et dont les noms et qualités sont conformes aux indications de l'adresse.

8. — Les Administrations cessent d'être responsables des colis postaux dont les ayants droit ont pris livraison, ainsi que des colis dont elles ne peuvent rendre compte par suite de la destruction des documents de service pour cause de force majeure.

Þó má sendipóststjórnin bæta sendanda skaðann á kostnað milliliggjandi eða ákvörðunarpóststjórnar, þegar hún, eftir löglega aðvörun, hefur látið líða sex mánuði án þess að hafa leitt málið til lykta. Í viðskiftum við lönd utan Evrópu er þessi frestur lengdur upp í 9 mánuði.

Póststjórn sú, sem ábyrgðin hvílir á, eða ber kostnaðinn við greiðsluna samkvæmt síðustu málsgrein hjer á undan, er skyld að greiða pósthjórn sendilandsins skaðabótaupphæðina innan þriggja mánaða, eftir tilkynningu um greiðsluna. Þessi borgun fer fram, án kostnaðar fyrir pósthjórnina, sem á inni annaðhvort með afreikningi eða með pósthávísun eða víxli, eða þá með peningum, er hafa gangverð í landinu, sem á inni.

Ef svo ber undir, er skaðabótarupphæðin tekin þjónustulega í afreikningi við landið, sem ábyrgðin hvílir á, annaðhvort beint eða þá fyrir milligöngu fyrstu transítupósthjórnar, er svo dregur upphæðina frá á reikningum til næstu pósthjórnar, og þannig áfram, þangað til hin greidda upphæð hefur verið færð til skuldar hjá þeirri pósthjórn, sem ber ábyrgðina. Þegar 3ja mánaða fresturinn er útrunninn, falla vextir á upphæð þá, sem skuldast pósthjórn sendilandsins, 7% á ári, frá þeim degi að telja, er fresturinn er útrunninn.

Pósthjórn, sem rjettilega hefur sannast á að ábyrgðina beri, og **neitar** þó að greiða skaðabæturnar, skal, auk þeirra, bera allan aukakostnað, sem kann að leiða af hinum órjettmæta drætti á greiðslunni.

5. — Menn hafa komið sjer saman um, að skaðabótakröfu megi aðeins framsetja innan eins árs að telja frá deginum eftir að böggullinn hefur verið látinn á pósth; eftir þann tíma hefur krefjandi engan rjett til skaðabóta.

6. — Sú pósthjórn, sem lætur framkvæma fyrir sinn reikning greiðslu á skaðabótum fyrir böggla með tilgreindu verði, sem ekki hafa komið fram, öðlast öll rjettindi eigandans.

7. — Hafi týnslan, ránið eða skemdirnar orðið á meðan á flutningi stóð, án þess að hægt sje að sýna fram á, á hvaða landsvæði það hafi komið fyrir, eða ef um er að ræða flutning á almennum bögglum, sem skráðir eru í einu lagi, og ekki er hægt að sýna fram á, á hvaða landsvæði böggull hefur glatast, verið rænt úr eða skemst, þá skulu hlutaðeigandi pósthjórnir bæta skaðann að jöfnu.

Að því er snertir sendingar, sem skrifað er utaná „poste restante“ eða eru geymdar til frekari ráðstafana viðtakanda, þá fellur ábyrgðin niður, þegar sendingin hefur verið afhent manni, er samkvæmt gildandi reglum ákvörðunarlansins hefur lagt fram skilríki sín fyrir því, hver hann sje, enda sje nafn hans og staða samhljóða utanáskriftinni.

8. — Ábyrgð pósthjórnanna á pósthögglum fellur niður undir eins og rjettir hlutaðeigendur hafa tekið við þeim, svo og ábyrgð á þeim bögglum, sem þær geta ekki gert grein fyrir, vegna þess að þjónustuskjölin hafa eyðilagst af óviðráðanlegum atvikum (vis major).

Article 17.

Déclaration frauduleuse.

Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu d'un colis est interdite. En cas de déclaration frauduleuse de cette nature, l'expéditeur perd tout droit à une indemnité, sans préjudice des poursuites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

Il en est de même pour les colis contenant des objets dont l'insertion est interdite dans les envois de l'espèce, aux termes de l'article 15 de la présente Convention.

Il n'y a pas contravention du fait de ne déclarer qu'une partie de la valeur du contenu d'un colis postal.

Article 18.

Suspension temporaire du service.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des colis postaux d'une manière générale ou partielle, à la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 19.

Législation intérieure.

La législation intérieure de chacun des pays contractants demeure applicable en tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans la présente Convention.

Article 20.

Unions restreintes.

1. — Les stipulations de la présente Convention ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des conventions spéciales, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue de la réduction des taxes ou de toute autre amélioration de service.

2. — Toutefois, les Offices des pays participants à la présente Convention, qui entretiennent un échange de colis postaux avec des pays non contractants,

17. grein.

Röng tilgreining verðs í sviksamlegum tilgangi.

Öll röng tilgreining á herra verði en böggullinn hefur í raun og veru er fyrirboðin. Komi slík sviksamleg tilgreining verðs fyrir, missir sendandi allan rjett til skaðabóta, auk þess, sem hann sætir lagalegri aðför, eftir því, sem löggjöf sendilandsins ákveður.

Sama gildir og um böggla, er innihalda hluti, sem bannað er að láta í þesskonar sendingar, samkvæmt fyrirmælum 15. greinar þessa samnings.

Það er ekki brot á ákvæðum þessum, að tilgreina aðeins nokkurn hluta verðs á innihaldi bögguls.

18. grein.

Stöðvun á viðskiftunum um stundarsakir.

Sjerhver pósthjórn getur að öllu eða nokkru leyti stöðvað pósthögglaviðskiftin, þegar alveg sjerstakar ástæður eru fyrir hendi er rjettlæta slíkar ráðstafanir, en með því skilyrði, að tilkynna það tafarlaust, og símleidis, ef þörf krefur, pósthjórn þeirri eða pósthjórnnum, sem hlut eiga að máli.

19. grein.

Innanlandslöggjöf.

Innanlandslöggjöf hvers lands, sem skrifar undir samning þenna, gildir um allt það, sem ekki er tekið fram í ákvæðum hans.

20. grein.

Minni póstsambönd.

1. — Ákvæði þessa samnings skerða ekki rjett samningsaðila til þess, að gera nýja sjerstaka samninga, svo og að halda við og stofna minni póstsambönd, er miða að lækkun á burðargjaldinu eða sjerhverri annari breytingu til batnaðar á pósthjónustunni.

2. — Þó skulu pósthjórnir þeirra landa, sem aðhyllast samning þenna, og hafa pósthögglaviðskifti við lönd, sem ekki eru með í samningnum, leyfa

80 admettent tous les autres Offices participants à profiter de ces relations pour l'échange des colis postaux avec ces derniers pays.

Article 21.

Adhésions à la Convention.

1. — Les pays de l'Union postale universelle qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 26 de la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

2. — Toutefois, si le pays qui désire adhérer à la présente Convention réclame la faculté de percevoir une surtaxe supérieure à 25 centimes par colis, le Gouvernement de la Confédération suisse soumet la demande d'adhésion à tous les pays contractants. Cette demande est considérée comme admise si, dans un délai de six mois, aucune objection n'a été présentée.

Article 22.

Règlement d'exécution.

Les Administrations des postes des pays contractants désignent les bureaux ou localités qu'elles admettent à l'échange international des colis postaux ; elles règlent le mode de transmission de ces colis et arrêtent toutes les autres mesures de détail et d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution de la présente Convention.

Article 23.

Congrès et Conférences.

La présente Convention est soumise aux conditions de revision déterminées par l'article 27 de la Convention principale.

Article 24.

Propositions de modification formulées dans l'intervalle des Congrès.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 27 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays

öllum öðrum sammingspóststjórnnum að nota þessi sambönd til pósthöglaviðskifta við hin síðarnefndu lönd.

21. grein.

Samþykkt á samningnum.

1. — Lönd póstsambandsins, sem ekki hafa aðhýlt samning þenna, geta samþykkt hann, þegar þau óska, á þann hátt, sem segir í 26. grein aðalsammingsins, um inngöngu í póstsambandið.

2. — Nú óskar land að ganga að þessum samningi, og gerir kröfu til þess að taka herra aukagjald en 25 sentíma fyrir böggulinn, og skal þá stjórn hins svissneska sambandsríkis leggja beiðnina um aðgöngu að samningnum fyrir öll sammingslöndin. Beiðni þessi er álitin samþykkt, ef engum mótmælum hefur verið hreyft innan sex mánaða.

22. grein.

Starfsreglugerð.

Póststjórnir sammingslandanna ákveða hvaða pósthús eða stöðvar skuli taka þátt í alþjóðaviðskiftum á pósthöglum; þær ákveða hvernig böggularnir skuli sendir og gera allar aðrar sjerstakar ráðstafanir, sem kunna að vera nauðsynlegar til framkvæmda á þessum samningi.

23. grein.

Póstþing og póstfundir.

Að því er snertir endurskoðun á samningi þessum, fellur hann undir ákvæði þau, sem nefnd eru í 27. grein aðalsammingsins.

24. grein.

Frumvörp til breytinga, er koma fram milli pósthinga.

1. — Á tímabilinu milli pósthinganna, sem nefnd eru í 27. grein aðalsammingsins, hefur sjerhver pósthjórn sammingslandanna rjett til þess, að

contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des colis postaux.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par, au moins, deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé au paragraphe 2 de l'article 28 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir :

- a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 23 et 25 de la présente Convention ;
- b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la présente Convention autres que celles des articles précités ;
- c) la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la présente Convention, sauf le cas de litige prévu à l'article 25 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premier cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 28 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Article 25.

Durée de la Convention; abrogation des traités antérieurs; ratifications.

1. — La présente Convention sera mise à exécution le 1er janvier 1922.

Toutefois, chaque pays est autorisé à mettre les nouveaux tarifs en vigueur à partir du 1er avril 1921, du 1er juillet 1921 ou du 1er octobre 1921, sous réserve de prévenir le Bureau international, au besoin par télégramme, deux mois à l'avance.

2. — Elle aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit laissé à chaque partie contractante de se retirer de la présente Convention, moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

senda öðrum samningspóststjórnunum, um alþjóðaskrifstofuna, frumvörp, er snerta pósthöglaviðskiftin.

Til þess að verða tekið til athugunar, þarf hvert frumvarp að hafa að minsta kosti stuðning tveggja póststjórna, auk þeirrar, sem það kemur frá. Fái alþjóðaskrifstofan ekki hina nauðsynlegu tölu stuðningsyfirlýsinga samtímis og hún fær frumvarpið, skal því ekki frekara sint.

.. 2. — Með sjerhvert frumvarp skal farið eins og segir í 2. lið 28. greinar aðalsamningsins.

3. — Til þess að öðlast gildi verða frumvörpin að fá:

- a) öll greidd atkvæði, ef um er að ræða viðbót á nýjum ákvæðum eða breytingu á ákvæðum í þessari grein eða í 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 15., 16., 17., 18., 23. og 25. grein samningsins;
- b) tvo þriðju greiddra atkvæða, ef um er að ræða breytingar á ákvæðum í öðrum greinum samningsins en þeim, sem taldar eru á undan;
- c) einfaldan meiri hluta atkvæða, ef um er að ræða skilning á ákvæðum samningsins, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem nefnt er í 25. grein aðalsamningsins.

4. — Hinar samþykta tillögur skulu staðfestar í tveim fyrstu atriðunum með stjórnarlegri yfirlýsingu, og í þriðja atriðinu með skrifstofutilkynningu, eins og segir í 28. grein aðalsamningsins.

5. — Sjerhver breyting eða ákvörðun gengur ekki í gildi fyr en að minsta kosti 3 mánuðum eftir tilkynninguna.

25. grein.

Gildi samningsins. — Afnáam eldri samninga. — Fullgilding.

1. — Samningur þessi gengur í gildi 1. janúar 1922.

Þó hefur sjerhvert land heimild til þess, að láta hina nýju taxa ganga í gildi frá 1. apríl 1921, frá 1. júlí 1921 eða frá 1. okt. 1921, með því skilyrði, að tilkynna það alþjóðaskrifstofunni, og símleiðis, ef með þarf, tveim mánuðum áður.

2. — Hann skal gilda jafnlengi og aðalsamningurinn, án þess þó að rjettur sá, sem sjerhver samningsaðili hefur, til þess að segja sig úr samningnum, með tilkynningu, er stjórn hans sendir hinni svissnesku sambandsstjórn ári áður, sje að nokkru skertur.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution de la présente Convention, les stipulations de la Convention concernant l'échange des colis postaux, conclue à Rome en 1906.

4. — La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Madrid.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention à Madrid, le trente novembre mil neuf cent vingt.

Pour l'Allemagne: <i>Ronge, Schenk, Orth.</i>	Pour la République de Colombie: <i>W. Mac Lellan, Gabriel Roldan.</i>
Pour la République Argentine: <i>A. Barrera Nicholson.</i>	Pour la République de Costa-Rica: <i>Manuel M. de Peralta.</i>
Pour l'Autriche: <i>Eberan.</i>	Pour la République de Cuba: <i>Juan Iruretagoyena.</i>
Pour la Belgique: <i>A. Pirard, Tixhon, Hub. Krains.</i>	Pour le Danemark: <i>Hollnagel Jensen, Holmblad.</i>
Pour la Colonie du Congo Belge: <i>M. Halewyck, G. Tondeur.</i>	Pour la République Dominicaine: <i>Leopoldo Lovelace.</i>
Pour la Bolivie: <i>Luis Rodriguez.</i>	Pour l'Égypte: <i>N. T. Borton.</i>
Pour le Brésil: <i>Alcibiades Peganha, J. Henrique Aderne.</i>	Pour la République de l'Équateur: <i>Luis Robalino Dávila, Leonidas A. Yerovi.</i>
Pour la Bulgarie: <i>N. Startcheff, N. Boschnakoff.</i>	Pour l'Espagne: <i>Condede Colombi, José de Garcia Torres, Guillermo Capdevila, José de España, Martín Vicente, Antonio Camacho,</i>
Pour le Chili: <i>A. de la Cruz, Florencio Marquez de la Plata, Gus. Cousiño.</i>	Pour les Colonies Espagnoles: <i>Bernardo Rolland, Manuel G. Acebo.</i>
Pour la Chine: <i>Liou Fou-Tcheng.</i>	Pour l'Éthiopie: <i>Weuldeu-Berhane.</i>

3. — Frá þeim degi, er þessi samningur gengur í gildi, er úr gildi num-
in ákvæði samnings, um pósthögglaðiðskifti, er gerður var í Róm 1906.

4. — Samning þenna skal fullgilda eins fljótt og unt er, og um fullgild-
ingarnar skal skifst á í Madrid.

Þessu til staðfestingar hafa fulltrúar ofangreindra landa sett nöfn sín
undir samning þenna í Madrid þrítugasta nóvember níttján hundruð og tuttugu.

Pour la Finlande:

G. E. F. Albrecht.

Pour la République du Honduras:

Ricardo Beltrán y Rózpide.

Pour la France:

M. Lebon

pour M. Georges Bonnet:

M. Lebon

G. Blin, P. Bouillard, Barrail.

Pour la Hongrie:

O. de Fejér, G. Baron Szalay.

Pour l'Inde Britannique:

G. R. Clarke.

Pour l'Algérie:

H. Treuillé.

Pour l'Islande:

Hollnagel Jensen.

Pour les Colonies et Protectorats
Français de l'Indochine:

André Touzet.

Pour l'Italie et les Colonies Italiennes:

E. Delmati, S. Ortisi.

Pour l'ensemble des autres Colonies
Françaises:

G. Demartial.

Pour le Japon:

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

Pour la Grèce:

P. Scassi, Th. Penthéroudakis.

Pour le Chosen:

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

Pour la Guatemala:

Juan J. Ortega, Enrique Traumann.

Pour l'ensemble des autres Dépendances
Japonaises:

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

Pour la République d'Haïti:

Luis Ma. Solér,

Pour la République de Liberia:

Luis Ma. Solér.

80

Pour le Luxembourg :

G. Faber.

Pour le Maroc

(à l'exclusion de la Zone Espagnole) :

Gérard Japy, J. Walter.

Pour le Maroc (Zone Espagnole) :

*M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferrer,**C. Garcia de Castro.*

Pour le Nicaragua :

M. Ig. Terán.

Pour la Norvège :

Sommerschild, Klaus Helsing.

Pour la République de Panama :

J. D. Arosemena.

Pour le Paraguay :

Fernando Pignet.

Pour les Pays-Bas :

A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.

Pour les Indes Néerlandaises :

*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,**J. van der Werf.*

Pour les Colonies Néerlandaises en

Amérique :

*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,**J. van der Werf.*

Pour le Pérou :

D. C. Urrea, O. Barrenechea y Raygada.

Pour la Perse :

Husséin Khan Alaï, C. Molitor.

Pour la Pologne :

*W. Dobrowolski, Maciejewski**Dr. Marjan Blachier.*

Pour le Portugal :

Henrique Mousinho de Albuquerque.

Pour les Colonies Portugaises

de l'Afrique :

Juvenal Elvas Floriado Santa Barbara.

Pour les Colonies Portugaises de l'Asie

et de l'Océanie :

José Emilio dos Santos e Silva.

Pour la Roumanie :

D. G. Marinesco, Eug. Boukman.

Pour le Salvador :

Ismael G. Fuentes.

Pour le Territoire de la Sarre :

*Douarche.*Pour le Royaume des Serbes, Croates
et Slovènes :*Drag. Dimitriyevitch,**S. P. Toutoundjitch,**Dr. Franya Pavlitch,**Costa Zlatanovitch,*

Pour le Royaume de Siam :

Phra Sanpakitch Preecha.

Pour la Suède :

Julius Juhlin, Thore Wennqvist.

Pour la Suisse :

Mengotti, F. Boss.

Pour la Tchécoslovaquie :

Dr. Otokar Růžička, Václav Kučera.

Pour la Tunisie :

Gérard Japy, A. Barbarat.

Pour la Turquie :

Méhméd-Ali.

Pour l'Uruguay :

Adolfo Agorio.

Pour les États-Unis de Venezuela :

Pedro Emilio Coll, Barceló, A. Posse.

Protocole Final

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue à la date de ce jour, relativement à l'échange des colis postaux, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit :

I.

Tout pays où la poste ne se charge pas actuellement du transport des colis postaux et qui adhère à la Convention susmentionnée aura la faculté d'en faire exécuter les clauses par les entreprises de chemins de fer et de navigation. Il pourra en même temps limiter ce service aux colis provenant ou à destination de localités desservies par ces entreprises.

L'Administration postale de ce pays devra s'entendre avec les entreprises de chemins de fer et de navigation pour assurer la complète exécution, par ces dernières, de toutes les clauses de la Convention, spécialement pour organiser le service d'échange à la frontière.

Elle leur servira d'intermédiaire pour toutes leurs relations avec les Administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international.

II.

Par exception aux dispositions du § 1 de l'article 2, des §§ 1 et 2 de l'article 3 et respectivement des §§ 1 et 4 de l'article 5 de la Convention :

- 1° Le Gouvernement russe a la faculté de porter à 1 fr. 25 le droit de transit territorial pour la Russie d'Europe et pour celle d'Asie prises chacune séparément.
- 2° Le Gouvernement ottoman a la faculté de porter à 2 francs 50 le droit de transit territorial pour les colis postaux qui doivent traverser la Turquie d'Asie.
- 3° Le Gouvernement chinois a la faculté de porter à 1 franc 25 le droit de transit territorial pour les colis qui doivent traverser la Chine.
- 4° Le Gouvernement argentin a la faculté d'appliquer une surtaxe de 1 franc 50 par colis, à titre de transit territorial, aux colis postaux qui doivent être transportés par le chemin de fer transandin.

Loka-ákvæði.

Í því að undirritaðir fulltrúar ætluðu að fara að undirskrifa samning þann, sem gerður var í dag, um pósthöggla viðskiftin, urðu þeir ásáttir um það, sem hér segir:

I.

Sjerhvert land, sem ekki annast flutning á pósthögglum sem stendur, og gengur að ofangreindum samningi, skal hafa heimild til þess að láta járnbrautar- og útgerðarfjelög framkvæma ákvæði hans. Jafnframt getur það takmarkað starfið, svo að það nái aðeins til höggla frá eða til staða, sem liggja innan starfssvæðis þessara fjelaga.

Póststjórnin í slíku landi verður að gera samninga við járnbrautar- og útgerðarfjelögin, til þess að tryggja sjer að þau framkvæmi algerlega öll ákvæði samningsins, og sjerstaklega komi skipulagi á viðskiftaþjónustuna við landamærin.

Hlutaðeigandi póststjórn er milliliður þessara fjelaga í viðskiftum þeirra við póststjórnir annara samningslanda og alþjóðaskrifstofuna.

II.

Sem undantekningu frá 1. lið 2. greinar, 1. og 2. lið 3. greinar, og 1. og 4. lið 5. greinar samningsins, hefur:

- 1° rússneska stjórnin heimild til þess, að setja landburðargjaldið 1 fr. 25 sentíma fyrir Rússland í Evrópu og Rússland í Asíu, hvort fyrir sig;
- 2° tyrkneska stjórnin heimild til þess, að setja landburðargjaldið 2 fr. 50 sentíma fyrir pósthöggla, sem eiga að fara yfir Tyrkland í Asíu;
- 3° kínverska stjórnin heimild til þess, að setja landburðargjaldið 1 fr. 25 sentíma fyrir pósthöggla, sem eiga að fara yfir Kína;
- 4° argentíska stjórnin heimild til þess, að taka 1 fr. 50 sentíma aukagjald af höggli, sem landburðargjald fyrir pósthöggla þá, sem eiga að flytjast eftir **Transandesbrautinni**;

- 80 5° Est appliquée pour le transport des colis postaux provenant ou à destination des bureaux argentins de la Costa del Sur, Tierra del Fuego et îles adjacentes, une surtaxe ne dépassant pas 1 franc 25 centimes par colis et, pour le transport des colis avec déclaration de valeur à destination ou provenant des mêmes bureaux, un droit supplémentaire de 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs.
- 6° La République de Colombie, l'Équateur, le Pérou, les États-Unis de Venezuela et le Brésil ont la faculté de porter transitoirement :
- a) à 1 franc le droit de transit territorial ;
 - b) à 1 franc 25 la surtaxe à appliquer aux colis postaux originaires ou à destination de leur territoire.
- 7° La Colonie du Congo belge a la faculté :
- 1° d'appliquer aux colis postaux, pour leur parcours au delà de ses bureaux d'échange : une surtaxe qui ne peut dépasser le tarif applicable aux colis de son service intérieur ;
 - 2° de limiter à 500 francs le maximum de la déclaration de valeur des colis postaux ;
 - 3° de ne pas assurer le transport des colis postaux en transit par son territoire.
- 8° La Perse et les Colonies portugaises d'Afrique ont la faculté de ne pas assurer le transport des colis postaux en transit par leur territoire. Cette faculté leur est accordée à titre provisoire.
- 9° L'Inde britannique a la faculté d'appliquer aux colis postaux originaires de son pays à destination des autres pays, un tarif gradué correspondant à différentes catégories de poids, à la condition que la moyenne des taxes ne dépasse pas la taxe normale, y compris la surtaxe à laquelle elle aurait droit.
- Cette dernière faculté est également accordée aux pays qui adhéreront à la Convention dans l'intervalle, jusqu'au prochain Congrès.
- 10° Est réservée aux pays de l'Union la faculté de percevoir une surtaxe, qui ne peut dépasser 30 centimes par 20 grammes ou fraction de 20 grammes, pour chaque envoi qui, à la demande de l'expéditeur, est transporté dans un coffre-fort flottant placé à bord d'un paquebot postal. La surtaxe est acquise au pays d'origine de l'envoi.

L'emploi de coffres-forts flottants est réglé de commun accord entre les Administrations qui conviennent d'assurer ce service dans leurs relations réciproques.

III.

La Grèce, la Tunisie et la Turquie d'Asie ont la faculté de ne pas admettre provisoirement les colis dont les dimensions ou le volume excèderaient le maximum autorisé pour les services maritimes dans le Règlement d'exécution.

- 5° Fyrir flutning á póstbögglum frá eða til argentínsku pósthúsanna í Costa del Sur, Tierra del Fuego og aðliggjandi eyjum, má taka aukagjald, er fari ekki fram úr 1 fr. 25 sentímum á hvern böggul, og fyrir flutning á bögglum með tilgreindu verði til eða frá sömu pósthúsum, má taka í viðbótargjald 10 sentíma fyrir hverja 300 franka eða minni upphæð.
- 6° Lýðveldið Colombía, Equator, Perú, Bandaríki Venezuela og Brasilía hafa heimild til þess að setja fyrst um sinn:
- a) landburðargjaldið 1 franka;
 - b) aukagjaldið, sem lagt er á böggla til eða frá svæði þeirra, 1 fr. 25 sentíma.
- 7° Nýlendan belgiska Congo hefur heimild:
- 1° til þess að leggja á póstböggla fyrir flutning lengri veg, en til viðskifta-pósthúsa hennar: aukagjald, sem ekki má fara fram úr taxta þeim, sem notaður er í innanlandsþjónustu hennar;
 - 2° til þess að takmarka upphæð hins tilgreinda verðs á bögglum við 500 franka;
 - 3° til þess að ábyrgjast ekki flutning á póstbögglum í transít yfir landsvæði sitt.
- 8° Persía og hinar portúgölsku nýlendur í Afríku hafa heimild til þess, að ábyrgjast ekki flutning á póstbögglum í transít yfir landsvæði þeirra. Þessi heimild er veitt þeim til bráðabirgða.
- 9° Breska Indland hefur heimild til þess, að leggja á póstböggla þaðan og til annara landa hækkandi (progressiv) taxta, er svari til mismunandi þyngdarflokka, en þó með því skilyrði, að meðaltaxtinn fari ekki fram úr almenna taxtanum, og þar í innifalið aukagjald það, sem það kann að mega taka.
- Þessi síðasttalda heimild veitist einnig þeim löndum, sem ganga inn í samninginn, á tímabilinu til næsta pósthings.
- 10° Sambandslöndunum er geymdur rjettur til þess, að taka aukagjald, sem ekki má fara fram úr 30 sentímum, fyrir 20 grömm eða brot úr 20 grömmum, fyrir hverja sendingu, sem samkvæmt beiðni sendanda, er flutt í flotkistu, sem höfð er um borð í póstskipi. Aukagjaldið fellur til landsins, sem sendingin er frá.

Hvernig nota skuli flotkisturnar ákveða þær pósthjónir í sameiningu, sem hafa komið sjer saman um að nota þær í viðskiftunum sín á milli.

III.

Grikkland, Tunis og Tyrkland í Asíu hafa heimild til þess að leyfa ekki fyrst um sinn böggla, sem að ummáli og rúmmáli fara fram úr hámarki því, sem leyft er í starfsreglugerðinni fyrir sjóflutning.

Les Colonies néerlandaises ont la faculté de limiter provisoirement à 0m 60 le maximum de dimension dans un sens quelconque et à 25 dm³ le volume des colis postaux.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole finale, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans la Convention, et ils l'ont signé sur un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement espagnol et dont une copie sera remise à chaque partie.

Madrid, le trente novembre mil neuf cent vingt.

Pour l'Allemagne:
<i>Ronge, Schenk, Orth.</i>	Pour la République de Colombie:
<i>W. Mac Lellan, Gabriel Roldan.</i>
Pour la République Argentine:
<i>A. Barrera Nicholson.</i>	Pour la République de Costa-Rica:
<i>Manuel M. de Peralta.</i>
Pour l'Autriche:
<i>Eberan.</i>	Pour la République de Cuba:
<i>Juan Iruretagoyena.</i>
Pour la Belgique:
<i>A. Pirard, Tixhon, Hub. Krains.</i>	Pour le Danemark:
<i>Hollnagel Jensen, Holmblad.</i>
Pour la Colonie du Congo Belge:
<i>M. Halewyck, G. Tondeur</i>	Pour l'Égypte:
<i>N. T. Borton.</i>
Pour la Bolivie:
<i>Luis Rodriguez.</i>	Pour la République de l'Équateur:
<i>Luis Robalino Dávila.</i>
<i>Leonidas A. Yerovi.</i>
Pour le Brésil:
<i>Alcibiades Peganha,</i>
<i>J. Henrique Aderne.</i>	Pour l'Espagne:
<i>Condede Colombi, José de Garcia Torres,</i>
<i>Guillermo Capdevila, José de España,</i>
<i>Martín Vicente, Antonio Camacho.</i>
Pour la Bulgarie:
<i>N. Startcheff, N. Boschnakoff.</i>	Pour les Colonies Espagnoles:
<i>Bernardo Rolland, Manuel G. Acebo.</i>
Pour le Chili:
<i>A. de la Cruz,</i>
<i>Florencio Marquez de la Plata,</i>
<i>Gus. Cousiño.</i>	Pour l'Éthiopie:
<i>Weuldeu-Berhane.</i>
Pour la Chine:
<i>Liou Fou-Tcheng.</i>	Pour la Finlande:
<i>G. E. F. Albrecht.</i>

Hinar hollensku nýlendum hafa heimild til þess, að takmarka fyrst um sinn ummál pósthöggla við 60 sm. á hvern veg og rúmmál þeirra við 25 dm³., hvorttveggja hámark.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar sett þessi loka-ákvæði, sem skulu hafa sama kraft og gildi, eins og þó að ákvæði þau, sem þau innihalda, hefðu verið sett í sjálfan samninginn, og hafa þeir undirskrifað eitt eintak, sem skal geymt í skjalasafni hinnar spönsku stjórnar, og skal hver aðila fá afrit af því.

Madrid, þriðugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

Pour la France:

M. Lebon

pour M. Georges Bonnet:

M. Lebon

G. Blin, P. Bouillard, Barrail.

Pour l'Algérie:

H. Treuillé.

Pour les Colonies et Protectorats Français
de l'Indochine:

André Touzet.

Pour l'ensemble des autres Colonies

Françaises:

G. Demartial.

Pour la Grèce:

P. Scassi, Th. Penthéroudakis.

Pour la Guatemala:

Juan J. Ortega, Enrique Traumann.

Pour la République d'Haïti:

Luis Ma. Solér.

Pour la République du Honduras:

Ricardo Beltrán y Rózpide.

Pour la Hongrie:

O. de Fejér, G. Baron Szalay.

Pour l'Inde Britannique:

G. R. Clarke.

Pour l'Islande:

Hollnagel Jensen

Pour l'Italie et les Colonies Italiennes:

E. Delmati, S. Ortisi.

Pour le Japon:

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

Pour le Chosen:

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

Pour l'ensemble des autres Dépendances

Japonaises:

S. Nakanishi, Arajiro Miura,

Y. Hiratsuka.

Pour la République de Liberia:

Luis Ma. Solér.

Pour le Luxembourg:

G. Faber.

Pour le Maroc

(à l'exclusion de la Zone Espagnole):

Gérard Japy, J. Walter.

- Pour le Maroc (Zone Espagnole) : *M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferrer, C. García de Castro.*
- Pour le Nicaragua : *M. Ig. Terán.*
- Pour la Norvège : *Sommerschield, Klaus Helsing.*
- Pour la République de Panama : *J. D. Arosemena.*
- Pour le Paraguay : *Fernando Pignet.*
- Pour les Pays-Bas : *A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.*
- Pour les Indes Néerlandaises : *Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek, J. van der Werf.*
- Pour les Colonies Néerlandaises en Amérique : *Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek, J. van der Werf.*
- Pour le Pérou : *D. C. Urrea, O. Barrenechea y Raygada.*
- Pour la Perse : *Husséin Khan Alaï, C. Molitor.*
- Pour la Pologne : *W. Dobrowolski, Maciejewski, Dr. Marjan Blachier.*
- Pour le Portugal : *Henrique Mousinho de Albuquerque.*
- Pour les Colonies Portugaises de l'Afrique : *Juvenal Elvas Floriado Santa Barbara.*
- Pour les Colonies Portugaises de l'Asie et de l'Océanie : *José Emilio dos Santos e Silva.*
- Pour la Roumanie : *D. G. Marinesco, Eug. Boukman.*
- Pour le Salvador : *Ismael G. Fuentes.*
- Pour le Territoire de la Sarre : *Douarche.*
- Pour le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes : *Drag. Dimitrijevitch, S. P. Toutoundjitch, Dr. Franya Pavlitch, Costa Zlatanovitch.*
- Pour le Royaume de Siam : *Phra Sanpakitch Preecha.*
- Pour la Suède : *Julius Juhlin, Thore Wennquist.*
- Pour la Suisse : *Mengotti, F. Boss.*
- Pour la Tchecoslovaquie : *Dr. Otokar Růžička, Václav Kučera.*
- Pour la Tunisie : *Gérard Japy, A. Barbarat.*
- Pour la Turquie : *Méhéméd-Ali.*
- Pour l'Uruguay : *Adolfo Agorio.*
- Pour les États-Unis de Venezuela : *Pedro-Emilio Coll, Barceló, A. Posse.*

Starfsreglugerð

póstbögglasamningsins.

Samkvæmt 21. grein aðalsamningsins og 22. grein póstbögglasamningsins, hafa undirritaðir, hver í nafni sinnar stjórnar, sameiginlega samþykkt eftirfarandi ákvæði til framkvæmda á hinum síðarnefnda samningi.

I.

Hvernig senda skal póstböggla. — Tilkynningar um upplýsingar og skjöl, er snerta póstböglaviðskiftin.

1. — Sjerhver póststjórn er skyld að senda póstböggla þá, sem önnur póststjórn hefur trúað henni fyrir til flutnings í transit gegnum landsvæði hennar, eftir sömu leið og með sömu tækjum og hún notar við flutning á sínum eigin böggjum.

2. — Póststjórnir þeirra samningslanda, sem halda uppi reglulegum samböndum sjóleiðis, skulu gefa póststjórnnum hinna samningslandanna upplýsingar um, hvað af þessum samböndum sje hægt að nota til flutnings á póstböggjum, ásamt vegalengdinni.

3. — Þær póststjórnir samningslandanna, sem halda uppi beinum viðskiftum, tilkynna hver annari með töflum, eins og meðfylgjandi fyrirmynd A:

- a) nafnaskrá yfir þau samningslönd, sem þær geta verið milliliðir fyrir, hver um sig, við flutning á póstböggjum;
- b) leiðir þær, sem eru opnar til flutnings á póstböggjum, þegar þeir eru komnir inn á landsvæði þeirra eða í þjónustu þeirra.
- c) upphæð þóknana þeirra, sem póststjórninni, er fær þeim böggjana, ber að greiða þeim fyrir hvern ákvörðunarstað.

4. — Með hliðsjón til A-taflanna, sem hver póststjórn fær frá hinum, sem við hana skifta, ákveður hún leiðirnar fyrir flutning á sínum böggjum og gjaldið, sem taka á af sendendum, eftir skilyrðum þeim, sem transítin býður.

5. — Sjerhver póststjórn skal þar að auki tilkynna fyrstu milliliggjandi póststjórn beint, hvaða lönd það eru, sem hún ætlar að senda henni póstböggla til.

6. — Sjerhver póststjórn skal láta samningspóststjórnunum í tje lista yfir þá hluti, sem ekki er leyfður innflutningur á í land hennar, samkvæmt lögum og reglugerðum.

II.

Taxtjafngildi.

1. — Samkvæmt 1. lið 5. greinar póstbögglasamningsins, taka póststjórnir samningslandanna burðargjöld sín eftir jafngildi, sem þær hafa ákveðið, eftir upplýsingum á meðfylgjandi töflu (O form) og sem þær eiga að tilkynna alþjóðaskrifstofunni fyrir milligöngu svissnesku póststjórnarinnar.

2. — Komi breytingar á myntkerfi einhvers hinna ofangreindu landa, skal póststjórn þess ná samkomulagi við svissnesku póststjórnina um breytingu á jafngildinu; ber svo hinni síðarnefndu að láta tilkynna breytinguna öllum póststjórnnum sambandsins um alþjóðaskrifstofuna.

3. — Sjerhverri póststjórn er heimilt, ef hún álitur þess þörf, að leita þessa samkomulags, sem nefnt er í næsta lið á undan, ef um er að ræða mikla breytingu á peningagildi hennar.

III.

Rúmfrekir bögglar.

1. — Rúmfrekir teljast:

- a) bögglar yfir 1 m. 50 á einhvern veg.
- b) bögglar yfir 1 metra á einn veg og 50 sentimetra á annan veg.
- c) bögglar, sem sakir lögunar sinnar, rúmmáls eða veikleika, ekki geta auðveldlega verið látnir niður með öðrum böggjum, eða böggjum, sem krefjast þess, að varlega sje með þá farið, t. d. blóm og blómrunnar í körfum, tóm búr, eða búr með lifandi dýrum í, tómir vindlakassar eða aðrir kassar í stórum bundinum, húsgögn, körfuáhöld, blómaborð, barnavagnar, rokkar, hjólhestar o. s. frv.

2. — Póststjórnir, sem halda uppi sjóflutningum, hafa heimild til þess, að telja hvern þann böggul rúmfrekan, sem þær flytja, þegar rúmmál hans er yfir 55 dm³ eða hann er meira en 1 m. 25 á einhvern veg.

3. — Að því er snertir nákvæman útreikning á rúmmáli, þyngd eða ummáli böggla, þá skal álit sendipósthússins þar um gilda, nema um bersýnilega villu sje að ræða.

IV.

Flutningur á skothylkjum og líkum hlutum.

Hlutaðeigandi póststjórnnum er heimilaður rjettur til þess, að koma sjer

innbyrðis saman um flutning á hvellhettum og hlöðnum málmskothylkjum í handskotvopn og ósprenghættum hlutum af tundurpípum.

Vandlega skal vera búið um hluti þessa, bæði að utan og innan, og þeir skulu sendir í kössum eða tunnum, og skal skrifa bæði á fylgibrjefið og sjálfa sendinguna, hvað innihaldið sje.

V.

Ytri frágangur böggla.

1. — Til þess að verða tekinn til flutnings, verður sjerhver böggull:
 - 1° að bera greinilega utanáskrift viðtakanda, með latneskum bókstöfum. Utanáskriftir með blýanti eru ekki leyfðar; þó skulu teknir til flutnings böggjar, þar sem utanáskriftin hefur verið skrifuð með blekblýanti og það, sem skrif að er á, hefur verið vætt áður. Utanáskrift böggulsins skal vera á umbúðunum sjálfum, eða þá vera vandlega fest við þær þannig, að hún geti ekki losnað frá. Það er ráðið til þess, að láta afrit af utanáskriftinni innan í sendinguna.
 - 2° að vera útbúinn á þann hátt, sem svarar til vegalengdarinnar og veitir næga tryggingu fyrir því, að ekki verði farið í innihaldið, án þess að glögg merki sjáist um skemdirnar. Umbúðir böggla til landa utan Evrópu verða að vera sjerstaklega sterkar og úr haldgóðu efni, sakir hinna mörgu umskipana og allskonar meðferðar, sem þessir böggjar verða fyrir; sjerstaklega er það óhjákvæmilegt, þegar innihaldið er dýrir málmar, hlutir úr málmum eða þungavara, að nota þá sem umbúðir öskjur úr sterkum málmum eða trjekassa, að minsta kosti 1 sentimeter á þykkt. Þó má taka án umbúða hluti, sem hægt er að láta hvern inn í annan, eða safna saman og halda saman með sterku bandi, með plombum eða lakki fyrir, þannig, að úr þeim verði einn böggull, sem ekki getur dottið í sundur. Heldur ekki þarf að krefjast umbúða um böggla, sem eru úr einu heilu efni, svo sem trje eða málmstykki o. s. frv., og sem ekki er verslunarvenja að setja í umbúðir.
 - 3° að vera innsiglaðir með lakkinnsiglum, er sjeu nákvæmlega eins, með plombum, eða á annan hátt, með sjerstöku eins löguðu sama merki sendanda eða stimpli.
 - 4° að bera tilgreininguna utanáskriftarmegin, ef um tilgreint verð er að ræða, tiltekna í mynt sendilandsins, án útþurkunar eða yfirstrikunar, jafnvel þótt staðfest sje. Upphæð hins tilgreinda verðs skal þar að auki vera breytt í gullfranka af sendanda eða sendipósthúsi. Skal breytingin skrifuð með nýjum tölum við hliðina á eða upp yfir tölunum, sem sýna upphæð hins tilgreinda verðs, í mynt sendilandsins.

2. — Lagarkendar vörur og efni, sem auðveldlega verða lagarkend, skulu send í tvöföldum ílátum. Á milli þess fyrra (flösku, glass, krukku eða öskju) og seinna (öskju úr málmum, sterku trje, eða bárupappa úr sterku efni) skal

80 vera, að svo miklu leyti sem auðið er, bil, sem sje fyllt sagi, úrsælding eða einhverju öðru efni, sem drekkur í sig og varnar skemdum.

Þetta er ófrávikjanlegt skilyrði, ef innra ílátið er sjerstaklega brothætt.

VI.

Fylgibrjef og tollskrár.

1. — Sjerhverjum böggli skulu fylgja fylgibrjef úr sterkum pappa og tollskrár, eins eða líkar og meðfylgjandi fyrirmyndir B og C. Póststjórnirnar gefa hver annari upplýsingar um, hversu margar tollskrár skulu fylgja fyrir hvern ákvörðunarstað.

Á afklipping fylgibrjefsins getur sendandi skrifað athugasemdir, er snerta sendinguna, þó með því skilyrði, að pósthjórn sendilandsins hafi ekkert á móti því. Þar að auki hefur hann rjett til að skýra frá aftan á fylgibrjefinu, hvernig hann vill láta fara með böggulinn, ef fyrir kæmi, að ekki yrði hægt að afhenda hann. Skal sú athugasemd skrifuð á frönsku, eða öðru því máli, sem þekt er í ákvörðunarlandinu.

2. — Eitt fylgibrjef og ein tollskrá, ef tolllögin leyfa, mega fylgja alt að þremur almennum bögglum, sem koma frá sama sendanda, eru háðir sama burðargjaldi og eiga að fara til sama manns. Þetta ákvæði nær þó ekki til pósthjórnuböggla eða böggla með tilgreindu verði, sem hver um sig skal hafa sitt sjerstaka fylgibrjef.

Hverju landi er þó heimilt að krefjast sjerstaks fylgibrjefs og sjerstakra tollskráa fyrir hvern böggul frá eða til útlanda.

3. — Þau fylgibrjef og tollskrár, sem ekki eru prentuð á frönsku, skulu vera með neðanlínuþýðingu á þessu máli.

4. — Fylgibrjef með bögglum með tilgreindu verði skulu hafa, fyrir hvern böggul, mót af innsigli því, sem notað hefir verið til þess að loka sendingunni, og ennfremur áritað hið tilgreinda verð eftir reglum þeim, sem gefnar eru undir 4° í V. grein reglugerðarinnar.

Þyngdin á bögglum með tilgreindu verði skal nákvæmlega tilgreind í grömmum af sendipósthúsinu bæði á bögglinum, hjá utanáskriftinni og á fylgibrjefinu á þar til ákveðnum stað á eyðublaðinu.

5. — Póststjórnir þær, sem ganga að þessum samningi taka ekki á sig neina ábyrgð, að því er snertir nákvæma útfyllingu tollskráanna.

VII.

Sjerstök merki.

1. — Sjerhver böggull, ásamt tilheyrandi fylgibrjefi, skal bera merki eins og meðfylgjandi fyrirmynd D. sýnir, er bæði sýnir innritunarnúmer sendingarinnar og nafnið á pósthúsinu, þar sem henni er skilað til flutnings. Sama

sendipósthús má ekki samtímis nota tvær eða fleiri tegundir merkja, nema þá að þær sjeu táknaðar með sjerstökum bókstaf, er greini þær hverja frá annari.

2. — Fylgibrjefið skal þar að auki stimplað af sendipósthúsinu, með stimpli, er sýni bæði hvar og hvenær sendingin er látin á póst.

3. — Bögglar með tilgreindu verði skulu ásamt fylgibrjefum sínum bera rauðan miða með áletraninni „Valeur déclarée“ með latneskum bókstöfum.

4. — Póstkröfubögglar skulu ásamt fylgibrjefum sínum bera rauðgulan miða eins og fyrirmynd D sýnir, sem fylgir starfsreglugerð aðalsamningsins.

5. — Hraðboðabögglar ásamt fylgibrjefum skulu stimplaðir eða útbúnir með miða er standi á með stóru letri orðið „Exprès“.

6. — Skyndibögglar og fylgibrjef þeirra skulu bera miða með greinilegri áletrun „Urgent“.

7. — Þegar í böggulunum eru mótaðir peningar, gull- eða silfurmunir eða aðrir dýrgripir, skulu miðarnir, sem nefndir eru í 1., 3., 4., 5. og 6. lið hjer á undan, svo og frímerkin, ef þau eru límd á böggjana, sett á með millibili innbyrðis, til þess að ekki sje hægt að nota þau, til þess að hylja yfir skemdir á umbúðunum. Þau mega heldur ekki límast þannig á böggulinn, að þau þeki yfir rönd hans.

VIII.

Gjaldfrjálsir böggjar.

1. — Bögglar, sem eiga að afhendast viðtakendum gjaldfrjálsir eða aðeins tollfrjálsir, skulu hafa utanáskriftarmegin á bögglinum og á fylgibrjefinu litaðan miða, er standi á með greinilegu letri „Franc de tous droits“ eða „Franc de droits de douane seulement“. Sömu athugasemd skulu sendendur einnig skrifa á fylgibrjefin.

2. — Sjerhverjum böggli, sem sendur er „franc de droits“, skal fylgja frankóseðill eins og meðfylgjandi fyrirmynd E, búinn til úr pappa er skal vera gulur á lit, og fyllir sendipósthúsið út framhlið hans eins og segir til á eyðublaðinu.

Einn frankóseðil má nota fyrir alt að 3 almennum böggjum, sem koma frá sama sendanda, eru háðir sama burðargjaldi og eiga að fara til sama manns. Þetta ákvæði nær þó eigi til póstkröfuböggla eða böggla með tilgreindu verði, sem hver um sig skal hafa sinn sjerstaka frankóseðil. En annars er hverju landi heimilt, að krefjast sjerstaks frankóseðils fyrir hvern böggul frá eða til útlanda.

Frankóseðillinn skal vandlega festur við fylgibrjefið.

3. — Eftir afhendingu böggulsins til viðtakanda, útfyllir pósthúsið, sem framkvæmir tollafnámið fyrir reikning sendanda, þann hluta, sem því viðkemur, á bakhlið frankóseðilsins, og sendir hann svo með tilheyrandi fylgiskjölum í lokuðu umslagi, án tilgreiningar á innihaldi, til sendipósthúss böggulsins.

Sjerhver pósthjúrn hefur þó heimild til þess að láta sjerstök pósthús, sem hún tiltekur, framkvæma endursendingu á frankóseðlum, sem gjöld hvíla á, og krefjast þess, að seðlar, sem eru endursendir frá útlöndum, sjeu sendir til nánar ákveðins pósthúss. Skal þá sendipósthús böggulsins skrifa nafn þess pósthúss, sem seðlarnir eiga að fara til, á framhlið frankóseðilsins.

4. — Við móttöku frankóseðils með upplýsingum um gjöld þau, sem pósthjúrnusta móttökulandsins hefur lagt út, breytir sendipósthjúrnin upphæð þessara gjalda í sína eigin mynt, eftir gengi því, sem hún sjálf ákveður, en sem þó ekki má fara fram úr gengi því, sem ákveðið er við útgáfu pósthússana til hlutaðeigandi lands. Hin breytta upphæð skal tilgreind bæði á stofni eyðublaðsins og afklippingi og undirskrifuð með nafni póstmanns þess, sem hefur gert breytinguna. Þegar búið er að innheimta upphæð gjaldanna, afhendir sendipósthúsið sendanda afklipping seðilsins, og ef til vill fylgiskjölin.

5. — Þegar sending með miðanum „franc de droit“ kemur til pósthjúrnustu ákvörðunarlandsins án frankóseðils, skal pósthús það, sem á að sjá um tollafnámið, búa út eftirrit af frankóseðlinum og gæta þess að setja nafn upprunals sendingarinnar í staðinn fyrir nafn pósthjúrnar þeirrar, sem það sjálfst heyrir undir. Þegar frankóseðill glatast eftir afhendingu á böggli, skal útbúa eftirrit á sama hátt.

6. — Frankóseðlar er eiga við sendingar, sem, einhverra hluta vegna eru endursendar til upprunalslandsins, skulu gerðir ógildir undir eftirliti pósthússins, sem framkvæmir endursendinguna, og heftir við fylgibrjefin.

IX.

Hvernig pósthögglar skulu fluttir.

1. — Skifti á pósthögglum milli nágrennalanda, eða lands, sem standa í beinu sambandi hvort við annað með sjóferðum, skulu framkvæmd af þeim pósthúsum og á þeim stöðum, sem hlutaðeigandi pósthjúrnir ákveða til þess starfa.

2. — Í viðskiftum milli lands, sem aðskilin eru af einu eða fleiri löndum, sem liggja á milli, skulu pósthögglarnir fluttir eftir þeim leiðum, sem hlutaðeigandi pósthjúrnir verða ásáttar um; þeir skulu afhentir í stykkjatali til fyrstu milliliggjandi pósthjúrnar. Hlutaðeigandi pósthjúrnir geta orðið ásáttar um að skiftast á pósthögglum í stykkjatali eða í lokuðum pokum, körfum eða kössum, skráðum beina leið. Í því efni gera umræddar pósthjúrnir sameiginlega hinar nauðsynlegu ráðstafanir til pósthögglaviðskiftanna og tilhögunar á reikningsfærslunni.

3. — Þó er það skylda að senda pósthögglar í lokuðum ílátum, þegar tala þeirra er svo há, að þeir eru til trafala fyrir starf einhverrar milliliggjandi pósthjúrnar, eftir hennar eigin umsögn.

Hin lokuðu ílát skulu endursend tóm til sendipósthjúrnarinnar með

næsta pósti á eftir, nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna. Kostnaðinum við körfur, poka og önnur lík ílát, sem nauðsynleg eru til póstbögglaviðskiftanna, skal skift jafnt milli póststjórna, sem nota þau í viðskiftum sínum, nema öðruvísi sje umsamið.

4. — Póststjórnir þær, sem taka þátt í skiftum á skyndiböggjum, koma sjer saman um fljóta og, eftir því sem hægt er, beina leið fyrir þessa böggla; póststjórnirnar gera einnig sameiginlega hinar nauðsynlegu ráðstafanir viðvíkjandi reikningsfærslunni.

5. — Þegar póstböggjum er þjónustulega haldið eftir á leiðinni, annaðhvort af pósti eða tollyfirvöldum, skal biðja sendanda, á tilkynningu um óskilaböggul, um að gera nánari ráðstafanir. Þó er þetta skilyrði ekki sjálf-sagt, ef um ofurefli er að ræða (vis major), svo sem verkföll, flóð o. s. frv.

X.

Bögglapóstskrá og innfærsla böggla á hana.

1. — Póstböggjarnir skulu innritaðir á bögglapóstskrá, eins og fyrirmynd F, sem fylgir reglugerðinni, sýnir, með öllum þeim sjerstöku athugasemdum, sem skráin gefur ástæðu til. Þó geta hlutaðeigandi póststjórnir orðið ásáttar um, að almennir böggjar sjeu innritaðir í einu á skrána, með aðalupphæð þóknanna, sem á að greiða. Fylgibrjef, póstkröfuávísanir, tollskrár, og, ef svo ber undir, önnur skilríki, sem krafist er, (svo sem vöruskrár, skírteini um uppruna, heilbrigði o. s. frv.), svo og seðlarnir E og móttökukvittanir, skal alt saman heft við skrána.

Milliliggjandi viðskiftapósthús eru ekki skyldug til þess, að endurskoða gögn þau, sem fylgja með bögglapóstskránum.

2. — Póstbögglar til eða frá herföngum skulu innritaðir á sömu skrá, en án nokkurrar þóknunar.

3. — Sje ekki öðruvísi ákveðið með viðskiftin sjóleiðis, skulu sendipósthúsin tölusetja bögglapóstskrárnar í efra vinstra horni, með áframhaldandi töluröð yfir árið, fyrir hvert sendipósthús og hvert ákvörðunarpósthús, og, að svo miklu leyti sem hægt er, geta nafns póstskipsins, sem flytur póstin, fyrir ofan númerið. Síðasta númer frá liðnu ári skal fært á skrána yfir fyrsta flutning árið eftir.

XI.

Móttökukvittanir.

1. — Þegar beðið er um móttökukvittun fyrir póstböggli, skal sendipósthúsið skrifa greinilega á böggulinn og fylgibrjef hans athugasemdina „Avis de réception“ eða stimpla hann með stöfunum „A. R.“

80

2. — Móttökukvittunin er útbúin af sendipósthúsinu eða einhverju öðru pósthúsi, sem pósthús sendilandsins ákveður. Komi hún ekki til ákvörðunar-pósthússins, er það skyldugt til þess, að útbúa nýja móttökukvittun.

Móttökukvittanirnar skulu vera á frönsku eða með þýðingu á því máli undir línunum.

3. — Þegar sendipósthúsið hefur útfyllt móttökukvittunina, eins og vera ber, sendir það hana aftur opna og burðargjaldsfrjálsa til sendanda böggulsins.

4. — Þegar sendandi biður um móttökukvittun fyrir böggli, eftir að hann hefur verið látinn á póst, skrifar sendipósthúsið, á eyðublað undir móttökukvittun, nákvæma lýsingu á bögglinum (sendipósthús, dagsetningu, þegar hann er látinn á póst, númer, utanáskrift). Þetta eyðublað er síðan fest við fyrirspurnareyðublað eins og fyrirmynd N sýnir, og skal það áður útbúið með frímerkjum, er svari til taxta þess, sem nefndur er í 6. lið 5. greinar sammingsins, og síðan farið með það eftir fyrirmaelum XVI. greinar hjer á eftir, að því undanteknu, að hafi böggullinn, sem móttökukvittunin á við, verið reglulega afhentur, heldur ákvörðunarpósthúsið eyðublaði N eftir og sendir móttökukvittunina rjett útfylta til sendipósthússins, eins og nefnt er í 3. lið á undan.

5. — Ef móttökukvittun, sem sendandi hefir reglulega beðið um, um leið og hann skilaði bögglinum til flutnings. er ekki komin til sendipósthússins á rjettum tíma, skal spurst fyrir um hana eftir sömu reglum og nefndar eru í 4. lið hjer á undan. Sendipósthúsið skrifar þá efst orðin „Duplicata de l'avis de réception etc.“

XII.

Athugun í viðskiftapósthúsunum.

1. — Þegar viðskiftapósthús ákvörðunarlandsins hefur tekið móti böggla-póstskránni, byrjar það þegar á að athuga póstböggla og skjölin, sem rituð eru á skrána, og verði það vart við vöntun eða aðra ónákvæmni, gerir það athugasemd á eyðublaði, eins og fyrirmynd G. sýnir, er fylgir reglugerðinni, og fer að samkvæmt reglum þeim, sem gefnar eru í IX. grein starfsreglugerðar sammingsins, um skifti á brjefum og óskjum með tilgreindu verði.

2. — Smá ónákvæmni viðvíkjandi rúmmáli, ummáli og þyngd svo og ónákvæmni, sem auðsjáanlega hefur enga ábyrgð í för með sjer fyrir hlutað-eigandi póststjórnir, skal aðeins tilkynna með leiðrjettungarskýrslu.

3. — Sjerhver mismunur, sem kann að finnast á upphæð þóknana og afreikningunum, skal tilkynntur sendipósthúsinu með leiðrjettungarskýrslu. Viðurkendar leiðrjettungarskýrslur skal hefta við böggla-póstskrárnar, sem þar eiga við. Leiðrjettungar sem engin gögn fylgja, eru ekki teknar til greina af endurskoðuninni.

Póstkröfuböggjar.

1. — Póstkröfuböggjar og fylgibrjef þeirra skulu utanáskriftarmegin bera áletranina „Remboursement“ skrifaða eða prentaða skýrt og greinilega, og þar á eftir póstkrofuupphæðina í mynt sendilandsins, með latneskum bókstöfum, án útþurkunar eða yfirstrikunar, jafnvel þótt staðfest sje. Sendandi skal sömleiðis með latneskum bókstöfum, skrifa nafn sitt og heimilisfang á böggulinn og bakhlið fylgibrjefsins.

2. — Hverjum póstkrofubögli skal fylgja póstkrofuávísun eins eða lík og fyrirmynd H sýnir, er fylgir reglugerðinni. Á póstkrofuávísun þessari, sem er heft við fylgibrjefið, skal standa upphæð póstkrofunnar í mynt upprunalandsins og auk þess, sem almenn regla, skal sendandi tilfærður sem viðtakandi ávísunarinnar. Þó getur hver póststjórn látið skrifa upprunapósthús böggulsins eða einhver önnur pósthúsa sinna, sem viðtakanda ávísana, er snerta sendingar, sem eru upprunnar frá hennar póstþjónustu. Afklippingur ávísunarinnar skal tilgreina nafn og heimili viðtakanda böggulsins, svo og staðinn og daginn, sem hann er látinn á póst.

3. — Nema öðruvísi sje ákveðið milli sendi- og ákvörðunarpóststjórnar, skal upphæð póstkrofuávísananna breytt í mynt ákvörðunarlandsins undir umsjá póststjórnarinnar þar, sem í því atriði notar sama gengi og hún er vön við póstávísanir til sendilands póstböggla.

4. — Jafnskjótt og póstkrafan er innheimt, skal ákvörðunarpósthúsið eða eitthvert annað pósthús, sem ákvörðunarpóststjórnin tiltekur, útfylla hlutann „Indications de service“ á póstkrofuávísuninni og senda hana síðan stimplaða með dagstimpli sínu, burðargjaldsfrítt eftir því, sem utanáskriftin segir til.

Póstkröfuávísanir eru útborgaðar eftir reglum, sem hver póststjórn setur til tryggingar því, að útborgunin komi sendendum böggla í hendur.

5. — Greiði viðtakandi ekki póstkrofuupphæðina innan sjö daga í viðskiftum milli Evrópulanda, og innan fimmtán daga í viðskiftum milli Evrópulanda og landa utan hennar, eða í viðskiftum milli hinna síðarnefndu, að telja frá næsta degi eftir komu böggulsins til ákvörðunarpósthússins, skal farið með böggulinn sem óskilasendingu samkvæmt ákvæðum 3. liðs XV. greinar í þessari reglugerð.

Frest þennan má lengja upp í 28 daga hæst hjá póststjórnnum, þar sem innanlandslöggjöfin krefst þess. Þó getur sendandi gert athugasemd á máli, sem þekkist í ákvörðunarlandinu, og krafist þess að böggullinn sje tafarlaust endursendur eftir utanáskriftinni, ef viðtakandi neitar að greiða póstkrofuna við fyrstu tilkynningu.

Ávísanir sem snerta póstkrofuböggla, sem einhverra orsaka vegna, eru

80 endursendir til upprunastaðar síns, skulu gerðar ógildar af póststjórninni, sem endursendir böggla.

6. — Þegar ávísanir, er snerta póstkröfuböggla, hafa verið sendar öfugt, hafa glatast eða eyðilagst áður en póstkrafan var innheimt, skal ákvörðunar-pósthúsið útbúa eftirrit af þeim í nafni sendipósthússins.

Í staðinn fyrir póstkröfuávísanir, sem hafa verið sendar öfugt, hafa glatast eða eyðilagst, eftir að póstkrafan var innheimt, skulu á sama hátt koma eftirrit eða útborgunarheimild, þegar hvortveggja póststjórnanna hefur komist að raun um, að ávísunin hafi hvorki verið útborguð nje endurgreidd.

7. — Póstkröfuávísanir, sem viðtakendur hafa ekki krafist útborgunar á innan þess tíma, sem þær gilda, samkvæmt starfsreglugerð póstávísanasamningsins, skal farið með samkvæmt ákvæðum 2. og 3. liðs VIII. greinar í starfsreglugerð póstinnheimtusamningsins.

8. — Ákvæði 7. og 8. liðs í XIII. grein starfsreglugerðar aðalsamningsins um ávísanir, sem ekki verða afhentar viðtakendum eða sem þeir innheimta ekki, skulu einnig gilda í viðskiftunum með póstkröfuböggla.

XIV.

Áframsendar sendingar.

1. — Póstbögglar, sem eru áframsendir vegna þess að þeir hafa verið skakt sendir, skulu fluttir beinustu leið sem póststjórnin, er áframsendir, ræður yfir; ofanefnd póststjórn getur hvorki tekið af þeim tollgjöld nje önnur gjöld. Þegar áframsendingin hefur í för með sjer afhendingu á bögglinum á ný til póststjórnar sendilandsins, færir viðskiftapósthúsið, sem áframsendir, henni hinar mótteknu þóknanir til tekna, þegar það er búið að gera athugasemd um skekkjuna með leiðrjettingarskýrslu.

Aftur á móti ef upphæð sú, sem póststjórnin, er áframsendir, fær, er ófullnægjandi til þess að bæta upp kostnaðinn við áframsendinguna, sem henni ber, reiknar hún sjer mismuninn til tekna, með því að hækka upphæð þá, sem henni er færð til tekna á póstbögglastránni frá viðskiftapósthúsi sendilandsins. Ástæðan til þessarar leiðrjettingar skal tilkynnt ofanefndu pósthúsi með leiðrjettingarskýrslu.

Þegar böggull hefur verið skakt sendur sakir vangár póstmanna, og verður þess vegna að sendast aftur til sendilandsins, eða ef viðskiftapósthúsið í inngangslandinu kemst að því, á meðan að á viðskiftunum stendur, að eitt-hvað af forboðum þeim, sem ræðir um í 15. grein samningsins, hefur verið brotið, skal farið að á sama hátt og ef afhenda ætti böggulinn á ný póststjórn sendilandsins, vegna þess að hann væri skakt sendur.

2. — Fyrir póstböggla, sem áframsendir eru sakir þess að viðtakendur hafa skift um bústað, eða sakir vangár af sendanda hálfu, skal póststjórnin, sem

afhendir, taka, á kostnað viðtakanda, burðargjald, er nemi hluta þeim, sem henni ber, hluta pósthjónnarinnar sem áframsendir, og hluta milliliggjandi pósthjónna, ef nokkrar eru.

Pósthjónnin, sem áframsendir, færir sjer sinn hlut til tekna hjá milliliggjandi pósthjón eða hjá pósthjón hins nýja ákvörðunarlands. Ef landið, sem áframsendir, og hið nýja ákvörðunarland eru ekki nágrannalönd, færir fyrsta milliliggjandi pósthjón, sem tekur við áframsendum böggli, sjer upphæð þá, sem henni ber í sinn hlut, og hluta pósthjónnarinnar sem áframsendir, til tekna hjá þeirri pósthjón, sem hún afhendir sendinguna; þessi pósthjón endurtekur svo, ef hún að eins liggur á milli, aðferðina gagnvart næstu pósthjón og færir sjer til tekna sinn hluta ásamt þeim sem henni hefur verið fært til reiknings af pósthjóninni á undan. Þessari aðferð er svo haldið áfram milli allra pósthjónanna, er taka þátt í flutningnum, þangað til pósthöggullinn kemur til afhendingarpósthjónnarinnar.

Ef burðargjald það, sem á að greiða í viðbót fyrir áframsendan pósthöggul, er greitt um leið og áframsendingin hefst, skal aftur á móti farið með höggullinn, eins og skrifað væri utan á hann beina leið frá landinu, sem áframsendir, til ákvörðunarlandsins, og afhentur viðtakanda, án þess að hann sje krafinn um nokkuð pósthjald.

3. — Pósthkröfuböggla má áframsenda, ef hið nýja ákvörðunarland hefur pósthkröfuböggla viðskifti við sendilandið. Þegar áframsending fer fram á pósthkröfuböggli, skulu pósthkröfuávísanirnar, sem hafa verið útbúnar í sendilandinu, fylgja honum. Hin nýja ákvörðunarpósthjón fer að með innheimtu og skil á pósthkröfuupphæðinni, eins og höggullinn hefði verið sendur beint til hennar.

4. — Höggularnir skulu áframsendir í hinum upprunalegu umbúðum sínum og með fylgibrjefunum, sem sendilandið hefur gefið út. Verði einhverra hluta vegna að búa um höggul á ný eða endurnýja fylgibrjefið, verður nafnið á pósthúsinu, sem höggullinn er upprunalega sendur frá, svo og hið upprunalega innritunarnúmer, að vera bæði á högglinum og fylgibrjefinu.

XV.

Pósthögglar, sem ekki verður komið til skila.

1 — Þegar sendendur höggla, sem ekki verður komið til skila, hafa ekki tilgreint á bakhlið fylgibrjefsins og á högglinum sjálfum, hvernig fara eigi með sendinguna, skal ákvörðunarpósthjón senda sendipósthjón tilkynningu, eins fljótt og unt er, um höggla þá, sem ekki verður komið til skila. Til þess er notað eyðublað, eins og meðfylgjandi fyrirmynd J. sýnir, prentað á frönsku, eða með neðanlínuþýðingu á því máli. Sendandi getur aðeins tekið einhverja eina ákvörðun af þeim, sem nefndar eru í 2. lið næst á eftir, um, hvernig með höggullinn skuli farið.

80 Sem almenn regla gildir, að tilkynningar um óskilaböggla sjeu sendar milli ákvörðunar- og sendipósthúss. Þó getur hver póststjórn krafist þess, að tilkynningar, er snerta hennar þjónustu, sjeu sendar til aðalstjórnarinnar, eða til einhvers pósthúss, sem hún nánar tiltekur. Tilkynningin um óskilaböggul skal, ef svo ber undir, greina upphæð tollgjalda, og annara gjalda, sem á bögglinum hvíla, svo og þau gjöld, sem kunna að falla á hann við áframhaldandi geymslu.

Þegar póstböggla, sem óskilatilkyning hefur verið send um, eru afhentir eða áframsendir áður en skeyti er komið frá sendanda um, hvað gera skuli við böggulinn, skal sendipósthúsinu tilkynt það þegar í stað, vegna sendanda. Eftir að ákvarðanir sendanda, um, hvað gera skuli við böggulinn, eru komnar, eru þær einar gildandi, og skulu takast til greina.

2. — Sendandi óskilabögguls getur krafist:

- a) að böggullinn sje sjer endursendur þegar í stað;
- b) að utanáskrift böggulsins sje breytt eða hún gerð fullkomnari;
- c) að böggullinn sje afhentur öðrum viðtakanda, eða að hann sje áframsendur á annan ákvörðunarstað, og sje þar afhentur hinum upprunalega viðtakanda eða öðrum manni;
- d) að hinum upprunalega viðtakanda sje gert aðvart ennþá einusinni;
- e) að böggullinn sje seldur á ábyrgð og áhættu sendanda, eða farið með hann sem yfirgefinn;
- f) að böggullinn, ef póstkrafa hvílir á honum, sje afhentur hinum upprunalega viðtakanda eða öðrum manni án innheimtu á póstkröfuupphæðinni, eða gegn greiðslu á lægri upphæð, en þeirri, sem fyrst hefur verið tilgreind. Aðferð sú er nota skal við ógildinguna eða breytinguna á póstkröfuávísuninni, er sú sama, og nefnd er í 2. lið XVII. greinar hjer á eftir.
- g) að böggullinn sje afhentur viðtakanda án greiðslu á tollgjöldum og öðrum gjöldum, sem á honum hvíla.

Ef sendandi svarar alls ekki eða lætur í ljósi óskir, sem ekki geta samrýmt beiðni þeirri um upplýsingar, sem sendipósthúsið hefur sent honum, er ákvörðunarpóststjórnin ekki skyld að senda nýja tilkynningu; þá er böggullinn endursendur honum, þegar frestur sá, sem ákveðinn er í 3. lið hjer á eftir, er útrunninn. Sama gildir og, ef sendandi neitar að taka við óskilatilkyningunni eða að greiða þóknun þá, sem nefnd er í 6. lið 5. greinar sammingsins.

Póstböggla þá, sem einhverra orsaka vegna hefur ekki verið hægt að afhenda viðtakendum, og sendendur hafa algerlega afsalað sjer, skal ákvörðunarpóststjórnin ekki endursenda, heldur fer hún með þá eins og innanlandslöggjöf hennar segir.

3. — Ef ákvörðunarpósthúsið hefur ekki fengið fullnægjandi upplýsingar innan eins mánaðar að telja frá því, er tilkynningin var send, skal endursenda böggulinn til sendipósthússins. Frestur þessi er lengdur upp í fjóra mánuði í viðskiftum við lönd utan Evrópu.

Bögglar, sem geymdir eru til frekari ráðstafana frá viðtakanda hálfu, eða sendir „poste restante“, álitast óskilabögglar, eftir að geymslufresturinn, eins og hann er ákveðinn í reglugerðum ákvörðunarlandsins, er runnin út, án þess þó að tjeður frestur megi fara fram úr fjórum mánuðum í viðskiftum við lönd utan Evrópu, og einum mánuði í öðrum viðskiftum.

Endursending á bögglinum skal fara fram þegar í stað, ef fyrirmæli sendanda, sem hann annaðhvort hefur skrifað áður á fylgibrjefið, eða sem svar við óskilatilkyningu fyrirmynd J., hafa ekki orðið framkvæmd nje leitt til afhendingar á bögglinum. Hafi sendandi bætt við hina nýju ráðstöfun sína, varafyrirmælum (annari utanáskrift o. s. frv.), skal böggullinn ekki endursendur fyrir en þessi vararáðstöfun hefur verið reynd og borið engan árangur.

4. — Nú er viðtakandi bögguls farinn til lands, sem ekki hefur skrifað undir pósthögglasamninginn, og skal þá böggullinn álitinn óskilaböggull, nema fyrsta ákvörðunarland sjái sjer fært að senda hann áfram.

Bögglar, sem eru endursendir sendanda, eru færðir á bögglapóstskrána með athugasemdum „Rebuts“ í athugasemdadálkinum. Með þá skal farið og tekið gjald fyrir þá eins og böggla, sem eru áframsendir, sakir þess að viðtakandi hefur skift um bústað.

Ef á böggulunum hvíla önnur gjöld en endursendingargjöldin, skal sundurliðun yfir gjöldin fylgja með fylgibrjefinu.

5. — Hluti, sem hætt er við að gangi úr sjer, eða skemmist, má selja þegar í stað, jafnvel á leiðinni fram eða aftur, án undangenginnar tilkynningar til sendanda, og án lögformlegra afara, til ágóða fyrir rjettan hlutaðeiganda. Sje einhverra orsaka vegna ekki hægt að framkvæma sölnuna, skulu hinir skemdu eða úr sjer gengnu hlutir eyðilagðir. Skýrslu skal taka um sölnuna eða ef hlutirnir eru eyðilagðir.

Afrit af skýrslu þessari skal síðan senda sendipósthúsinu, ásamt fylgibrjefi sendingarinnar.

Andvirði þess selda skal fyrst og fremst notað til þess að greiða gjöld þau, sem hvíla á bögglinum. Ef einhver afgangur verður, skal það sent sendipósthúsinu til afhendingar sendanda, sem greiðir kostnaðinn við sendinguna. Gjöld þau, sem ekki nást inn með sölnunni, hvíla á sendanda, og færast sendipóststjórninni til reiknings.

XVI.

Fyrirspurnir.

1. — Undir fyrirspurnir um pósthögglar og póströfuávísanir, sem ekki hafa komið til baka, skal nota eyðublað, eins og eða líkt og fyrirmynd N, er fylgir með þessari reglugerð. Póststjórn sendilandsins sendir eyðublað þetta beina leið til pósthöfnar ákvörðunarlandsins.

2. — Í viðskiftum við lönd utan Evrópu og í viðskiftum milli þessara landa innbyrðis, skal fyrirspurnin þó send frá einu pósthúsi til annars, og fylgja sömu leið og sendingin, sem spurst er fyrir um.

3. — Þegar ákvörðunarpóststjórnin, í tilfelli eins og nefnt er í fyrsta lið, getur gefið upplýsingar um endanleg afdrif böggulsins, sem spurt er um, eða póströfuávísunarinnar, endursendir hún eyðublaðið, með viðeigandi upplýsingum til baka til sendipóststjórnarinnar.

Þegar pósthjónustan í ákvörðunarlandinu getur ekki komist fyrir afdrif bögguls, sem sendur hefur verið um margar milliliggjandi pósthjórnir, endursendir pósthjórn ákvörðunarlandsins eyðublaðið til pósthjórnar sendilandsins. Þessi pósthjórn útfyllir eyðublaðið betur, með því að skýra nákvæmlega frá flutningnum til fyrstu milliliggjandi pósthjórnar, og sendir það til hennar, sem síðan staðfestir upplýsingarnar á eyðublaðinu, og sendir það, ef svo ber undir, til næstu pósthjórnar. Fyrirspurnin gengur þannig frá einni pósthjórn til annarar, alt þangað til að upplýst er um afdrif sendingarinnar. Pósthjórn sú, sem framkvæmt hefur afhendinguna til sendanda, eða, sem ef til vill, hvorki getur gert grein fyrir afhendingu nje reglulegri áframsendingu til annarar pósthjórnar, gerir athugasemd um það á eyðublaðið, og sendir það aftur til sendipósthjórnarinnar.

4. — Í tilfelli eins og nefnt er í 2. lið hjer að framan, fara rannsóknirnar fram frá sendipósthjórn, alla leið til ákvörðunarpósthjórnar. Sjerhver pósthjórn tilfærir á eyðublaðið upplýsingar um flutninginn til næstu pósthjórnar, og sendir henni síðan eyðublaðið. Ef ekki er hægt að gera grein fyrir flutningnum til næstu pósthjórnar, skal eyðublaðið sent til pósthjórnar ákvörðunarlandsins. Pósthjórn sú, sem hefur framkvæmt afhendinguna til sendanda, eða sem ef til vill hvorki getur gert grein fyrir afhendingu nje reglulegri áframsendingu til annarar pósthjórnar, gerir athugasemd um það á eyðublaðið, og sendir það aftur til sendipósthjórnarinnar.

5. — Eyðublöðin skulu prentuð á frönsku, eða hafa neðanlínuþýðingu á þeirri tungu. Þeim skal, að svo miklu leyti sem unt er, fylgja líking af utanáskriftinni, og skulu þau send í lokuðu umslagi, en án þess brjef fylgi. Með tilkynningu til alþjóðaskrifstofunnar getur hver pósthjórn heimitað að fyrirspurnir, er snerta hennar þjórnustu, sjeu sendar til aðalskrifstofu sinnar, til pósthúss, sem hún nánar tiltekur, eða þá beint til ákvörðunarpósthússins, eða, ef hún er aðeins milliliggjandi, til viðskiftapósthúss þess, sem sendingin hefur verið send til.

Beiðni um afturköllun, um breytingu á utanáskrift, um lækkun á póströfuupphæð.

1. — Beiðni um afturköllun á póstbögglum og um breytingu á utanáskriftinni, fer eftir reglum þeim og ákvæðum, sem nefnd eru í XXX. grein starfsreglugerðar aðalsamningsins.

2. — Ef beið er um lækkun að nokkru leyti á póströfuupphæð, sem hvílir á póstböggli, verður ný póströfuávísun fyrir hinni lækkuðu upphæð að fylgja beiðninni.

Póströfuávísanir þær, sem eru gerðar ógildar eða aðrar koma í staðinn fyrir, skulu eyðilagðar undir umsjá póststjórnar ákvörðunarlands böggla.

XVIII.

Reikningsviðskifti.

1. — Sjerhver póststjórn lætur búa til mánaðarlega, á hverju viðskifta-pósthúsi sínu, og yfir allar sendingar, sem það hefur tekið við frá viðskifta-pósthúsum einnar og sömu póststjórnar, yfirlit, eins og fyrirmynd K, sýnir, sem fylgir þessari reglugerð, yfir upphæðirnar á hverri böggla-póstskrá, sumpart sjer til tekna, fyrir sinn hluta og hluta annara póststjórna, ef nokkrar eru, af burðargjaldi því, sem sendipóststjórnin tekur, sumpart sjer til skuldar, fyrir hluta póststjórnarinnar, sem áframsendir, og hluta milliliggjandi póststjórna, ef um áframsendar eða óskilasendingar er að ræða, af gjöldum þeim, sem á að innheimta hjá viðtakendum.

2. — Yfirlitin K eru síðan af sömu póststjórn endurtekin á reikningi L, og fylgir fyrirmynd hans einnig þessari reglugerð.

3. — Reikningur þessi, ásamt hinum sjerstöku yfirlitum, póstböggla-skram og, ef til kemur, tilheyrandi leiðrjettingarskýrslum, skal síðan sendur hlutaðeigandi póststjórn til endurskoðunar í næsta mánuði á eftir þeim, sem reikningurinn á við.

Aðalupphæðirnar má aldrei leiðrjetta. Villur, sem fyrir kunna að koma, skulu teknar upp á sjerstakar skrár.

4. — Þegar mánaðarreikningarnir hafa verið endurskoðaðir og staðfestir af báðum aðilum, skal sú póststjórnin, sem á inni, taka þá saman á ársfjórðungsreikning. Hlutaðeigandi póststjórnir geta þó orðið ásáttar um að búa þennan aðalreikning út aðeins á hálfis árs eða árs fresti.

5. — Reikningsjöfnuðurinn, sem kemur út við afreikning milli tveggja póststjórna, skal greiddur af hinni skuldugu póststjórn til þeirrar, sem á inni, eins og segir í 1. lið XXXVI. greinar í starfsreglugerð aðalsamningsins og í lokaákvæðum sömu reglugerðar.

6. — Tilbúningur, sending og borgun reikninganna skal framkvæmt eins fljótt og auðið er, og í síðasta lagi innan loka næsta ársfjórðungs á eftir. Þegar þessi frestur er liðinn, skal af þeim upphæðum, sem ein pósthús skuldar annari, reikna 7% ársvexti að telja frá þeim degi, er ofangreindur frestur rennur út.

7. — Hlutaðeigandi pósthúsum er þó veitt heimild til þess, að koma sjer saman um aðra tilhögun á reikningsviðskiftum sínum, en segir í þessari grein.

XIX.

Reikningsskil á pósthöfundum.

1. — Nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi pósthúsa, fer afreikningur, viðvíkjandi pósthöfundum, sem hver pósthús hefur útborgað fyrir reikning annarar pósthúsar, fram með viðbótarreikningi við hina sjerstöku reikninga (fyrirmynd M, sem hjer með fylgir) yfir pósthúsanir frá pósthúsi þeirri, sem á inni, til hlutaðeigandi pósthúsar.

2. — Á þessum pósthöfundum skulu ávísanirnar, sem eiga að fylgja með útborgaðar og kvittaðar, færðar inn eftir stafrófsröð útgáfupósthúsanna, og eftir röð, eins og þær eru færðar inn í bækur pósthúsanna. Í reikningslok dregur svo sú pósthús, sem býr til reikninginn, frá aðalupphæðinni, sem hún á inni, $\frac{1}{2}\%$, sem innheimtuþóknun, er fellur til hlutaðeigandi pósthúsar.

3. — Lokaupphæðinni á hinum sjerstaka pósthöfundum er síðan, ef hægt er, bætt við lokaupphæð ávísanareikningsins yfir sama tímabil. Endurskoðun og greiðsla á þessum reikningum fer eftir reglum þeim, sem settar eru fyrir reikningsskilum pósthúsanna í starfsreglugerð pósthúsasamningsins.

XX.

Reikningsskil á gjöldum, sem standa á frankóseðlum.

1. — Reikningsskil, er snerta tollgjöld o. s. frv. og lögð eru út af einni pósthúsi fyrir reikning annarar, fara fram með sjerstökum mánaðarreikningum, eins og meðfylgjandi fyrirmynd E bis sýnir, og eru þeir búnir út í mynt landsins, sem á til góða, af pósthúsinni, sem skuldar.

Frankóseðlarnir eru færðir á reikninginn eftir stafrófsröð pósthúsanna, sem hafa annast tollafnámið, og í þeirri töluröð, sem þessi pósthús hafa merkt þá.

2. — Hinn sjerstaki reikningur, ásamt viðurkendum seðlum, er síðan sendur pósthúsi þeirri, sem á inni, í síðasta lagi fyrir lok næsta mánaðar á eftir þeim, sem reikningurinn á við. Neikvæðir reikningar eru ekki búnir til.

3. — Endurskoðun á afreikningunum fer fram eftir reglum þeim, sem

settar eru um reikningsskil póstaúsana í starfsreglugerð póstaúsanasamningsins.

4. — Afreikningar á tollgjöldum gera ráð fyrir sjerstakri greiðslu. Þó má í viðskiftum við þær póststjórnir, sem óska þess, bæta þeim við póstaúsana-reikninga eða reikninga L eða M þessara póststjórna.

XXI.

Upplýsingar viðvikandi póstbögglaviðskiftunum.

1. — Fyrir milligöngu alþjóðaskrifstofunnar og að minsta kosti 3 mánuðum áður en samningurinn gengur í gildi, senda póststjórnirnar hver annari eftirfarandi upplýsingar:

- a) ákvæði þau, sem þær hafa sett, að því er snertir þyngdartakmörk, tilgreint verð, rúmfreka böggla, póstkröfur, hve marga böggla megi senda með einni tollskrá og hvort leyft sje að gera skriflegar athugasemdir á fylgibrjefið;
- b) takmörkin, ef nokkur eru, fyrir ummáli og rúmmáli eins og segir í 2. lið III. greinar í reglugerðinni;
- c) burðargjald það, sem samkvæmt 5. grein póstbögglasamningsins og I. grein reglugerðarinnar, er tekið fyrir póstbögglum í viðskiftum þeirra við hin löndin hvert um sig, sem hafa skrifað undir samninginn;
- d) endastöðvagjaldið á póstbögglum;
- e) nöfnin á þeim pósthúsum eða stöðvum, sem taka þátt í póstbögglaviðskiftunum, eða tilkynningu um að öll pósthús taki þátt í starfinu;
- f) útdrátt á þýsku, ensku, spönsku eða frönsku af ákvæðum þeim, sem gilda samkvæmt innanlands lögum þeirra eða reglugerðum, um flutning á póstbögglum.

2. — Sjerhver breyting, sem seinna kann að verða á einhverju hinna ofan nefndu ákvæða, skal þegar í stað tilkynnt á sama hátt.

XXII.

Frumvörp til breytinga á starfsreglugerðinni.

1. — Á tímabilinu milli póstþinganna, sem nefnd eru í 27. grein aðalsamningsins, hefir sjerhver póststjórn samningslandanna rjett til þess að senda öðrum samningspóststjórnnum, um alþjóðaskrifstofuna, frumvörp, er snerta ákvæði þessarar reglugerðar.

2. — Með sjerhvert frumvarp skal farið eins og segir í XLIV. grein starfsreglugerðar aðalsamningsins.

3. — Til þess að öðlast gildi verða frumvörpin að fá:

- a) öll greidd atkvæði, ef um er að ræða viðbót á nýjum ákvæðum eða breytingu á ákvæðunum í þessari grein eða XXIII. grein;

- 80 b) tvo þriðju greiddra atkvæða, ef um er að ræða breytingar á ákvæðunum í II., III., IV., V., VI., VII., IX., X., XI., XII., XIII. XIV., og XV grein;
 c) einfaldan meiri hluta atkvæða, ef um er að ræða breytingar á öðrum greinum eða skilning á hinum ýmsu ákvæðum reglugerðarinnar, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem nefnt er í 25. grein aðalsamningsins.

4. — Hinar samþykta tillögur skulu staðfestar með vanalegri tilkynningu frá alþjóðaskrifstofunni til allra samningspóststjórna.

5. — Sjrhver breyting eða ákvörðun gengur ekki í gildi fyrir en 3 mánuðum eftir tilkynningu, að minsta kosti.

XXIII.

Gildi reglugerðarinnar.

Reglugerð þessi gengur í gildi sama dag og sjálfur samningurinn gengur í gildi. Hún skal og gilda jafnlengi og samningurinn, nema hún verði endurnýjuð eftir sameiginlegum vilja hlutaðeigandi aðila.

Samin í Madrid þrítugasta nóvember nítján hundruð og tattugu.

(Nöfn fulltrúanna).

Póstinnheimtusamningur.

Arrangement

concernant

le service des recouvrements

conclu entre

l'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, le Chili, la Chine, le Danemark, l'Égypte, l'Éthiopie, la France, l'Algérie, la Grèce, la Hongrie, l'Islande, l'Italie et les Colonies Italiennes, le Luxembourg, le Maroc (à l'exclusion de la Zone Espagnole), le Maroc (Zone Espagnole), la Norvège, les Pays-Bas, les Indes Néerlandaises, les Colonies Néerlandaises en Amérique, la Pologne, le Portugal, les Colonies Portugaises de l'Afrique, les Colonies Portugaises de l'Asie et de l'Océanie, la Roumanie, la République de St-Marin, le Territoire de la Sarre, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, la Suède, la Suisse, la Tchécoslovaquie, la Tunisie et la Turquie.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus dénommés, vu l'article 21 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant :

Article 1.

Dispositions préliminaires.

L'échange des valeurs à recouvrer par la poste entre ceux des pays contractants dont les Administrations postales conviennent de se charger réciproquement de ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

Papiers admis à l'encaissement; maximum du montant; protêts.

1. — Sont admis à l'encaissement les quittances, factures, billets à ordre, traites, coupons d'intérêts et de dividendes, titres amortis, et généralement toutes

Samningur

um

póstinnheimtuskipti

gerður milli;

Þýskalands; Austurríkis; Belgíu; Chíli; Kína; Danmerkur; Egyptalands; Etiópíu; Frakklands; Algíers; Grikklands; Ungverjalands; Íslands; Ítalíu og ítalskra nýlenda; Luxemburg; Marokkó (að undanskildum spanska hlutanum); Marokkó (spanski hlutinn); Noregs; Hollands; Hollenskra Indía; Hollenskra nýlenda í Ameríku; Póllands; Portúgals; Hinna portúgölsku nýlenda í Afríku; Hinna portúgölsku nýlenda í Asíu og Ástralíu; Rúmeníu; Lýðveldsins San Marino; Saarhjeraðsins; Konungsríkis Serba, Króata og Slóvena; Svíþjóðar; Sviss; Tjekkoslavakíu; Tunis og Tyrklands.

Samkvæmt 21. grein aðalsamningsins, hafa undirritaðir fulltrúar stjórnanna í ofangreindum löndum í sameiningu, og með þeim fyrirvara, að fullgilding fái st, orðið ásáttir um eftirfarandi samning:

1. grein.

Byrjunarákvæði.

Skifti á póstinnheimtum milli þeirra samningslanda, þar sem póststjórnirnar koma sjer saman um að hafa þau, skulu framkvæmd eftir ákvæðum þessa samnings.

2. grein.

Hvaða kröfur eru leyfðar til innheimtu. — Hámark upphæðar.

Afsagnir.

1. — Til innheimtu eru leyfðar kvittanir, reikningar, ávísanir, víxlar, vaxtamiðar, arðmiðar, verðbrjef fallin í gjalddaga, og vanalega allar verslunar-

80 les valeurs commerciales ou autres, payables sans frais, et dont le montant total par envoi n'excède pas le maximum des mandats de poste émis par le pays de destination.

Les Administrations des postes de deux pays correspondants peuvent, d'un commun accord, adopter un maximum plus élevé.

Toutefois, les Administrations qui ne pourraient se charger de l'encaissement des coupons d'intérêts ou de dividendes et de titres amortis le notifieront aux autres Administrations intéressées par l'intermédiaire du Bureau international.

2. — Les Administrations des poste des pays contractants peuvent également se charger de faire protester les effets de commerce, de faire exercer des poursuites juridiques au sujet de créances et de prendre, d'un commun accord, les dispositions nécessaires au sujet de ce service.

Article 3.

Montant à recouvrer.

Sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, le montant des valeurs à recouvrer par la poste est exprimé en monnaie du pays chargé du recouvrement.

Article 4.

Expédition; nombre des annexes.

1. — L'envoi des valeurs à recouvrer est fait sous forme de pli recommandé adressé directement par le déposant au bureau de poste qui doit encaisser les fonds.

2. — Le même envoi peut contenir plusieurs valeurs recouvrables par un même bureau de poste sur des débiteurs différents, au profit d'une même personne.

Cependant le même envoi ne peut contenir ni des valeurs recouvrables sur plus de cinq débiteurs différents, ni des valeurs à différents jours d'échéance.

Article 5.

Taxe; récépissé.

1. — La taxe d'un envoi fait en conformité de l'article 4 précédent ne doit pas dépasser celle d'une lettre recommandée du poids de cet envoi. Cette taxe appartient en entier à l'Administration des postes du pays d'origine.

kröfur og aðrar kröfur, sem eru borganlegar án kostnaðar, og ef upphæð hvernar sendingar í alt fer ekki fram úr hámarksupphæð póstávísana til ákvörðunarlandsins. Póststjórnir tveggja hlutaðeigandi landa geta komið sjer saman um ennþá hærri hámark.

Þær póststjórnir, sem ekki geta tekið að sjer innheimtu á vaxta- eða arðmiðum og verðbrjefum föllum í gjalddaga, skulu tilkynna það hlutaðeigandi póststjórnnum um alþjóðaskrifstofuna.

2. — Póststjórnir samningslandanna geta einnig tekið að sjer að sjá um afsögn á verslunarskjölum, og að láta framkvæma hina nauðsynlegu lagalegu aðför, viðvíkjandi kröfunum, og ákveða þær í sameiningu hinar nauðsynlegu ráðstafanir, að því er starf þetta snertir.

3. grein.

Innheimtuupphæðin.

Nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi póststjórna, skal upphæð krafu þeirra, sem á að innheimta, tilgreind í mynt landsins, sem framkvæmir innheimtuna.

4. grein.

Hvernig sent skal. — Tala fylgiskjala.

1. — Krafa til póstinnheimtu er send sem ábyrgðarbrjef, sent beint af sendanda til pósthússins, sem á að innheimta fjeð.

2. — Sama sending má innihalda margar kröfur til innheimtu af sama pósthúsi hjá ýmsum skuldunautum handa einum og sama manni.

Þó má sama sending hvorki innihalda kröfur til innheimtu hjá fleirum en 5 skuldunautum, nje kröfur með mismunandi gjalddögum.

5. grein.

Burðargjald. — Kvittun.

1. — Burðargjaldið undir sendingu samkvæmt 4. grein á undan, má ekki fara fram úr burðargjaldi fyrir ábyrgðarbrjef af sömu þyngd og sendingin. Burðargjald þetta fellur að öllu leyti til póststjórnar sendilandsins.

2. — Un récépissé de l'envoi est remis gratuitement à l'intéressé au moment du dépôt.

Article 6.

Inadmissibilité de paiements partiels.

Il n'est pas admis de paiement partiel. Chaque valeur doit être payée intégralement et en une seule fois, sinon elle est tenue comme refusée.

Article 7.

Droits d'encaissement et de présentation.

1.— L'Administration chargée du recouvrement, prélève sur le montant de chaque valeur recouvrée un droit d'encaissement de 30 centimes.

2. — Toute valeur qui demeure impayée après avoir été présentée à l'encaissement est passible d'une taxe de présentation de 20 centimes.

Les valeurs qui ne peuvent être mises en recouvrement par suite d'une irrégularité quelconque ou par suite d'un vice d'adresse et qui, pour l'un de ces motifs, doivent être renvoyées à l'expéditeur, ne sont pas soumises à cette taxe.

3. — Le droit d'encaissement et la taxe de présentation prévus aux alinéas précédents ne donnent lieu à aucun décompte entre les Administrations intéressées.

Article 8.

Transmission du montant recouvré; renvoi des valeurs non recouvrées.

1. — La somme recouvrée, après déduction :

- a) du droit d'encaissement, et, éventuellement, de la taxe de présentation prévus à l'article 7, §§ 1 et 2,
- b) de la taxe ordinaire des mandats de poste et
- c) s'il y a lieu, des droits fiscaux appliqués aux valeurs et de la différence de cours,

est convertie, par le bureau qui a fait le recouvrement, en un mandat de poste au profit du déposant. Ce mandat lui est envoyé sans frais.

Les Administrations des postes des pays contractants peuvent se charger de verser en compte courant postal le montant des sommes recouvrées revenant à l'expéditeur.

2. — Les valeurs qui n'ont pu être recouvrées sont renvoyées en franchise de port au bureau de dépôt. La taxe prévue à l'article 7, § 2, est déduite du

2. — Kvittun fyrir sendingunni skal látin hlutaðeiganda í tje endurgjaldslaust, þegar sendingin er látin á póst. 80

6. grein.

Bann gegn greiðslu á nokkrum hluta innheimtunnar.

Greiðsla að nokkru leyti er ekki leyfð. Sjerhver krafa skal greidd að fullu og í einu; annars ber að álíta að henni sje neitað.

7. grein.

Innheimtu- og sýningargjald.

1. — Póststjórnin, sem framkvæmir innheimtuna, fær af upphæð hvernar kröfu, sem hún innheimtir, 30 sentíma í innheimtugjald.

2. — Fyrir hverja kröfu, sem ekki er greidd, eftir að búið er að sýna hana til innheimtu, skal greiða 20 sentíma í sýningargjald.

Kröfur, sem ekki verða innheimtar sakir einhvernar ónákvæmni eða sakir ófullnægjandi utanáskriftar, og sem þar af leiðandi verður að endursenda sendanda, eru undanþegnar þessu gjaldi.

3. — Innheimtu- og sýningargjöldin, sem nefnd eru í málsgreinunum hjer á undan, koma eigi til reiknings milli póststjórnanna, sem í hlut eiga.

8. grein.

Sending hinnar innheimtu upphæðar. — Endursending á óinnheimtum kröfum.

1. — Hinni innheimtu upphæð, að frádregnum:

a) innheimtu-, og ef svo ber undir, sýningargjaldi, sem nefnd eru í 1. og 2. lið 7. greinar,

b) vanalegu burðargjaldi undir póstávísanir, og

e) gjöldum, sem kunna að hvíla á kröfunum til ríkissjóðs, og gengismun, ef nokkur er,

er breytt í póstávísun til sendanda af pósthúsinu, sem framkvæmir innheimtuna. Þessi póstávísun er send honum endurgjaldslaust.

Póststjórnir sammingslandanna geta tekið að sjer að færa hinar innheimtu upphæðir til sendanda inn á pósthlaupareikning.

2. — Kröfur, sem ekki hafa orðið innheimtar, eru endursendar burðargjaldsfrítt til pósthússins, sem þeim var skilað til flutnings á. Gjaldið, sem

80 montant des valeurs recouvrées inscrites sur le même bordereau que les valeurs impayées. Lorsque la déduction de l'ensemble des taxes dues ne peut pas être intégralement opérée ces taxes sont perçues sur l'expéditeur de l'envoi.

L'Administration chargée du recouvrement n'est tenue à aucune mesure conservatoire ou constatation de nature quelconque de non-paiement.

Article 9.

Application des dispositions de l'Arrangement concernant les mandats.

1. — Les dispositions de l'Arrangement concernant le service des mandats de poste sont applicables, en tout ce qui n'est pas contraire au présent Arrangement, aux mandats de poste délivrés en vertu de l'article 8 précédent, pour la liquidation des valeurs recouvrées par la poste.

Toutefois, les mandats de recouvrement qui n'ont pas été payés aux bénéficiaires pour un motif quelconque, ne sont pas remboursés à l'Office d'émission et le montant en revient définitivement à l'Administration du pays expéditeur des valeurs à recouvrer, après l'expiration du délai légal de prescription.

2. — Ces mandats sont admis jusqu'au maximum fixé en vertu du premier paragraphe de l'article 2.

Article 10.

Retrait des recouvrements; rectification du bordereau.

Le déposant d'un envoi contenant des valeurs à recouvrer peut, aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances ordinaires et recommandées par l'article 11 de la Convention principale :

- 1° retirer l'envoi entier ou une ou plusieurs des valeurs y contenues, et
- 2° faire rectifier, en cas d'erreur, les indications inscrites au bordereau accompagnant l'envoi, aussi longtemps que la ou les valeurs en cause n'ont été ni payées par le ou les débiteurs, ni renvoyées ou réexpédiées par le bureau chargé du recouvrement.

Article 11.

Responsabilité.

1. — La perte d'un pli recommandé contenant des valeurs à recouvrer engage la responsabilité du service postal envers l'expéditeur dans les conditions déterminées par l'article 10 de la Convention principale pour les envois recommandés.

nefnt er í 2. lið 7. greinar, er dregið frá upphæð hinna innheimtu krafa, sem færðar eru á sömu skrá og hinar óborguðu kröfur. Þegar ekki er hægt að draga öll gjöldin, sem ber að borga, frá, skulu þau tekin af sendanda sendingarinnar.

Póststjórnin, sem framkvæmir innheimtuna, er á engan hátt skuldbundin til þess að gera neinar ráðstafanir til tryggingar á gildi kröfunnar, nje til rannsóknar á, að ekki hafi verið borgað.

9. grein.

Beiting á ákvæðum póstaúvísanasamningsins.

1. — Í öllu, sem ekki er á móti þessum samningi, skal ákvæðum póstaúvísanasamningsins beitt við póstaúvísanir þær, sem, samkvæmt 8. grein næst á undan, eru gefnar út til greiðslu á kröfum, sem pósthúsin hafa innheimt.

Þó skulu póstinneimtuúvísanir, sem einhverra hluta vegna hafa ekki orðið borgaðar út til viðtakenda, ekki endurgreiddar póststjórninni, sem gaf þær út, en upphæðin fellur fyrir fult og alt til póststjórnar landsins, sem sendi kröfuna til innheimtu, þegar hinn lögboðni frestur um firningu er útrunninn.

2. — Úvísanir þessar má gefa út alt að hámarki því, sem ákveðið er í 1. lið 2. greinar.

10. grein.

Afturköllun á innheimtum. — Leiðrjettingar á skránni.

Með þeim skilyrðum og fyrirvara, sem ákveðin eru með 11. grein aðalsamningsins, fyrir afturköllun almennra sendinga og ábyrgðarsendinga, getur sendandi sendingar, sem inniheldur kröfu til póstinneimtu:

- 1° afturkallað alla sendinguna eða eina eða fleiri kröfur, sem hún inniheldur, og
- 2° látið leiðrjetta, ef um villur er að ræða, upplýsingarnar, sem standa á skránni, er fylgir sendingunni, svo lengi sem krafan eða kröfurnar hafa hvorki verið greiddar af skuldunaut eða skuldunautum, nje endursendar eða áframsendar af pósthúsinu, sem framkvæmir innheimtuna.

11. grein.

Ábyrgð.

1. — Ef ábyrgðarbrjef, sem inniheldur kröfur til innheimtu, tapast, hefur það í för með sjer ábyrgð fyrir póstpjónustuna gagnvart sendanda, með þeim skilyrðum, sem sett eru í 10. grein aðalsamningsins um ábyrgðarsendingar.

Il en est de même s'il s'agit de la perte du pli recommandé contenant les valeurs non encaissées retournées à l'expéditeur.

2. — En cas de perte des valeurs au bureau chargé de l'encaissement avant leur présentation aux débiteurs, l'Administration responsable n'est tenue de rembourser aux déposants que le montant effectif du dommage causé. Le remboursement pour les valeurs perdues ne peut pas excéder le montant de l'indemnité prévue au paragraphe 1 ci-dessus.

3. — Les sommes recouvrées régulièrement, déduction faite des taxes prévues à l'article 8, qu'elles aient ou non été converties en mandats de poste sont garanties à l'expéditeur des valeurs dans les conditions déterminées par l'article 7 de l'Arrangement concernant le service des mandats de poste ou, le cas échéant, par l'article 7 de l'Arrangement concernant le service des virements postaux.

4. — Si une valeur à recouvrer a été livrée au débiteur sans encaissement du montant du recouvrement l'expéditeur a droit à une indemnité qui ne pourra dépasser dans aucun cas le montant du recouvrement. Il en est de même, si la somme encaissée du débiteur est inférieure au montant de la valeur, à condition toutefois, que le non-encaissement du montant total ne soit pas dû à une faute ou à une négligence de l'expéditeur.

Par le fait du paiement l'Administration est subrogée dans tous les droits de l'expéditeur.

5. — Les Administrations ne sont tenues à aucune responsabilité du chef de retards :

- 1° dans la transmission ou présentation des valeurs à recouvrer,
- 2° dans la transmission des mandats représentatifs des sommes encaissées ni dans l'inscription de ces sommes au crédit de comptes courants postaux,
- 3° dans l'établissement du protêt ou dans l'exercice des poursuites judiciaires dont elles se seraient chargées par application des dispositions de l'article 2, § 2.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du lendemain du jour du dépôt à la poste de l'envoi de recouvrement ; passé ce délai, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

Article 12.

Unions restreintes.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue d'améliorer le service des recouvrements internationaux.

Sama gildir og, ef tapast ábyrgðarbrjef, sem inniheldur ónnheimtar kröfur, er endursendast sendanda.

2. — Tapist kröfur á pósthúsinu, sem framkvæmir innheimtuna, áður en þær eru sýndar skuldunautum, er póststjórnin, sem ábyrgðin hvílir á, ekki skyld að bæta sendendum, nema hina raunverulegu upphæð skaðans, sem hlotist hefur. Endurborgun fyrir glataðar kröfur má ekki fara fram úr skaðabótupphæð þeirri, sem gert er ráð fyrir í 1. lið hjer að ofan.

3. — Hinar reglulega innheimtu upphæðir, að frádregnum gjöldunum, sem nefnd eru í 8. grein, skulu, hvort sem þeim hefur verið breytt í póstávísanir eða ekki, ábyrgstar sendanda krafanna, með þeim skilyrðum, sem greind eru í 7. grein póstávísanasamningsins, eða, ef svo ber undir, í 7. grein pósttjekkasmningsins.

4. — Hafi krafa til innheimtu verið afhent skuldunaut, án þess að upphæð hennar hafi verið innheimt, á sendandi heimtingu á skaðabótum, sem þó undir engum kringumstæðum mega fara fram úr upphæð innheimtunnar. Sama gildir og, ef upphæð sú, sem innheimt er hjá skuldunaut, er lægri en upphæðin, sem krafan hljóðar um, með því skilyrði þó, að ekki sje um að kenna skekkju eða vanrækslu frá sendanda hálfu, að öll upphæðin hafi ekki verið innheimt.

Með því að borga, öðlast póststjórnin öll rjettindi sendanda.

5. — Póststjórnirnar bera enga ábyrgð vegna dráttar:

- 1° við flutning eða sýningu á kröfum til innheimtu;
- 2° við sendingu á póstávísunum, er koma fyrir hinar innheimtu upphæðir, nje við færslu þessara upphæða í pósthlaupareikning;
- 3° með útbúnað afsagna eða framkvæmd á lagaadför, sem þær kynnu að taka að sjer, með því að nota ákvæði 2. liðs í 2. grein.

6. — Menn hafa orðið ásáttir um, að leyfa einungis að setja fram skaðabótakröfu innan eins árs að telja frá deginum næst á eftir þeim degi, er póstinnheimtusendingin var látin á póst; að þeim fresti liðnum, hefur krefjandi engan rjett til skaðabóta.

12. grein.

Minni póstsambönd.

Ákvæði þessa samnings skerða ekki rjett samningsaðila til þess að halda við og gera nýja sjerstaka samninga, svo og að halda við og stofna minni póstsambönd, er miða að því, að bæta alþjóðapóstinnheimtuþjónustuna.

Article 13.

Législation intérieure.

En outre, le présent Arrangement ne porte pas atteinte à la législation intérieure des pays contractants, dans tout ce qui n'est pas prévu par cet Arrangement.

Article 14.

Application des dispositions du service intérieur.

1. — Il est entendu qu'à défaut de dispositions formelles du présent Arrangement, chaque Administration a la faculté d'appliquer les dispositions régissant la matière dans son service intérieur.

2. — Il est toutefois formellement interdit de percevoir, soit dans le pays d'origine, soit dans le pays de destination, une taxe ou rétribution quelconque autre que celles qui sont prévues par le présent Arrangement.

Article 15.

Suspension extraordinaire du service.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des recouvrements, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par voie télégraphique, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 16.

Bureaux participant au service; Règlement d'exécution.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants admettent au service des recouvrements tous les bureaux chargés du service des mandats de poste internationaux.

2. — Elles règlent, d'un commun accord, le mode du dépôt et de l'envoi des valeurs à recouvrer, ainsi que toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

13. grein.

Innanlandslöggjöf.

Ennfremur skerðir þessi samningur ekki innanlandslöggjöf samningslandanna í neinu, sem ekki er tekið fram í honum.

14. grein.

Beiting ákvæða, sem gilda um innanlandsþjónustuna.

1. — Menn hafa orðið ásáttir um, að í þeim atriðum, þar sem ekki finnst greinileg ákvæði í þessum samningi, megi hver póststjórn beita ákvæðum þeim, sem í innanlandsþjónustu hennar gilda um þessi atriði.

2. — Þó er algerlega bannað, bæði í sendi- og ákvörðunarlandi, að taka annað burðargjald eða aðrar þóknunar en þær, sem nefndar eru í þessum samningi.

15. grein.

Stöðvun á viðskiftunum vegna sjerstakra kringumstæða.

Sjerhver póststjórn getur stöðvað viðskiftin á póstinnheimtum um stundarsakir, að nokkru eða öllu leyti, þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, er rjettlæta slíkar ráðstafanir, en með því skilyrði, að tilkynna það tafarlaust, og símleiðis, ef þörf krefur, þeirri póststjórn, eða póststjórnnum, sem hlut eiga að máli.

16. grein.

Pósthús, sem taka þátt í þjónustunni. — Starfsreglugerð.

1. — Póststjórnir samningslandanna láta öll pósthús, sem taka þátt í alþjóðapóstávísanaviðskiftunum, taka þátt í póstinnheimtum.

2. — Þær ákveða í sameiningu, hvernig skila og senda skuli kröfur til innheimtu, og gera allar aðrar sjerstakar ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru til framkvæmda á þessum samningi.

Article 17.

Adhésions à l'Arrangement.

Les Etats de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 18.

Propositions dans l'intervalle des réunions.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues par la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des recouvrements.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 28 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir :

- 1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions de présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17 et 19 du présent Arrangement ;
- 2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de l'article 16 ;
- 3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu à l'article 25 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme prévue par la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que trois mois, au moins après sa notification.

Article 19.

Durée de l'Arrangement; ratification.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er janvier 1922.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice

17. grein.

Bátttaka í samningnum.

Þau ríki póstsambandsins, sem ekki hafa aðhylst samninginn, geta samþykkt hann, þegar þau óska þess, á þann hátt, sem segir í alþjóðasamningnum um inngöngu í póstsambandið.

18. grein.

Frumvörp milli pósthinga.

1. — Á tímabilinu milli pósthinganna, sem nefnt er í aðalsamningnum, hefur sjerhver pósthjórn sammingslandanna rjett til þess að senda öðrum sammingspósthjórnnum, um alþjóðaskrifstofuna, frumvörp, er snerta pósthinnheimtuviðskiftin.

Til þess að verða tekin til athugunar, þarf hvert frumvarp að hafa að minsta kosti stuðning tveggja pósthjórna, auk þeirrar, sem ber það fram. **Fái alþjóðaskrifstofan ekki hina nauðsynlegu tölu stuðningsyfirlýsinga, samtímis og hún fær frumvarpið, skal því ekki frekara sinnt.**

2. — Með sjerhvert frumvarp skal farið eins og segir í 2. lið 28. greinar aðalsammingsins.

3. — Til þess að öðlast gildi, verða frumvörpin að fá:

1° öll greidd atkvæði, ef um er að ræða viðbót á nýjum ákvæðum eða breytingu á ákvæðum þessarar greinar og 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 17. og 19. greinar sammingsins.

2° tvo þriðju greiddra atkvæða, ef um er að ræða breytingu á ákvæðunum í 16. grein.

3° einfaldan meiri hluta atkvæða, ef um er að ræða skilning á ákvæðum sammingsins, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem nefnt er í 25. grein aðalsammingsins.

4. — Hinar samþykktu tillögur skulu staðfestar, í tveim fyrstu atriðunum með stjórnarlegri yfirlýsingu, og í þriðja atriðinu með skrifstofutilkynningu, eins og segir í aðalsamningnum.

5. — Sjerhver breyting eða ákvörðun, sem samþykkt er, gengur ekki í gildi fyr en að minsta kosti 3 mánuðum eftir tilkynninguna.

19. grein.

Gildi sammingsins. — Fullgilding.

1. — Samningur þessi gengur í gildi 1. janúar 1922.

2. — Hann gildir jafnlengi og aðalsamningurinn, án þess þó að rjettur

80 du droit réservé à chaque pays de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse. Pendant cette dernière année, l'Arrangement continuera d'avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation du solde des comptes après l'expiration dudit terme.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers Gouvernements ou Administrations des parties contractantes.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Madrid.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus dénommés ont signé le présent Arrangement à Madrid, le trente novembre mil neuf cent vingt.

Pour l'Allemagne:
Ronge, Schenk, Orth.

Pour l'Autriche:
Eberan.

Pour la Belgique:
A. Pirard, Tixhon, Hub. Krains.

Pour le Chili:
A. de la Cruz,
Florencio Marquez de la Plata,
Gus. Cousiño.

Pour la Chine:
Liou Fou-Tcheng.

Pour le Danemark:
Hollnagel Jensen, Holmblad.

Pour l'Égypte:
N. T. Borton.

Pour l'Éthiopie:
Weuldeu-Berhane.

Pour la France:
M. Lebon
pour M. Georges Bonnet:
M. Lebon
G. Blin, P. Bouillard, Barrail.

Pour l'Algérie:
H. Treuillé.

Pour la Grèce:
P. Scassi, Th. Penthéroudakis.

Pour la Hongrie:
O. de Fejér, G. Baron Szalay.

Pour l'Islande:
Hollnagel Jensen.

Pour l'Italie et les Colonies Italiennes:
E. Delmati, T. C. Giannini, S. Ortisi.

Pour le Luxembourg:
G. Faber.

Pour le Maroc
(à l'exclusion de la Zone Espagnole):
Gérard Japy, J. Walter.

Pour le Maroc (Zone Espagnole):
M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferrer,
C. Garcia de Castro.

Pour la Norvège:
Sommerschield, Klaus Helsing.

Pour les Pays-Bas:
A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.

sá, sem hver samningsaðili hefir til þess að segja sig úr samningnum með tilkynningu, er stjórn hans sendir hinni svissnesku sambandsstjórn ári áður, sje að nokkru skertur. Þetta síðasta ár skal samningurinn hafa fult gildi, án þess að það ríði í bága við útbúning og greiðslu afreikninganna eftir að sá frestur er liðinn.

3. — Frá þeim degi, er þessi samningur gengur í gildi, eru úr gildi numin öll ákvæði, er áður hafa verið samþykkt af stjórnnum eða póststjórnnum málsaðila.

4. — Samning þenna skal fullgilda eins fljótt og unt er, og um fullgildingarnar skal skifst á í Madrid.

Þessu til staðfestingar hafa fulltrúar ofangreindra landa sett nöfn sín undir samning þenna í Madrid, þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

Pour les Indes Néerlandaises:

*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.*

Pour les Colonies Néerlandaises en
Amérique:

*Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.*

Pour la Pologne:

*W. Dobrowolski, Maciejewski
Dr. Marjan Blachier.*

Pour le Portugal:

Henrique Mousinho de Albuquerque.

Pour les Colonies Portugaises
de l'Afrique:

Juvenal Elvas Floriado Santa Barbara.

Pour les Colonies Portugaises de l'Asie
et de l'Océanie:

José Emilio dos Santos e Silva.

Pour la Roumanie:

D. G. Marinesco, Eug. Boukman.

Pour le Territoire de la Sarre:

Douarche.

Pour le Royaume des Serbes, Croates
et Slovènes:

*Drag. Dimitriyevitch,
S. P. Toutoundjitch,
Dr. Franya Pavlitch,
Costa Zlatanovitch,*

Pour la Suède:

Julius Juhlin, Thore Wennquist.

Pour la Suisse:

Mengotti, F. Boss.

Pour la Tchecoslovaquie:

Dr. Otokar Růžička, Václav Kučera,

Pour la Tunisie:

Gérard Japy, A. Barbarat.

Pour la Turquie:

Méhmed-Ali.

Protocole Final

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant le service des recouvrements les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit :

I.

La stipulation de l'article II du Protocole final de la Convention principale concernant la faculté pour chaque pays de fixer les équivalents des taxes dans sa monnaie intérieure, d'accord avec l'Administration des postes suisses, s'applique aussi aux taxes prévues à l'article 7 du présent Arrangement. Les équivalents doivent correspondre exactement à ceux fixés par le Règlement d'exécution de la Convention principale.

II.

En ce qui concerne les taxes et droits prévus par l'Arrangement, chaque pays est autorisé à les mettre en vigueur avant le 1er janvier 1922 à la condition d'en informer le Bureau international au moins un mois d'avance et, au besoin, par télégramme.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de l'Arrangement et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement espagnol et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Madrid, le trente novembre mil neuf cent vingt.

Pour l'Allemagne :
Ronge, Schenk, Orth.

Pour l'Autriche :
Eberan.

Pour la Belgique :
A. Pirard, Tichon, Hub. Krains.

Pour le Chili :

A. de la Cruz,
Florencio Marquez de la Plata,
Gus. Cousiño.

Pour la Chine :

Liou Fou-Tcheng.

Loka-ákvæði.

Í því að undirritaðir fulltrúar ætluðu að fara að undirskrifa samninginn um póstinneimtuviðskiftin, urðu þeir ásáttir um það, sem hjer segir:

I.

Ákvæðið í II. grein loka-ákvæða aðalsamningsins, um heimild fyrir hvert land til þess að ákveða jafngildi taxtanna í sinni eigin mynt, eftir samkomulagi við svissnesku póststjórnina, gildir einnig fyrir taxa þá, sem nefndir eru í 7. grein þessa samnings. Jafngildin verða nákvæmlega að samsvara þeim sem ákveðin eru í starfsreglugerð aðalsamningsins.

II.

Að því er burðargjöldin og þóknunir snertir, sem nefnd eru í samningnum, þá hefir hvert land rjett til þess að láta þau ganga í gildi fyrir 1. janúar 1922, með því skilyrði, að tilkynna það alþjóðaskrifstofunni mánuði áður að minsta kosti, og símleidis ef þörf krefur.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar sett þessi loka-ákvæði, sem skulu hafa sama kraft og gildi eins og þó að ákvæði þau, sem þau innihalda hefðu verið sett í sjálfan samninginn, og hafa þeir undirskrifað eitt eintak, sem skal geymt í skjalasafni hinnar spönsku stjórnar, og skal hver aðili fá afrit af því.

Madrid, þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

Pour le Danemark:

Hollnagel Jensen, Holmblad.

Pour l'Égypte:

N. T. Borton.

Pour l'Éthiopie:

Weuldeu-Berhane.

Pour la France:

M. Lebon

pour M. Georges Bonnet:

M. Lebon

G. Blin, P. Bouillard, Barrail.

Pour l'Algérie:

H. Treuillé.

- Pour la Grèce :**
P. Scassi, Th. Penthéroudakis.
- Pour la Hongrie :**
O. de Fejér, G. Baron Szalay.
- Pour l'Islande :**
Hollnagel Jensen
- Pour l'Italie et les Colonies Italiennes :**
E. Delmati, T. C. Giannini, S. Ortisi.
- Pour le Luxembourg :**
G. Faber.
- Pour le Maroc**
(à l'exclusion de la Zone Espagnole) :
Gérard Japy, J. Walter.
- Pour le Maroc (Zone Espagnole) :**
M. Aguirre de Cárcer, L. López-Ferrer,
C. Garcia de Castro.
- Pour la Norvège :**
Sommerschield, Klaus Helsing.
- Pour les Pays-Bas :**
A. W. Kymmell, J. S. v. Gelder.
- Pour les Indes Néerlandaises :**
Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek.
J. van der Werf.
- Pour les Colonies Néerlandaises en**
Amérique :
Wigman, W. F. Gerdes Oosterbeek,
J. van der Werf.
- Pour la Pologne :**
W. Dobrowolski, Maciejewski
Dr. Marjan Blachier.
- Pour le Portugal :**
Henrique Mousinho de Albuquerque.
- Pour les Colonies Portugaises**
de l'Afrique :
Juvenal Elvas Floriado Santa Barbara.
- Pour les Colonies Portugaises de l'Asie**
et de l'Océanie :
José Emilio dos Santos e Silva.
- Pour la Roumanie :**
D. G. Marinesco, Eug. Boukman.
- Pour le Territoire de la Sarre :**
Douarche.
- Pour le Royaume des Serbes, Croates**
et Slovènes :
Drag. Dimitriyevitch,
S. P. Toutoundjitch,
Dr. Franya Pavlitch,
Costa Zlatanovitch,
- Pour la Suède :**
Julius Juhlin, Thore Wennqvist.
- Pour la Suisse :**
Mengotti, F. Boss.
- Pour la Tchécoslovaquie :**
Dr. Otokar Růžička, Václav Kučera.
- Pour la Tunisie :**
Gérard Japy, A. Barbarat.
- Pour la Turquie :**
Méhméd-Ali.

Starfsreglugerð póstinnheimtusamningsins.

Samkvæmt 21. grein aðalsamningsins og 2. lið 16. greinar póstinnheimtu-
samningsins, hafa undirritaðir, hver í nafni sinnar póststjórnar, sameiginlega
samþykkt eftirfarandi ákvæði til framkvæmda á hinum síðarnefnda samningi.

I.

Skilyrði fyrir flutningum.

1. — Sjerhver krafa, sem send er til póstinnheimtu, verður :
 - a) að hafa áteiknaða upphæðina, sem á að innheimta, í fullum bókstöfum (latneskt letur) og í mynt ákvörðunarlandsins, nema öðruvísi sje ákveðið milli hlutaðeigandi aðila, sömuleiðis bera nafn og heimili skuldunauts og undirskrifaða kvittun sendanda, ef svo ber undir; að því er snertir almennar kvittanir, má undirskriftin vera sett með stimpli, ef það er leyft í löggjöf sendilandsins, eða með prentuðu nafni skuldareiganda;
 - b) að hafa verið kvittuð fyrir borgun á stimpilgjaldi, ef hún fellur undir slíkt gjald;
 - c) að vera innfarð á skrá eins og fyrirmynd A sýnir, sem fylgir þessari reglugerð;
 - d) að vera send með innheimtuskránni til ákvörðunarpósthússins í umslagi, eins og fyrirmynd B sýnir, sem fylgir reglugerðinni, og útbúin með frímerkjum, er svari til burðargjaldsins, sem ákveðið er í 5. grein samningsins.
2. — Fylgiskjöl kröfu, sem á að innheimta, skulu heft við kröfuna.
3. — Vaxta- og arðmiðar, sem tilheyra verðbrjefum af sömu tegund, og

80 sem á að innheimta hjá sama manni, skulu áður innfærðar á sjerstakan lista; þeir skulu síðan álitnir sem ein krafa.

Sem undantekningu frá ákvæðinu í 1. lið a, hjer á undan, má tilgreina upphæðina, sem á að innheimta, í tölum,

II.

Bannaðar athugasemdir og orðsendingar.

Bannað er að setja aðrar athugasemdir á innheimtuskrána en þær, sem texti hennar segir til um, eða láta brjef eða orðsendingar fylgja kröfunum, sem á að innheimta, sem líta út eins og brjefaskifti milli skuldareiganda og skuldunauts. Komi ólöglegar athugasemdir fyrir á innheimtuskránni, skal ekkert tillit tekið til þeirra, en að því er snertir sjerstök brjef eða orðsendingar, skal með þau farið eins og ófrímerkt brjef frá sendilandi póstinneimtunnar, og þau afhent viðtakanda gegn því, að hann greiði burðargjald það, sem ber að taka; sje þeim neitað móttöku, skulu þau endursend til sendilandsins sem brjef, er ekki verður komið til skila.

Sömu ákvæði gilda um kröfur, sem eitthvað er skrifað á, sem er óviðkomandi sjálfri kröfunni.

Bann þetta snertir ekki sönnunargögn (farmskírteini, recambiovíxla (gagnvíxla), afsagnarskjöl o. s. frv.), sem ekki verða afhent skuldunaut, nema hann greiði kröfuna, sem þau fylgja.

III.

Afhending krafanna til póstflutnings. — Frímerking.

1. — Umslaginu, sem inniheldur kröfu til póstinneimtu ásamt innheimtuskrá, skal lokað af sendanda, og því skilað á pósthúsið; það skal og vera með nákvæmu nafni og heimili sendanda, og sendast sem ábyrgðarbrjef.

2. — Finnist umslagið í póstkassa, og sje nægilega frímerkt, skal með það farið eins og því hefði verið skilað á pósthús. Sje það ófrímerkt eða aðeins að nokkru leyti frímerkt verður það ekki sent.

Endurskoðun hjá ákvörðunarpósthúsi. — Fylgiskjöl, sem vanta.

1. — Ákvörðunarpósthúsið opnar ábyrgðarbrjefið og rannsakar, hvort tala fylgiskjala innheimtuskránnar sje rjett, og upphæð þeirra. Niðurstaða þessarar endurskoðunar er tilgreind á innheimtuskránni.

2. — Þegar tala fylgiskjalanna, sem greind er á innheimtuskránni, finst ekki í umslaginu, gerir ákvörðunarpósthúsið sendipósthúsinu aðvart þegar í stað, sem svo á að tilkynna það sendanda; ákvörðunarpósthúsið framkvæmir samt innheimtuna á þeim kröfum, sem ekkert er athugasvert við, eftir að það hefur gert athugasemd um það, sem vantar, útundan tilgreiningu þess á skránni.

V.

Kröfur sem finnast í póstkössum.

Kröfur í umslagi, sem finnast í póstkassa (2. liður III. greinar hjer að ofan), eru teknar til innheimtu, þótt nafn og heimili sendanda sje ekki tilgreint, hvorki á umslaginu, innheimtuskránni nje sjálfum kröfunum. En þegar svona stendur á, og búið er að framkvæma innheimtuna, og ákvörðunarpósthúsið hefur ekki hjá skuldunaut getað fengið þær upplýsingar, sem það vantar, gerir það póststjórninni, sem það heyrir undir, aðvart um það. Hún biður svo póststjórn sendilandsins um nafn og heimili sendanda. Ef hin síðarnefnda póststjórn getur ekki útvegað upplýsingarnar, sem beðið er um, gerir hún póststjórninni, sem hefur látið framkvæma innheimtuna, aðvart, og sendir hún þá hinar innheimtu upphæðir til póststjórnar sendipósthúss sendingarinnar.

VI.

Skuldunautum sýndar kröfurnar.

Kröfurnar skulu sýndar skuldunautum eins fljótt og auðið er, og, ef svo ber undir, daginn, sem þær falla í gjalddaga.

Greiðslufrestur. — Endursending. — Afhending til þriðja manns.

1. — Skjöl þau sem ekki eru borguð við fyrstu sýningu, skulu borin aftur á ákvörðunarpósthúsið, og látin liggja þar í 7 daga til umráða fyrir skuldunauta, sem geta þá ennþá komið og borgað. Skulu brjefberarnir eða ákvörðunarpósthúsið láta þá vita um þetta.

7 daga fresturinn telst frá næsta degi eftir fyrsta sýningardag.

2. — Þegar sendandi gerir athugasemd á innheimtuskrána um, að skjölin sjú strax send sjer til baka, eða afhent mönnum, sem hann tilgeinir með nafni, eftir árangurslausa sýningu, skal taka þessa beiðni hans til greina.

VIII.

Sending hinna innheimtu upphæða.

1. — Hinum innheimtu upphæðum skal, eftir að dregnar hafa verið frá þóknunir þær, sem nefndar eru í 1. og 2. lið 7. greinar sammingsins, gjöld til ríkissjóðs, ef þau eru nokkur, og hið vanalega burðargjald undir póstávísanir, breytt í póstávísun, sem útbúin er samkvæmt starfsreglugerð póstávísanasammingsins, og skal efst á framhliðinni standa orðið „Recouvrement“. Burðargjaldið undir þessa ávísun er reiknað af allri hinni innheimtu upphæð, að frá-dregnum hinum ofangreindu þóknunum og gjöldunum til ríkissjóðs, ef nokkur eru.

Þegar hinar innheimtu upphæðir eru færðar til tekna í pósthlaupa-reikningi samkvæmt ákvæðum 1. liðs 8. greinar sammingsins, skal einnig á inneignartilkygningunni til reikningseiganda standa orðið „Recouvrement“.

2. — Ávísanir, sem ekki hefir verið unt að afhenda viðtakendum, skulu, þegar fresturinn, sem þær gilda, er útrunninn, kvittaður af þeirri póststjórn, sem hefir þær með höndum, og færðar í reikning við þá póststjórn, sem hefir gefið þær út.

3. — Í stað ávísana, sem hafa verið afhentar viðtakendum og ekki hafa verið heimtaðar útborgaðar, skulu koma útborgunarheimildir. Þær eru útbúnar af póststjórninni, sem hefir gefið ávísanirnar út, jafnskjótt og hún hefir komist að raun um, að hinar upprunalegu ávísanir hafi ekki verið borgaðar út áður en fresturinn, sem þær voru í gildi, var liðinn. Þær skulu kvittaðar af póststjórn ákvörðunarlandsins, og skal hún færa þær í næsta reikning, er fylgir eftir sendinguna.

IX.

Áframsending. — Skakkt sendar kröfur.

1. — Kröfur til póstinneimtu skulu áframsendar ókeypis innan landamæra ákvörðunarlandsins, þegar viðtakendur hafa flutt búferlum.

Sama á sjer stað um skjöl, sem eitthvert pósthús tekur við, og eru til manna, sem búa á staðnum, en heyra undir annað pósthús.

2. — Þegar áframsendingin nær til allra krafa til póstinneimtu, sem eru í sendingunni, fer pósthúsið, sem getur inneimtt þær, að eins og ef kröfurnar hefðu verið sendar því í byrjun. Það gerir athugasemd um áframsendinguna á hina sjerstöku skrá (sjá XII. gr.) eins og hjer segir: „Áframsent af N. N. pósthúsi“ (Réexpédié par le bureau N. N.).

3. — Ef aftur á móti er um að ræða sendingu með mörgum kröfum til póstinneimtu hjá ýmsum skuldunautum, og aðeins ein eða nokkrar eru áframsendar, samkvæmt því, sem segir í 1. lið, þá skal hlutaðeigandi pósthús senda hina inneimtu upphæð eða, ef það er ekki hægt, hinar óinnleystu kröfur ókeypis til pósthússins, sem inneimtuskráin er send til (I. grein); þetta síðarnefnda pósthús sjer eitt um reikningsskil við sendanda.

4. — Í öllum öðrum tilfellum en þeim, sem nefnd eru hjer á undan, skal pósthús, sem fær kröfur, er eiga að inneimttast af öðru pósthúsi, endursenda þær sem óinneimtanlegar. Þó skal farið að samkvæmt ákvæðunum í 2. lið þessarar greinar, þegar allar kröfur í einni sendingu eiga að inneimttast í fyrsta ákvörðunarlandi af öðru pósthúsi en því, sem hefur fengið þær.

X.

Afturköllun. — Leiðrjetting á skránni.

Ákvæðin í XXX. grein starfsreglugerðar aðalsamningsins skulu gilda, þegar beðið er um afturköllun að öllu eða nokkru leyti á sendingu með kröfum til póstinneimtu, eða um leiðrjettingu á skökkum upplýsingum á skránni, sem fylgir þannig lagaðri sendingu. Hverri beiðni skal þó fylgja eftirrit af skránni.

XI.

Óinneimtanlegar kröfur.

Kröfur, sem einhverra orsaka vegna ekki hafa orðið inneimttar, skulu endursendar sendanda á þann hátt, sem segir í XII. grein hjer á eftir.

Ástæðunnar til þess, að krafan var ekki innheimt, skal getið, án frekari skýringa, annaðhvort á seðli, sem heftur er við skjölin, eða á síðari hluta skránnar A, sem nefnd er í XII. grein

Pósthúsin fylgja í þessu efni ákvæðum 4. liðs XXVII. greinar í starfsreglugerð aðalsamningsins.

XII.

Endursending á óinnheimtum kröfum. — Flutningur póstinneimtuávísana. — Skrár yfir reikningsskil og eftirrit.

1. — Óinnheimtar kröfur, svo og póstávísanir, sem gefnar eru út fyrir hinum innheimtu kröfum, skulu endursendar til pósthússins, sem þeim var skilað á, ásamt síðari hluta skránnar A, sem reikningsskilin eru gerð á. Þegar á að fara hina innheimtu upphæð til tekna í pósthlaupareikningi, skal pósthúsið, sem framkvæmir innheimtuna, rita á skrána, neðanundir reikningsskilunum, athugasemdina: „Fært til tekna í pósttjekkareikningi nr . . . hjá pósttjekk-pósthúsinu í“ (Porté au crédit du compte de chèques postaux No. . . . tenu par le bureau de chèques de . . .). Skjölin, sem nefnd eru að ofan, skulu látin í umslag, eins og fyrirmynd C sýnir, sem fylgir þessari reglugerð, og send sem þjónustusending, sem mælt er með. Sje engin óinnheimt krafa í sendingunni, er ekki nauðsynlegt að senda hana sem þjónustusendingu, er mælt er með, og skal þá strika út á umslaginu (fyrirmynd C) hin óþörfu orð. Í þeim samböndum, þar sem þarf milligöngu viðskiftapósthúsanna, við póstávísanastarfið, skulu sendingar þær, sem ræðir um í þessari grein, einnig fara um slík pósthús.

2. — Síðari hluti innheimtuskránnar A skal innihalda:

- a) dagstimpil pósthússins, sem hefur innheimtuna á hendi;
- b) nafn og heimili sendanda og dagsetninguna, þegar kröfurnar hafa verið afhentar;
- c) upphæð ávísunarinnar;
- d) sundurliðaða kostnaðarupphæð;
- e) upphæð hinna innheimtu og óinnheimtu krafa og nafn skuldunauts;
- f) athugasemdina, sem nefnd er í 1. lið hjer að framan, ef hin innheimta upphæð er færð til tekna í pósthlaupareikningi.

Ef svo ber undir, tilfærir pósthúsið þær athugasemdir, sem sendandi kynni að hafa slept.

3. — Upphæð ávísunarinnar og kostnaðarins til samans skal vera jöfn upphæð hinna innheimtu krafa.

3aftur. — Þega á að taka gjöld af sendanda (2. liður 8. gr. samningsins)

skal umslagið fyrirmynd C stimplað með T-stimpli, og upphæð gjaldanna sam-
anlögð skrifuð með greinilegum tölum framan á það.

4. — Hinar innheimtu og óinnheimtu upphæðir samanlagðar skulu ná-
kvæmlega jafnar upphæð hinna upprunalegu sendu krafa.

5. — Hinar óþörfu upplýsingar á skránni skulu strikaðar út.

6. — Skrár yfir reikningsskil, sem vanta eða eru óreglulega útfylltar, skal
gera fyrirspurnir um, eða endursenda beint frá einu pósthúsi til annars.

7. — Þegar um fyrirspurn er að ræða, um kröfur til póstinneimtu, skal
sendandi útvega eftirrit af skránni, sem fylgdi kröfunum, og hún send ásamt
fyrirspurninni til ákvörðunarpósthússins.

XIII.

Gagnkvæmar tilkynningar fyrir milligöngu alþjóða- skrifstofunnar.

1. — Fyrir milligöngu alþjóðaskrifstofunnar, og að minsta kosti þrem
mánuðum áður, en samningurinn gengur í gildi, skulu póststjórnir sammingsland-
anna senda hver annari útdrátt úr lögum sínum og reglugerðum, sem gilda um
póstinneimtustarfið, sjerstaklega að því er snertir innheimtu af vaxta- og arð-
miðum og verðbrjefum, sem fallin eru í gjalddaga.

2. — Sjerhver breyting, sem síðar kann að verða, skal tafarlaust tilkynt
á sama hátt.

XIV.

Frumvörp milli pósthinga.

1. — Á tímabilinu milli pósthinganna, hefur sjerhver póststjórn samm-
ingslandanna rjett til þess að senda öðrum sammingspóststjórnnum, um alþjóða-
skrifstofuna, frumvörp, er snerta ákvæði þessarar reglugerðar.

2. — Með sjerhvert frumvarp skal farið eins og segir í XLIV. grein
starfsreglugerðar aðalsammingsins.

3. — Til þess að öðlast gildi, verða frumvörpin að fá:

1° öll greidd atkvæði, ef um er að ræða viðbót á nýjum ákvæðum eða breytingu
á ákvæðunum í þessari grein og í I., II., III., VI., VIII., IX., X., XI. og
XV. grein;

2° tvo þriðju greiddra atkvæða, ef um er að ræða breytingu á V., VII. og
XII. grein;

3° einfaldan meirihluta atkvæða, ef um er að ræða breytingu á öðrum greinum

80

eða hvernig skilja beri hin ýmsu ákvæði þessarar reglugerðar, að undanteknu atriðinu um deilumál, sem nefnt er í 25. grein aðalsamningsins.

4. — Hinar samþykta tillögur skulu staðfestar með tilkynningu frá alþjóðaskrifstofunni til allra samningspóststjórna.

5. — Sjerhver breyting eða ákvörðun, sem samþykkt er, gengur ekki í gildi fyr en að minsta kosti þrem mánuðum eftir tilkynninguna.

XV.

Gildi reglugerðarinnar.

1. — Reglugerð þessi gengur í gildi sama dag og samningurinn.

2. — Hún skal gilda jafnlengi og samningurinn, nema hún verði endurnýjuð samkvæmt sameiginlegum vilja hlutaðeigandi aðila.

Samin í Madrid, þrítugasta nóvember nítján hundruð og tuttugu.

(Nöfn fulltrúanna).

Efnisyfirlit.

80

Aths. Arabisku tölurnar vísa til greina samninganna, rómversku tölurnar til greina reglugerðanna og loka-ákvæðanna.

I. Aðalsamningur og starfsreglugerð hans.

L. A. = Lokaákvæði aðalsamningsins.

L. S. Lokaákvæði starfsreglugerðarinnar.

Aðalsamningurinn. Sendingar, sem — nær til 2.

Afnám eldri samninga 31, § 1.

Afturköllun sendinga 11, I. (L. A.); XXX.

Almenn skilyrði viðvíkjandi sendingunum, 6.

Alþjóðapóstbandsambandið. Skilgreining á því 1.

Alþjóðaskrifstofan. Áframhald 24, 31.

— Miðstöð reikningsfærslu og greiðslu jafnaðarreikninganna XLI.

— Niðurjöfnun á útgjöldunum XXXVII.

— Upplýsingar til hennar XXXVIII.

— Verksvið 24, § 2; XL.

Ábyrgðarsendingar. Ábyrgð 10; 19, § 6.

— Frímerking 7, § 2; XI, § 5.

— Fyrirspurn um — XXIX.

— Hlutir, sem leyft er að mælt sje með 7, § 1.

— Meðmælingargjald 7, § 2, 2°.

— með póströfu 8; XIII.

— Móttökukvittun; beiðni um upplýsingar, o. s. frv. 7, XII.

— Útbúnaður XI §§ 3—5.

Áframsendar sendingar 16, XXVI.

Áframsending 16, XXVII.

Ákvæði um burðargjöld IV.

- 80 Bann á að taka önnur gjöld en þau, sem nefnd eru í samningnum 14, § 3.
 Bannaðir hlutir (sjá: *Forboð*).
- Blindir menn. Prentað mál fyrir þá 6, § 1, 3°, 3. málsgrein og § 7, 2. málsgrein.
 Breyting á utanáskrift eða ásigkomulagi sendingar, 11, XXX.
- Brjef. Taxtar o. s. frv. 6, § 1, 1° og § 5.
- Burðargjald. Lægra — innan 30 kílómetra svæðis 22, § 3.
 — Um hver fær það, 14.
 — frítt, 13 §§ 3 og 4.
- Burðargjaldslökkun. Engin — á frímerkjum og öðrum merkjum til lúkningar á póstgjöldum 6, § 8.
- Deilumál (sjá: *Gerðardómur*).
- Fangamörk sem utanáskrift XI, § 1.
- Fastákeðið jafngildi burðargjalda (sjá: *Jafngildi*).
- Flotkistur. Aukagjald IV (L. A.).
- Flutningur ábyrgðarsendinga (sjá: *Ábyrgðarsendingar*).
 — á sendingum, sem skila skal með hraðboða, XXI.
 — með loftförum 5; III, § 2.
- Flutningar. Sjerstakir — 4, § 6; 6, § 2; III.
- Forboð 18.
- Frímerkingarstimplar (sjá: *Póstfrímerki og frímerkingarstimplar*).
- Frímerking. Engin eða ónóg — 6, § 3; X.
 — sendinga 6, § 4; 13.
- Frumvörp milli pósthinga 28; XLIV.
- Fullgildingar 31, § 2; VII (L. A.).
- Fyrir hvaða lönd aðalsamningurinn skal gilda VII (L. A.).
- Fyrirspurn um almennar sendingar XXVIII.
 — um ábyrgðarsendingar (sjá: *Ábyrgðarsendingar*).
- Gagnkvæmir reikningar. Reikningsskil á grundvelli gullfrankans, 12, síðasta málsgrein.
- Gerðardómur 25.
- Geymslugjald 4, § 4.
- Gildi aðalsamningsins 30. VII (L. A.).
- Gildi starfsreglugerðarinnar XLV.
- Góðgerðamerki XI, § 6.
- Gullfranki 12.
- Herfangar 13, § 4.
- Herskip. Skifti á lokuðum pósti við — 17; XXIV.
- Herskyldir menn vistaðir í hlutlausu landi 13, § 4, 3. málsgrein.
- Hlutir, sem leyft er að mælt sje með (sjá: *Ábyrgðarsendingar*).
- Hraðboðasendingar 15.
 — Flutningur á þeim XXI.

- Hvenær aðalsamningurinn gengur í gildi 30.
- Hvernig senda skal póstinn I.
- Indverski póstur. Eingöngu sjerstakur flutningur III.
- Innanlandslöggjöf 23, § 1.
- Jafngildi. Fastákveðið — peninga í hlutfalli við gullfranka fyrir burðargjald og reikningsskil 12; II (L A); IV.
- Jafngildistafla (sjá: *Tafla yfir jafngildi*).
- Leið (sjá: *Hvernig senda skal póstinn*).
- Leiðrjetting á utanáskrift (sjá: *Afturköllun sendinga*).
- Loka-ákveði aðalsamningsins I—VII (L A).
- starfsreglugerðarinnar I—VI (L S).
- Lokaðir póstpokar (sjá: *Skifti á lokuðum póstpokum*).
- Lönd í sambandinu, síða 1.
- Lönd utan sambandsins (sjá: *Viðskifti við* —).
- Meðferð á póstflutningnum XXII.
- Meðmæling (sjá: *Ábyrgðarsendingar*).
- Meðmælingargjald (sjá: *Ábyrgðarsendingar*).
- Miðstöð reikningsfærslu og greiðslujafnaðar o. s. frv. (sjá: *Alþjóðaskrifstofan*).
- Minni póstsambönd 23, § 2.
- Móttökukvittun 7, § 3; XII.
- Nýja Sjáland. Atkvæði í sambandinu V (L A).
- Nýlendur og vernduð lönd í sambandinu 29; V (L A).
- Notkun stimpla IX.
- Poste restante sendingar 6, § 2, 3. málsgrein; XI, § 1, 2. málsgrein.
- Póstflutningar. Meðferð XXII.
- milli nágrannalanda. Póststarf þriðja lands 3.
- Sendingar í stykkjatali 4, § 5; XXXIV.
- Póstfrímerki og merki með frímerkingarstimpli VI; V (L S).
- Póstkröfusingar (sjá: *Ábyrgðarsendingar*).
- Póstskip. Reglur og athafnir við komu og burtför 3, § 3.
- Póststarf þriðja lands 3, § 2.
- Póstþing og póstfundir 27.
- Prentað mál allskonar 6, § 1, 3° og § 7; XVII.
- Prentað mál fyrir blinda menn 6, § 1, 3° 3. málsgrein og § 7, 2. málsgrein.
- Rebuts; áframsending 16; XXVII.
- Reglur og athafnir við komu og burtför póstskipa (sjá: *Póstskip*).
- Samanblandaðar sendingar XVIII.
- Samningar. Sjerstakir — milli póststjórna 22, § 2
- Sjerstakir — um tegundir sendinga 21.
- Samning eyðublaða; tunga XLII.
- Samþykkt á aðalsamningnum seinna 26, VI (L A).

Sendingar. Áframsendar — 16, XXVI.

— í stykkjatali 4, § 5; XXXIV.

— látnar á pósti í rúmsjó 13, § 5.

— sem ekki verður komið til skila (sjá: *Rebuts*).

— útbúnaðar sem sívalningur (sjá: *Sívalningur*).

Sendingatalning almenn XXXIX.

— til útreiknings á transítgjöldum XXXII, VI (L S).

Sendiskrár XIX.

Sívalningur. Sendingar útbúnaðar sem — 6, §§ 5—7.

Sjerstakir flutningar (sjá: *Flutningar*).

Skifti á lokuðum póstpökum 4, § 3; II; XXXIII.

— á lokuðum póstpökum við herskip (sjá: *Herskip*).

Skilríkisbækur. Gildi IV (L S).

Skilríkisspjöld 9; XXV.

Skyldufrímerking 6, § 4, 2. málsgrein; III (L A).

Spjaldbrjef með borguðu svari. Heimild til þess að leyfa þau ekki III (L A)

3. málsgrein.

Starfsreglugerð 22, § 1.

Stimpla- og frímerkjafölsun 20; XXXI.

Stimplun sendinga IX.

Stærð brjefasendinga 6; §§ 5—7.

Svarmerki 13, § 2; VII; II og III (L S).

Svæði póstsambandsins XLIII.

Sýnishorn 6: § 1, 3° og § 6 XVI.

Tafla yfir jafngildi IV, § 1, 2. málsgrein.

Tegundir sendinga, sem sjerstakir samningar eru um (sjá: *Samningar*).

Transít (sjá: *Transítgjöld*).

— Heimiluð — 4, § 1.

— og geymslugjöld 4.

Transítgjöld. Aðalreikningur yfir — 4, § 8.

— Borgun á þeim XXXVI; I (L S).

— fyrir lokaðan póstflutning, sem skifst er á við herskip 17, § 3.

— Lönd utan póstsambandsins 19, § 1, 3° og §§ 2—5.

— Reikningur yfir — XXXV.

— Sendingatalning til útreiknings á þeim XXXII; VI (L S).

Tunga. Samning eyðublaða o. s. frv. XLII.

Undantekningar frá þyngdarmörkunum V.

Umslög, gagnsæ og með gagnsærri rúðu XI, § 2.

Upplýsingar. Beiðni um — 7, § 3.

Útanáskrift með blýanti XI, § 1.

Útbúnaður almennra og ábyrgðarsendinga XI.

Vanborgað eða óborgað burðargjald 6, § 3; X.
 Verð. Prent, sem notað er til þess að tákna — Burðargjald 6, § 8.
 Vernduð lönd (sjá: *Nýlendum og — í sambandinu*).
 Verslunarskjöl 6, § 1, 3° og § 7; XV.
 Viðskifti við lönd utan sambandsins 19; VIII.
 Þyngd brjefa o. s. frv. 6, §§ 5—7.
 Þyngdarmörk. Undantekningar á þeim V.

II. Verðbrjefasamningurinn og starfsreglugerð hans.

L = Loka-ákvæði.

Afnám eldri ákvæða 18, § 2.
 Afturköllun. Beiðni um — 8, § 1; IV.
 Alþjóðaskrifstofa. Tilkynning og upplýsingar XV.
 Athugun á þökkunum IX.
 Ábyrgð 12; XI.
 Ábyrgðar- og burðargjald 4; II (L).
 Áframsending 10; X.
 Bannaðir hlutir 9.
 Breyting á utanáskrift 8, § 1; IV.
 Brjefapakkar. Meðferð þeirra VIII.
 Burðargjald 5.
 — frítt 6.
 Burðar- og ábyrgðargjald 4.
 Flutningur sendinga 3; VII.
 Forboð 9.
 Framsetning skaðabótakröfu 12; § 6.
 Frumvörp milli pósthinga 17; XVI.
 Fullgildingar 18, § 3.
 Fyrirspurnir um sendingar, sem ekki hafa komið fram XII.
 Gildi sammingsins og starfsreglugerðarinnar 18, § 1; XVII.
 Gjöld til ríkissjóðs og prófunarkostnaður 11, § 2.
 Greiðsla á reikningsjöfnuðum XIV.
 Hámark hins tilgreinda verðs 1, § 3; I (L).
 Hámarksþyngd fyrir öskjur 1, § 2.
 Hraðboðasendingar 8, § 2; IV.
 Hvernig skiftunum skal hagað I.
 Innanlandslöggjöf 13, § 1.
 Loka-ákvæði I og II (L).
 Lækkun á póströfuupphæðum 8, § 1, 2. málsgrein.
 Minni póstsambönd 13, § 2.

- 80 Móttökukvittun og beiðni um upplýsingar 7; IV.
 Pósthús, er taka þátt í starfinu I, § 3.
 Póstkröfufendingar 2; IV, 2. málsgrein.
 Prófunarkostnaður 11, § 2.
 Rebutts X.
 Reikningsjöfnuðir. Greiðsla á þeim XIV.
 Reikningsskil XIV.
 Samningar. Sjerstakir — 13, § 2.
 Sendingatalning XIV.
 Sjerstakir samningar 13, § 2.
 Starfsreglugerð 16.
 Stimpilgjöld 11, § 1.
 Stimplun VI, §§ 2 og 3.
 Stöðvun á viðskiftunum um stundarsakir 14.
 Svið sammingsins 1.
 Tilgreining. Svíksamleg — verðs V.
 — verðs. Hámark 1, § 3; I (L).
 Tilkynningar og upplýsingar (sjá: *Alþjóðaskrifstofan*).
 Tollgjöld 11, § 1; 13, § 3; III, § 4.
 Tollskrár III, § 3.
 Transítgjöld XIII.
 Transít. Heimiluð — 3, § 1.
 Upplýsingar. Beiðni um — 7.
 Utanáskrift 8, § 1; IV.
 Verðbrjefaskrár VIII.
 Verðsendingar. Hvar þær skulu látnar í póstin VIII.
 Verðupphæð. Tilgreining III, §§ 1 og 2.
 Viðskiftin. Stöðvun á þeim um stundarsakir 14.
 Ytri frágangur sendinga II.
 Ýmiskonar ónákvæmni IX.
 Þátttaka 15.
 Þyngd sendinga. Tilgreining VI, § 1.

III. Póstávísanasamningurinn og starfsreglugerð hans.

L = Loka-ákvæði.

- Aðalreikningur XIV.
 Afuám eldri ákvæða 14, § 3.
 Afturköllun og breyting á utanáskrift 3, § 6; VI.
 Alþjóðaskrifstofan. Gagnkvæmar tilkynningar XV.
 Ábeking 2, § 4.

Ábyrgð 7.

Áframsending 5, V.

Ákvörðun um, hvaða pósthús skuli taka þátt í viðskiftunum 11, § 1.

Ávísanir. Gildi þeirra VIII.

— Óreglulegar — VII.

— Óútborgaðar — VIII, § 4.

— sem ekki verður komið til skila; týndar eða eyðilagðar ávísanir IX.

— sem eru orðnar of gamlar og ekki verður komið til skila 7, § 7.

— Utanáskrift II, § 5.

Breyting á utanáskrift 3, § 6; VI.

Burðargjaldsfrjálsar ávísanir 3, § 1, 2. málsgrein.

Burðargjöld og þóknanir 3, § 1; I og II (L).

Byrjunarákvæði 1.

Endurnýjunaráteiknun VIII, § 3.

Endursending V.

Eyðublöð II.

Flutningur IV.

Framsal 2, § 4.

Frestun á útborgun um stundarsakir VII.

Frumvörp milli pósthinga 12, XVI.

Faligildingar 14, § 4.

Fyrirspurnir um ávísanir, sem ekki hafa komið fram XII.

Gagnkvæmar tilkynningar fyrir milligöngu alþjóðaskrifstofunnar XV.

Gildi ávísana VIII.

— samningsins og starfsreglugerðarinnar 14, § 2; XVII.

Hámark upphæða 2, § 2.

Innanlandslöggjöf 8.

Innborgun 2, § 1.

Innborgunargengi 2, § 3.

Kvittun I.

Leyfðar orðsendingar II, § 3.

Loka-ákvæði I og II (L).

Mánaðarreikningar XIII.

Minni póstsambönd 8.

Mynteining 2, § 3.

Orðsendingar. Leyfðar — II, § 3.

Óreglulegar ávísanir VII.

Óútborgaðar ávísanir VIII, § 4.

Pósthús. Hvaða — taki þátt í viðskiftunum 11, § 1.

Reikningsskil 6.

Símapóstávísanir 4, III; X.

- 80 Starfsreglugerð 11, § 2.
 Stöðvun á viðskiftunum vegna sjerstakra ástæða 9.
 Tilkynningar. Gagnkvæmar — um alþjóðaskrifstofuna XV.
 Utanáskrift ávísana II, § 5.
 — Breyting 3, § 6; VI.
 Útborgun. Frestun á — um stundarsakir VII.
 — símapóstávísana X.
 Útborgunarkvittun 3, § 5, XI.
 Útburður með hraðboða 3, §§ 7 og 8; VI.
 Viðskifti. Hvaða pósthús taka þátt í þeim 11, § 1.
 Þátttaka annara en póststjórnanna í póstávisanaviðskiftunum 13.
 — í samningnum 10.
 Þóknanir, sem póststjórnirnar reikna sjer 3, §§ 2 og 3.

IV. Póstbögglassamningurinn og starfsreglugerð hans.

L = Loka-ákvæði.

- Afnám eldri samninga 25, § 3.
 — póströfu eða breyting á henni 13.
 — tollgjalda 14, § 3.
 Afturköllun eða breyting á utanáskrift 13; XVII, § 1.
 Athugun í viðskiftapósthúsunum XII.
 A-tölflur I, § 3.
 Aukaburðar- og burðargjöld 5.
 Aukaviðbótargjald L: II, 5°, 6° og tölul. 7°, 1°.
 Aukagjald yfir 25 sentíma fyrir böggul 21, § 2.
 Ábyrgð 16.
 Áframsending 14; XIV.
 Bann á að taka önnur gjöld en þau, sem nefnd eru í samningnum 12.
 Bannaðir hlutir (sjá: *Forboð*).
 Borgun á flutningnum 3.
 Breyting á póströfu 13.
 — á utanáskrift (sjá: *Afturköllun*).
 Burðar- og aukaburðargjöld 5.
 Bögglapóstskrá X.
 Bögglar til herfanga 11.
 Efni samningsins 1.
 Flotkistur. Aukagjald II, 10° (L).
 Forboð 15; I, § 6.
 Framkvæmd járnbrautar- og útgerðarfjelaga á ákvæðum samningsins I (L).
 Frankóseðlar VIII, §§ 2—6; XX.

- Frumvörp milli pósthinga 24; XXII.
 Fullgildingar 25, § 4.
 Fylgibrjef VI.
 Fyrirspurnir XVI.
 Geymslugjald 12, § 1.
 Gildi samningsins 25, § 2.
 — starfsreglugerðarinnar XXIII.
 Gjaldfrjálsir bögglar VIII.
 Gjald fyrir útburð og tollmeðferð 7.
 Gjöld, sem ekki eru nefnd í samningnum. Bann á að taka þau 12.
 Herfangar. Bögglar til þeirra 11.
 Hvenær samningurinn gengur í gildi 25, § 1.
 Hvernig pósthöggjar skulu fluttir IX.
 Hvernig senda skal pósthöggla I. § 1.
 Hökkandi taxti II, 9° (L).
 Innanlandslöggjöf 19.
 Innfærsla á högglaþóstrá X.
 Járnbrautarfjelög. Framkvæmd þeirra á ákvæðum samningsins I (L).
 Landburðargjald (sjá: *Transít*).
 Loka-ákvæði I—III. (L).
 Lækkun á þóströfum XVII, § 2.
 Minni þóstsambönd 20.
 Móttökukvittun 5, § 6; XI.
 Pósthöggjar. Hvernig — skulu fluttir IX.
 — — — skulu sendir I, § 1.
 Pósthögglaviðskifti. Upplýsingar o. s. frv. I, §§2—6; XXI.
 Þóstráfa. Afnáam eða breyting á henni 13.
 Þóströfuböggjar 8; XIII.
 Þóströfur. Lækkun á þeim XVIII § 2.
 — Reikningsskil XIX.
 Þósthing og þósthundur 23.
 Rebutts 14; XV.
 Reikningsskil á gjöldum á tollfrankóseðlum XX.
 Reikningsskil á þóströfum XIX.
 Reikningsviðskifti XVIII.
 Rúmfrekir böggjar III.
 Rúmmál. Undantekning um — III. (L).
 Röng tilgreining verðs (sjá: *Tilgreining*).
 Samþykkt á samningnum seinna 21.
 Sjerstök merki VII.
 Sjóflutningar. Upplýsingar um þá I, § 2.

- 80 Skothylki og líkir hlutir. Flutningur á þeim IV.
 Skyldufrímerking 4.
 Skyndibögglar 10.
 Starfsreglugerð 22.
 Stöðvun á viðskiftum um stundarsakir 18.
 Svik (sjá: *Röng tilgreining verðs*).
 Taxtjafngildi II.
 Tilgreining. Röng — 17.
 Tölgjöld 12, § 2; 14; § 3.
 — Afnáam á þeim 14, § 2.
 — Borgun á þeim 12, § 2.
 Tollskrár VI.
 Transít á böggjum 2.
 — Heimild til hækkunar á landburðargjaldi L: II, 1°—4° og 6° a.
 — Heimild til þess að ábyrgjast ekki — flutning L: II, tölul. 7°, 3° og tölul. 8°.
 Transítgjöld 3.
 Umbúðir böggla V. § 1, 2°.
 Ummál böggla. Undantekning um — III (L).
 Upplýsingar viðvirkjandi pósthöglaviðskiftum (sjá: *Pósthöglaviðskifti*).
 Utanáskrift. Breyting 13; XVII, § 1.
 Útburður með hraðboða 9.
 Útgerðarfjölög. Framkvæmd þeirra á ákvæðum samningsins I (L).
 Veðtaka 12, § 2.
 Verðupphæð. Lækkað hámark II, tölul. 7°, 2° (L).
 Viðskiftapósthús. Athugun XII.
 Ytri frágangur böggla V.
 Þóknarir til pósthjórna ákvörðunarlandanna, og til milliliggjandi pósthjórna 6.

V. Póstinnheimtusamningurinn og starfsreglugerð hans.

L = Loka-ákvæði.

- Afhending krafanna til pósthlutnings III.
 — til þriðja manns VII, § 3.
 Afnáam eldri ákvæða 19, § 3.
 Afsagnir 2, § 2.
 Afturköllun 10; X.
 Athugasemdir og orðsendingar, sem bannaðar eru II.
 Ábyrgð 11.
 Áframsending IX.
 Ákvörðunarpósthús. Endurskoðun IV.

- Bann gegn greiðslu á nokkrum hluta innheimtunnar 6.
 Beiting á ákvæðum póstaðvísanasamningsins 9.
 — ákvæða, sem gilda um innanlandsþjónustu 14.
 Burðargjöld og þóknanir 5, § 1; 7; II (L).
 Byrjunarákvæði 1.
 Eftirrit af skrá yfir reikningsskil XII, § 7.
 Endursending á óinnheimtum kröfum 8, § 2; XII.
 — eftir fyrstu sýningu VII, § 2.
 Endurskoðun hjá ákvörðunarpósthúsi IV.
 Forboð II.
 Frímerking III.
 Frumvörp milli pósthinga 18; XIV.
 Fullgilding 19, § 4.
 Fylgiskjöl 4, § 2; IV.
 — sem vanta IV.
 Gagnkvæmar tilkynningar XIII.
 Gildi samningsins og starfsreglugerðarinnar 19, XV.
 Greiðslufrestur VII, § 1.
 Hámark upphæðar 2, § 1.
 Hvernig senda skal innheimturnar 4, § 1.
 Innanlandslöggjöf 13.
 Innanlandsþjónusta. Beiting ákvæða, sem gilda um hana 14.
 Innheimta. Það, sem leyft er 2, § 1.
 Innheimtu- og sýningargjald 7.
 Innheimtur. Hvernig — skulu sendar 4, § 1.
 Innheimtuupphæðin. Í hvaða mynt hún sje tilgreind 3.
 Kröfur leyfðar til innheimtu 2, § 1.
 — sem finnast í póstkössum V.
 — Skakt sendar — IX.
 Kvittun 5, § 2.
 Leiðrjetting á skránni 10; X.
 Loka-ákvæði I og II (L).
 Minni póstsambönd 12.
 Orðsendingar og athugasemdir, sem bannaðar eru II.
 Óinnheimtar kröfur. Endursending 8, § 2; XII.
 Óinnheimtanlegar kröfur XI.
 Póstaðvísanasamningurinn. Beiting á ákvæðum hans 9.
 Pósthús, sem taka þátt í starfinu 16; § 1.
 Póstinnheimtuávisanir XII.
 Sending hinnar innheimtu upphæðar 8, § 1; VIII; XII.
 Skakt sendar kröfur IX.

- 80** Skilyrði fyrir flutningnum I.
Skrá yfir reikningsskil; eftirrit XII.
Starfsreglugerð 16, § 2.
Stöðvun á viðskiftunum vegna sjerstakra kringumstæða 15.
Sýning krafa VI.
Sýningar- og innheimtugjald 7.
Taxtjafngildi I (L).
Tilkynningar. Gagnkvæmar — XIII.
Þátttaka í samningnum 17.
Þóknanir og burðargjöld 5, § 1; 7; II (L).